Příloha č. 4a
Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů a připomínek krajů

k materiálu

- **Návrh Změny č. 2 Územního rozvojového plánu**
- **Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu na udržitelný rozvoj území**
- **návrhy jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu**

Seznam použitých zkratek ve Vypořádání:

Akcelerační oblast pro FVE – Akcelerační oblast pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření
Akcelerační oblast pro VTE – Akcelerační oblast pro rozvoj výroby energie z větrné energie
AO – Akcelerační oblast
AOS – viz Akcelerační oblast pro FVE
AOV – viz Akcelerační oblast pro VTE
AZÚR – Aktualizace zásad územního rozvoje
Biologické posouzení – Posouzení návrhu akcelerační oblasti ve vztahu k výskytu volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a přírodních stanovišť v akcelerační oblasti podle § 11 odst. 3 ZOZE, nebo je nahrazující posouzení podle § 11 odst. 4 ZOZE
BPA – Bisfenol A
ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů
ČR – Česká republika
ČSO – Česká společnost ornitologická
DMK – Dálkový migrační koridor
EIA – Posuzování vlivů záměru na životní prostředí (Environmental Impact Assessment); v přeneseném slova smyslu též výsledek tohoto posuzování, tedy Vyhodnocení vlivů záměru na životní prostředí
EU – Evropská unie
EVL – Evropsky významná lokalita soustavy Natura 2000
FVE – Fotovoltaická elektrárna
HIA – význam č. 1: Hodnocení vlivů na veřejné zdraví (Health Impact Assessment); význam č. 2: Posouzení vlivů na kulturní dědictví (Heritage Impact Assessment)
CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod
JČK – Jihočeský kraj
JMK – Jihomoravský kraj
MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj
MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu
MSK – Moravskoslezský kraj
MŽP – Ministerstvo životního prostředí
NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody
NGÚP – Národní geoportál územního plánování
NPK – Národní kulturní památka
NRBK – Nadregionální biokoridor ÚSES
NSZ = SZ – Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon
OLK – Olomoucký kraj
OZE – Obnovitelné zdroje energie
PFAS – Perfluoralkylové a polyfluoralkylové látky
PO – Ptačí oblast soustavy Natura 2000
PUPFL – Pozemky určené pro plnění funkcí lesa
PÚR ČR – Politika územního rozvoje České republiky
RED III – viz Směrnice RED III
SEA – Posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí (Strategic Environmental Assessment); v přeneseném slova smyslu též výsledek tohoto posuzování, tedy Vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí
SF6 – Fluorid sírový
SFEU – Smlouva o fungování Evropské unie
Směrnice RED III – Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023
ÚAP – Územně analytické podklady
ÚO – Územní opatření
ÚPD – Územně plánovací dokumentace
ÚRP – Územní rozvojový plán
ÚSES – Územní systém ekologické stability
ÚSKP – Ústřední seznam kulturních památek
UNESCO – Organizace OSN (Organizace spojených národů) pro vzdělání, vědu a kulturu
ÚÚR – Ústav územního rozvoje
VPO – Veřejně prospěšná opatření
VPS – Veřejně prospěšná stavba
VRT – Vysokorychlostní trať
VTE – Větrná elektrárna
VTL – Vysokotlaký (plynovod)
VVN – Velmi vysoké napětí
VVURÚ – Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území
Z1a – Změna č. 1a ÚRP
Z1b – Změna č. 1b ÚRP
ZCHD – Zvláště chráněný druh
ZIP balíček – Datový balíček obsahující data dle § 59 odst. 3 zák. 283/2021 Sb., stavební zákon
ZOPK – Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
ZOZE – Zákon č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie)
ZPF – Zemědělský půdní fond
ZÚR – Zásady územního rozvoje
Záměr OZE – viz Záměr pro využití OZE
Záměr pro využití OZE - Záměr pro využití obnovitelného zdroje energie ve smyslu § 2 písm. a) ZOZE
ZVN – Zvláště vysoké napětí
Z2 ÚRP – Změna č. 2 ÚRP

ZÁZNAM O ÚČINNOSTI	
Správní orgán, který změnu ÚRP vydal: Vláda České republiky Číslo změny: 2 Datum nabytí účinnosti: 25. 8. 2026	Pořizovatel: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR Oprávněná úřední osoba: Ing. Vladimír Voldřich, Funkce: ředitel odboru územního plánování Podpis: Ing. Vladimír Voldřich Digitálně podepsal Ing. Vladimír Voldřich Datum: 2026.10.04 16:26:51 +02'00'

Stanoviska a Připomínky

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
01.	MMR-29446-2026-81 **Správa Národního parku České Švýcarsko**	**Souhlasné**	-	-	**Věc: Stanovisko k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu, Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu na udržitelný rozvoj území a k návrhu jednotlivých územních opatření pro akcelerační oblasti vymezené v návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu** Správa Národního parku České Švýcarsko (dále jen „Správa NPČŠ“), jako orgán ochrany přírody podle ustanovení § 75 odst. 1 písm. e) příslušný dle § 78 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“), k oznámení Ministerstva pro místní rozvoj ČR, IČ: 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 - Staré Město, jako pořizovatele územního rozvojového plánu, o konání společného jednání o návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „ÚRP“), Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a o návrzích jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP, přijatému dne 14. 4. 2026 a zaevidovanému pod č.j.: SNPCS 02718/2026, uplatňuje s použitím ustanovení § 149 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) toto: S T A N O V I S K O Správa v souladu s posláním Národního parku České Švýcarsko dle § 15 odst. 4 zákona a v souladu s posláním Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce dle § 25 odst. 2 zákona a zřizovacím předpisem CHKO (výnos Ministerstva kultury ČSR ze dne 27. 6. 1972) **S O U H L A S Í** **s návrhem Změny č. 2 ÚRP, Vyhodnocením vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a s návrhy jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP.** O D Ů V O D N Ě N Í Správa obdržela dne 14. 4. 2026 oznámení Ministerstva pro místní rozvoj ČR, IČ: 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 - Staré Město, jako pořizovatele územního rozvojového plánu, o konání společného jednání o návrhu Změny č. 2 ÚRP Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a o návrzích jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP. Společné jednání se má uskutečnit dne 30. 4. 2026. Předmětem návrhu Změny č. 2 ÚRP je vymezení akceleračních oblastí celostátního významu pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie. Na území Národního parku České Švýcarsko a na území CHKO Labské pískovce nebyly vymezeny žádné akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření ani akcelerační oblasti pro rozvoj energie z větrné energie. Proto Správa NPČŠ souhlasí s návrhem Změny č. 2 ÚRP, Vyhodnocením vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a s návrhy jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP.	**Vzato na vědomí.** Stanovisko nevede k úpravě návrhu.
02.	MMR-31665-2026-81 **Krajský úřad Jihomoravského kraje** Odbor životního prostředí	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99ce, 99cf, 99cu, 99czzp, 99czzt	AOV20, AOV21, AOV38, AOV94, AOV99	Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí (dále jen „OŽP“) obdržel dne 15.04.2026 prostřednictvím odboru územního plánování oznámení o zveřejnění a o konání společného jednání • NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU (dále také jen „Návrh Z2 ÚRP“)	**Akceptováno částečně.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV38, AOV94 a AOV99 vypuštěna, AOV21 redukována.

Příloha č. 4a – Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů a připomínek krajů

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					• VYHODNOCENÍ VLIVŮ NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU NA UDRŽITELNÝ ROZVOJ ÚZEMÍ (dále také jen „VVURÚ“) • NÁVRHŮ JEDNOTLIVÝCH ÚZEMNÍCH OPATŘENÍ K AKCELERAČNÍM OBLASTEM VYMEZENÝM V NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU Změna územně plánovací dokumentace se zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Podle § 94 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon) mohou dotčené orgány k Návrhu Z2 ÚRP, vyhodnocení VVURÚ a návrhům jednotlivých územních opatření uplatnit do 15 dnů ode dne konání společného jednání (tj. do 15. 5. 2026 včetně) svá stanoviska; ve stejné lhůtě mohou kraje uplatnit připomínky. Veškeré materiály k výše uvedeným dokumentům jsou dostupné na webových stránkách MMR na internetové adrese: https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/uzemni-rozvojovy-plan/zmena-c-2-uzemniho-rozvojoveho-planu-a-souvisejici a dále také na webových stránkách Ústavu územního rozvoje na internetové adrese: https://www.uur.cz/uzemni-planovani/uzemni-rozvojovy-plan/ **OŽP jako dotčený orgán podle § 94 stavebního zákona ve spojení s § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) uplatňuje k Návrhu Z2 ÚRP, VVURÚ a k návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v Návrhu Z2 ÚRP následující stanovisko:** 1. Z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“): Orgán ochrany ZPF krajského úřadu požaduje u všech pěti akceleračních oblastí (AOV20, AOV21, AOV38, AOV94 a AOV99) doplnit následující podmínky a zmírňující opatření pro provedení a povolení záměrů OZE takto: a) Vyloučit zemědělské půdy I. a II. třídy ochrany pro umísťování větrných elektráren (dále jen VTE), včetně bateriových úložišť a rozvoden. b) Záměry VTE lze povolit jako stavby dočasné, tedy s dočasným souhlasem k odnětí zemědělské půdy ze ZPF. c) Pro příjezdové komunikace předložit varianty řešení z důvodu minimalizace záborů zemědělských půd I. a II. třídy ochrany. d) Vyřadit z předložených podmínek „provádění terénních úprav v místě základů VTE a zařízení související infrastruktury“. Zdůvodnění: Ad a) Předložené podmínky u všech pěti navržených akceleračních zón nerespektují zásadu plošné ochrany ZPF zakotvenou v § 4 odst. 3 zákona o ochraně ZPF, dle kterého „lze v územně plánovací dokumentaci určit k jinému než zemědělskému účelu nebo odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF“. Požadovaná podmínka v územním opatření tak slouží k preferenci využití půdy méně kvalitní, tj. zemědělské půdy III. – V. třídy ochrany. Půda je nenahraditelným omezeným přírodním zdrojem umožňujícím zemědělskou výrobu. Z pohledu doby jejího utváření ji lze označit jednoznačně jako zdroj neobnovitelný. S ohledem na tuto skutečnost požadovaný plošný zákaz realizovat stavby VTE, jakožto obnovitelný zdroj energie (OZE) na zemědělských půdách I. a II. třídy ochrany nelze akceptovat.	**REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí. 1a) Akceptováno jinak. Nevylučovat u VTE I. a II. třídy ochrany ZPF (v souladu s nařízením vlády), nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo tyto třídy ochrany. 1b) Neakceptováno. Podmínka nebude doplněna, ÚRP neumisťuje záměry. Po konzultaci s MŽP byla zvolena varianta předpokladu trvalého záboru ZPF u VTE v rámci výpočtu odhadovaného záboru ZPF. Dočasnost zařízení bude posuzována u jednotlivých záměrů v rámci navazujícího řízení dle stavebního zákona. 1c) Akceptováno jinak. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. 1d) Neakceptováno. Bude doplněno odůvodnění, proč byla použita právě výška/hloubka 5 m. Jedním z důvodů jsou zájmy ministerstva obrany na vymezení koridorů letového provozu a radioreléového vedení. Bod neomezuje povinnost investora respektovat právní úpravu ZPF a minimalizovat zábor ZPF.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad b) Dle předloženého Záboru zemědělského půdního fondu v návrhu změny ÚRP je v tabelárním přehledu u všech pěti navržených akceleračních zón v posledním sloupci tabulky „Odhad výměry záboru, na které bude provedena rekultivace na zemědělskou půdu (ha)“ jsou uvedeny nuly. Záměry VTE jsou jednoznačně stavbami dočasnými. Dle zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ZPF je upřednostňováno dočasné odnětí, před odnětím trvalým. Uplatnění této podmínky vyžaduje úpravu posledního sloupce v tabelárním vyhodnocení záborů ZPF v předmětném návrhu územního rozvojového plánu. Ad c) Požadovaná podmínka vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Ad d) V předložených „Podmínkách a zmírňujících opatření pro provedení a povolení záměrů OZE“ se u všech pěti akceleračních zón uvádí: „V místě základů větrné elektrárny a zařízení související infrastruktury nebudou prováděny terénní úpravy, kterými by se původní úroveň terénu zvyšovala o více než 5,0 m nebo snižovala o více než 5,0 m. Podmínka se nevztahuje na případné dočasné terénní úpravy po dobu výstavby větrné elektrárny.“ Předložená podmínka umožňující terénní úpravy i přes výškové a hloubkové omezení je v příkré kolizi se zásadou plošné ochrany ZPF zakotvenou v § 4 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ZPF. 2. Z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů: **AOV20 Damnice** K navrženým opatřením zaujímáme toto odůvodněné stanovisko (opatření, ke kterým připomínky nemáme, uvedena nejsou): 3.1 h) Navrhujeme **zvýšit vzdálenost min. 8 m od břehové hrany vodního toku na min. 20 m.** Tuto změnu navrhujeme vzhledem k ochraně netopýrů, pro které jsou koridory vodních toků s doprovodnou vegetací oblíbeným lovištěm. Zároveň zohledňuje ochranu vodního toku jako významného krajinného prvku. V dané AO uplatnění této připomínky přichází v úvahu jen u části Dolenické strouhy. Dnes zde má doprovodná vegetace převážně charakter bylinného a keřového porostu, což se ale v budoucnu může změnit tak, že koridor bude pro netopýry atraktivnější. 3.1. i) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Záměry OZE a **související infrastruktury** budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s koridory. Cílem doplnění podmínky je zpřesnění v nezbytných případech přípustných zásahů do prvků ÚSES. 3.1 j) 2. **Navrhujeme vypustit.** Tato podmínka je totožná jako podmínka 3.2 b), kde je dané opatření podrobnější a lépe popsané. 3.1 j) 3. **Navrhujeme vypustit.** Podle odůvodnění podmínky byl v dané AO identifikován výskyt čápa bílého, čápa černého, luňáka červeného, motáka lužního, motáka pilicha, orla mořského, volavky bílé, navíc pak hus v období zimování. U žádného z těchto druhů není představitelné, že by své hnízdo umístil na objekt větrné elektrárny. Čáp černý, luňák červený a orel mořský si hnízda staví ve stromech, moták lužní a moták pilich na zemi, volavka bílá v mokřadech. Jedině čáp bílý využívá k hnízdění antropogenní	**AOV 20 Damnice** bod 3.1 h) Neakceptováno. Stanovený odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb. Problematika ochrany netopýrů je v návrhu územního opatření řešena samostatně prostřednictvím dalších podmínek. bod 3.1 i) Neakceptováno. Stávající znění podmínky srozumitelně nastavuje podmínky ochrany ÚSES jak pro záměry OZE, tak i související infrastruktury, viz § 2 písm. a) ZOZE. bod 3.1 j) 2. Neakceptováno. Podmínka je uvedena záměrně, stanovuje obecný princip minimalizace kolizí ptáků s lopatkami VTE prostřednictvím vhodného technického řešení, zatímco podmínka 3.2 b) tento princip dále rozpracovává a uvádí konkrétní příklady možných technických a technologických opatření v souvislosti s provozem zařízení. bod 3.1 j) 3. Neakceptováno. Podmínka byla ponechána záměrně jako obecné preventivní opatření vycházející z principu předběžné opatrnosti a z běžně uplatňovaných principů minimalizace atraktivity technických konstrukcí pro ptáky.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					objekty, ale ty jsou vždy situovány v lese nebo v zástavbě. Ani ve světě není známé hnízdění čápů nebo dravců na funkční větrné elektrárně. Podmínka je nadbytečná. 3.1 o) **Navrhujeme přeformulovat nebo vypustit.** Podmínka je nejasná. Nadbytečně konstatuje zřejmou skutečnost, že v území nezahrnutém do AO se podmínky územního opatření neuplatní. Navíc se zde však v téže souvislosti hovoří i o území podél cest, které k této lokalitě vedou. Pokud by tedy ani podél nich podmínky územního opatření neplatily, bylo by potřeba tyto cesty specifikovat a konkretizovat, v jakém jejich úseku a v jaké vzdálenosti od nich tato podmínka platí. Zároveň chybí odůvodnění této podmínky. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 p)** Záměry OZE nebudou umisťovány na pozemky vedené v katastru nemovitostí jako les a ani do 200 m od souvislých lesních porostů. Tento návrh cílí na ochranu letounů a vychází z odborných materiálů zpracovaných Českou společností pro ochranu netopýrů. Zároveň zohledňuje ochranu lesa jako významného krajinného prvku. 3.2 a) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně **polních kultur na plochách větších než 5 ha** a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. **Stanovenou minimální rozlohu polní kultury bude možné následně upravit na základě monitoringu prováděného podle podmínky 3.2 c). Údaje o provozu každé větrné elektrárny budou v reálném čase přístupné pro orgány ochrany přírody.** Podmínka je cílená na ochranu dravců nebo čápů, které láká potrava ve formě drobných živočichů postižených orbou nebo sklizní (obvykle kosení luk, pícnin či obilí). To se však týká jen polních kultur, protože při sklizni např. v sadech nebo ve vinicích tento efekt nenastává. V navrženém znění podmínky není vypnutí větrné elektrárny vázáno na plochu, na které práce probíhají, takže i sklizeň maličkého pole by měla vést k pětidennímu zastavení provozu všech větrných elektráren do 1 km od něj. Takto formulovaná podmínka se nám jeví neúměrně přísná, protože sklizeň malé plochy přiláká jen málo dravců (čápů), kteří se zde navíc zdrží jen krátce, jelikož přítomnou potravu rychle najdou a vysbírají. Navržené znění podmínky je tedy podle našeho názoru kontraproduktivní, protože není splnitelná. Proto navrhujeme doplnit limit ve formě velikosti plochy, na které orba nebo sklizeň probíhá. Následný monitoring dle podmínky 3.2 c) je pak mechanismem, na jehož základě bude možné podmínku dále zpřesnit. S ohledem na kontrolovatelnost dané podmínky v praxi navrhujeme zavést systém, který by orgánům ochrany přírody umožnil v reálném čase zjistit provozní charakteristiky jednotlivých větrných elektráren. 3.2 c) **Navrhujeme doplnit za větu třetí větu: Metodika monitoringu musí být odsouhlasena krajským úřadem.** Poslední větu navrhujeme konkretizovat a **místo "příslušného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody" uvést "krajský úřad".** V současné době není žádná doporučená metodika pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách dostupná. V různých zemích se postupuje podle různých metodik. Schválení metodiky krajským úřadem by mohlo být alespoň nějakou zárukou toho, že monitoring přinese potřebná data. Pokud bude v průběhu času nějakým odborným subjektem (AOPK, ČSO) publikována doporučená metodika, bude možné na ni jen odkazovat. Dnes je příslušným orgánem ochrany přírody krajský úřad. Pokud by se legislativní situace změnila, bude jím logicky nástupnický orgán. 3.2 d) **Navrhujeme nahradit prvních pět vět podmínky takto: Provozovatel větrné elektrárny je povinen v době přípravy záměru zajistit dvouletý akustický monitoring letové aktivity netopýrů. Monitoring bude prováděn odborně způsobilým subjektem a bude realizován a vyhodnocen dle aktuální metodiky České společnosti pro ochranu netopýrů. Nebude-li k dispozici, pak dle metodiky odsouhlasené krajským úřadem**. Navrhujeme, aby monitoring netopýrů probíhal ještě před výstavbou větrných elektráren. Aktualizace metodiky ČESONu je v současnosti ve vývoji. Pokud nebude dopracována, lze použít i jinou metodiku, pokud ji odsouhlasí krajský úřad. Považujeme za zbytečné konkretizovat, na které druhy se má monitoring zaměřit, protože tato otázka musí být řešena v metodice.	bod 3.1 o) Akceptováno. Podmínka bude vypuštěna, s ohledem na to, že se týká lesů zvláštního určení, které jsou stanovené jako tzv. "červený limit" dle nařízení vlády č. 507/2025 Sb., který je vyjmut z akcelerační oblasti. bod 3.1 p) Neakceptováno. Požadavek nevyplývá z legislativních požadavků a nevyplývá z nařízení vlády č. 507/2025 Sb. bod 3.2 a) Neakceptováno. Uvedené doplnění nelze vymáhat. Připomínkovaná podmínka bude vypuštěna. bod 3.2 c) Neakceptováno. Použitý termín je v souladu s právními předpisy ČR v oblasti životního prostředí. bod 3.2 d) Neakceptováno. Požadavek byl nahrazen biologickým posouzením a následná ochrana je nastavena v jiném bodu ÚO.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AOV21 Miroslav K navrženým opatřením zaujímáme toto odůvodněné stanovisko (opatření, ke kterým připomínky nemáme, uvedena nejsou): **K podmínkám** 3.1 a) a 3.1 c) Z hlediska krajinného rázu bereme na vědomí stanovení výšky větrných elektráren do 250 m a opatření zaměřená na zmírnění vizuálních vlivů, současně však upozorňujeme, že tato opatření nevedou k eliminaci identifikovaných dopadů záměru. S ohledem na charakter území považujeme za žádoucí snížení maximální výšky větrných elektráren přibližně na úroveň 200 m a doplnění podmínky o omezení jejich umisťování v severozápadní části akcelerační oblasti mezi městem Miroslav a silnicí I/53. Dokumentace uvádí, že akcelerační oblast je vymezena v otevřené krajině s vysokou pohledovou exponovaností a že ve vztahu k městu Miroslav nelze vliv záměru účinně eliminovat. Vzdálenost cca 3 km znamená přímou vizuální vazbu mezi záměrem a krajinným rámcem sídla, který je významným prvkem vnímání krajiny v širším území. NPP Miroslavské kopce se nachází ve vzdálenosti cca 2 km od akcelerační oblasti a představuje přirozenou krajinnou dominantu území s výrazným krajinotvorným významem. Severozápadní část akcelerační oblasti, situovaná mezi městem Miroslav a silnicí I/53, je k této lokalitě prostorově nejbližší a současně tvoří její pohledové předpolí. Vzhledem k otevřenému charakteru krajiny bez výraznějších pohledových bariér zde dochází k přímému vizuálnímu uplatnění záměru v dálkových pohledech. Umístění větrných elektráren v této části území by vedlo k dalšímu přiblížení záměru k NPP a ke zvýšení vizuální dominance technických prvků v jejím okolí. Tím by docházelo k zesílení vizuální konkurence mezi přírodní dominantou a technickými stavbami a k oslabení jejího krajinotvorného a estetického významu. Omezení umisťování záměrů v této části území proto směřuje k oddálení jejich prostorového působení od NPP Miroslavské kopce a k zachování vyvážených vztahů v krajině, zejména ve vztahu k jejím dominantám a krajinnému rámci sídla Miroslav. Stanovená výška do 250 m se z hlediska krajinného rázu nachází na hranici únosnosti území, zejména ve vztahu k uvedené dominantě. Snížení maximální výšky a vhodné prostorové uspořádání záměrů by přispělo ke zmírnění jejich vizuálního uplatnění v krajině a k omezení jejich dominance v dálkových pohledech. Navržená opatření, zejména v oblasti barevnosti a provedení staveb, přispívají ke zmírnění vizuálních vlivů, nicméně nemohou odstranit samotnou podstatu zásahu spočívající v umístění výškových dominant v krajině. 3.1 h) **Navrhujeme zvýšit vzdálenost min. 8 m od břehové hrany vodního toku na min. 20 m.** Tuto změnu navrhujeme vzhledem k ochraně netopýrů, pro které jsou koridory vodních toků s doprovodnou vegetací oblíbeným lovištěm. Zároveň zohledňuje ochranu vodního toku jako významného krajinného prvku. V dané AO uplatnění této připomínky přichází v úvahu jen u části Kašeneckého potoka. Dnes zde má doprovodná vegetace převážně charakter bylinného a keřového porostu, což se ale v budoucnu může změnit tak, že koridor bude pro netopýry atraktivnější. 3.1. i) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Záměry OZE a **související infrastruktury** budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s koridory. Cílem doplnění podmínky je zpřesnění v nezbytných případech přípustných zásahů do prvků ÚSES. 3.1 j) 2. **Navrhujeme vypustit.** Tato podmínka je totožná jako podmínka 3.2 b), kde je dané opatření podrobnější a lépe popsané.	**AOV21 Miroslav** Body 3.1 a) a 3.1 c) Neakceptováno. Z analýzy viditelnosti vyplývá, že navrhované snížení maximální výšky nepovede k významnějšímu omezení viditelnosti záměrů VE. bod 3.1 h) Neakceptováno. Stanovený odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. B) vodního zákona 254/2001 Sb. Problematika ochrany netopýrů je v návrhu územního opatření řešena samostatně prostřednictvím dalších podmínek. bod 3.1 i) Neakceptováno. Stávající znění podmínky srozumitelně nastavuje podmínky ochrany ÚSES jak pro záměry OZE, tak i související infrastruktury, viz § 2 písm. a) ZOZE. bod 3.1 j) 2. Neakceptováno. Podmínka je uvedena záměrně, stanovuje obecný princip minimalizace kolizí ptáků s lopatkami VTE prostřednictvím vhodného technického řešení, zatímco podmínka 3.2 b) tento princip dále rozpracovává a uvádí konkrétní příklady možných technických a technologických opatření v souvislosti s provozem zařízení. bod 3.1 j) 3. Neakceptováno. Podmínka byla ponechána záměrně jako obecné preventivní opatření vycházející z principu předběžné opatrnosti a z běžně uplatňovaných principů minimalizace atraktivity technických konstrukcí pro ptáky. bod 3.1 o) Akceptováno. Podmínka bude vypuštěna, s ohledem na to, že se týká lesů zvláštního určení, které jsou stanovené jako tzv. “červený limit” dle nařízení vlády č. 507/2025 Sb., který je vyjmut z akcelerační oblasti. bod 3.1 q) Neakceptováno. Požadavek nevyplývá z legislativních požadavků a nevyplývá z nařízení vlády č. 507/2025 Sb. Problematika ochrany netopýrů je v návrhu územního opatření řešena samostatně prostřednictvím dalších podmínek. bod 3.2 a) Neakceptováno. Uvedené doplnění nelze vymáhat. Připomínkovaná podmínka bude vypuštěna. bod 3.2 c) Neakceptováno. Použitý termín je v souladu s právními předpisy ČR v oblasti životního prostředí. bod 3.2 d) Neakceptováno. Požadavek byl nahrazen biologickým posouzením a následná ochrana je nastavena v jiném bodu ÚO.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3.1 j) 3. **Navrhujeme vypustit.** Podle odůvodnění podmínky byl v dané AO identifikován výskyt čápa bílého, čápa černého, luňáka červeného, motáka lužního, motáka pilicha, orla mořského, rybáka obecného, volavky bílé, navíc pak hus v období zimování. U žádného z těchto druhů není představitelné, že by své hnízdo umístil na objekt větrné elektrárny. Čáp černý, luňák červený a orel mořský si hnízda staví ve stromech, moták lužní a moták pilich na zemi, rybák obecný a volavka bílá mokřadech. Jedině čáp bílý využívá k hnízdění antropogenní objekty, ale ty jsou vždy situovány v lese nebo v zástavbě. Ani ve světě není známé hnízdění čápů nebo dravců na funkční větrné elektrárně. Podmínka je nadbytečná. 3.1 o) **Navrhujeme přeformulovat nebo vypustit.** Podmínka je nejasná. Nadbytečně konstatuje zřejmou skutečnost, že v území nezahrnutém do AO se podmínky územního opatření neuplatní. Navíc se zde však v téže souvislosti hovoří i o území podél cest, které k těmto lokalitám vedou. Pokud by tedy ani podél nich podmínky územního opatření neplatily, bylo by potřeba tyto cesty specifikovat a konkretizovat, v jakém jejich úseku a v jaké vzdálenosti od nich tato podmínka platí. Zároveň chybí odůvodnění této podmínky. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 q)** Záměry OZE nebudou umisťovány na pozemky vedené v katastru nemovitostí jako les a ani do 200 m od souvislých lesních porostů. Tento návrh cílí na ochranu letounů a vychází z odborných materiálů zpracovaných Českou společností pro ochranu netopýrů. Zároveň zohledňuje ochranu lesa jako významného krajinného prvku. 3.2 a) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně **polních kultur na plochách větších než 5 ha** a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. **Stanovenou minimální rozlohu polní kultury bude možné následně upravit na základě monitoringu prováděného podle podmínky 3.2 c). Údaje o provozu každé větrné elektrárny budou v reálném čase přístupné pro orgány ochrany přírody.** Podmínka je cílená na ochranu dravců nebo čápů, které láká potrava ve formě drobných živočichů postižených orbou nebo sklizní (obvykle kosení luk, pícnin či obilí). To se však týká jen polních kultur, protože při sklizni např. v sadech nebo ve vinicích tento efekt nenastává. V navrženém znění podmínky není vypnutí větrné elektrárny vázáno na plochu, na které práce probíhají, takže i sklizeň maličkého pole by měla vést k pětidennímu zastavení provozu všech větrných elektráren do 1 km od něj. Takto formulovaná podmínka se nám jeví neúměrně přísná, protože sklizeň malé plochy přiláká jen málo dravců (čápů), kteří se zde navíc zdrží jen krátce, jelikož přítomnou potravu rychle najdou a vysbírají. Navržené znění podmínky je tedy podle našeho názoru kontraproduktivní, protože není splnitelná. Proto navrhujeme doplnit limit ve formě velikosti plochy, na které orba nebo sklizeň probíhá. Následný monitoring dle podmínky 3.2 c) je pak mechanismem, na jehož základě bude možné podmínku dále zpřesnit. S ohledem na kontrolovatelnost dané podmínky v praxi navrhujeme zavést systém, který by orgánům ochrany přírody umožnil v reálném čase zjistit provozní charakteristiky jednotlivých větrných elektráren. 3.2 c) **Navrhujeme doplnit za větu třetí větu: Metodika monitoringu musí být odsouhlasena krajským úřadem.** Poslední větu navrhujeme konkretizovat a **místo "příslušného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody" uvést "krajský úřad".** V současné době není žádná doporučená metodika pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách dostupná. V různých zemích se postupuje podle různých metodik. Schválení metodiky krajským úřadem by mohlo být alespoň nějakou zárukou toho, že monitoring přinese potřebná data. Pokud bude v průběhu času nějakým odborným subjektem (AOPK, ČSO) publikována doporučená metodika, bude možné na ni jen odkazovat. Dnes je příslušným orgánem ochrany přírody krajský úřad. Pokud by se legislativní situace změnila, bude jím logicky nástupnický orgán.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3.2 d) Navrhujeme nahradit prvních pět vět podmínky takto: **Provozovatel větrné elektrárny je povinen v době přípravy záměru zajistit dvouletý akustický monitoring letové aktivity netopýrů. Monitoring bude prováděn odborně způsobilým subjektem a bude realizován a vyhodnocen dle aktuální metodiky České společnosti pro ochranu netopýrů. Nebude-li k dispozici, pak dle metodiky odsouhlasené krajským úřadem.** Navrhujeme, aby monitoring netopýrů probíhal ještě před výstavbou větrných elektráren. Aktualizace metodiky ČESONu je v současnosti ve vývoji. Pokud nebude dopracována, lze použít i jinou metodiku, pokud ji odsouhlasí krajský úřad. Považujeme za zbytečné konkretizovat, na které druhy se má monitoring zaměřit, protože tato otázka musí být řešena v metodice. **<u>AOV38 Rohozec</u>** K navrženým opatřením zaujímáme toto odůvodněné stanovisko (opatření, ke kterým připomínky nemáme, uvedena nejsou): 3.1 h) Navrhujeme **zvýšit vzdálenost min. 8 m od břehové hrany vodního toku a vodní plochy na min. 20 m.** Tuto změnu navrhujeme vzhledem k ochraně netopýrů, pro které jsou koridory vodních toků s doprovodnou vegetací oblíbeným lovištěm. Zároveň zohledňuje ochranu vodních toků a rybníka jako významných krajinných prvků. V dané AO uplatnění této připomínky přichází v úvahu u vodního toku Lubě a Ždanecký potok, jejichž porosty jsou tvořeny hodnotnými biotopy a také přírodním stanovištěm v zájmu Evropských společenství (dále jen „evropská stanoviště“), a to prioritním stanovištěm 91E0 – smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy. Dále se v území AO nachází několik drobných ploch v k. ú Rohozec, a to soubor tůní v LBC 4 a bezejmenný rybník, který je ze zákona významným krajinným prvkem. Tyto drobné vodní plochy jsou součástí regionálního biokoridoru RK 1411. 3.1. i) **Navrhujeme doplnit podmínku takto**: Záměry OZE a **související infrastruktury** budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s koridory. Cílem doplnění podmínky je zpřesnění v nezbytných případech přípustných zásahů do prvků ÚSES. Tuto změnu navrhujeme i vzhledem k rozšíření ochrany biokoridorů podél vodního toku Lubě, včetně břehových porostů klasifikovaných jako evropská stanoviště a regionálního biokoridoru RK 1411, včetně vložených lokálních biocenter LBC 1, LBC 2 (stanoviště 9170 – 8/33Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum), LBC 3 (prioritní stanoviště 91E0 – smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy) a LBC 4, které představují hodnotná přírodní stanoviště v antropogenně silně ovlivněném území. Cílem doplnění podmínky je předcházení dalšímu fragmentování krajiny, prvků ÚSES a ochrana hodnotných biotopů v území. 3.1 j) 2. **Navrhujeme vypustit.** Tato podmínka je totožná jako podmínka 3.2 b), kde je dané opatření podrobnější a lépe popsané. 3.1 j) 3. **Navrhujeme vypustit.** Podle odůvodnění podmínky byl v dané AO identifikován výskyt čápa bílého, čápa černého, jestřába lesního, krahujce obecného, krkavce velkého, včelojeda lesního a křepelky polní (biotop). U žádného z těchto druhů není představitelné, že by své hnízdo umístil na objekt větrné elektrárny. Čáp černý, jestřáb lesní a krahujec obecný a včelojed lesní si hnízda staví ve stromech. Křepelka polní na zemi. Jedině čáp bílý (a výjimečně krkavec obecný) využívá k hnízdění antropogenní objekty, ale ty jsou vždy situovány v lese nebo v zástavbě. Ani ve světě není známé hnízdění čápů nebo dravců na funkční větrné elektrárně. Problematika vlivu větrných elektráren na ptáky spočívá především v riziku kolizí a případném rušení, nikoli v hnízdění na jejich konstrukcích. Podmínka je nadbytečná. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 s)** Záměry OZE nebudou umisťovány na pozemky vedené v katastru nemovitostí jako les a ani do 200 m od souvislých lesních porostů.	**AOV38 Rohozec** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV38 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Tento návrh cílí na ochranu letounů a vychází z odborných materiálů zpracovaných Českou společností pro ochranu netopýrů. Zároveň zohledňuje ochranu lesa jako významného krajinného prvku. **Pro případ, že by i přes tento požadavek došlo k umístění záměru v lesním prostředí, požadujeme stanovit minimální výšku spodní úvratě rotoru alespoň 40 m nad terénem.** Lesní porosty představují klíčové prostředí pro letovou aktivitu netopýrů a řady druhů ptáků, přičemž zvýšené riziko kolizí je spojeno zejména s nižšími letovými výškami nad a podél okrajů porostů. Zvýšení spodní úvratě rotoru snižuje pravděpodobnost kolizí v těchto výškových hladinách a představuje základní zmírňující opatření v případě umístění záměru v blízkosti lesa. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1. t)** Záměry OZE nebudou umisťovány na území přírodního parku Svratecká hornatina (dále jen „PPr“) v katastrech obcí Rašov a Šerkovice. Tento návrh cílí na zachování územní kontinuity PPr Svratecká hornatina. Dle nařízení č. 1/95 okresního úřadu Blansko, kterým byl zřízen PPr (k. ú. Rašov), je posláním parku uchování trvalých travních porostů, rozptýlené zeleně a okrajů lesů zpevněných pásy křovin a také, že na území PPr nelze umisťovat průmyslové, těžební i jiné objekty, které by rušivě zasahovaly do přírodního prostředí parku. Dle nařízení č. 1/95 okresního úřadu Brno-venkov, kterým byl zřízen PPr (k. Ú. Šerkovice), je krajinný ráz chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. V místech překryvu AO s PPr Svratecká hornatina, na rozhraní k. ú. Rašov a Šerkovice se navíc vyskytují prioritní evropská stanoviště, a to 91E0 – smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy a 9180 – lesy svazu Tilia-Acerion na svazích, sutích a v roklích, jejichž zachování je v zájmu Evropských společenství. 3.2 a) Navrhujeme doplnit podmínku takto: Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně **polních kultur na plochách větších než 5 ha** a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. **Stanovenou minimální rozlohu polní kultury bude možné následně upravit na základě monitoringu prováděného podle podmínky 3.2 c). Údaje o provozu každé větrné elektrárny budou v reálném čase přístupné pro orgány ochrany přírody.** Podmínka je cílená na ochranu dravců nebo čápů, které láká potrava ve formě drobných živočichů postižených orbou nebo sklizní (obvykle kosení luk, pícnin či obilí). To se však týká jen polních kultur, protože při sklizni např. v sadech nebo ve vinicích tento efekt nenastává. V navrženém znění podmínky není vypnutí větrné elektrárny vázáno na plochu, na které práce probíhají, takže i sklizeň maličkého pole by měla vést k pětidennímu zastavení provozu všech větrných elektráren do 1 km od něj. Takto formulovaná podmínka se nám jeví neúměrně přísná, protože sklizeň malé plochy přiláká jen málo dravců (čápů), kteří se zde navíc zdrží jen krátce, jelikož přítomnou potravu rychle najdou a vysbírají. Navržené znění podmínky je tedy podle našeho názoru kontraproduktivní, protože není splnitelná. Proto navrhujeme doplnit limit ve formě velikosti plochy, na které orba nebo sklizeň probíhá. Následný monitoring dle podmínky 3.2 c) je pak mechanismem, na jehož základě bude možné podmínku dále zpřesnit. S ohledem na kontrolovatelnost dané podmínky v praxi navrhujeme zavést systém, který by orgánům ochrany přírody umožnil v reálném čase zjistit provozní charakteristiky jednotlivých větrných elektráren. 3.2 c) Navrhujeme doplnit za větu třetí větu: **Metodika monitoringu musí být odsouhlasena krajským úřadem**. Poslední větu navrhujeme konkretizovat a **místo “příslušného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody” uvést “krajský úřad”.** V současné době není žádná doporučená metodika pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách dostupná. V různých zemích se postupuje podle různých metodik. Schválení metodiky krajským úřadem by mohlo být alespoň nějakou zárukou toho, že monitoring přinese potřebná data. Pokud bude v průběhu času nějakým odborným subjektem (AOPK, ČSO) publikována doporučená metodika, bude možné na ni jen odkazovat. Dnes je příslušným orgánem ochrany přírody krajský úřad. Pokud by se legislativní situace změnila, bude jím logicky nástupnický orgán. 3.2 d) Navrhujeme nahradit prvních pět vět podmínky takto: **Provozovatel větrné elektrárny je povinen v době přípravy záměru zajistit dvouletý akustický monitoring letové aktivity**	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					netopýrů. Monitoring bude prováděn odborně způsobilým subjektem a bude realizován a vyhodnocen dle aktuální metodiky České společnosti pro ochranu netopýrů. Nebude-li k dispozici, pak dle metodiky odsouhlasené krajským úřadem. Navrhujeme, aby monitoring netopýrů probíhal ještě před výstavbou větrných elektráren. Aktualizace metodiky ČESONu je v současnosti ve vývoji. Pokud nebude dopracována, lze použít i jinou metodiku, pokud ji odsouhlasí krajský úřad. Považujeme za zbytečné konkretizovat, na které druhy se má monitoring zaměřit, protože tato otázka musí být řešena v metodice. **<u>AOV94 Moštěnice</u>** Navrhujeme **vyřazení akcelerační oblasti z důvodů překročení limitů ochrany krajinného rázu.** Dle přiložených podkladů byla jako důležitá při hodnocení krajinného rázu označena kritéria 10/33 jedinečnosti a neopakovatelnosti dochovaných krajinných kompozic a jejich možného dotčení. Nutno dodat, že SEA hodnocení předmětnou AOV výslovně zmiňuje z hlediska krajinného rázu jako problematickou, a že za důvody pro vyřazení jiných oblastí na základě krajinného rázu byly brány vysoká koncentrace významných hodnot a dosavadní nenarušenost prostoru. Jako důvody lze uvést výrazně exponovaný charakter lokality, zvláště od jihozápadu, dosavadní nenarušenou přírodní scenérii výrazného zalesněného hřebene Chřibů, nesplnitelnost požadavku na její zachování, problematiku nepřekročení horizontu pohoří a otázku geologických poměrů. AOV je vymezena v otevřeném terénu, který se výrazně zvedá směrem k hřebeni Chřibů, a není uzavřen v zóně zřetelné viditelnosti (10 km) zejména z jižních (jihozápadních a jihovýchodních) směrů žádnou přijatelnou bariérou (např. jiným srovnatelným hřebenem). Na dotčený hřeben Chřibů je v krajině průhled z jihovýchodu a jihozápadu i z Bílých Karpat (20 km) a Pálavy (více jak 40 km). Doposud se jedná a harmonickou zemědělskou krajinu se zachovanou strukturou, nenarušenou záměry obdobného typu. Dle mapových podkladů je AOV vymezena i v terénech překračujících nadmořskou výšku 300 m, což při výšce hřebene 450-550 m n. m. a stanovené výšce VTE 200 m může znamenat překročení horizontu pohoří severním směrem. AOV je navržena v návaznosti na flyšové pásmo Středomoravských Karpat, vyskytují se zde drobné svahové nestability, které mohou v konečném důsledku vyvolat větší nároky na základové konstrukce VTE, než je uvedeno v podkladech. **Pro případ ponechání akcelerační oblasti v návrhu považujeme za nezbytné upravit podmínky konkrétního územního opatření,** a to následovně: **K podmínkám v bodu 3.1** a) Navrhujeme **snížit výšku větrných elektráren na 160 m a doplnit, že záměry OZE nebudou umisťovány v terénu převyšujícím 300 m nad mořem.** Snížení výšky VTE, stejně jako podmínka neumisťovat záměry OZE na nejvyšší místa AOV, souvisí zejména s naplněním požadavku ochrany krajinného rázu nepřekročit vizuální horizont pohoří Chřiby z významných vyhlídkových bodů v okolí. h) Navrhujeme stanovit **vzdálenost od okraje doprovodného porostu vodního toku na min. 20 m a od břehové hrany vodní nádrže Moštěnice na min. 50 m.** Podmínka většího odstupu od vodních toků vyplývá ze skutečnosti, že prakticky všechny vodní toky zařazené do AOV (Moravanský potok, Moštěnka, pravostranný přítok Skaleckého potoka, Josefinský potok) mají vyvinuty břehové porosty, které zčásti odpovídají biotopu L2.2 (prioritní stanoviště 91E0 smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy) a koncentruje se podél nich výskyt zvláště chráněných druhů živočichů. Zároveň zohledňuje ochranu vodních toků jako významných krajinných prvků a má především preventivní charakter (předejít zvýšenému tlaku ze strany provozu zařízení VTE na zásahy v doprovodných porostech, zmírnit dopady na specifické biotopy dané krajiny). Podmínka většího odstupu od nádrže Moštěnice vyplývá z atraktivity této větší vodní plochy (2 ha) pro obecně a zvláště chráněné druhy ptáků. 3.1. i) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Záměry OZE a **související infrastruktury** budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s koridory.	**AOV94 Moštěnice** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV94 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Cílem doplnění podmínky je zpřesnění v nezbytných případech přípustných zásahů do prvků ÚSES. j) 2. **Navrhujeme vypustit.** Podmínka je totožná s podmínkou 3.2 b), kde je dané opatření podrobněji a lépe popsané. j) 3. **Navrhujeme vypustit.** Podle odůvodnění podmínky byl v dané AO identifikován výskyt čápa černého, káně lesní, krahujce obecného, krkavce velkého, luňáka červeného, motáka lužního a motáka pochopa. U žádného z těchto druhů není představitelné, že by své hnízdo umístil na objekt větrné elektrárny. Čáp černý, káně lesní, krahujec obecný, krkavec velký a luňák červený si hnízda staví ve stromech, moták lužní a moták pochop na zemi. Ani ve světě není známé hnízdění čápů nebo dravců na funkční větrné elektrárně. Podmínka je nadbytečná. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 s) Záměry OZE a související infrastruktury nebudou umisťovány do starých extenzivních sadů.** Návrh vyplývá ze specifik a atraktivity těchto v krajině silně ubývajících otevřených biotopů s trvalou vegetací pro obecně a zvláště chráněné druhy ptáků, např. pěnici vlašskou či strakapouda jižního. **K podmínkám v bodu** 3.2 a) Navrhujeme doplnit podmínku takto: Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně **polních kultur na plochách větších než 5 ha** a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. **Stanovenou minimální rozlohu polní kultury bude možné následně upravit na základě monitoringu prováděného podle podmínky 3.2 c). Údaje o provozu každé větrné elektrárny budou v reálném čase přístupné pro orgány ochrany přírody.** Podmínka je cílená na ochranu dravců nebo čápů, které láká potrava ve formě drobných živočichů postižených orbou nebo sklizní (obvykle kosení luk, pícnin či obilí). To se však týká jen polních kultur, protože při sklizni např. v sadech nebo ve vinicích tento efekt nenastává. V navrženém znění podmínky není vypnutí větrné elektrárny vázáno na plochu, na které práce probíhají, takže i sklizeň maličkého pole by měla vést k pětidennímu zastavení provozu všech větrných elektráren do 1 km od něj. Takto formulovaná podmínka se nám jeví neúměrně přísná, protože sklizeň malé plochy přiláká jen málo dravců (čápů), kteří se zde navíc zdrží jen krátce, jelikož přítomnou potravu rychle najdou a vysbírají. Navržené znění podmínky je tedy podle našeho názoru kontraproduktivní, protože není splnitelná. Proto navrhujeme doplnit limit ve formě velikosti plochy, na které orba nebo sklizeň probíhá. Následný monitoring dle podmínky 3.2 c) je pak mechanismem, na jehož základě bude možné podmínku dále zpřesnit. S ohledem na kontrolovatelnost dané podmínky v praxi navrhujeme zavést systém, který by orgánům ochrany přírody umožnil v reálném čase zjistit provozní charakteristiky jednotlivých větrných elektráren. c) Navrhujeme doplnit za větu třetí větu: **Metodika monitoringu musí být odsouhlasena krajským úřadem.** Poslední větu navrhujeme konkretizovat a **místo "příslušného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody" uvést "krajský úřad".** V současné době není žádná doporučená metodika pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách dostupná. V různých zemích se postupuje podle různých metodik. Schválení metodiky krajským úřadem by mohlo být alespoň nějakou zárukou toho, že monitoring přinese potřebná data. Pokud bude v průběhu času nějakým odborným subjektem (AOPK, ČSO) publikována doporučená metodika, bude možné na ni jen odkazovat. Dnes je příslušným orgánem ochrany přírody krajský úřad. Pokud by se legislativní situace změnila, bude jím logicky nástupnický orgán. d) Navrhujeme nahradit prvních pět vět podmínky takto: **Provozovatel větrné elektrárny je povinen v době přípravy záměru zajistit dvouletý akustický monitoring letové aktivity netopýrů. Monitoring bude prováděn odborně způsobilým subjektem a bude realizován a**	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					vyhodnocen dle aktuální metodiky České společnosti pro ochranu netopýrů. Nebude-li k dispozici, pak dle metodiky odsouhlasené krajským úřadem. Navrhujeme, aby monitoring netopýrů probíhal ještě před výstavbou větrných elektráren. Aktualizace metodiky ČESONu je v současnosti ve vývoji. Pokud nebude dopracována, lze použít i jinou metodiku, pokud ji odsouhlasí krajský úřad. Považujeme za zbytečné konkretizovat, na které druhy se má monitoring zaměřit, protože tato otázka musí být řešena v metodice. **AOV99 Podkovné** K navrženým opatřením zaujímáme toto odůvodněné stanovisko (opatření, ke kterým připomínky nemáme, uvedena nejsou): 3.1 h) Navrhujeme **zvýšit vzdálenost min. 8 m od břehové hrany vodního toku na min. 20 m.** Tuto změnu navrhujeme vzhledem k ochraně netopýrů, pro které jsou koridory vodních toků s doprovodnou vegetací oblíbeným lovištěm. Zároveň zohledňuje ochranu vodního toku jako významného krajinného prvku. V dané AO uplatnění této připomínky přichází v úvahu jen u části Hrabínková stružka. Dnes zde má doprovodná vegetace převážně charakter bylinného a keřového porostu, což se ale v budoucnu může změnit tak, že koridor bude pro netopýry atraktivnější. 3.1. i) **Navrhujeme doplnit podmínku takto:** Záměry OZE a **související infrastruktury** budou umisťovány mimo plochy a koridory lokálního územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a mimo regionální a nadregionální biokoridory, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s koridory. Cílem doplnění podmínky je zpřesnění v nezbytných případech přípustných zásahů do prvků ÚSES. 3.1 j) 2. **Navrhujeme vypustit.** Tato podmínka je totožná jako podmínka 3.2 b), kde je dané opatření podrobnější a lépe popsané. 3.1 j) 3. **Navrhujeme vypustit.** Podle odůvodnění podmínky byl v dané AO identifikován výskyt luňáka červeného, motáka lužního, motáka pochopa a orla mořského. U žádného z těchto druhů není představitelné, že by své hnízdo umístil na objekt větrné elektrárny. Luňák červený a orel mořský si hnízda staví ve 13/33stromech, moták lužní na zemi a moták pochop v mokřadech. Ani ve světě není známé hnízdění dravců na funkční větrné elektrárně. Podmínka je nadbytečná. 3.1 o) **Navrhujeme přeformulovat** Podmínka je nejasná. Dle mapového zákresu je vyznačena vymezená AO – výjimka. V podmínce je uvedeno, že v jižní části území, ve třech lokalitách vyznačených v příloze jako území, které není součástí akcelerační oblasti, nebudou uplatňovány podmínky územního opatření. V textu by mělo zaznít „AO - výjimka“ a správně ji odůvodnit nebo změnit legendu v mapové příloze. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 w)** Záměry OZE nebudou umisťovány na pozemky vedené v katastru nemovitostí jako les a ani do 200 m od souvislých lesních porostů. Tento návrh cílí na ochranu letounů a vychází z odborných materiálů zpracovaných Českou společností pro ochranu netopýrů. Zároveň zohledňuje ochranu lesa jako významného krajinného prvku. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 x) Záměry OZE nebudou umisťovány na pozemky vedené v katastru nemovitostí jako vinice**. Navržená oblast je tvořena převážně z jedné třetiny vinicemi a dále ornou půdou. Vinice jsou atraktivní pro drobné ptactvo, neboť zde má potravní a hnízdní možnosti. Dle nálezové databáze se ve vinicích nachází druhy jako vlha pestrá či ťuhýk obecný, které jsou zvláště chráněné druhy z hlediska zákona č. 114/1992 Sb. **Navrhujeme přidat podmínku 3.1 y) V době přípravy záměru bude proveden průzkum na přítomnost křečka polního** (dle nálezové databáze se vyskytuje ve vzdálenosti cca 1,8 km). **Pokud bude průzkum prokázán, zajistí investor biologický dozor.**	**AOV99 Podkovné** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV99 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3.2 a) Navrhujeme doplnit podmínku takto: Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně **polních kultur na plochách větších než 5 ha** a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. **Stanovenou minimální rozlohu polní kultury bude možné následně upravit na základě monitoringu prováděného podle podmínky 3.2 c). Údaje o provozu každé větrné elektrárny budou v reálném čase přístupné pro orgány ochrany přírody.** Podmínka je cílená na ochranu dravců nebo čápů, které láká potrava ve formě drobných živočichů postižených orbou nebo sklizní (obvykle kosení luk, pícnin či obilí). To se však týká jen polních kultur, protože při sklizni např. v sadech nebo ve vinicích tento efekt nenastává. V navrženém znění podmínky není vypnutí větrné elektrárny vázáno na plochu, na které práce probíhají, takže i sklizeň maličkého pole by měla vést k pětidennímu zastavení provozu všech větrných elektráren do 1 km od něj. Takto formulovaná podmínka se nám jeví neúměrně přísná, protože sklizeň malé plochy přiláká jen málo dravců (čápů), kteří se zde navíc zdrží jen krátce, jelikož přítomnou potravu rychle najdou a vysbírají. Navržené znění podmínky je tedy podle našeho názoru kontraproduktivní, protože není splnitelná. Proto navrhujeme doplnit limit ve formě velikosti plochy, na které orba nebo sklizeň probíhá. Následný monitoring dle podmínky 3.2 c) je pak mechanismem, na jehož základě bude možné podmínku dále zpřesnit. S ohledem na kontrolovatelnost dané podmínky v praxi navrhujeme zavést systém, který by orgánům ochrany přírody umožnil v reálném čase zjistit provozní charakteristiky jednotlivých větrných elektráren. 3.2 c) Navrhujeme doplnit za větu třetí větu: **Metodika monitoringu musí být odsouhlasena krajským úřadem.** Poslední větu navrhujeme konkretizovat a **místo "příslušného orgánu státní správy na úseku ochrany přírody" uvést "krajský úřad".** V současné době není žádná doporučená metodika pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách dostupná. V různých zemích se postupuje podle různých metodik. Schválení metodiky krajským úřadem by mohlo být alespoň nějakou zárukou toho, že monitoring přinese potřebná data. Pokud bude v průběhu času nějakým odborným subjektem (AOPK, ČSO) publikována doporučená metodika, bude možné na ni jen odkazovat. Dnes je příslušným orgánem ochrany přírody krajský úřad. Pokud by se legislativní situace změnila, bude jím logicky nástupnický orgán. 3.2 d) Navrhujeme nahradit prvních pět vět podmínky takto: **Provozovatel větrné elektrárny je povinen v době přípravy záměru zajistit dvouletý akustický monitoring letové aktivity netopýrů. Monitoring bude prováděn odborně způsobilým subjektem a bude realizován a vyhodnocen dle aktuální metodiky České společnosti pro ochranu netopýrů. Nebude-li k dispozici, pak dle metodiky odsouhlasené krajským úřadem.** Navrhujeme, aby monitoring netopýrů probíhal ještě před výstavbou větrných elektráren. Aktualizace metodiky ČESONu je v současnosti ve vývoji. Pokud nebude dopracována, lze použít i jinou metodiku, pokud ji odsouhlasí krajský úřad. Považujeme za zbytečné konkretizovat, na které druhy se má monitoring zaměřit, protože tato otázka musí být řešena v metodice. <u>3. Z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů:</u> OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů **má následující připomínky k "Návrhu Z2 ÚRP":** - požaduje z "Přílohy č. 3 - Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa v návrhu změny ÚRP" ("Příloha č. 3") **odstranit zábor** pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) u a) AOV21 Miroslav odhad záboru 0,03 ha. Lesy zvláštního určení jsou z AOV21 nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na nichž nelze vymezit akcelerační oblasti, vyloučeny. Lesy hospodářské jsou malého rozsahu a s ohledem na § 11 odst. 1, § 12 odst. 2, § 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona požadujeme jejich vypuštění. b) AOV99 Podkovné odhad záboru 0,03 ha. U navržené akcelerační oblasti AOV99 Podkovné se nachází převážně lesy zvláštního určení, které jsou nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na nichž nelze vymezit akcelerační oblasti, vyloučeny z návrhu AOV99 pro	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					VTE. Zastoupení lesních porostů je nízké, a proto požadujeme s ohledem na § 11 odst. 1, § 12 odst. 2, § 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona z návrhu AOV99 vypustit veškeré PUPFL. K ostatním navrženým plochám v "Příloze č. 3" AOV20 Damnice, AOV38 Rohozec, AOV94 Moštěnice nemá OŽP připomínky. Dále OŽP nemá připomínky k textové části Návrhu Z2 ÚRP. OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů **nemá připomínky** k "vyhodnocení VVURÚ" OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů **má následující připomínky** k návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 územního rozvojového plánu také podle § 13 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie: **1. Lokalita Znojemsko** **AOV20 Damnice** výroba energie z větrné energie VTE U navržené akcelerační oblasti AOV20 Damnice, kde v příloze č. 2 hodnocení karet AO se na PUPFL (hospodářském lese) připouští dočasný zábor PUPFL pro přístupové komunikace v rozsahu max. 1000 m2 a pro umístění samotných VTE je dočasný zábor PUPFL 400 m2 pro jednu VTE, požadujeme, pokud je oblast vymezována pro VTE a zasahuje PUPFL v kategorii les hospodářský, aby územní opatření výslovně stanovilo, že VTE a související infrastrukturu lze na PUPFL umisťovat pouze při prokázání nemožnosti variantního řešení mimo PUPFL a při současném splnění podmínek minimalizace zásahu do hospodaření v lese, zákazu nevhodného dělení lesa, ochrany páteřní sítě lesních cest a vyloučení zásahu do extrémních a vodou ovlivněných stanovišť s ohledem na §§§ 11 odst. 1, 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona. Současně požadujeme, aby pásmo 30 m od okraje lesa bylo řešeno přímo v územním opatření, nikoli ponecháno až na projektovou úroveň. Dále požadujeme doložit, proč nelze využít jiné plochy mimo PUPFL, a vyhodnotit, zda navržené řešení nevyvolá sekundární zábory lesa novými komunikacemi, kabelovými průseky nebo manipulačními plochami. Pokud je v lokalitě uvažována VTE v návaznosti na les, požadujeme doplnit i technické podmínky týkající se detekce námrazy, automatického odstavení, aktivního vyhřívání lopatek a posouzení rizika ice throw vůči lesním porostům. **Požadavek na konkrétní podmínky pro vymezení akcelerační oblasti AOV 20 Damnice pro VTE na PUPFL v kategorii les hospodářský** Požadujeme, aby ve vymezené akcelerační oblasti byly uplatněny zásady ochrany PUPFL podle § 13 odst. 2 lesního zákona a aby se přednostně hledala řešení mimo PUPFL. Požadujeme proto, aby do územního opatření byly doplněny zejména tyto podmínky: a) VTE a související infrastrukturu na PUPFL umisťovat pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že obdobné řešení nelze realizovat mimo PUPFL nebo s menším zásahem do PUPFL. b) Přednostně využívat pouze **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo porosty s nižší kvalitou. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního komplexu. c) Nepřipustit umístění VTE a související infrastruktury na PUPFL, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. VTE umisťovat přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. d) Nepřipustit řešení, která naruší **páteřní síť lesních cest,** meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty.	**AOV20 Damnice** Připomínky a) - h): Vymezení AOV20 je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb., kde je umístění VTE na pozemcích PUPFL umožněno. Z hlediska umístění konkrétních staveb OZE na PUPFL zůstávají platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Budou doplněny nové podmínky: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také, záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					e) Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. f) Při prokázání nezbytného využití PUPFL k příjezdovým komunikacím budou dodrženy tyto podmínky: - Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena cesta s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. - Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. - Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. g) Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI) h) Stanovit, že v projektové dokumentaci musí být doloženo, že záměr nepovede ke zhoršení obhospodařování navazujících porostů, ke ztížení přístupu k porostům ani k omezení lesnické dopravní sítě. Zejména při umístění VTE v bezprostřední návaznosti na PUPFL. **Požadavek na řešení pásma 30 m od okraje lesa přímo v územním opatření** Požadujeme, aby u všech částí akcelerační oblasti zasahujících do **pásma 30 m od okraje lesa** byly přímo v územním opatření stanoveny **závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem.** Požadujeme proto, aby územní opatření obsahovalo alespoň tyto podmínky: a) V pásmu do 30 m od okraje lesa neumísťovat výrobny, trafostanice, bateriová úložiště, manipulační plochy ani nové obslužné komunikace, pokud nebude prokázána technická nevyhnutelnost a současně minimalizace zásahu. b) V pásmu do 30 m od okraje lesa nepřipustit takové stavby a terénní úpravy, které by v budoucnu vedly k požadavkům na zabezpečovací opatření v lese nebo k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. c) Pokud nelze z technických důvodů dotčení pásma 30 m vyloučit, stanovit povinnost prokázat v projektové dokumentaci, že nedojde ke zvýšenému ohrožení záměru pádem stromů, zastíněním ani k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. **Požadavek na grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření** Požadujeme, aby ve výkresu územního opatření byly jednoznačně graficky vyznačeny: a) části PUPFL, které mají být **vypuštěny** z možnosti umístění záměrů pro využití OZE (lesy zvláštního určení, lesy ochranné), b) **pásmo 30 m od okraje lesa,** c) úseky **páteřní lesní cestní sítě**, které nesmí být přerušeny nebo znehodnoceny, a případně také plochy extrémních a vodou ovlivněných stanovišť, pokud se v akcelerační oblasti nacházejí.	Doplňující podmínky pro ochranu lesa (odhoz ledu): Neakceptováno. Jedná se o technickou podmínku, která je u konstrukce VTE běžně využívána a bude stanovována v navazujícím řízení dle stavebního zákona. g) takto obecně formulovanou podmínku nelze paušálně stanovit. Požadavky a) - c) na řešení pásma 30 m od okraje lesa: **Akceptováno částečně.** Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku v navazujícím řízení dle stavebního zákona. Bude doplněna podmínka: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* Grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření: **Akceptováno částečně.** a) lesy zvláštního určení a lesy ochranné budou vypuštěny. Požadavky na měřítko a přehlednost výkresové dokumentace Změny č. 2 ÚRP neumožňují promítnout do výkresů požadavky dotčeného orgánu uvedené pod písm. b) - c). Limity využití území nejsou součástí grafické části územního opatření.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření **Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE** Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů **před pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích**. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje **ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny,** a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na **hodnocení rizika ice fall / ice throw** a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. **Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem,** který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu **automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru** a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. **Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem**, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že **samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření**, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. **Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw** Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno **lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw**, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. **Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa** Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že **VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod.** Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. **Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu,** přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu	Doplňující technické podmínky k VTE z hlediska ochrany lesa při námraze: **Neakceptováno.** Jedná se o požadavek přesahující podrobnost ÚRP. VTE jsou těmito systémy standardně vybavovány.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl **evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu**, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw. **AOV21 Miroslav** výroba energie z větrné energie VTE U navržené akcelerační oblasti AOV21 Miroslav požadujeme **vypustit veškeré PUPFL**. Lesy zvláštního určení jsou z AOV21 nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na nichž nelze vymezit akcelerační oblasti, vyloučeny. Lesy hospodářské jsou u AOV Miroslav malého rozsahu a s ohledem na §§§§ 11 odst. 1, 12 odst. 2, 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona požadujeme jejich vypuštění. Současně požadujeme, aby veškeré podmínky pro dotčení lesa ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa byly řešeny přímo v územním opatření, nikoliv ponechány až na projektovou úroveň, protože tento souhlas již nebude standardně řešen v JES. Pokud je v lokalitě uvažována VTE v návaznosti na les, požadujeme doplnit i technické podmínky týkající se detekce námrazy, automatického odstavení, aktivního vyhřívání lopatek a posouzení rizika ice throw vůči lesním porostům. **Požadavek na grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření** Požadujeme, aby ve výkresu územního opatření byly jednoznačně graficky vyznačeny: a) veškeré PUPFL, které mají být **vypuštěny** z možnosti umístění záměrů pro využití OZE, b) **pásmo 30 m od okraje lesa.** **Požadavek na řešení pásma 30 m od okraje lesa přímo v územním opatření** Požadujeme, aby u všech částí akcelerační oblasti zasahujících do **pásma 30 m od okraje lesa** byly přímo v územním opatření stanoveny **závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem**. Metodika MŽP uvádí, že souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 lesního zákona se v akceleračních oblastech již standardně v JES nevydává, a že odpovídající podmínky proto musí být stanoveny již při vymezení akcelerační oblasti. Požadujeme proto, aby územní opatření obsahovalo alespoň tyto podmínky: a) V pásmu do 30 m od okraje lesa neumísťovat výrobny, trafostanice, bateriová úložiště, manipulační plochy ani nové obslužné komunikace, pokud nebude prokázána technická nevyhnutelnost a současně minimalizace zásahu. b) V pásmu do 30 m od okraje lesa nepřipustit takové stavby a terénní úpravy, které by v budoucnu vedly k požadavkům na zabezpečovací opatření v lese nebo k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. c) Pokud nelze z technických důvodů dotčení pásma 30 m vyloučit, stanovit povinnost prokázat v projektové dokumentaci, že nedojde ke zvýšenému ohrožení záměru pádem stromů, zastíněním ani k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. **Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření** **Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE** Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před **pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích**. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje **ice detection, de-icing a anti-**	**AOV21 Miroslav** Vymezení AOV21 je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb., kde je umístění VTE na pozemcích PUPFL umožněno. Lesy zvláštního určení jsou z AOV21 nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na nichž nelze vymezit akcelerační oblasti, vyloučeny. **Neakceptováno.** Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku v navazujícím řízení dle stavebního zákona. Budou doplněny nové podmínky: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* Doplňující technické podmínky k VTE z hlediska ochrany lesa při námraze: **Neakceptováno.** Jedná se o požadavek přesahující podrobnost ÚRP. VTE jsou těmito systémy standardně vybavovány.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na **hodnocení rizika ice fall / ice throw** a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. **Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem**, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu **automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru** a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. **Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem**, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že **samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření**, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. **Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw** Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno **lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw**, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. **Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa** Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že **VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod**. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. **Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu**, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl **evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu**, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					2. Lokalita Tišnovsko **AOV38 Rohozec** výroba energie z větrné energie VTE U navržené akcelerační oblasti AOV38 Rohozec, kde v příloze č. 2 hodnocení karet AO se na PUPFL (hospodářském lese) připouští dočasný zábor PUPFL pro přístupové komunikace v rozsahu max. 1000 m2 a pro umístění samotných VTE je dočasný zábor PUPFL 400 m2 pro jednu VTE, požadujeme, pokud má být na PUPFL připouštěna VTE, pak pouze v kategorii les hospodářský a pouze za podmínek výslovně uvedených v územním opatření. Územní opatření musí zejména zakázat takové umístění VTE, obslužných komunikací a kabelových tras, které by vytvářelo nové dlouhé porostní stěny, zvyšovalo riziko bořivých větrů nebo omezilo funkčnost páteřní sítě lesních cest. Požadujeme doplnit do územního opatření podmínku, že přednostně musí být využity pouze pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa a že nesmí dojít k narušení obhospodařování okolních porostů, ztížení přístupu lesnické techniky ani k přerušení nebo omezení funkčnosti lesních cest. Dále požadujeme vyloučit umístění záměrů na vodou ovlivněných a extrémních stanovištích dle typologických map a vyznačit tato území ve výkresu územního opatření, pokud se v návrhové ploše nacházejí. Dále požadujeme umisťování VTE přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí, zákaz nevhodného dělení lesa. Požadujeme také, aby veškeré podmínky pro dotčení lesa ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa byly řešeny přímo v územním opatření, protože tento souhlas již nebude standardně řešen v JES. Pokud návrh AOV38 Rohozec umisťuje VTE do okrajové partie lesních komplexů, požadujeme doložit, že navržené umístění nezpůsobí destabilizaci navazujících porostů vystavených převládajícím bořivým větrům. Současně požadujeme, aby odůvodnění návrhu výslovně popsalo, jak byly při výběru této lokality zohledněny zásady ochrany PUPFL a proč nebylo zvoleno řešení s menším nebo nulovým zásahem do lesních pozemků s ohledem na §§§ 11 odst. 1, 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona. V případě VTE umisťovaných na PUPFL nebo v návaznosti na les dále požadujeme, aby návrh územního opatření výslovně řešil i ochranu lesa před námrazou a odhozem ledu z lopatek, a to v rozsahu výše uvedených technických požadavků. **Požadavek na konkrétní podmínky pro vymezení akcelerační oblasti AOV38 Rohozec pro VTE na PUPFL v kategorii les hospodářský** Požadujeme, aby ve vymezené akcelerační oblasti byly uplatněny zásady ochrany PUPFL podle § 13 odst. 2 lesního zákona a aby se přednostně hledala řešení mimo PUPFL. Požadujeme proto, aby do územního opatření byly doplněny zejména tyto podmínky: a) VTE a související infrastrukturu na PUPFL umisťovat pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že obdobné řešení nelze realizovat mimo PUPFL nebo s menším zásahem do PUPFL. b) Přednostně využívat pouze **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo porosty s nižší kvalitou. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního komplexu. c) Nepřipustit umístění VTE a související infrastruktury na PUPFL, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. VTE umisťovat přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. d) Nepřipustit řešení, která naruší **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. e) Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL popřípadě po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu.	**AOV38 Rohozec** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV38 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					f) Při prokázání nezbytného využití PUPFL k příjezdovým komunikacím budou dodrženy tyto podmínky: □ Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena cesta s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. □ Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. □ Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. g) Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na extrémních stanovištích a na vodou ovlivněných stanovištích, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI) h) Stanovit, že v projektové dokumentaci musí být doloženo, že záměr nepovede ke zhoršení obhospodařování navazujících porostů, ke ztížení přístupu k porostům ani k omezení lesnické dopravní sítě. Zejména při umístění VTE v bezprostřední návaznosti na PUPFL. Požadavek na řešení pásma 30 m od okraje lesa přímo v územním opatření Požadujeme, aby u všech částí akcelerační oblasti zasahujících do pásma 30 m od okraje lesa byly přímo v územním opatření stanoveny závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem. Požadujeme proto, aby územní opatření obsahovalo alespoň tyto podmínky: a) V pásmu do 30 m od okraje lesa neumísťovat výrobny, trafostanice, bateriová úložiště, manipulační plochy ani nové obslužné komunikace, pokud nebude prokázána technická nevyhnutelnost a současně minimalizace zásahu. b) V pásmu do 30 m od okraje lesa nepřipustit takové stavby a terénní úpravy, které by v budoucnu vedly k požadavkům na zabezpečovací opatření v lese nebo k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. c) Pokud nelze z technických důvodů dotčení pásma 30 m vyloučit, stanovit povinnost prokázat v projektové dokumentaci, že nedojde ke zvýšenému ohrožení záměru pádem stromů, zastíněním ani k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. Požadavek na grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření Požadujeme, aby ve výkresu územního opatření byly jednoznačně graficky vyznačeny: a) části PUPFL, které mají být vypuštěny z možnosti umístění záměrů pro využití OZE, b) pásmo 30 m od okraje lesa, c) úseky páteřní lesní cestní sítě, které nesmí být přerušeny nebo znehodnoceny, a případně také plochy extrémních a vodou ovlivněných stanovišť, pokud se v akcelerační oblasti nacházejí. Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jsou zaměřena právě na hodnocení rizika ice fall / ice throw a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw. ***3. Lokalita Kyjovsko***	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AOV94 Moštěnice výroba energie z větrné energie VTE U navržené akcelerační oblasti AOV94 Moštěnice, kde v příloze č. 2 hodnocení karet AO se na PUPFL (hospodářském lese) připouští dočasný zábor PUPFL pro přístupové komunikace v rozsahu max. 1000 m2 a pro umístění samotných VTE je dočasný zábor PUPFL 400 m2 pro jednu VTE, požadujeme doplnit do územního opatření podmínku, že přednostně musí být využity pouze pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa a že nesmí dojít k narušení obhospodařování okolních porostů, ztížení přístupu lesnické techniky ani k přerušení nebo omezení funkčnosti lesních cest. Dále požadujeme vyloučit umístění záměrů na vodou ovlivněných a extrémních stanovištích dle typologických map a vyznačit tato území ve výkresu územního opatření, pokud se v návrhové ploše nacházejí. Dále územní opatření musí zejména zakázat takové umístění VTE, obslužných komunikací a kabelových tras, které by vytvářelo nové dlouhé porostní stěny a zvyšovalo riziko bořivých větrů. Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že VTE a související infrastrukturu lze na PUPFL umisťovat pouze při prokázání nemožnosti variantního řešení mimo PUPFL a při současném splnění podmínek minimalizace zásahu do hospodaření v lese, zákazu nevhodného dělení lesa, ochrany páteřní sítě lesních cest a vyloučení zásahu do extrémních a vodou ovlivněných stanovišť a dále že, VTE budou umisťovány přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. Současně požadujeme, aby odůvodnění návrhu výslovně popsalo, jak byly při výběru této lokality zohledněny zásady ochrany PUPFL a proč nebylo zvoleno řešení s menším nebo nulovým zásahem do lesních pozemků s ohledem na §§§ 11 odst. 1, 13 odst. 1 a § 14 odst. 2 lesního zákona. V rámci umisťování VTE na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL, požadujeme i zapracování technických podmínek proti námraze a proti odhozu ledu do okolních lesních porostů. Požadavek na konkrétní podmínky pro vymezení akcelerační oblasti AOV94 Moštěnice pro VTE na PUPFL v kategorii les hospodářský Požadujeme, aby ve vymezené akcelerační oblasti byly uplatněny zásady ochrany PUPFL podle § 13 odst. 2 lesního zákona a aby se přednostně hledala řešení mimo PUPFL. Požadujeme proto, aby do územního opatření byly doplněny zejména tyto podmínky: a) VTE a související infrastrukturu na PUPFL umisťovat pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že obdobné řešení nelze realizovat mimo PUPFL nebo s menším zásahem do PUPFL. b) Přednostně využívat pouze pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo porosty s nižší kvalitou. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního komplexu. c) Nepřipustit umístění VTE a související infrastruktury na PUPFL, které by vedlo k nevhodnému dělení lesa, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika bořivých větrů. VTE umisťovat přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. d) Nepřipustit řešení, která naruší páteřní síť lesních cest, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. e) Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL popřípadě po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. f) Při prokázání nezbytného využití PUPFL k příjezdovým komunikacím budou dodrženy tyto podmínky:	**AOV94 Moštěnice** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV94 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena cesta s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. g) Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na extrémních stanovištích a na vodou ovlivněných stanovištích, jak je metodika identifikuje podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI) h) Stanovit, že v projektové dokumentaci musí být doloženo, že záměr nepovede ke zhoršení obhospodařování navazujících porostů, ke ztížení přístupu k porostům ani k omezení lesnické dopravní sítě. Zejména při umístění VTE v bezprostřední návaznosti na PUPFL. Požadavek na řešení pásma 30 m od okraje lesa přímo v územním opatření Požadujeme, aby u všech částí akcelerační oblasti zasahujících do pásma 30 m od okraje lesa byly přímo v územním opatření stanoveny závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem. Požadujeme proto, aby územní opatření obsahovalo alespoň tyto podmínky: a) V pásmu do 30 m od okraje lesa neumísťovat výrobny, trafostanice, bateriová úložiště, manipulační plochy ani nové obslužné komunikace, pokud nebude prokázána technická nevyhnutelnost a současně minimalizace zásahu. b) V pásmu do 30 m od okraje lesa nepřipustit takové stavby a terénní úpravy, které by v budoucnu vedly k požadavkům na zabezpečovací opatření v lese nebo k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. c) Pokud nelze z technických důvodů dotčení pásma 30 m vyloučit, stanovit povinnost prokázat v projektové dokumentaci, že nedojde ke zvýšenému ohrožení záměru pádem stromů, zastíněním ani k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. Požadavek na grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření Požadujeme, aby ve výkresu územního opatření byly jednoznačně graficky vyznačeny: a) části PUPFL, které mají být vypuštěny z možnosti umístění záměrů pro využití OZE (lesy zvláštního určení, lesy ochranné), b) pásmo 30 m od okraje lesa, c) úseky páteřní lesní cestní sítě, které nesmí být přerušeny nebo znehodnoceny, a případně také plochy extrémních a vodou ovlivněných stanovišť, pokud se v akcelerační oblasti nacházejí. Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na hodnocení rizika ice fall / ice throw a na výběr vhodných rizik snižujících opatření.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a vdoporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					4. Lokalita Podluží **AOV99 Podkovné** výroba energie z větrné energie VTE U navržené akcelerační oblasti AOV99 Podkovné se nachází převážně lesy zvláštního určení, které jsou nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na nichž nelze vymezit akcelerační oblasti, vyloučeny z návrhu AOV99 pro VTE a požadujeme tuto informaci uvést v územním opatření. Zastoupení lesních porostů je nízké, a proto požadujeme z návrhu AOV99 vypustit veškeré PUPFL. Současně požadujeme do výkresu územního opatření zakreslit území, kde je umístění záměrů na PUPFL nepřípustné, a vymezit pravidla pro pásmo 30 m od okraje lesa zejména s ohledem na „Zlodějský háj“, který těsně navazuje na hranici AOV99 s ohledem na §§§ 11 odst. 1, 13 odst. 1 a 14 odst. 2 lesního zákona. Pokud je v lokalitě uvažována VTE v návaznosti na les, požadujeme současně řešit technické a provozní zvládání námrazy, včetně detekce, aktivního odmrazování lopatek, ochranného režimu turbíny a posouzení rizika ice fall / ice throw vůči okolním porostům. Požadavek na grafické vyjádření lesnických limitů ve výkresu územního opatření Požadujeme, aby ve výkresu územního opatření byly jednoznačně graficky vyznačeny: a) veškeré PUPFL, které mají být vypuštěny z možnosti umístění záměrů pro využití OZE, b) pásmo 30 m od okraje lesa. Požadavek na řešení pásma 30 m od okraje lesa přímo v územním opatření s ohledem na „Zlodějský háj“ Požadujeme, aby u všech částí akcelerační oblasti zasahujících do pásma 30 m od okraje lesa byly přímo v územním opatření stanoveny závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem. Metodika MŽP uvádí, že souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 lesního zákona se v akceleračních oblastech již standardně v JES nevydává, a že odpovídající podmínky proto musí být stanoveny již při vymezení akcelerační oblasti. Požadujeme proto, aby územní opatření obsahovalo alespoň tyto podmínky: a) V pásmu do 30 m od okraje lesa neumísťovat výrobny, trafostanice, bateriová úložiště, manipulační plochy ani nové obslužné komunikace, pokud nebude prokázána technická nevyhnutelnost a současně minimalizace zásahu. b) V pásmu do 30 m od okraje lesa nepřipustit takové stavby a terénní úpravy, které by v budoucnu vedly k požadavkům na zabezpečovací opatření v lese nebo k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. c) Pokud nelze z technických důvodů dotčení pásma 30 m vyloučit, stanovit povinnost prokázat v projektové dokumentaci, že nedojde ke zvýšenému ohrožení záměru pádem stromů, zastíněním ani k omezení hospodaření na sousedních PUPFL. Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na hodnocení rizika ice fall / ice throw a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení	**AOV99 Podkovné** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV99 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw. S ohledem na výše uvedené **OŽP orgán státní správy lesů požaduje**, aby návrhy akceleračních oblastí na území Jihomoravského kraje a návrhy územního opatření byly upraveny v souladu s těmito připomínkami, zejména aby byly z návrhu vypuštěny PUPFL tam, kde je právní předpisy nepřipouštějí, a aby v případech, kdy připadá v úvahu dotčení hospodářských lesů pro VTE, byly	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					již v územním opatření jednoznačně a závazně stanoveny podmínky ochrany lesa, podmínky pro pásmo 30 m od okraje lesa, podmínky pro související infrastrukturu a také technické a provozní podmínky proti negativním dopadům námrazy, pádu a odhozu ledu z lopatek VTE do okolních lesních porostů. Metodika MŽP výslovně směřuje k tomu, aby právě tyto podmínky byly řešeny již při vymezování akcelerační oblasti, neboť následně budou pro projektovou úroveň závazné a v JES již bude zpravidla docházet pouze ke kontrole jejich splnění. V případě, že navržené podmínky nelze do návrhu akceleračních oblastí a územního opatření promítnout tak, aby byly zájmy chráněné lesním zákonem dostatečně zajištěny, požadujeme problematické části území z návrhu vypustit. Tento postup metodika MŽP výslovně předpokládá v případech, kdy nelze zákonné požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů splnit jinak. **4. Z hlediska zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon):** OŽP nemá připomínky k „Návrhu Z2 ÚRP“. Upozorňujeme, že v „Příloze č. 1: Základní charakteristiky a jevy životního prostředí v jednotlivých akceleračních oblastech vyhodnocení VVURÚ“ nejsou uvedeny veškeré vodní toky v jednotlivých oblastech, např. v oblasti AOV38 Rohozec je v popisu povrchových a podzemních vod uveden vodní tok Lubě, ale není uveden potok Lomnička, v oblasti AOV94 Moštěnice je uveden vodní tok Moštěnka, ale chybí Moravanský potok, Josefinský potok a bezejmenný vodní tok (IDVT 10188491). OŽP nemá připomínky k návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 územního rozvojového plánu podle § 14 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie. **5. Z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů:** OŽP jako dotčený orgán ochrany ovzduší příslušný dle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně ovzduší k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu JMK uvádí, že z hlediska ochrany ovzduší nemá k předloženému návrhu připomínky. Předložená dokumentace neobsahuje záměry ani opatření, která by mohla mít významný vliv na kvalitu ovzduší (s výjimkou prašnosti z výstavby). Návrh se týká zejména vymezení akceleračních oblastí pro obnovitelné zdroje energie, územních rezerv a technické a dopravní infrastruktury v koncepční rovině, bez konkrétních staveb či provozních parametrů. V této fázi nelze identifikovat negativní dopady na imisní situaci v území. **6. Z hlediska zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií):** Návrh se týká koncepčního vymezení akceleračních oblastí pro obnovitelné zdroje energie, územních rezerv a technické a dopravní infrastruktury, bez konkrétních staveb. V této fázi nelze v zónách havarijního plánování a v zónách dosahu havarijních projevů objektů, zařazených dle zákona o prevenci závažných havárií do skupiny A nebo B, identifikovat nutná omezení k minimalizaci rizika vzniku závažné havárie. Každý konkrétní záměr musí respektovat obsah bezpečnostní dokumentace sousedících objektů (sklady a provozovny) zařazených do skupiny B i do skupiny A z pohledu zákona o prevenci závažných havárií způsobených nebezpečnými chemickými látkami, které se na území Jihomoravského kraje nacházejí.	**Z hlediska zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů:** **Vzato na vědomí.** **Z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší** **Vzato na vědomí.** **Z hlediska zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi** **Vzato na vědomí.**

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
						REAKCE DO: Dotčený orgán nesouhlasí s vypořádáním, trvá na připomínkách k územním opatřením AOV20 Damnice a AOV21 Miroslav – „návrhy úprav podmínek 3.1h), 3.1 i), 3.1 p), 3.2 c), 3.2 d) a 3.1 q) (AOV21) významně přispějí k zajištění ochrany zvláště cenných přírodních stanovišť a zvláště chráněných druhů, u nichž se lze domnívat, že velmi pravděpodobně mohou být záměry dotčeny.“ Za velmi významné považují zejm. návrh akustického monitoringu letové aktivity netopýrů před realizací záměru dle přip. 3.2 d). Návrhy na vypuštění bodů 3.1j) 2., 3.1 j) 3. a 3.2 a) přispějí ke srozumitelnosti a racionalitě stanovených podmínek. Zejména podmínku 3.2 a) požadují přeformulovat. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání (viz výše), dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí. Podmínka 3.2 a) bude odstraněna.
03.	MMR-31668-2026-81 **Správa Národního parku Šumava** Odbor ochrany kulturní krajiny a CHKO Šumava	**Nesouhlasné**	99czx	AOV71	**Správa Národního parku Šumava** (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody podle § 75 odst. 1 písm. e) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, obdržela Vaše oznámení o konání společného jednání a zveřejnění návrhu Změny č. 2 ÚRP, Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a návrhy jednotlivých územních opatření k akcelerační oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP. Správa uplatňuje v souladu s § 94 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve stanovené lhůtě následující stanovisko: **Správa nesouhlasí s vymezením Akcelerační oblasti AOV71 Hořice.** **Odůvodnění:** Chráněná krajinná oblast (dále jen „CHKO“) Šumava byla nově právně upravena výnosem ministerstva kultury ČSR ze dne 17. 3. 1975, čj. 5954/75 (dále jen „výnos“), a to v souladu s § 8 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody. Podle § 90 odst. 10 ZOPK jsou chráněné krajinné oblasti vyhlášené podle výše uvedeného ustanovení zákona č. 40/1956 Sb. nadále chráněné krajinné oblasti podle § 25 ZOPK. Podle čl. 1 odst. 2 výnosu je posláním CHKO Šumava ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků a přírodních zdrojů a vytváření vyváženého životního prostředí, přičemž k typickým znakům krajiny náleží zejména její povrchové utváření, včetně vodních ploch a toků, její vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť, architektonické skladby a místní zástavba lidového rázu. Ačkoliv některé termíny použité ve výnosu jsou dnes již zastaralé, tak z výnosu je zřejmé, že jedním z hlavních předmětů ochrany CHKO Šumava je vzhled krajiny a její typické znaky, jinými slovy krajinný ráz. Krajinný	**<u>AOV71 Hořice</u>** **Akceptováno.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude vypuštěno. **REAKCE DO:** Dotčený orgán souhlasí s vypořádáním.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ráz je podle § 12 ZOPK zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti a podle tohoto ustanovení je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Pro posuzování vlivu koncepcí či konkrétních záměrů na krajinný ráz se používá několik uznávaných metodik, jednou z nich je metodický postup z roku 2004 (autoři: Vorel, Bukáček, Matějka, Culek, Sklenička). Tento metodický postup u problematických záměrů používá i Správa. Postup má tři etapy. Nejdříve se vymezí hodnocené území, tj. dotčený krajinný prostor, dále se popíší znaky jednotlivých charakteristik krajinného rázu, přítomnost estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů a nakonec se vyhodnotí míra a únosnost změn, které daný záměr může v dotčeném krajinném prostoru způsobit. Navrhovaná akcelerační oblast AOV71 Hořice je určena pro rozvoj výroby elektrické energie z větrné energie, max. výška větrných elektráren byla stanovena na 185 metrů. Tato akcelerační oblast je navrhována v blízkosti území CHKO Šumava ve vzdálenosti cca 3,5 až 4 km od její hranice. Vzhledem k reliéfu terénu v území mezi CHKO Šumava a navrhovanou akcelerační oblastí dojde zcela nepochybně umístěním větrných elektráren v akcelerační oblasti k vizuálnímu dotčení i území CHKO Šumava, tj. krajinný prostor, který bude dotčen větrnými elektrárnami, zasáhne i na území CHKO Šumava. Aby nedošlo k negativnímu vlivu na krajinný ráz CHKO Šumava, ale i Národního parku (dále jen „NP“) Šumava, tak Správa pro účely návrhu akceleračních oblastí navrhla vymezení ochranného pásma (viz příloha), v němž by akcelerační oblasti neměly být vymezovány. Důvodem vymezení ochranného pásma na vnější straně hranice CHKO Šumava bez realizace větrných elektráren bylo tedy eliminovat významný negativní vliv na dochovaný krajinný ráz CHKO Šumava i NP Šumava, čímž jsou myšleny dálkové pohledy z vnitrozemí překrytím panorama Šumavy esteticky cizorodými výraznými technickými prvky. I v opačném směru, při pohledu ze Šumavy do vnitrozemí, by pak mohly větrníky v blízkosti hranice CHKO Šumava ovlivňovat estetické vnímání krajiny pozorovatelem a narušovat tak významně krajinný ráz prostoru předhůří Šumavy. Pásmo bylo vymezeno tak, aby v prstenci kolem hranice CHKO Šumava zahrnovalo nejbližší nejvyšší vrcholy a pohledově nejvýznamnější dominanty v krajině. Respektuje krajinné celky jako takové a uzavírá v sobě nejen vrcholy, hřbety a kopce, které jsou v dálkových pohledech nepřehlédnutelné, ale též výškově nižší planiny a údolí pod nimi, které sice v dálkových pohledech zanikají, ale lokálně zásadně mění krajinný ráz a estetické vnímání hlavních přístupových koridorů do centrální Šumavy. V odůvodnění Opatření obecné povahy pro akcelerační oblast AOV71 Hořice je řešena ochrana krajinného rázu pouze ve vztahu k pohledům na městys Hořice na Šumavě s kompenzací zásahu do krajinného rázu snížením výšky na max. 185 metrů. Správa považuje posouzení záměru, tj. návrhu na vymezení akcelerační oblasti AOV71 Hořice pro umístění větrných elektráren, vzhledem k výše uvedenému za nedostatečné a je toho názoru, že vymezením navrhované akcelerační oblasti a umístěním větrných elektráren v této oblasti by došlo k významnému negativnímu vlivu na předmět ochrany CHKO Šumava. Příloha: Návrh vymezení pásma bez realizace větrných elektráren kolem CHKO Šumava (textová a grafická část)	
04.	MMR-32002-2026-81 **Krajský úřad Plzeňského kraje** Odbor životního prostředí	**Souhlasné** (za doplnění podmínek)	99ci, 99cze, 99czi, 99czj, 99czk, 99czp, 99czq	AOV25, AOV51, AOV55, AOV56, AOV57, AOV62, AOV63	Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí (dále jen „krajský úřad“), jako věcně a místně příslušný vodoprávní úřad vydává podle § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), a § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), **souhlasné stanovisko** ke Změně č. 2 územního rozvojového plánu, k územním opatřením o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie – vymezení těchto akceleračních oblastí: **AOV25 Zahrádka, AOV51 Řenče, AOV55 Košetice, AOV56 Vrabčiny, AOV57 Bílá skála, AOV62 Střížovice a AOV63 Únětice.**	**Akceptováno.** **REAKCE DO:** Dotčený orgán nesouhlasí s vypořádáním. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí. Máme za to, že v případě tohoto stanoviska se jedná o nedorozumění.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Souhlasné stanovisko je vázáno na stanovení této doplňující podmínky a tohoto zmírňujícího opatření pro povolení a provedení záměrů pro akcelerační oblast AOV51 Řenče: **Záměr OZE bude umístěn mimo stanovené ochranné pásmo vodního zdroje vrtané studny a vrtu HJ2 Letiny.** **Odůvodnění** Krajský úřad posoudil vymezení akceleračních oblastí ve vztahu k zájmům chráněným zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Krajský úřad navržené akcelerační oblasti posoudil zejména ke vztahu k ochraně množství a jakosti povrchových a podzemních vod, nepříznivých účinků povodní a nezbytnosti udělení výjimky podle § 23a odst. 8 vodního zákona. V případě akcelerační oblasti AOV51 Řenče posoudil navržené zmírňující opatření ve vztahu k zájmům chráněných vodním zákonem za nedostatečná. Krajský úřad zjistil, že na vymezeném území jsou stanovena ochranná pásma vrtaných studní pro zásobování obyvatel pitnou vodou v k. ú. Letiny stanovené rozhodnutími Okresního národního výboru Plzeň – jih č. j.: ZVLH/36/87 ze dne 13. 3. 1987 pro vrtanou studnu Letiny a č. j.: ZVLH/1303/88 ze dne 20. 12. 1988 pro vrt HJ2 Letiny. Stanovená ochranná pásma nejsou v odůvodnění návrhu na vymezení akcelerační zóny zmíněna ani zohledněna ve smyslu § 2 písm. f) Nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti. Rozsah ochranných pásem včetně rozhodnutí o jejich stanovení je dostupné v informačním systému veřejné správy: https://voda.gov.cz/?page=ochranna-pasma-mapa. Vzhledem k možnému rozsahu terénních úprav a hloubce založení větrné elektrárny by případným umístěním záměru ve stanoveném ochranném pásmu mohlo dojít k ovlivnění množství a jakosti podzemních vod, dospěl vodoprávní úřad k závěru, že lze s vymezením akcelerační oblasti AOV51 Řenče souhlasit pouze za stanovení uvedené podmínky. Krajský úřad posoudil vliv vymezení akceleračních oblastí na stav a potenciál útvaru povrchových vod a na stav útvaru podzemních vod (§ 23a vodního zákona) za stanovené podmínky pro AOV51 Řenče a shledal, že vzhledem k jeho charakteru, rozsahu a lokalizaci lze předpokládat, že nedojde ke zhoršení stavu vodních útvarů povrchových vod, nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru podzemních vod a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu, potenciálu vod. Záměr není v rozporu s Národním plánem povodí Labe a Plánem dílčího povodí Berounky (§ 24 až § 26 vodního zákona), protože lze předpokládat, že realizací větrných elektráren ve vymezeném území a jejich užíváním nedojde ke zhoršení chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů povrchových ani podzemních vod a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého potenciálu. Po posouzení předložených podkladů a po zohlednění všech rozhodných skutečností dospěl krajský úřad k závěru, že vymezení akceleračních oblastí je za předpokladu doplnění podmínky možné a nevyžaduje vydání výjimky dle § 23a odst. 8 vodního zákona.	
05.	MMR-32824-2026-81 **Moravskoslezský kraj**	**Připomínka**	99ca, 99cc, 99cp, 99cq, 99czf, 99czn, 99czl, 99czo, 99czzw	AOV15, AOV18, AOV33, AOV34, AOV52, AOV60, AOV58, AOV61, AOV102	**Připomínky k návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu za Moravskoslezský kraj** Moravskoslezský kraj obdržel dne 14. 4. 2026 pod č. j. MMR-25747/2026-81 oznámení, kterým Ministerstvo pro místní rozvoj jako orgán územního plánování podle § 19 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a pořizovatel územního rozvojového plánu podle § 21 odst. 2 písm. d) stavebního zákona a souvisejících územních opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních (dále jen „územní opatření“) podle § 9 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), oznámilo v souladu s § 93 odst. 5 písm. b) stavebního zákona, § 12 zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie a § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, konání společného jednání a zveřejnění návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen změna č. 2 ÚRP), včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a návrhu jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Rada Moravskoslezského kraje, která na základě zmocnění ust. § 24 odst. 2 písm. a) stavebního zákona uplatňuje připomínky k územnímu rozvojovému plánu (a jeho změnám), **schválila svým usnesením č. 42/2740 dne 4. 5. 2026 připomínky k návrhu změny č. 2 ÚRP, které jsou přílohou této písemnosti a které tímto uplatňuje** v souladu s ust. § 94 odst. 1 a 3 stavebního zákona ve stanovené lhůtě do 15. 5. 2026. **Příloha 1.** Výpis z usnesení 42. schůze rady kraje konané dne 4. 5. 2026 **Příloha 2.** Připomínky Moravskoslezského kraje k materiálu „Návrh Změny č. 2 Územního rozvojového plánu“ **1. PŘIPOMÍNKA** Moravskoslezský kraj plně respektuje a podporuje postoje měst, městyse a obcí Moravskoslezského kraje k navrženým akceleračním oblastem, které vyjadřují svými připomínkami uplatňovanými v rámci veřejného projednání návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu. <u>Odůvodnění:</u> Moravskoslezský kraj ihned po obdržení oznámení o zahájení projednávání změny č. 2 Územního rozvojového plánu (ÚRP) oslovil dotčená města, městys a obce a upozornil je na vystavený návrh změny. Dále je upozornil na možnost uplatňovat připomínky ve stanovené lhůtě (do konce měsíce května). Současně požádal o zpětnou vazbu v případě, že se rozhodnou připomínky uplatnit, a to při vědomí toho, že lhůta pro uplatňování připomínek obcemi je benevolentnější, než jakou mají k dispozici kraje. Důvodem bylo zjistit v maximální míře postoj municipalit k navrženým akceleračním oblastem na jejich území. Jak zaznívá často ze strany Ministerstva pro místní rozvoj (kupříkladu aktuálně při přípravě novely stavebního zákona), jsou to právě místní samosprávy, které nejlépe znají svá území a vědí k čemu a jakým způsobem má být využito. Stejně tak znají nejlépe limity jeho využití, případná jiná rizika a v neposlední řadě také názory a postoje svých vlastních obyvatel. Moravskoslezský kraj nepovažuje s ohledem způsob komunikace ústředních orgánů státní správy ve věci akceleračních oblastí pro umisťování výroby energie z větrné energie za náhodné, že ve všech případech, které jsou mu známy, jsou postoje měst, městyse a obcí dotčených akceleračními oblastmi nesouhlasné a odmítavé. Největší obavy vzbuzuje zejména výrazné ovlivnění širší krajiny (krajinného rázu a struktur) dotčených lokalit, přírodních a civilizačních hodnot území (ať již z širšího pojetí typu krajinných horizontů Jeseníků, okolí vodní nádrže Kružberk či Slezská Harta, či místně významné krajinné dominanty jako Uhlířský vrch či stratovulkán Velký Roudný apod.), vlivu na obyvatelstvo (včetně poukázání v některých případech na nedostatečný odstup hranice oblasti od urbanizovaného území) či v neposlední řadě opakovaně deklarovaný vliv na vzácné druhy živočichů a další (kumulativní zátěž těchto záměrů v regionu). V některých případech rovněž navržené akcelerační oblasti komplikují již probíhající jednání samospráv s investory v oblasti realizace výroby energie z obnovitelných zdrojů, avšak se zohledněním podmínek samospráv a s výrazně odlišnými parametry (a zejména zvažovanými počty) těchto záměrů, než jak je předurčují některé navržené oblasti. **2. PŘIPOMÍNKA** Moravskoslezský kraj nesouhlasí s vymezením akceleračních oblasti AOV18 Norberčany, AOV33 Dětřichov nad Bystřicí, AOV34 Jakartovice a AOV52 Albrechtice. <u>Odůvodnění:</u>	**1) Konstatování.** **Vzato na vědomí.** **2) Akceptováno částečně.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV34 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Moravskoslezský kraj nesouhlasí s vymezením akceleračních oblasti AOV18 Norberčany, AOV33 Dětřichov nad Bystřicí, AOV34 Jakartovice a AOV52 Albrechtice, jelikož tyto nelze považovat za bezkolizní ve vztahu k ochraně životního prostředí, neboť i podkladové dokumentace k těmto oblastem výslovně dokládají přetrvávající střety s významnými složkami životního prostředí a krajinného rázu. Vymezení navrhované akcelerační oblasti AOV34 je z hlediska ochrany přírody problematické, jelikož zasahuje na území s vysokou ekologickou hodnotou, v bezprostřední vazbě na nivu Moravice a vodních nádrží Kružberk a Slezská Harta, které představují významné migrační, potravní a hnízdní prostředí řady zvláště chráněných druhů ptáků. V území byl potvrzen výskyt mimořádně citlivých druhů dravců, včetně orla skalního, orla mořského a orla křiklavého, jejichž pohybové aktivity a potravní vazby zasahují do prostoru navrhované plochy. Výstavba větrných elektráren zde představuje zvýšené riziko rušení, kolizí a narušení ekologických funkcí území. Další skutečností je rovněž umístění oblasti na hranici přírodního parku Moravice, jehož posláním je ochrana krajinného rázu, přírodních hodnot a harmonického uspořádání krajiny v údolí Moravice a navazujících územích. Rozsah těchto limitů v kombinaci s výskytem zvláště chráněných druhů zásadním způsobem snižuje vhodnost území vymezení akcelerační oblasti a vyžaduje individuální posouzení konkrétních záměrů. Akcelerační oblast AOV33 Dětřichov nad Bystřicí je situována mezi přírodním parkem Sovinecko na východní straně a přírodním parkem Údolí Bystřice na straně západní, což považujeme z pohledu krajinného rázu za nevhodné. V dané oblasti je dána i zvýšená potřeba ochrany migračního koridoru velkých savců, který s ohledem na stávající prostorové a funkční parametry není možno dále zužovat. Akcelerační oblast AOV52 Albrechtice se nachází v území, kde může docházet k potenciálnímu střetu se zvláště chráněnými druhy ptáků (dravců), které jsou v této lokalitě pravidelně vypouštěny ze Záchranné stanice Stránské a následně zde využívají okolní prostředí jako své přirozené stanoviště. V případě oblasti AOV18 Norberčany může vysoký počet větrných elektráren (64 kusů) představovat negativní kumulativní vliv zejména na fragmentaci oblasti s výskytem zvláště chráněných druhů ptáků a netopýrů. Nelze opomenout riziko kolizí, rušení, zvýšené mortality a zásahů do potravních i hnízdních biotopů druhů **3. PŘIPOMÍNKA** Moravskoslezský kraj požaduje doplnění textové části změny č. 2 Územního rozvojového plánu nebo souvisejících územních opatření o povinnost respektovat při realizaci záměrů, pro které jsou akcelerační oblasti vymezovány, vymezené plochy a koridory v Zásadách územního rozvoje Moravskoslezského kraje. <u>Odůvodnění:</u> Pro území Moravskoslezského kraje byly vydány a jsou účinné jako územně plánovací dokumentace kraje Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje, ve znění aktualizací a změn č. 1 až 8 a č. 11 (dále jen „ZÚR MSK“). Tato dokumentace, do jejíž vyhotovení a pořízení Moravskoslezský kraj vložil nemalé vlastní prostředky, vymezuje plně v souladu s platnými předpisy plochy a koridory záměrů nadmístního významu (některé z nich regionálního, některé s nadregionálním přesahem). Jedná se často o záměry, jejichž příprava je časově velmi náročná a je nezbytné pro jejich konečnou realizaci hájit území před jiným využitím, které by mohlo tyto záměry v konečném důsledku ohrozit či zkomplikovat. Jak vyplývá zejména z grafického vymezení akceleračních oblastí na území Moravskoslezského kraje, jsou některé z těchto oblastí v kolizi právě s koridory či plochami, které jsou vymezeny v ZÚR MSK. Jednotlivě se jedná o tyto oblasti: - oblast AOV15 Moravice – střet s koridorem TE110	**3) Neakceptováno.** Ochrana záměrů DI a TI je řešena v článku 99a): 99a) „Akcelerační oblast pro využití příslušného druhu obnovitelného zdroje energie ve vymezených plochách a koridorech v místech jejich vzájemných překryvů nesmí výrazně omezit nebo znemožnit přípravu a realizaci staveb a opatření veřejné infrastruktury nestavební povahy ve vymezených záměrech dopravní a technické infrastruktury a ve skladebných částech územního systému ekologické stability. **REAKCE DO:** Dotčený orgán souhlasí s vypořádáním.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- oblast AOV18 Norberčany – částečný zásah koridorů TE103, DS119 (bude vypuštěn v aktuálně pořizované změně č. 9 ZÚR MSK) a NRBK664, střet s koridorem TE107 - oblast AOV33 Dětřichov nad Bystřicí – střet s koridorem TE100, okrajový zásah územní rezervy RDS107 - AOV34 Jakartovice – částečný střet s koridorem TE103 - AOV52 Albrechtice – střet s biokoridorem RBK516 - AOV58 Jelení – střet s koridory DS111, DS112 a okrajově zásah biokoridoru NRBK663 - AOV61 Sádek – střet s koridorem TE202 (bude vypuštěn v aktuálně pořizované změně č. 9 ZÚR MSK), VH112 (bude vypuštěn v aktuálně pořizované změně č. 9 ZÚR MSK) a biokoridorem RBK514 - AOV102 Zimní Pole – střet s koridorem TE112 (bude vypuštěn v aktuálně pořizované změně č. 9 ZÚR MSK) a biokoridorem RBK516 - AOV60 Kamenný Vrch – částečný zásah do koridoru TE103 Podle ustanovení § 12 písm. p) bodu 3. zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), se rozumí nadřazenou územně plánovací dokumentací pro zásady územního rozvoje právě územní rozvojový plán (opačně zásady územního rozvoje jsou ve vztahu k územnímu rozvojovému plánu dokumentací navazující). V rozhodovací praxi to znamená, že vymezení ploch a koridorů v územním rozvojovém plánu je závazné pro zásady územního rozvoje a v místě střetu akceleračních oblastí s jinými plochami či koridory se aplikuje ust. § 73 odst. 3) stavebního zákona, dle kterého se k částem navazující územně plánovací dokumentace, které jsou v rozporu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, nepřihlíží. Plochy a koridory vymezené v ZÚR MSK tak jejich „překrytím“ akceleračními oblastmi v územním rozvojovém plánu přestávají být závazné pro rozhodování o využití území. Moravskoslezský kraj si je vědom možností navazující územně plánovací dokumentace a jejího úkolu zpřesňovat plochy a koridory z nadřazené dokumentace, současně však poukazuje na ust. § 5 odst. 2 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), dle kterého **lze zpřesnit vymezení akcelerační oblasti v navazující územně plánovací dokumentaci, pouze pokud to nadřízený orgán nevyloučí**. Uvedené ustanovení vytváří nejistotu při zpřesňování akceleračních oblastí z ÚRP tím, že nemusí být akceptovány požadavky na zpřesnění akceleračních oblastí mimo tyto plochy a koridory v ZÚR MSK ze strany nadřízeného orgánu územního plánování (dle současně platného stavebního zákona Ministerstva pro místní rozvoj). Dalším rizikem je skutečnost, že dojde na základě jejich vymezení v ÚRP k využití území pro výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů bez zohlednění navazujících zásad územního rozvoje – protože územní rozvojový plán je územně plánovací dokumentaci a na jeho základě je možné rozhodovat o využití území – a tím k možnému negativnímu ovlivnění či znemožnění realizace záměrů, pro které kraj ve své dokumentaci dlouhodobě území hájí. Navržená změna článku 99a Územního rozvojového plánu sice nově stanoví: „A*kcelerační oblast pro využití příslušného druhu obnovitelného zdroje energie ve vymezených plochách a koridorech v místech jejich vzájemných překryvů nesmí výrazně omezit nebo znemožnit přípravu a realizaci staveb a opatření veřejné infrastruktury nestavební povahy ve vymezených záměrech dopravní a technické infrastruktury a ve skladebných částech územního systému ekologické stability.*“, není však zřejmé, zda se jedná o pouze záměry vymezované prostřednictvím ÚRP nebo se článek dotýká obecně také ostatních úrovní navazující územně plánovací dokumentace. **Moravskoslezský kraj proto požaduje zapracování (doplnění, zpřesnění) podmínek využití akceleračních oblastí o povinnost respektovat vymezené plochy a koridory a územní rezervy pro záměry nadmístního významu, které jsou obsahem Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje (v textu ÚRP nebo v jednotlivých navržených územních opatřeních).**	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
06.	MMR-32865-2026-81 **Český báňský úřad**	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99a, VVURÚ	-	Český báňský úřad (dále jen „ČBÚ“), jako dotčený orgán dle ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „horní zákon“), obdržel dne 15. 4. 2026 Oznámení o konání společného jednání a zveřejnění návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu, vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu na udržitelný rozvoj území, návrhů jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „změna č. 2 ÚRP“), v souladu s § 93 odst. 5 písm. b) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), § 12 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o urychlení využívání OZE“) a vydává tímto v souladu s ustanovení § 54 stavební zákona: **s o u h l a s n é s t a n o v i s k o s p o d m í n k a m i** **k návrhu změny č. 2 ÚRP podle § 94 odst. 3 stavebního zákona** **Podmínky:** <u>Podmínka č. 1</u> V textové závazné části Změny č. 2 ÚRP v bodě I.1.b. Vymezení akceleračních oblastí celostátního významu, včetně určení druhu primární energie zdrojů, pro něž se oblast vymezuje Doplnit text: „a využití kritických surovin“. Celý text s doplněním: V článku (99a) se vypouští text „Akcelerační oblasti nejsou vymezeny.“ A nahrazuje se textem „Akcelerační oblast pro využití příslušného druhu obnovitelného zdroje energie ve vymezených plochách a koridorech v místech jejich vzájemných překryvů nesmí výrazně omezit nebo znemožnit přípravu a realizaci staveb a opatření veřejné infrastruktury nestavební povahy ve vymezených záměrech dopravní a technické infrastruktury a využití kritických surovin a ve skladebných částech územního systému ekologické stability.“ <u>Podmínka č. 2:</u> Ve VVURÚ v části 4.1 SOB10 – AKCELARAČNÍ OBLASTI PRO VÝROBU SLUNEČNÍ ENERGIE Doplnit písmeno g) ve znění: **g) minimalizování negativních vlivů na využití kritických surovin** a současně doplnit text: **Ad g) Minimalizování negativních vlivů na využití kritických surovin bylo naplněno následujícími kroky:** • **Nařízením vlády č. 92/2025 Sb. ze dne 19. března 2025, o stanovení ložisek strategického významu v oblasti Chvaletic,** • **Nařízením vlády č. 82/2025 Sb. ze dne 5. března 2025, o stanovení ložisek strategického významu v oblasti Cínovce a Horního Slavkova,** • **Nařízením vlády č. 434/2025 Sb. ze dne 15. října 2025, o stanovení některých výhradních ložisek štěrkopísku ložisky strategického významu,** • **Nařízením vlády č. 435/2025 Sb. ze dne 15. října 2025, o stanovení některých výhradních ložisek stavebního kamene ložisky strategického významu,** • **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ze dne 11. 4. 2024, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020,**	**Doplnění textu v bodě I.1.b.** Neakceptováno. Požadavek je v souladu s Nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti. AO nejsou vymezovány na území ložisek strategického významu, tudíž nedochází k dotčení kritických surovin. AO se nenacházejí na žádném kritickém nerostu. **VVURÚ část 4.1 SOB10** Neakceptováno. Navržené nelze doplnit, neboť text “Podmínek pro navazující územně plánovací činnost” je převzat z Politiky územního rozvoje České republiky, ve znění závazném od 1. 10. 2025. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					• **Stanovením omezujících a zmírňujících podmínek v oblasti ochrany nerostného bohatství, ploch ložisek kritických nerostů a ložisek strategického významu.** **Odůvodnění:** ČBÚ jako dotčený orgán při pořízení změny č. 2 ÚRP vyhodnotil předložený návrh a jeho dokumenty ve smyslu § 15 odst. 2 horního zákona z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství. Na základě tohoto vyhodnocení s předloženým návrhem souhlasí se shora uvedenými podmínkami, které jsou pouze návrhem pro doplnění textu bez nutnosti opakovaného projednání. Doplnění textu se netýká návrhů územních opatření. K podmínkám směřujícím k doplnění textu jako odůvodnění uvádíme: V rámci hodnocení vlivů na horninové prostředí prezentovaného na společném jednání konaném dne 30.4.2026 byly jako hlavní potenciální vlivy a související informace vyjmenovány: „akcelerační oblasti jsou vymezovány přednostně mimo dobývací prostory, chráněná ložisková území a mimo ložiska nerostů. Několik akceleračních oblastí je vymezeno v dílčím překryvu s dobývacími prostory, chráněnými ložiskovými územími nebo ložisky nerostných surovin.“ Jako opatření pro předcházení negativních vlivů na horninové prostředí bylo na tomto společném jednání prezentováno, že v územních opatřeních jsou pro území s ložiskovou ochranou stanoveny podmínky vyžadující respektování těchto území. ČBÚ si je vědom skutečnosti, že navržená územní opatření ani po svém vydání nejsou rozhodnutími o povolení záměru. Přesto podmínky v územních opatřeních uvedené jsou pro správní řízení vedené příslušným stavebním úřadem pro povolení záměru OZE zásadní. ČBÚ navrhuje doplnění navrženého materiálu, a to ve formě podmínek svého souhlasného stanoviska. Žádná z podmínek směřujících k doplnění textu dle názoru ČBÚ nezakládá potřebu opakovaného projednání a obě jsou také v souladu s Nařízením vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti (dále jen „Nařízení vlády č. 507/2025 Sb.“), kde § 2 písm. g) citovaného nařízení chrání ložiska strategického významu jako území, na kterých nelze vymezit akcelerační oblasti, přičemž ČBÚ upozorňuje, že ložiskem strategického významu je ložisko kritických nerostů (§ 6a horního zákona). Žádná z podmínek nesměřuje vůči textu navržených územních opatření. Navržené doplnění textu je tedy zpřesněním Nařízení vlády č. 507/2025 Sb. včetně uvedení souvisejících nařízení vlády, případně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU). Nerostné bohatství na území České republiky je ve vlastnictví České republiky. Pro zvýšení bezpečnosti a soběstačnosti státu jsou v horním zákoně vymezeny nejen vyhrazené nerosty, ale i kritické nerosty, kdy ustanovení horního zákona v § 3 odst. 3 stanovuje co jsou kritické nerosty (cit. „Kritické nerosty jsou radioaktivní nerosty, všechny druhy ropy a hořlavého zemního plynu (uhlovodíky), nerosty, z nichž je možno průmyslově vyrábět kovy, vápenec, pokud je vhodný k chemicko-technologickému zpracování, nerosty, z nichž je možno průmyslově vyrábět prvky vzácných zemin a prvky s vlastnostmi polovodičů, a nevyhrazené nerosty stavebního kamene a štěrkopísku, nachází-li se tyto nevyhrazené nerosty na ložiskách, které se považují za výhradní33).“ Na uvedenou otázku dopadá mimo jiné také Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ze dne 11. 4. 2024, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020. Ustanovení § 6a horního zákona umožňuje vládě České republiky svým nařízením stanovit ložiska strategického významu, což představuje vybranou podmnožinu kritických nerostů. Vláda České republiky doposud vydala čtyři nařízení, kterými stanovila více než 50 ložisek strategického významu, a to nařízení vlády č. 92/2025 Sb. ze dne 19. března 2025, nařízení vlády č. 82/2025 Sb. ze dne 5. března 2025, nařízení vlády č. 434/2025 Sb. ze dne 15. října 2025 a nařízení vlády č. 435/2025 Sb. ze dne 15. října 2025. Navržené doplnění textu plně koresponduje s aktuálním zněním ÚPR po vydané změně č. 1a (usnesení vlády České republiky č. 230 ze dne 13.4.2026), kde článek I.1.a2. na konec věty doplnil text: „přičemž tato ochrana spočívá především v minimalizování konfliktů s ochranou přírody a	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					krajiny, s přírodními zdroji, s kulturními a civilizačními hodnotami v území a s ochranou nerostného bohatství“. ČBÚ je připraveno jednat s Vámi o svých podmínkách pojatých jako pouhé doplnění textu závazné části návrhu a VVURÚ; nejedná se o doplnění či o návrh změny navrhovaných územních opatření.	
07.	MMR-33118-2026-81 **Kraj Vysočina**	**Připomínka**	99cza, 99czc, 99czd, 99czf, 99czh, 99czr, 99czs, 99czt, 99czu, 99czz, 99czza, 99czzb, 99czzu, 99czzza	AOV47, AOV49, AOV50, AOV53, AOV54, AOV64, AOV65, AOV66, AOV67, AOV73, AOV74, AOV75, AOV100, AOV106	**Připomínky k návrhům Změny č. 2 Územního rozvojového plánu a územních opatření** Kraj Vysočina obdržel dne 14. 4. 2026 oznámení místa a doby konání společného jednání o návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále též „změny č. 2 ÚRP“) a souvisejících územních opatření. Dle ustanovení § 24 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 283/2024 Sb., stavební zákon ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“) je k uplatňování připomínek k územnímu rozvojovému plánu a územnímu opatření příslušná rada kraje. Rada Kraje Vysočina, jako příslušný orgán dle výše uvedeného ustanovení, byla seznámena s návrhem změny č. 2 ÚRP a souvisejících územních opatření a v souladu s § 94 odst. 3 stavebního zákona uplatňuje k projednávaným návrhům změny č. 2 ÚRP a souvisejících územních opatření **následující připomínky** dle usnesení Rady Kraje Vysočina č. 0827/15/2026/RK ze dne 11. 5. 2026: V Kraji Vysočina je nově navrženo 14 akceleračních oblastí (dále jen „AO“), přestože v říjnu 2025 Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) představovalo 12 AO na území Kraje Vysočina a tyto nové AO nejsou totožné s původními AO. MŽP slibovalo zajištění biologických průzkumů pro vymezení akceleračních oblastí, které budou dostatečné pro zamezení škod na biodiverzitě ČR, projednání s obcemi i veřejností a zapracování zaslané Krajem Vysočina schválené Strategie ochrany krajinného rázu (dále jen „SOKR“) a jeho revize z roku 2024, jako strategie rozvoje územního obvodu Kraje Vysočina. Ta slouží jako podklad pro rozhodování orgánů ochrany krajiny, pro územně plánovací dokumentace, pro vymezení akceleračních zón a vodítko pro investory obnovitelných zdrojů. Část E. Zásad ochrany krajinného rázu dle materiálu SOKR Kraje Vysočina je zapracovaná do Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina (dále jen „ZÚR KrV“). Lze konstatovat, že krajem zaslaná strategie nebyla zapracována do celostátního návrhu AO a výše uvedené sliby MŽP nebyly splněny. Kraj Vysočina podporuje obnovitelné zdroje energie – na území kraje je cca 120 malých vodních elektráren a cca 70 bioplynových stanic. Krajský úřad Kraje Vysočina a obecní úřady obcí s rozšířenou působností se během posledních tří let vyjadřovaly a vydávaly jednotná environmentální stanoviska (dále jen „JES“) k 42 fotovoltaickým elektrárnám (dále jen „FVE“) o celkové kapacitě 153,1 MW. V odkazu předkládáme mapu FVE (https://www.mapotic.com/fotovoltanicke-elektrarny-cr) umístěných na střechách budov na území Kraje Vysočina. Kraj Vysočina zahájil projekty s výstavbou fotovoltaických elektráren na střechách svých budov nebo svých příspěvkových organizací. V současné době stojí na území Kraje Vysočina celkem tři větrné parky se sedmi stroji. Nachází se v katastru obcí Pavlov u Jihlavy, ve Věžnici a v obci Kámen (okres Havlíčkův Brod). Zároveň krajský úřad během dvou let obdržel tři žádosti k výstavbě větrných elektráren v rámci procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Jestliže bychom rovnoměrně rozdělili obnovitelné zdroje energie na celé území České republiky s celkovou kapacitou 3 000 MW, tak Kraj Vysočina již s výše uvedeným výkonem FVE a s připravovanými VTE bude splňovat státní požadavek, tzn. 3 000 MW / 14 krajů = 214 MW. V Kraji Vysočina je postavena jaderná elektrárna Dukovany se čtyřmi reaktory a budou se stavět další dva nové reaktory. Kraj Vysočina podporuje tento nízkoemisní zdroj elektřiny. Projednává se Koncepce nakládání s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem (aktualizace pro období 2025 až 2035 s výhledem po roce 2050) v souvislosti s výběrem lokality pro umístění vyhořelého jaderného paliva, přičemž v Kraji Vysočina jsou navrženy dvě lokality a s velkou pravděpodobností bude některá z nich vybrána. Území Kraje Vysočina je již zatíženo a omezeno	**Akceptováno částečně.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV47, AOV49, AOV66, AOV 67 vypuštěna, AOV53, AOV73, AOV75, AOV106 zredukována. Návrh akceleračních oblastí byl zpracován v souladu se zákonem č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie, a v návaznosti na celostátní potřebu vymezit oblasti vhodné pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie. Vymezení akceleračních oblastí bylo provedeno na základě jednotné metodiky uplatněné pro část území České republiky specifikovanou v nezbytných oblastech stanovených Politikou územního rozvoje, při zohlednění zákonných limitů, environmentálních, technických a územních podmínek a výsledků vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Vymezení akceleračních oblastí v Územním rozvojovém plánu ani samotné územní opatření pro vymezení akcelerační oblasti neumísťuje konkrétní záměr větrné elektrárny do území. Konkrétní záměry budou dále posuzovány v navazujících povolovacích řízeních, včetně posouzení vlivů na jednotlivé složky životního prostředí, krajinný ráz, veřejné zdraví, technickou a dopravní infrastrukturu, zemědělský půdní fond a další veřejné zájmy, v rozsahu neposouzeném při vymezování akcelerační oblasti. V těchto řízeních bude možné zohlednit konkrétní místní podmínky, technické řešení záměrů i případné požadavky dotčených orgánů. K námitce rozporu se strategickými a koncepčními materiály Kraje Vysočina se uvádí, že Územní rozvojový plán je celostátním nástrojem územního plánování a řeší záměry a opatření celostátního významu. Krajské koncepční a územně plánovací dokumenty byly při přípravě návrhu zohledněny v rozsahu odpovídajícím měřítku a účelu ÚRP; nemohou však samy o sobě vyloučit vymezení akcelerační oblasti celostátního významu. K připomínkám týkajícím se krajinného rázu, cestovního ruchu, hodnot nemovitostí, pohody bydlení, sociálního klimatu v obcích, hluku, stroboskopického efektu, dopravní a elektrické infrastruktury se uvádí, že tyto otázky budou předmětem podrobnějšího posouzení v navazujících fázích přípravy konkrétních záměrů. Úroveň ÚRP neřeší umístění jednotlivých

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					stavbou jaderné elektrárny a výstavbou nových bloků a bude dále zatíženo případným výběrem lokality pro umístění vyhořelého jaderného paliva. V minulých letech zástupci MŽP na jednání Komise Rady Asociace krajů České republiky (dále jen „AKČR“) pro životní prostředí a energetiku informovali, že návrh AO bude pro obnovitelné zdroje, tzn. pro větrnou a fotovoltaickou energii. Rada AKČR poslala po posledním jednání v roce 2025 dopis předsedovi vlády, na MŽP a Ministerstvo pro místní rozvoj, aby mimo jiné byla zřízena pracovní platforma za účasti zástupců krajů, která by transparentně stanovila cíle v oblasti zvýšení instalace obnovitelných zdrojů energie prostřednictvím akceleračních oblastí celostátního významu a rovněž by stanovila jasná kritéria pro rozdělení tohoto výkonu mezi kraje. Tyto apely z AKČR nebyly ze strany ústředních orgánů vyslyšeny. Kraj Vysočina nebrání rozvoji obnovitelných zdrojů energie, nicméně proces vymezování akceleračních oblastí musí být vedený odborně, transparentně a v souladu s právními předpisy i reálnými podmínkami kraje a obcí. Zastupitelé kraje se výstavbou VTE zabývali již od roku 2007 a stále zůstává v platnosti usnesení č. 0302/05/2007/ZK Zastupitelstva Kraje Vysočina z roku 2007 ve znění: „ZK doporučuje obcím kraje Vysočina, aby pečlivě zvažovaly vydávání souhlasu s umístěním větrných elektráren (souhlasu s výstavbou objektů určených pro výrobu elektrické energie s využitím energie větru) na jejich území, a vyzývá je k důkladnému, všestrannému posuzování všech s investičním záměrem souvisejících ekonomických i mimoekonomických aspektů.“ Současný návrh Rada Kraje Vysočina vnímá jako rizikový a problémový a uplatňuje tyto zásadní připomínky: • Rozpor se strategickými a koncepčními materiály Kraje Vysočina, především SOKR a jeho revize z roku 2024. • Omezení a znevýhodnění vymezeného území v AO pro turistiku a cestovní ruch. • Snížení cen nemovitostí a pozemků – snížená atraktivita pozemků pro perspektivní rozvoj obcí s bytovou výstavbou i pro možnost hospodaření na venkově. • Rozvojové záměry obcí s novými výstavbami mohou kolidovat s vymezením AO i územními plány. • Kraj Vysočina má 704 obcí, které již během posledních dvou let posílaly Kraji Vysočina negativní vyjádření k výstavbě VTE. Během procesu vymezování AO (tj. od 14. 4. 2026) Kraj Vysočina obdržel řadu negativních stanovisek. Konkrétněji k AO na Jemnicku (AOV 73, 74, 75 a 106) jednu petici s podpisem 590 občanů (k 10. 5. 2026), od obcí Dešov, Hornice, Kojatice, Lomy, Knínice, Budeč (Jihočeský kraj), Radkovice u Budče, Domamil, Třebelovice (Jihočeský kraj), Mezříčko, Komárovice, Rácovice, Oponešice, Lhotice, Štěpkov, Chotěbudice, Budkov, Budíškovice (Jihočeský kraj) a Krasonice a od senátorky za obvod 56 Třebíč paní Hany Žákové, jedné právnické osoby, jednoho spolku a řady jednotlivců. K AOV 66 Radostín negativní stanovisko od městysů Radostín nad Oslavou a Ostrov nad Oslavou, obcí Kněževes, Březí nad Oslavou a Kotlasy, jednoho spolku a celkem 409 obyvatel dotčených obcí. K AO na Černovicku (AOV 47, 49 a 50) jednu petici s více než 3 500 podpisy, negativními stanovisky obcí Bořetín, Mnich, Drunče (Jihočeský kraj), Obrataň a Březina (Jihočeský kraj), jednoho sdružení, jednoho spolku a řady jednotlivců. K AO v okolí Luk nad Jihlavou (AOV 64, 65 a 67) stanovisko jednoho sdružení, řady jednotlivců a zprávu o probíhající petici. K AO na Polensku (AOV 53 a 54) informaci o referendu na území města Polná a připomínky cca 15 jednotlivců. K AOV č. 100 Pavlov negativní vyjádření jednoho spolku. Dále Kraj Vysočina obdržel další námitky vůči AO územně nespecifikovaným včetně jedné petice a stanoviska jednoho spolku. Rada Kraje Vysočina se cítí být vázána touto vůlí obyvatel. Kraj Vysočina proto proti vymezení AO na svém území použije veškeré právní prostředky. • Nyní jsou v návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu na území Kraje Vysočina navrženy AO pouze pro výstavbu VTE, přestože jsme výše uváděli údaje k rozvoji FVE. • AO nebyly řádně projednány se samosprávou kraje, ani se samosprávami dotčených obcí. Náhrady pro obce nejsou adekvátní a nezahrnují sousední obce. Požadujeme vydání právního předpisu tak, aby náhrady pro obce byly adekvátní a nezahrnovaly pouze obce, na jejichž území mají VTE stát.	větrných elektráren, jejich přesné parametry ani konkrétní technické řešení připojení. K připomínce týkající se zemědělského půdního fondu se uvádí, že návrh územních opatření obsahuje podmínky směřující k minimalizaci záborů ZPF. Konkrétní rozsah záborů a režim odnětí půdy ze ZPF bude řešen v navazujících řízeních podle zákona č. 334/1992 Sb. K připomínce týkající se nesouhlasu obcí, petic a negativních stanovisek veřejnosti se uvádí, že tyto skutečnosti jsou brány na vědomí. Samotný nesouhlas části veřejnosti nebo samospráv však není důvodem pro vyloučení akcelerační oblasti, pokud byly splněny zákonné a metodické podmínky pro její vymezení. Veřejné zájmy budou dále vyvažovány v navazujících řízeních. Z uvedených důvodů se požadavku na plné vypuštění akceleračních oblastí na území Kraje Vysočina nevyhovuje. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					• VTE mají negativní vliv na pohodu bydlení, sociální klima uvnitř obcí a nebyl provedený dlouhodobý celorepublikový průzkum mezi obyvateli a otevřená diskuse. Nebyl předložen stroboskopický průzkum ani hlukové studie. V Kraji Vysočina jsou omezené možnosti napojení na rozvodny nebo jsou velké vzdálenosti mezi rozvodnami a není zajištěna dostatečná elektrická, ani dopravní infrastruktura. Tyto poznatky máme již během příprav výstavby dvou nových bloků jaderné elektrárny Dukovany, kdy se Kraj Vysočina podílí především na zajištění dopravní infrastruktury (např. rozšiřování a zkapacitnění komunikací, nové mosty, nové obchvaty). Požadujeme zpracovat posouzení, zda na území Kraje Vysočina je reálné a ekonomické zajištění elektrické infrastruktury a dopravní infrastruktury. • Kraj Vysočina je zemědělským krajem a 60 % plochy tvoří zemědělská půda. V AO jsou navrženy zábory zemědělské půdy na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany), čímž by mohlo dojít k omezení zemědělské činnosti. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v akceleračních oblastech, je nutné přednostně volit taková řešení, která nevyžadují zábor zemědělské půdy, ale například brownfieldy a nevyužívané areály. • Návrh změny č. 2 Územního rozvojového plánu a návrh územních opatření pro jednotlivé AO jsou v rozporu se ZÚR KrV, protože nejsou respektovány zásady pro činnost v území a rozhodování o změnách v území pro dotčené oblasti krajinného rázu vycházející ze SOKR a vymezené v ZÚR KrV, a to pro AOV47 Bukovec, AOV49 Křeč, AOV50 Obrataň, AOV64 Bílá hora, AOV65 Bítovčice, AOV66 Radostín, AOV67 Kamenička, AOV73 Jemnice, AOV74 Lomy a AOV106 Dešov. Současně návrh územních opatření pro akcelerační oblasti AOV50 Obrataň, AOV66 Radostín, AOV73 Jemnice, AOV Lomy, AOV75 Jiratice, AOV100 Pavlov nerespektuje rozvojové záměry dopravní a technické infrastruktury nadmístního a regionálního významu vymezené v ZÚR KrV. Jedná se o záměry DK29 – homogenizace stávajícího tahu silnice II/408, DK37 – homogenizace stávajícího tahu silnice II/354, E09 – propojení R Třešť na nadzemní vedení VVN 110 kV Kosov Telč, E10 – nadzemní vedení VVN 110 kV R Slavětice – R Moravské Budějovice – R Jemnice – R Dašice, E11 – VVN 110 kV Pelhřimov – R Tábor, E30 – nadzemní vedení VVN 110 kV R Jihlava – Kosov – R Telč. **Rada Kraje Vysočina zásadně nesouhlasí s návrhem změny č. 2 Územního rozvojového plánu na území Kraje Vysočina a nesouhlasí s návrhem územních opatření na území Kraje Vysočina pro AOV47 Bukovec, pro AOV49 Křeč, pro AOV50 Obrataň, pro AOV53 Záborná, pro AOV54 Dobroutov, pro AOV64 Bílá hora, pro AOV65 Bítovčice, pro AOV66 Radostín, pro AOV67 Kamenička, pro AOV73 Jemnice, pro AOV74 Lomy, pro AOV75 Jiratice, pro AOV100 Pavlov a pro AOV106 Dešov.**	
08.	MMR-33178-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99bm	AOS13	AOS13 HRADČANY Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **souhlasné stanovisko** k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOS13 HRADČANY (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:**	**AOS13 Hradčany** Neakceptováno.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					<u>1. Za oblast ochrany přírody a krajiny:</u> Upřesnění a doplnění stávajících podmínek v Opatření obecné povahy pro AO: 3.1.g) Doplnit: **Oplocení pak bude takového technického provedení, které nebude umožňovat zraňován či úhyn ptáků při přeletu oplocení.** <u>Nové podmínky do Opatření obecné povahy pro AO:</u> 1.Z východní stany AO, která přímo navazuje na ptačí oblast Českolipsko – Dokeské pískovce a mokřady (PO), bude možné umístit oplocení a panely FVE nejméně 200 od hranice AO. Plocha mezi oplocením a hranici PO zůstane bez stavebních úprav. **Případně lze AO o tuto plochu zmenšit.** 2. Zábor zatravněné plochy letiště (pod ochranou ZPF), která je významných hnízdištěm zvláště chráněných druhů ptáků (lelek lesní, strnad luční, bramborníček hnědý), bude nutné kompenzovat vytvořením náhradního (nového) biotopu mimo AO v její bezprostřední blízkosti (při západní či severovýchodní straně AO). Bude vytvořen náhradní luční biotop obdobného charakteru jako na stávající na ploše AO v rozsahu min. 5 % z rozlohy plochy zabírané pro záměr v AO. Náhradní biotop bude založen před uvedením záměru do provozu (kácení dřevin, případné srovnání terénu, osetí osivem). Za následnou péči a údržbu náhradního biotopu odpovídá investor po celou dobu životnosti záměru. **<u>2. Za oblast ochrany ZPF:</u>** 1. Minimalizovat zábory ZPF. Stavby a zařízení přednostně umisťovat na nezemědělské půdě. 2. Dotčené zemědělské pozemky ponechat v ZPF, přípustné je dočasné odnětí. Dočasné odnětí je nutné v rámci souhlasu s odnětím dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“) získat i pro deponie nebo terénní úpravy, které povedou ke změně nivelity terénu. 3. K realizaci a údržbě staveb a zařízení využít především stávající dopravní infrastrukturu. Nové komunikace na ZPF navrhovat pouze v nezbytných případech a s použitím propustných a vodu vsakujících materiálů. 4. Vyvedení výkonu – kabely ukládat do cest. Zajistit vhodné materiály k záhozu rýh, aby uložení těchto vedení nepůsobilo jako drenáž k odvodnění krajiny (funkční meliorace) a neškodilo fyzikálním, chemickým a biologickým vlastnostem zemědělské půdy. 5. U záměrů OZE na zemědělském půdním fondu navrhovat hospodárné využití skrývek. 6. Navrhnout technické řešení stavby a zařízení tak, aby byl vyloučen nebo omezen vznik soustředěného odtoku z území. 7. Zohlednit a navrhnout vhodná opatření pro naplnění veřejného zájmu na zadržení vody v krajině. <u>Upozornění:</u> Záměry pro využití obnovitelných zdrojů energie a související infrastruktury lze umístit na zemědělské půdě pouze se souhlasem příslušného orgánu k dočasnému odnětí dotčené zemědělské půdy ze ZPF po dobu životnosti zařízení (cca 30 let) na základě žádosti s náležitostmi podle § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF (včetně plánu rekultivace, návrhu hospodárného využití skrývky apod.). **<u>3. Za oblast ochrany lesa:</u>** Pokud by realizace záměru způsobila ztížení podmínek lesní dopravy, bude součástí záměru řešení náhradního zpřístupnění lesa. **<u>4. Stanovisko vodoprávního úřadu:</u>** Krajský úřad nepředpokládá, že by vymezení zóny a její využití mělo významný vliv na zájmy chráněné zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších přepisů, proto nestanovuje žádné podmínky ke zmírnění negativního vlivu. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a)	**1. - doplnění podm. 3.1 g) Neakceptováno** Nadbytečná podmínka. Podle aktuálních metodických materiálů České společnosti ornitologické jsou pro ptáky rizikem především velké prosklené plochy. Běžně používaná drátěná pletiva ptáci dobře vidí a ke zraňování a usmrcování jedinců při průletech v nadměrné míře nedochází. Konkrétní technické řešení bude stanovováno až v rámci navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **1.1 a 1.2 Neakceptováno** V rámci vyhodnocení návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území bylo autorizovanou osobou podle § 45j ZOPK provedeno posouzení vlivů na lokality soustavy Natura 2000. Toto posouzení konstatuje pro AOS13 mírně negativní vlivy na předměty ochrany dotčené ptačí oblasti. Území bývalého vojenského letiště nebylo zahrnuto do návrhu ptačí oblasti, jelikož se vždy počítalo s využitím plochy pro vojenské, dopravní či průmyslové účely. Dotčená ptačí oblast je plošně rozsáhlá a nabízí v rámci cíleného ochranářského managementu dostatek prostoru pro zlepšování stavu biotopů cílových druhů ptáků. Pro vytváření náhradních biotopů mimo území ptačí oblasti tak neexistují právní ani odborné důvody. **2.1 Neakceptováno** Nadbytečná podmínka. Obdobná podmínka stanovena v bodě 3.1 m) územního opatření AOS13. Minimalizace záborů obecně vychází ze zásad plošné ochrany ZPF podle § 4 zákona o ochraně ZPF. **2.2 Neakceptováno** Nadbytečná podmínka. ÚRP neumisťuje záměry. Odnětí půdy ze ZPF bude předmětem navazujícího řízení o povolení záměru podle stavebního zákona. **2.3 Neakceptováno** Nadbytečná podmínka. Problematika vlivů na dopravní infrastrukturu je ošetřena v rámci podmínky 3.1 g) územního opatření pro AOS13. Požadavek ochrany ZPF vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. zákona o ochraně ZPF. **2.4 Neakceptováno** Přesné umístění a provedení liniové technické infrastruktury související se záměrem nelze předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. <u>Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny:</u> Uvedená AO byla posouzena z hlediska možného dotčení příslušných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), konkrétně § 5a odst. 1 ve spojení s § 5b odst. 1 a 50 odst. 1 ve spojení s § 56 ZOPK. Uvedená ustanovení ZOPK budou vymezením AO dotčena a je proto je souhlas podmíněn upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. <u>§ 56 ZOPK</u> – umístěním záměrů v ploše AO lze předpokládat porušení zákazů uvedené v § § 50 odst. 2 ZOPK. V ploše AO a v navazujícím území je evidováno velké množství zvláště chráněných druhů ptáků, kteří mohou být přímo i nepřímo záměry v AO dotčeny. Podle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK se má za to, že plánování, výstavba, modernizace a provoz zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu a že slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, a to při poměřování veřejných zájmů pro účely posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 odst. 1 a existence zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přípravě návrhu opatření předcházelo hodnocení, zda záměr není spojen s významnými nepříznivými účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat (SEA). Nebyly zjištěny významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Má se tedy za to, že jde o záměr sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti. Podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení je splněna. Vymezení akceleračních zón změnou č. 2 ÚRP se týká celého území České republiky. Změna č. 2 ÚRP prověřila vymezení akceleračních oblastí jako oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z energie slunečního záření a z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie. Cíle vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nelze dosáhnout jinak. Je splněna i podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. AO je vymezena mimo hlavní přírodně cenné lokality na ploše letiště mimo hlavní pobytové a rozmnožovací biotopy ptáků v území. Podmínky k ochraně ptáků, po doplnění podmínky 3.1 g) a stanovení nových podmínek č.1a 2, lze považovat za dostatečné. Povedou ke snížení (eliminaci) možného úhynu či zraňování ptáků během výstavby i během provozu FVE v ploše AO, a současně zajistí zachování a obnovu vhodných biotopů pro dotčené druhy ptáků. V návrhu opatření jsou tedy obsaženy podmínky, jejichž účelem je vyloučení nebo podstatné omezení nepříznivých dopadů těchto záměrů s ohledem na zákazy stanovené v ZOPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. <u>§ 5a) ZOPK</u> – umístěním záměrů pro využití OZE v ploše akcelerační oblasti nelze vyloučit porušení zákazů uvedených v § 5a odst. 1 ZOPK. Jsou však nastaveny podmínky v návrhu opatření, které tyto negativní vlivy minimalizují. Současně krajský úřad upřesnil a doplnil další podmínky, které se ochrany ptáků přímo dotýká. K úmyslnému rušení ve smyslu § 5a odst. 1 ZOPK nebude, při respektování podmínek, docházet. Ke splnění požadavků ve smyslu § 56 odst.6 ZOPK: I. Označení druhů a množství ovlivněných ZCHD není možné bez přesného určení jednotlivých záměrů v AO stanovit. Současně bude s časem a podmínkami proměnlivé. II. Prostředky, způsoby nebo metody povolené pro odchyt – nebyly posuzovány. V souvislosti s realizací záměru není třeba odchyty provádět.	Dodáváme, že vzhledem k nepatrnému sklonu reliéfu je riziko nežádoucího odvodnění vlivem výkopů prakticky nulové. **2.5 Neakceptováno** Vzhledem k plánovanému využití AO se předpokládá jen plošně omezený rozsah skrývek ornice. **2.6 a 2.7 Neakceptováno** Nadbytečné podmínky. Plánované využití akcelerační oblasti, tj. plocha pro výrobu elektrické energie ze slunečního záření, významně neovlivňuje stávající odtokové poměry území. Podíl nově zřizovaných zpevněných ploch (např. pro umístění bateriových úložišť) vzhledem k celkové rozloze AO bude zanedbatelný. Z tohoto důvodu není nutné aplikovat žádná zmírňující či kompenzační opatření na zadržování vody v krajině. **3. Vzato na vědomí** Celé území AO leží na nelesní půdě. Realizace záměru nemůže nijak ztížit podmínky lesní dopravy. Určitá omezení lze teoreticky předpokládat pouze během realizace záměru. **4. Vzato na vědomí** **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					III. Podmínky, časové a místní okolnosti, za nichž lze činnost provádět, jsou již stanoveny v podmínkách opatření IV. Způsob kontrol, které krajský úřad bude provádět – nelze nyní jednoznačně stanovit S ohledem na výše uvedené, je souhlasné stanovisko krajského úřadu podmíněno upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. Ad.3.1.g) Podmínka vychází z potřeby chránit v okolí hnízdící zvláště chráněné druhy ptáků i běžné druhy ptáků ve smyslu § 5b odst. i ZOPK, respektive je nutné, aby oplocení nebylo ze žiletkového plotu, nemělo žádné další ostré nástavby či jiné technické provedení, které by mohlo způsobit zranění či úhyn ptáků. Oplocení není výškově omezené, ale zpravidla se staví ve výšce 180-200 cm, což je výška, kde se ptactvo, ale i dravci a sovy při lovu, mohou pohybovat. Je to pak standartní podmínka, která je ukládána orgány ochrany přírody při povolování oplocení areálů ve volné přírody. Zde je nutnost dbát na bezpečné oplocení umocněna ptačí oblastí v bezprostřední blízkostí, kde jsou předmětem druhy, které oplocení může v pohybu omezovat (lelek lesní. skřivan lesní) Ad.1) AO přímo navazuje na PO, v těsné blízkosti této hranice je pak potvrzen výskyt a hnízdění lelka lesního, který je jedním z předmětů ochrany PO. Navíc se jedná o druh, pro který je oplocení ve výšce kolem 2 m rizikovým faktorem, a proto je nutné co nejvíce oddálit tyto stavby a snížit riziko negativního dopadu na tento druh. V jiných částech AO je PO ve vzdálenosti min.500 m. Uvedeným omezením výstavby záměrů v AO (či jejím přímým zmenšením) nezanikne možnost využití AO v dostatečné míře. Ad.2) Vymezením AO (i bez případného zmenšení ve východní části) zanikne v lokalitě významné hnízdiště chráněných i běžných druhů ptáků (lelek lesní, strnad luční, bramborníček hnědý, skřivan polní), pro které je zatravněná plocha letiště jedinečným lučním biotopem uprostřed poměrně hustě zalesněné krajiny. Je tedy nutné zábor takovéhoto typu biotopu nahradit. V okolí je pak dostatek ostatních ploch (stejného vlastníka jako je plocha letiště), kde by bylo možné vytvořit náhradní luční biotopy. Kompenzoval by se tak částečně zánik unikátního biotopu travnatých ploch pro druhy ptáků hnízdících na zemi, který jinde v okolí v takové souvislé rozloze není. Pro oba body) Hodnocení NATURA 2000, které je součástí SEA, uvádí mírně negativní vliv AO na PO a její předměty ochrany. Přesto jako jediné zmírňující opatření dává povinnost realizovat stavební práce mimo hnízdění ptáků na ploše letiště. To považuje krajský úřad za zcela nedostatečné opatření, které neodpovídá rozsahu záměru (AO) a dopadům na PO a předměty ochrany. Nejedná se jen o proces stavby záměrů v AO, ale především o existenci a provoz FVE na ploše letiště, což bude představovat trvalý negativní vliv, který bez realizace uvedených podmiňujících opatření, lze považovat za vliv významný. <u>Odůvodnění za oblast ochrany ZPF:</u> Ad 1. Zemědělský půdní fond je jednou ze složek životního prostředí a nenahraditelným omezeným přírodním zdrojem umožňujícím zemědělskou výrobu. Ochrana produkčních i mimoprodukčních funkcí zemědělského půdního fondu, zlepšování jeho stavu a jeho udržitelné využívání jsou činnosti, kterými je zajišťována ochrana životního prostředí (§ 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF). Ad 2. Dočasné odnětí zemědělské půdy se jeví jako výhodné řešení, které omezí ztrátu půdy na dobu určitou, a to s ohledem na potřeby státu v otázce energetické soběstačnosti (bez fosilních paliv). Vývoj inovativních technologií dává tušit, že při umisťování zařízení na výrobu elektrické energie nemusí v budoucnu nutně docházet k záborům ZPF. Dočasné odnětí půdy ze ZPF zajistí navrácení zemědělské půdy do ZPF a zemědělskému obhospodařování, nebo alespoň umožní posouzení aktuální situace při výměně opotřebených technologií. Ad 3. Pro nezemědělské účely je zemědělskou půdu nutné užívat jen v nezbytných případech. Minimalizace záborů znamená využít především vybudovanou cestní síť. Vhodně zvolenými materiály povrchů cest zachovat přirozené hydrologické poměry v území – zasakování.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad 4. Podmínka je stanovena proto, aby z důvodu pokládání kabelů do zemědělských pozemků nedocházelo k omezování zemědělské činnosti a obhospodařování půdy. Ad 5. Je žádoucí využit skrývky ke zlepšení půdních vlastností okolních zemědělských pozemků ohumusováním, oproti dlouhodobému sladování skrývek na deponiích v předpokládaném časovém období životnosti technologie (až 30 let), kde dochází k degradaci skryté zeminy. Ad 6. Tato podmínka předchází erozi půdy, odnosu ornice a dotčení zemědělských pozemků. Ad 7. Podmínka omezuje vysoušení krajiny a rychlý odtok dešťové vody z právě urbanizovaných lokalit. <u>Odůvodnění za oblast ochrany lesa:</u> Vymezení zóny nepředpokládá zábor PUPFL, zasahuje do 30 m od okraje lesa. Návrhem opatření stanovený 20 m odstup solárních panelů od lesa považujeme za dostatečný. Zóna je plošně rozlehlá a sousedí s PUPFL. Možným důsledkem realizace záměru je ztížení lesní dopravy, a to přerušením přibližovacích či odvozních linií zaplněním sousedních ploch FTV panely nebo oplocením. Součástí záměru pak musí být i dopravní řešení, např. Obvodovou komunikací vně oplocení.	
09.	MMR-33183-2026-81 **Krajský úřad Pardubického kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné**	-	-	**Stanoviska odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Pardubického kraje podle § 94 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu, Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 ÚRP.** Název koncepce: **NÁVRH ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU, VYHODNOCENÍ VLIVŮ NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU NA UDRŽITELNÝ ROZVOJ ÚZEMÍ, NÁVRH JEDNOTLIVÝCH ÚZEMNÍCH OPATŘENÍ K AKCELERAČNÍM OBLASTEM VYMEZENÝM V NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU** Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územního plánování, jako orgán územního plánování podle § 19 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a pořizovatel územního rozvojového plánu podle § 21 odst. 2 písm. d) stavebního zákona a souvisejících územních opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních (dále jen „územní opatření“) podle § 9 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), oznámil v souladu s § 93 odst. 5 písm. b) stavebního zákona, § 12 zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie a § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, <u>konání společného jednání a zveřejnění návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu, Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu na udržitelný rozvoj území, návrhů jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu</u> Návrh Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „ÚRP“), Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a návrhy jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP byly zpracovány na základě usnesení vlády ČR ze dne 22. října 2025 č. 811, kterým byl schválen návrh na pořízení Změny č. 2 ÚRP a zadání Změny č. 2 ÚRP. **Orgán ochrany ovzduší** (zpracovatelka vyjádření Ing. Věra Dědková) Krajský úřad jako orgán ochrany ovzduší, nemá k uvedené koncepci z hlediska své působnosti vymezené zákonem č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, připomínky. **Orgán ochrany přírody** (zpracovatel vyjádření Ing. Michal Pešata) Z hlediska chráněných dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění uplatňuje dle § 79 odst. 3 písm. t) stanoviska k návrhům územního rozvojového plánu a zásadám	**Vzato na vědomí.** **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí. Domníváme se, že v tomto případě se jedná s ohledem na obsah stanoviska o nedorozumění.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					územního rozvoje Ministerstvo životního prostředí, které je taktéž dotčeným orgánem při jejich pořizování. K návrhům jednotlivých AOV budou vydána samostatná stanoviska. **Vodoprávní úřad** (zpracovatel vyjádření Ing. Zdeněk Čížek) Z hlediska zájmů chráněných podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nejsou k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu, Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu na udržitelný rozvoj území, návrhů jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu námitky. Podmínky k jednotlivým akceleračním oblastem stanovil vodoprávní úřad Krajského úřadu Pardubického kraje ve stanoviscích k jednotlivým AOV. **Orgán ochrany zemědělského půdního fondu** (zpracovatel vyjádření RNDr. M. Boukal, Ph.D.) K vyjádření podle § 5 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění (dále jen zákon) k územnímu rozvojovému plánu je v tomto případě dle § 17 písm. a) zákona kompetentní Ministerstvo životního prostředí. **Orgán státní správy lesů** (zpracovatelka vyjádření Ing. Jana Sýkorová) Uplatnění stanoviska k územnímu rozvojovému plánu je podle § 49 odst. 3 písm. c) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v tomto případě v kompetenci Ministerstva zemědělství. K návrhům jednotlivých AOV budou vydána samostatná stanoviska.	
10.	MMR-33501-2026-81 **Ministerstvo kultury**	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99bc, 99bk, 99bl, 99cb, 99cd, 99ce, 99cf, 99cg, 99ck, 99cl, 99cr, 99cs, 99ct, 99cz, 99czg, 99czh, 99czt, 99czv, 99czw, 99czx, 99czy, 99czz, 99czza, 99czzb, 99czzd, 99czze, 99czzk, 99czzr, 99czzs, 99czzt, 99czzu, 99czzy, 99czzzb	AOS3, AOS11, AOS12, AOV16, AOV19, AOV20, AOV21, AOV22, AOV27, AOV28, AOV35, AOV36, AOV37, AOV46, AOV53, AOV54, AOV66, AOV69, AOV70, AOV71, AOV72, AOV73, AOV74, AOV75, AOV79, AOV80, AOV87, AOV97, AOV98, AOV99, AOV100,		**Akceptováno částečně.** **Podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedené záměrů OZE** Neakceptováno. Požadavek na formulaci podmínek je obecný a neobsahuje jednoznačné požadavky. Požadavky vyplývají z právních předpisů. **Doložení kumulativních působení** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). V rámci posouzení kumulativních vlivů AO byly některé návrhy AO vyloučeny. Při vymezování ploch AOS byly prověřovány dopady na dotčení krajinného rázu, zejména z veřejně přístupných ploch a prostranství a z okolních sídel. Byl sledován potenciální průmět a vliv potenciálních záměrů v dané krajině vůči přítomným sledovaným hodnotám a stanovena rizika z hlediska ochrany těchto hodnot. Při hodnocení byl však zvážen i veřejný zájem na vymezení těchto záměrů a jeho celostátní význam, proto byla z kritérií pro hodnocení krajinného rázu vybrána jako důležitá pro tento způsob hodnocení zejména kritéria jedinečnosti a neopakovatelnosti vzhledem k hodnoceným krajinným kompozicím a jejich možnému dotčení. Velká pozornost byla při hodnocení věnována kulturním památkám, zejména národním kulturním památkám, ale také nemovitým kulturním památkám tvořícím dominantu v krajině, anebo ucelenou kompozici, případně pohledům na památkové zóny a rezervace. Byly prověřovány cenné pohledy, ze kterých jsou převážně pozorovány, a jejich možné narušení. Podmínky a doporučení k eliminaci dopadů na dotčení ochrany krajinného

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
				AOV101, AOV109	**Stanovisko k návrhu Změny č. 2 územního rozvojového plánu** Ministerstvo kultury obdrželo Vaše oznámení č. j. MMR-25747/2026-81 ze dne 14. 4. 2026 o konání společného jednání a zveřejnění návrhu změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále též ÚRP) ,Vyhodnocení vlivů návrhu Změny č. 2 ÚRP na udržitelný rozvoj území a návrhu jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 ÚRP. *Pořizovatel:* Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské nám. 932/6, Praha 1, 110 00 *Zhotovitel:* Ústav územního rozvoje, Jakubské nám. 644/3, Brno 602 00 V dané věci byla prostudována dokumentace výše uvedeného návrhu ÚRP dostupná na webu Ministerstva pro místní rozvoj: https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/uzemni-rozvojovy-plan/zmena-c-2-uzemniho-rozvojoveho-planu-a-souvisejici **Ochrana řešeného území z hlediska zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů – legislativní rámec:** Z hlediska památkové ochrany se v rámci řešeného území nachází: • **Památky Světového dědictví UNESCO**, včetně **nárazníkových zón statků světového dědictví** vedených v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku • **Městské památkové rezervace** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. relevance/1/tabulka/?typOchrany=PR&chranenoTed=1&hlObj=1&upresneni=MPR • **Vesnické památkové rezervace** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • **Archeologické památkové rezervace**, vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • **Ostatní památkové rezervace** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • **Městské památkové zóny** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • **Vesnické památkové zóny** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • **Krajinné památkové zóny** vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. • V řešeném území se dále nacházejí nemovité kulturní památky, národní kulturní památky vedené v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. Jejich seznam je k dispozici na webových stránkách Národního památkového ústavu • Památková ochranná pásma vedená v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem rejstříku. Jejich seznam je k dispozici na webových stránkách Národního památkového ústavu. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 1 / 41 mk.gov.cz	rázu jsou stanoveny v rámci souběžně vymezených územních opatření. Při vymezování ploch AOV byly prověřovány dopady na dotčení krajinného rázu, zejména z veřejně přístupných ploch a prostranství, a to zejména s ohledem na významné krajinné a kulturní dominanty a ochranu cenných pohledových horizontů. Kvůli charakteru umísťovaných záměrů byl dopad na hodnoty krajinného rázu vždy shledán výrazným, protože výšková hladina záměrů způsobuje ve všech případech jejich viditelnost z přilehlých sídel a také v dálkových pohledech na krajinu, především z vyhlídkových míst, proporcemi a výškou se významně propisují do obrazu krajiny. Byl sledován potenciální průmět a vliv potenciálních záměrů v dané krajině vůči přítomným sledovaným hodnotám v okruhu cca 10-15 km od navržené plochy nebo její části a stanovena rizika z hlediska ochrany těchto hodnot. Při hodnocení byl však zvážen i veřejný zájem na vymezení těchto záměrů a jeho celostátní význam, proto byla z kritérií pro hodnocení krajinného rázu vybrána jako důležitá pro tento způsob hodnocení zejména kritéria jedinečnosti a neopakovatelnosti vzhledem k hodnoceným krajinným kompozicím a jejich možnému dotčení. Velká pozornost byla při hodnocení věnována kulturním památkám, zejména národním kulturním památkám, ale také nemovitým kulturním památkám tvořícím dominantu v krajině, anebo ucelenou kompozici, případně pohledům na památkové zóny a rezervace. Byly prověřovány cenné pohledy, ze kterých jsou převážně pozorovány a jejich možné narušení. Akcelerační oblasti byly vymezeny pouze v takových místech, kde dotčení krajinného rázu bylo shledáno akceptovatelným. Podmínky a doporučení k eliminaci dopadů na dotčení ochrany krajinného rázu jsou stanoveny v rámci souběžně zpracovaných územních opatření **Úprava výškových limitů VTE** Neakceptováno. Územní opatření obsahují diferencované výškové limity stanovené na základě posouzení dané oblasti mj. na kulturní dominanty, viz výše. **Respektování prostorového rozmístění VTE** Neakceptováno. Prostorové rozmístění VTE bude řešeno až v navazujícím stavebním řízení na základě projektů konkrétních záměrů a doporučení vyplývajících z odůvodnění stanovených podmínek v územních opatřeních. Respektování archeologického dědictví vychází z právních předpisů. **Požadavek zpracování podrobné studie vlivu na krajinný ráz** Neakceptováno. Posouzení krajinného rázu bylo provedeno v rámci procesu Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a zmírňující opatření byla nastavena snižováním maximální výšky záměrů VTE v jednotlivých AO. Vzhledem k charakteru VTE nelze vlivy

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					• Řešené území je nutno chápat též jako **území s archeologickými nálezy** ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů i ve smyslu mezinárodní Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy, publikované ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 99/2000. Po posouzení z hledisek státní památkové péče uplatňuje Ministerstvo kultury, jako dotčený orgán podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 94 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a § 9 odst. 2 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů, na základě Vaší výzvy k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu a k návrhu jednotlivých územních opatření pro akcelerační oblasti vymezené v návrhu Změny č. 2 ÚRP následující připomínky. **POSOUZENÍ NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU** Text vyjádření se nejprve věnuje obecným připomínkám k dokumentu a následně rozebírá konkrétní situace jednotlivých akceleračních oblastí. ***Návrhy jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu Změny č. 2 ÚRP*** *ad. Podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměrů OZE* Výrok: **Nesouhlasíme** s formulací textové části *„Podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměrů OZE“* a s nastavenou regulací ve všech předložených opatřeních obecné povahy, a to z hlediska ochrany hodnot podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Požadujeme, aby bylo jednoznačně zdůrazněno, že při umisťování a nastavování parametrů nových objektů, včetně zařízení související infrastruktury, musí být vždy zohledněny urbanistické a památkové hodnoty sídel, charakter prostředí a vizuální uplatnění kulturních památek a kulturních krajinných dominant. Odůvodnění: Předložená opatření obecné povahy, konkrétně textová část „Podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměrů OZE“, neumožňují z hlediska státní památkové péče dostatečně zajistit ochranu urbanistických, architektonických a krajinných hodnot území, jak to vyžaduje zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Formulace podmínek je obecná, nedostatečně závazná a neobsahuje jednoznačné požadavky, které by garantovaly, že při umisťování a nastavování parametrů nových staveb a zařízení související infrastruktury budou respektovány hodnoty kulturních památek, památkově chráněných území i širší kulturní krajiny. Z právního hlediska je důležité poukázat na ochranu nejen samotných kulturních památek, ale i jejich v *„prostředí kulturní památky[1]“* jak je chápáno v § 9 odst. 3, § 11 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 17 odst. 1 a 3 zákona o státní památkové péči. Tento koncept byl v posledních letech významně rozpracován v judikatuře českých soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 75/2021-239 ze dne 9. 12. 2021, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 17/2022 ze dne 23. 02. 2024). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 17/2022 ze dne 23. 02. 2024 je *„prostředí kulturní památky definováno jeho úzkým sepětím s kulturní památkou, z něhož vyplývá, že narušením prostředí by došlo ke snížení hodnoty samotné kulturní památky.“* Soud dále konstatoval, že *„pojem prostředí kulturní památky je nutno striktně odlišovat od ochranného pásma kulturní památky. Ochranné pásmo je vymezováno správním aktem, naproti tomu prostředí kulturní památky není vymezováno žádným správním aktem - existuje ve vztahu ke kulturní památce na základě objektivních skutečností (například historických, architektonických nebo jiných souvislostí).“* Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v § 9 odst. 3 stanoví: *„Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění* [1] Daný termín „prostředí kulturní památky“ lze považovat za neurčitý právní pojem. Neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela nebo přesně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, bývá podmíněn úrovní poznání v technických vědách i časem a místem aplikace normy. Zákonodárce vytváří prostor správě, aby zhodnotila, zda konkrétní případ patří do rozsahu neurčitého pojmu. Vyžaduje především její odbornost (blíže in: Hendrych, Dušan a kolektiv: Správní právo, obecná část, Praha 1998, str. 55 – 56). Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 2 / 41 mk.gov.cz	na krajinný ráz plně kompenzovat. Byla posuzována zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty, viz výše. **Požadavek zpracování studie zohlednění historických, kulturních a krajinných hodnot** Neakceptováno. Posouzení historických, kulturních a krajinných hodnot bylo provedeno v rámci procesu Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a zmírňující opatření byla nastavena snižováním maximální výšky záměrů VTE v jednotlivých AO. Vzhledem k charakteru VTE nelze vlivy na historické, kulturní a krajinné hodnoty plně kompenzovat. Byla posuzována zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty, viz výše. **AOS13 Hradčany** Neakceptováno. AO je vymezena v souladu s požadavky směrnice RED III, vzhledem k umisťování FVE v místech brownfieldů apod., při vymezení byla upřednostněna území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, někdejší umělé a **zastavěné plochy pro dopravní infrastrukturu – nevyužívaná letiště bývalých vojenských újezdů** a jejich blízké okolí – brownfield). Nejedná se o letiště, ale o plochu pro vzlety a přistání sportovních létajících zařízení, kterou zákon ZOZE ani NV 507/2025 Sb. z vymezení akcelerační oblasti nevylučuje. S ohledem na informace ze strany Ministerstva kultury o nezahájení řízení o prohlášení za nemovitou kulturní památku, a vzhledem k tomu, že v budoucnu může být řízení o prohlášení kulturní památky zahájeno, bude v odůvodnění vymezení dané oblasti uvedena zmínka o těchto hodnotách a souvisejících informacích. **AOV15 Moravice** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty, viz výše. V dané AO nebo v blízkém území jsou již záměry VTE umístěny. Navržená AO nebude vnášet nový technicistní prvek do krajiny z pohledu záměrů VTE. Při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP byl prověřen vliv na vizuální působení zámku Hradec nad Moravicí, národní kulturní památky dle nařízení vlády č. 132/2001 Sb, který se nachází asi 7,9 km východně od akcelerační oblasti. Záměry VTE v akcelerační oblasti se mohou projevit v pohledu na zámek z vrchu Kalvárie, který však není stanoven jako vyhlídkový bod ani v územně analytických podkladech SO ORP Opava ani v územní studii krajiny tohoto SO ORP. Na pohledy na zámek z nižších poloh nebude mít

Příloha č. 4a – Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů a připomínek krajů

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					kulturních památek.“ Toto ustanovení poskytuje právní základ pro ochranu prostředí kulturních památek i před zásahy, které se nacházejí mimo přímý dosah památky. Kromě toho je Česká republika vázána mezinárodními závazky v oblasti ochrany kulturního dědictví. Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy (č. 73/2000 Sb. m. s.) v článku 12 stanoví, že každá strana se zavazuje *„přijmout opatření, která budou nutná k zajištění toho, aby důsledky zpřístupnění, zvláště jakékoli stavební úpravy, neovlivnily negativně architektonický a historický charakter takových statků a jejich okolí.“* Také Mezinárodní charta o zachování a restaurování památek a sídel (Benátky 1964) v článku 6 uvádí: *„konzervace památky v sobě zahrnuje uchování jejího prostředí v odpovídajícím měřítku. Pokud tradiční prostředí existuje, je nutné ho udržet. Každou novostavbu, demolici či úpravu, která by změnila vztahy objemů a barev, je třeba zamítnout.“.* Aktuální judikatura českých soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 8/2024-64 ze dne 10. 6. 2024 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 1/2024-36 ze dne 26. 3. 2024) zdůrazňuje, že při střetu dvou veřejných zájmů, jako je ochrana památek a podpora obnovitelných zdrojů energie, je nezbytné provést tzv. test proporcionality. Tento test sestává ze tří kroků: 1. Kritérium vhodnosti - zda je zvolený prostředek způsobilý dosáhnout sledovaného cíle. 2. Kritérium potřebnosti - zda neexistuje jiný, méně invazivní prostředek k dosažení téhož cíle. 3. Kritérium porovnání - vážení závažnosti v kolizi stojících veřejných zájmů. Záměry obnovitelných zdrojů energie představují z hlediska památkové péče potenciálně významný zásah do struktury sídel, krajinného rázu i vizuálního uplatnění kulturních památek a krajinných dominant. Předložené podmínky však neobsahují dostatečně konkrétní mechanismy, které by zajistily, že tyto hodnoty budou při rozhodování o umístění a parametrech záměrů OZE skutečně zohledněny. Chybí zejména jednoznačné vymezení požadavků na posouzení dopadů na urbanistickou strukturu sídel, charakter prostředí, dálkové pohledy, siluety a kompoziční vztahy, které jsou pro zachování kulturně-historických hodnot zásadní. Nastavené půdorysné limity pro výměru areálů fakticky umožní vznik nových plošných dominant v krajině. Výšková hladina staveb (číselný výškový limit) 8 m nerespektuje regionální specifika zástavby hřebenů střech či atik v dané lokalitě a nerozlišuje typ struktury zástavby, na kterou má být navázána. Výšková hladina by měla vycházet z převládající výšky staveb v území a měla by sloužit především k zachování charakteru území. V případě výškového limitu 8 m může dojít k situaci, kdy bude stavba zásadně převyšovat obvyklou hladinu zástavby a dojde ke vzniku nežádoucí výškové dominanty, která může narušit ráz krajiny i sídla. Rovněž terénní úpravy jsou nedostatečně regulovány, bez rozlišení samotných větrných elektráren a plošně rozsáhlejších zařízení související infrastruktury. Terénní úpravy omezené limitem 5 m ve své podstatě umožní nechtěnou změnu vzhledu zejména přírodního prostředí. Nežádoucí je především vytváření svahů, násypů či rovinatých ploch, které nerespektují přírodní charakter prostředí. Z tohoto důvodu nelze předložené znění podmínek a zmírňujících opatření považovat za dostatečné z hlediska ochrany hodnot podle zákona č. 20/1987 Sb. Požadujeme proto doplnění jednoznačné povinnosti, že při umisťování a nastavování parametrů nových objektů, včetně související infrastruktury, musí být vždy respektovány urbanistické a památkové hodnoty sídel, charakter prostředí a vizuální uplatnění kulturních památek a kulturních krajinných dominant. Bez takto formulovaného požadavku nelze zajistit, že rozhodovací procesy budou schopny účinně chránit kulturně-historické hodnoty dotčených území. Z uvedených důvodů uplatňujeme obecný nesouhlas s podmínkami a zmírňujícími opatřeními pro povolení a provedení záměrů OZE ve všech předložených opatřeních obecné povahy (celkem 109 OOP). Výrok: **Požadujeme** doplnit do územních opatření podmínku, že u konkrétních záměrů bude vždy doloženo kumulativní působení se stávajícími, povolenými a v akceleračních oblastech předpokládanými větrnými elektrárnami v okruhu jejich zřetelné viditelnosti, a to zejména ve vztahu k dálkovým pohledům na kulturní dominanty, památkově chráněná území a památkově hodnotná panoramata. Vzhledem k nutnosti ochrany krajinných kulturních dominant a jejich vizuálního uplatnění požadujeme zohlednění kumulativních vlivů jednotlivých akceleračních oblastí na dotčené kulturní památky a památkově chráněná území. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 3 / 41 mk.gov.cz	akcelerační oblast vliv. Rovněž na hlavní osu průhledu procházející areálem zámku v severojižním směru nebude mít akcelerační oblast vliv. Nelze zcela vyloučit vliv na pohledy na krajinu Slezské Harty směrem k akcelerační oblasti a ani vlivy na prostor přírodního parku Moravice, na lokální hodnoty a vliv na významné krajinné horizonty dle Územní studie limitů umístění VTE/FVE Moravskoslezského kraje (2023), nicméně z hlediska jedinečnosti a neopakovatelnosti krajinných prvků v rámci celostátního významu ochrany krajinného rázu se nejedná o významné narušení nevratného charakteru, pro kompenzaci dotčení je navržena maximální výška VTE 185 m. **AOV18 Norberčany** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty. V dané AO nebo v blízkém území jsou již záměry VTE umístěny. Navržená AO tak nebude vnášet zcela nový technicistní prvek do krajiny z pohledu záměrů VTE. Historické jádro Olomouce je 25 km daleko a dálkové pohledy nebudou ovlivněny. Při vymezení AO byla respektována plocha Slezské Harty a Velkého Roudného. Díky vymezení byl minimalizován vliv na krajinu Slezské Harty, nicméně při umístění VTE zejména do severní části oblasti nelze eliminovat vliv na pohled směrem k akcelerační oblasti zejména ze severního břehu vodního díla. Vliv na pohled na Jeseníky, zejména v ose Slezské Harty, se nepředpokládá. Nelze vyloučit vliv na lokální hodnoty a významné krajinné horizonty dle Územní studie limitů umístění VTE/FVE Moravskoslezského kraje (2023). Z hlediska ochrany krajinného rázu je třeba minimalizovat vliv na nerušené výhledy na ikonické dominanty území Velký a Malý Roudný ze severní strany (nad Dlouhou Strání sedlo nad Mezinou, proto je nutno redukovat celkovou výšku VTE tak, aby byl chráněn jedinečný obraz bruntálských sopek viditelný ze severních vyvýšených míst nad Bruntálem a nad Dlouhou Strání ze severní strany a z prostorů okolí Razové a Leskovce ze strany severozápadní a západní. Velký a Malý Roudný spolu s navazujícím prostorem Venušiny sopky tvoří jedinečnou scenérii bruntálských sopek patrnou ze severních vyvýšených míst nad Bruntálem a nad Dlouhou Strání ze severní strany a z prostorů okolí Razové a Leskovce ze strany severozápadní a západní. Tento obraz je nedílnou součástí prostoru částečně zatopeného údolí Moravice mezi Karlovcem, Roudnem, Razovou a Leskovcem, prostor vodní nádrže Slezské Harty, tvoří pravobřežní část tohoto cenného území. Bruntálské sopky jsou jedinečné nejen svým krajinným obrazem, vulkanickým původem (typické stratovulkány), ale i svou ojedinělostí a specifičností (jde o jedinou vulkanickou krajinu na Moravě). **AOV33 Dětřichov nad Bystřicí** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Požadavek na doplnění podmínky týkající se posouzení kumulativních vlivů záměrů větrných elektráren vychází z povinností správních orgánů chránit kulturní památky, památkově chráněná území a krajinné kulturní dominanty podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Územní opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení výstavby obnovitelných zdrojů energie, musí být proto formulována tak, aby umožnila řádné posouzení dopadů záměrů OZE na kulturně-historické hodnoty území, včetně jejich kumulativního působení. Podmínka je formulována obecně a nepředstavuje absolutní vyloučení záměrů, ale stanoví limit jejich přípustnosti založený na vyvážení veřejného zájmu na rozvoji obnovitelných zdrojů energie a ochraně kulturního dědictví a krajinného rázu. Jejím cílem je zajistit, aby v navazujících řízeních byly minimalizovány dopady na panoramata sídel, dominanty kulturních památek, pohledové osy a vztahy mezi sídly a krajinou. V případě větrných elektráren je kumulativní působení zásadní zejména z hlediska ochrany panoramat, krajinných dominant a dálkových pohledů. Vizuální účinky jednotlivých staveb se v krajině sčítají a mohou vést k významnému narušení vnímání kulturních památek, památkově chráněných území a krajinných kulturních dominant. Pokud územní opatření neobsahuje podmínku, která zajistí vyhodnocení těchto kumulativních vlivů, nelze naplnit požadavky zákona o státní památkové péči ani zajistit ochranu hodnot, které tento zákon chrání. Doplnění podmínky, aby u konkrétních záměrů bylo doloženo kumulativní působení se stávajícími, povolenými a v akceleračních oblastech předpokládanými větrnými elektrárnami v okruhu jejich zřetelné viditelnosti, je proto nezbytné. Tato podmínka umožní správním orgánům posoudit, zda navrhovaný záměr nenaruší urbanistické a krajinné vztahy, dálkové pohledy a vizuální uplatnění kulturních památek a památkově chráněných území. Konkrétně lze doporučit rozšíření odst. 3. písmene b) v Návrhu opatření obecné povahy pro akcelerační oblasti o obecné podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměrů OZE následujícím způsobem: *...Stavby záměru OZE jsou přípustné pouze za podmínky, že nedojde k nepřijatelnému narušení kulturně historických hodnot území, zejména panoramat plošně chráněných území, dominant kulturních památek, pohledových os a charakteristických vztahů mezi sídly a krajinou.* *... Stavby musí být umisťovány tak, aby v rámci jedné lokality odpovídaly kapacitě území, aby nedošlo k vizuálnímu nepřijatelnému kumulativnímu narušení kulturně historických hodnot. Výška a umístění staveb musí být navrženy s ohledem na zachování dominance kulturních památek a siluety plošně chráněných území a nesmí vytvářet konkurenční vertikální dominanty v chráněných pohledech.* Výrok: Ministerstvo kultury **požaduje** úpravu výškových limitů větrných elektráren. Požadujeme prověřit snížení maximální přípustné výšky VTE, případně stanovit diferencovaný výškový limit podle jejich uplatnění v pohledech na konkrétně uvedené kulturní dominanty, památkově chráněná území a krajinné scenérie. Odůvodnění: Výška větrných elektráren zásadně ovlivňuje jejich viditelnost, měřítko a celkové působení v krajině. Vysoké konstrukce se uplatňují na velké vzdálenosti a mohou výrazně proměnit vnímání krajinných scenérií, panoramat sídel i dálkových pohledů na kulturní dominanty. Tyto hodnoty jsou přitom často založeny právě na harmonii měřítka, proporcí a vztahů mezi krajinnými prvky, které mohou být nadměrnou výškou technických staveb narušeny. Diferencovaný výškový limit proto představuje účinný nástroj, jak přizpůsobit parametry záměrů konkrétním prostorovým a pohledovým vztahům. Prověření možnosti snížení maximální přípustné výšky VTE je nezbytné zejména tam, kde by vyšší konstrukce narušily dálkové pohledy na významné krajinné dominanty nebo památkově hodnotné panoramatické kompozice. V těchto případech je výška stavby přímo spojena s mírou jejího vizuálního dopadu. Bez úpravy výškových limitů nelze zajistit, že nové záměry budou respektovat charakter krajiny, její měřítko a tradiční vizuální vztahy. Výrok: **Požadujeme**, aby konkrétní návrhy v rámci akceleračních oblastí respektovaly prostorové rozmístění větrných elektráren tak, aby nedocházelo k narušení krajinného rámce kulturních památek, památkově chráněných území, sídelních a sakrálních dominant ani významných kulturně-historických scenérií. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 4 / 41 mk.gov.cz	zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty. Historické jádro Olomouce je 25 km daleko a dálkové pohledy nebudou ovlivněny. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Z hlediska ochrany krajinného rázu je doporučeno zachovat ochranu severního a severovýchodního horizontu hradu Sovinec, nesmí být překročen, ochrana obrazu Velkého Roudného nesmí být přímo narušen z výhledů od Razové, (max. výška 125 m v gondole). **AOV35 Horní Loděnice** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty. V území se již VTE nacházejí, nejedná se tedy o nový výškový prvek v krajině. Historické jádro Olomouce je vzdáleno více než 15 km, dálkové pohledy nebudou ovlivněny. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů VTE na 200 m. S ohledem na uvedené vzdálenosti a nastavení maximální výšky byl identifikován mírně negativní vliv. **AOV25 Zahrádka, AOV55 Košetice, AOV57 Bílá Skála** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů VTE na 200 m, příp. 185 m. S ohledem na uvedené vzdálenosti a nastavení maximální výšky byl identifikován mírně negativní vliv. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: **AOV25 Zahrádka** Při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP byl prověřen vliv na Klášter Plasy, národní kulturní památku s rejstříkovým číslem USKP 200, který je od akcelerační oblasti vzdálená asi 12,5 km na severovýchod, dále Hradiště – Hradišťský kopec, národní kulturní památku s rejstříkovým číslem USKP 203, které je od akcelerační oblasti vzdáleno asi 14,7 km severozápadně, a rovněž na Slovanské hradiště a mohylové pohřebiště u Bezemína-Cebivi, národní kulturní památku s rejstříkovým číslem USKP 201 vzdálenou asi 12,2 km západně od akcelerační oblasti. Vliv na tyto památky se nepředpokládá. Rovněž byl prověřen vliv na významný vyhlídkový bod směrem k akcelerační oblasti stanovený v územní studii sídelní zeleně města Plasy jako součást krajinné památkové zóny Plasko (Studie systému zeleně města Plasy jako součást krajinné památkové zóny Plasko), vliv lze vyloučit. **AOV55 Košetice**

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Současně požadujeme, aby při umisťování VTE a související infrastruktury bylo respektováno archeologické dědictví, včetně povinností vyplývajících z ochrany archeologických nálezů. Tento požadavek se vztahuje na základy VTE, příjezdové komunikace, manipulační plochy, kabelové trasy, trafostanice a další související stavby. Odůvodnění: Požadavek na respektování archeologického dědictví vychází z toho, že realizace větrných elektráren a jejich související infrastruktury představuje zásahy do území s vysokým potenciálem narušení archeologických situací. Základy VTE, příjezdové komunikace, manipulační plochy, kabelové trasy či trafostanice mohou zasáhnout dosud nezdokumentované archeologické vrstvy, a je proto nezbytné, aby byl tento aspekt zohledněn již na úrovni územních opatření. Současně je nutné, aby prostorové rozmístění větrných elektráren respektovalo krajinný rámec kulturních památek, památkově chráněných území, sídelních a sakrálních dominant a významných kulturně-historických scenérií. Nevhodně umístěné nebo výškově naddimenzované stavby mohou potlačit vizuální význam historických dominant a narušit charakteristické vztahy mezi sídly a krajinou. Proto je vhodné rozšířit stávající podmínky tak, aby výslovně zahrnovaly požadavek na zachování panoramat, pohledových os a kapacity území, včetně omezení kumulativních vizuálních dopadů. Doplnění těchto požadavků do územních opatření je nezbytné k tomu, aby konkrétní záměry v akceleračních oblastech byly posuzovány s ohledem na kulturně-historické hodnoty území i na ochranu archeologického dědictví, a aby nedocházelo k nepřijatelnému narušení krajinných a památkových hodnot. Výrok: Pro navazující řízení, dle stavebního zákona, **požadujeme** zpracovat podrobnou studii vlivu na krajinný ráz (zejména prověření pohledových vazeb, konkrétně navržených VTE k již identifikovaným dominantním kulturním památkám, zejména zámeckým areálům a kostelům), jejíž součástí budou zákresy do fotografií. Odůvodnění: Předpokládaný záměr výstavby větrných elektráren může výrazně snížit kvalitu a změnit ráz krajiny ve vztahu s kulturně historickými hodnotami daných území. Ohroženy jsou především takové památky, které vytvářejí významné krajinné dominanty, narušeny však mohou být i další drobnější památky a cenné historické struktury, společně utvářející jedinečný charakter kulturní krajiny, proto nelze na jejich ochranu zcela rezignovat. Vzhledem k navrhovaným rozměrům větrných elektráren, pohybujících se až do maximální výšky 250 m, a nejednoznačnosti konkrétního umístění těchto staveb není možné v posuzovaném stupni dokumentace řádně vyhodnotit možné dopady na kulturní krajinu a její kulturně historické hodnoty. Upozorňujeme především na zásadní proměnu měřítka a působení na dálkové pohledy panorama a siluety území ve vztahu s památkově chráněnými prvky. Výrok: **Požadujeme** doplnit do části 3.1 (Podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměrů OZE) do všech návrhů územních opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie podmínku: *„Pro navazující řízení dle stavebního zákona zpracovat studii prokazující zohlednění historických, kulturních a krajinných hodnot, dominant, zejména památkově plošně chráněných území a kulturních památek v blízkém i širším okolí akcelerační oblasti“* a současně do nich doplnit všechny výše uvedené podmínky. Odůvodnění: Navržené akcelerační oblasti se ve většině případů nacházejí v pohledově exponovaných krajinách s výskytem významných kulturně historických hodnot, včetně národních kulturních památek, památkových rezervací a památkových zón. Uvažované stavby větrných elektráren představují výškově dominantní prvky, které mohou zásadně ovlivnit vizuální charakter krajiny a uplatnění kulturních dominant. Předložený návrh tyto vlivy nevyhodnocuje v dostatečné podrobnosti, zejména ve vztahu k dálkovým pohledům a širším krajinným vazbám. Stanovení uvedené podmínky je proto nezbytné pro zajištění ochrany kulturního dědictví a minimalizaci negativních dopadů záměrů na krajinný ráz. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 5 / 41 mk.gov.cz	Z hlediska krajinného rázu je doporučeno respektovat všerubský kostel a jeho uplatnění v obrazu krajiny, je tedy vhodné rozmístit VTE v ose od severozápadu po jihovýchod podél horizontu. Je stanoven požadavek na omezení výšky VTE na 200 m. **AOV57 Bílá Skála** Omezení výšky větrných elektráren na 185 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Z hlediska krajinného rázu je třeba zohlednit obraz prostoru Berounky (přírodní park Horní Berounka), kontaktní prostor CHKO Křivoklátsko a přírodní park Radeč. Doporučuje se uspořádat VTE v rámci akcelerační oblasti v severojižní ose. **AOV29 Býškovice a AOV30 Kunovice** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině, přírodní a kulturně historické dominanty. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území (nemovitých kulturních památek jako kulturních a také krajinných dominant) a rozsah byl na základě vyhodnocení vizuálních dopadů zmenšen na projednávaný rozsah. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů VTE na 200 m, aby byla posílena ochrana hodnot krajinného rázu. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: **AOV29 Býškovice** Omezení výšky větrných elektráren je provedeno na základě doporučení ochrany krajinného rázu, zároveň znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byl při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřen vliv na vizuální působení poutního areálu Svatý Hostýn s Křížovou cestou a kostelem Nanebevzetí Panny Marie, národní kulturní památky, které se nachází asi 6,1 km jižně od akcelerační oblasti. Vliv na areál se nepředpokládá. Nelze vyloučit vliv na lokální hodnoty, zejména městskou památkovou zónu v Kelči s dominantou kostela, stejně jako vliv na pohled na Hostýnské vrchy ze severu, snížení výšky VTE na 200 m tento vliv mírně kompenzuje. **AOV30 Kunovice** Omezení výšky větrných elektráren je provedeno na základě doporučení ochrany krajinného rázu, zároveň znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byl při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřen vliv na vizuální působení poutního areálu Svatý Hostýn s Křížovou cestou a kostelem Nanebevzetí Panny Marie, národní kulturní památky, které se

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ad. Konkrétní specifikace připomínek k jednotlivým akceleračním oblastem **I.1.b.1. Akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření** *(99bm) AOS13 Hradčany* Výrok: Požadujeme zrušení vymezení plochy AOS13 v navržené poloze, případně její přesunutí mimo prostor stávající vzletové a přistávací dráhy letiště Hradčany a navazujících provozních objektů. Odůvodnění: Navržené vymezení plochy AOS13 zasahuje do prostoru bývalého vojenského letiště Hradčany, které je dosud využíváno pro sportovní létání (plocha SLZ). Dotčena je především stávající vzletová a přistávací dráha, která je nezbytnou součástí fungování celého areálu. Letiště Hradčany je nutno vnímat jako funkčně a prostorově provázaný celek, tvořený vzletovou a přistávací drahou, hangáry a úkryty pro letadla. Tyto objekty si uchovaly svou původní funkci a jejich hodnota spočívá nejen v jednotlivých stavbách, ale zejména v jejich vzájemných vazbách a dochovaném provozním uspořádání. Realizací záměrů, pro které je plocha AOS13 vymezována, by došlo k faktickému znemožnění využití vzletové a přistávací dráhy, a tím i k zániku funkčního celku letiště. V důsledku toho by byla znehodnocena také funkce navazujících objektů (hangárů a úkrytů), které jsou na provozu letiště existenčně závislé. Historické a památkové hodnoty areálu bývalého vojenského letiště Hradčany jsou v současné době odborně prověřovány v rámci identifikace kulturních hodnot území bývalého VVP Ralsko. Současně byl v lednu 2026 podán návrh na prohlášení vybraných objektů (soubor hangárů a úkrytů pro letadla) za kulturní památku. Tyto objekty představují reprezentativní část širšího letištního areálu, jehož hodnotu je však nutno posuzovat v kontextu celku. Navržené vymezení plochy AOS13 je s ochranou těchto hodnot v rozporu, neboť vede k narušení, resp. zániku podstaty historického areálu jako funkčního a provozního celku. **ad. I.1.b.2. Akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie** *(99ca) AOV15 Moravice* 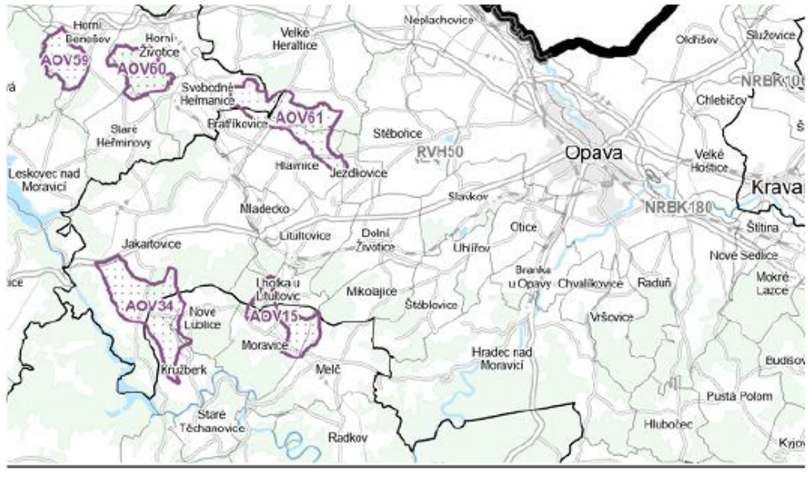 	nachází asi 8,7 km jihozápadně od akcelerační oblasti. Vliv na areál se nepředpokládá. Nelze vyloučit vliv na lokální hodnoty, zejména městskou památkovou zónu v Kelči s dominantou kostela, stejně jako vliv na pohled na Hostýnské vrchy ze severu, snížení výšky VTE na 200 m tento vliv mírně kompenzuje. **AOV42 Jamartice, AOV52 Albrechtice, AOV102 Zimní Pole** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty. V hodnocení byly zohledněny rovněž vazby na uvedené dominanty Uhlířského vrchu a další. Uváděné dominanty se nacházejí při hranici zřetelné a slabé viditelnosti. Průhledy na hřeben Jeseníků jsou v rámci hodnocení zohledňovány. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů u dílčích AO VTE na 200 m, příp. 185 m. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: **AOV42 Jamartice** Při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP byl prověřen vliv na krajinný ráz, což v této oblasti znamená ověření viditelnosti záměrů vzhledem k hodnotám tohoto území – krajinné dominantě Uhlířského vrchu a pohled na horizont Jeseníků průhledem údolí Moravice. Vlivy na pohled na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – nemovitá kulturní památka kostel P. Marie Pomocné (vedená pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10), od severovýchodu, tj. směrem k akcelerační oblasti, nelze vyloučit, nicméně ve frekventovaném pohledu na Uhlířský vrch směrem k Jeseníkům (z Meziny) by mělo dojít pouze k narušení okrajové části tohoto pohledu, nikoli přímo bezprostřednímu pozadí kostela. Vliv na průhled na Jeseníky údolím Moravice nebude dotčen. **AOV52 Albrechtice** Omezení výšky větrných elektráren na 185 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byla při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřena viditelnost záměrů v pohledu na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – kulturní památka kostel Panny Marie Pomocné pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10. Vliv na pohled od severovýchodu, tj. směrem k akcelerační oblasti, nelze vyloučit, nicméně VTE neprojeví přímo za kostelem. Jiné pohledy na kostel, zejména od Meziny, by neměly být narušeny. Vliv na průhled na Jeseníky údolím Moravice by neměl být dotčen. Dále byl prověřen dálkový pohled od jihozápadu na kulturní památku Zřícenina hradu Sovince (ÚSKP 39923/8-177), která leží asi 8 km jihozápadně od akcelerační oblasti. Pohledy ze svahů u silnice

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: U akcelerační oblasti AOV15 Moravice požadujeme u konkrétních záměrů doplnění posouzení kumulativního působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším krajinném prostoru Moravice, Melče, Lhotky u Litultovic a údolí Moravice, včetně stanoveného výškového limitu 185 m. Je nezbytné stanovit podmínky ochrany dálkových pohledů a krajinných scenérií, zejména ve vztahu k údolí Moravice, Hradec nad Moravicí, Slezská Kalvárie, VPR Lipina a další kulturně historické hodnoty v okruhu zřetelné viditelnosti. Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV15 Moravice se nachází v území, které je již v současnosti ovlivněno existencí větrných elektráren (větrný park Moravice–Melč). Další rozvoj větrné energetiky v této oblasti proto nelze posuzovat izolovaně, ale je nutné zohlednit kumulativní působení stávajících a nově umožněných záměrů v širším krajinném kontextu. Podle dostupných podkladů jsou větrné elektrárny v tomto území viditelné z rozsáhlého okolí, včetně sídel a otevřené zemědělské krajiny. Existuje tak reálné riziko významného ovlivnění dálkových pohledů a krajinných scenérií. Území je současně v pohledových vazbách na významné kulturně historické hodnoty, zejména na údolí Moravice, Hradec nad Moravicí, Slezská Kalvárie a další památkově hodnotné lokality. Tyto hodnoty se uplatňují nejen lokálně, ale i v dálkových pohledech, které mohou být kumulací větrných elektráren narušeny. Vizuální ochrana NKP zámek Hradec nad Moravicí není z hlediska památkové péče dostatečná, neboť nelze omezit možnosti vnímání památky na jeden ikonický pohled. Z těchto důvodů je nezbytné doplnit územní opatření o podmínky, které zajistí ochranu pohledových vztahů a krajinného rázu. Současně je vhodné prověřit přiměřenost výškového limitu větrných elektráren, neboť jejich výška zásadním způsobem ovlivňuje míru jejich uplatnění v krajině, zejména při kumulaci s již existujícími zařízeními. *(99cc) AOV18 Norberčany* 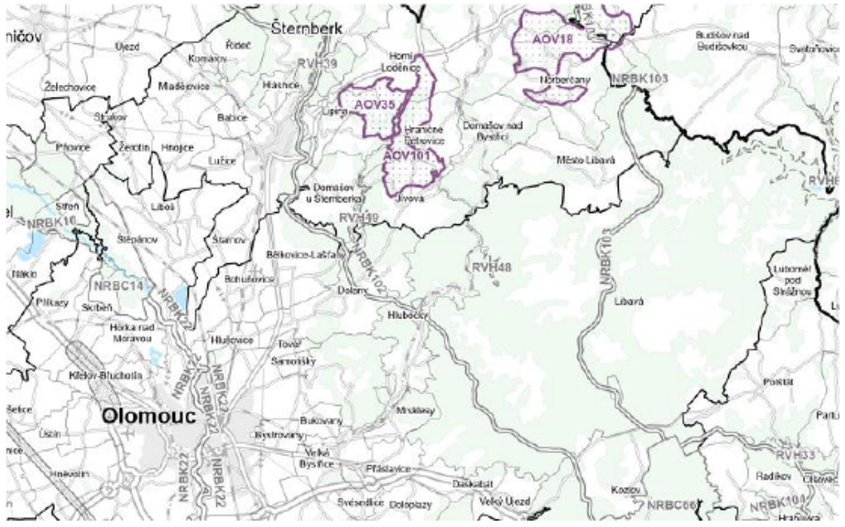 Výrok: U akcelerační oblasti AOV18 Norberčany požadujeme doplnit územní opatření o posouzení kumulativního působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším prostoru Nízkého Jeseníku, Bruntálska, Rýmařovska a Slezské Harty. Do podmínek budou promítnuty požadavky na regulaci výšky, prostorového rozmístění a ochranu pohledových vazeb ke kulturně historickým a krajinným dominantám, zejména ve vztahu k dálkovým pohledům na historické jádro Olomouce. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 7 / 41 mk.gov.cz	III/4456 na hrad by neměly být dotčeny, nicméně z výše a dále od akcelerační oblasti položených míst u totožné silnice již nelze vliv záměrů VTE umísťovaných v jižní části akcelerační oblasti vyloučit. **AOV102 Zimní Pole** Omezení výšky větrných elektráren na 185 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byla při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřena viditelnost záměrů v pohledu na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – kulturní památka kostel P. Marie Pomocné pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10. Vliv na pohled od severovýchodu, tj. směrem k akcelerační oblasti, nelze zcela vyloučit, nicméně jiné pohledy na kostel, zejména od Meziny, by neměly být narušeny. Vliv na průhled na Jeseníky údolím Moravice by neměl být dotčen. Dále byl prověřen dálkový pohled od jihozápadu na kulturní památku Zřícenina hradu Sovince (ÚSKP 39923/8-177), která leží více než 9,9 km jihozápadně od akcelerační oblasti. Vliv na jihozápadní pohledy na kulturní památku od silnice III/4456 se nepředpokládá. **AOV48 Chrbonín** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území (hrad Choustník). Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena takto: Ve vztahu ke krajinnému rázu se záměry mohou uplatňovat v pohledech ze sídel v okolí oblasti, nicméně to nenaruší jedinečnost a neopakovatelnost krajinného rázu Křemešnické vrchoviny jako hodnoty v měřítku celostátního významu. Vizuální ochrana hradu Choustník (kulturní památka), který je od západního okraje vymezeného území vzdálen přibližně 3,8 km, by neměla být ohrožena, jelikož terénní dispozice neumožňuje pohled orientovaný směrem k akcelerační oblasti. Z hlediska ochrany krajinného rázu je třeba zachovat nerušený rámec dominanty hradu Choustníka v osách V-Z, SZ-JV, který se nachází ve vzdálenosti cca 3,5 km jižním směrem. **AOV50 Obrataň** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena takto: Z hlediska ochrany krajinného rázu je respektován obraz tvrze v Sudkově Dole a dominanty hradu Kámen ve východo-západní ose. Vizuální ochrana hradu Choustník (kulturní památka), který je od nejbližšího, jižního, okraje vymezeného území vzdálen přibližně 8 km, by neměla být ohrožena, jelikož terénní dispozice neumožňuje

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: V území AOV18 Norberčany se již nacházejí větrné elektrárny (lokalita Červený kopec), přičemž jejich další rozvoj může vést k významné kumulaci vlivů na krajinný ráz. Podklady současně dokládají výrazné uplatnění větrných elektráren v dálkových pohledech, zejména ve vztahu k panoramatu historického jádra Olomouc, které se uplatňuje při příjezdu do města i z vyvýšených poloh v jeho okolí. S ohledem na širší krajinné vazby území je nezbytné promítnout tuto skutečnost do konkrétních podmínek územního opatření, zejména ve vztahu k výšce, rozmístění a ochraně pohledových vztahů, které jsou klíčové pro zachování čitelnosti kulturně historických hodnot v krajině. *(99ch) AOV 24 Lodhéřov* Výrok: MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o jižní část východně od Ratmírovského potoka. Taktéž nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadovat její úpravu nejvýše na 120 m. 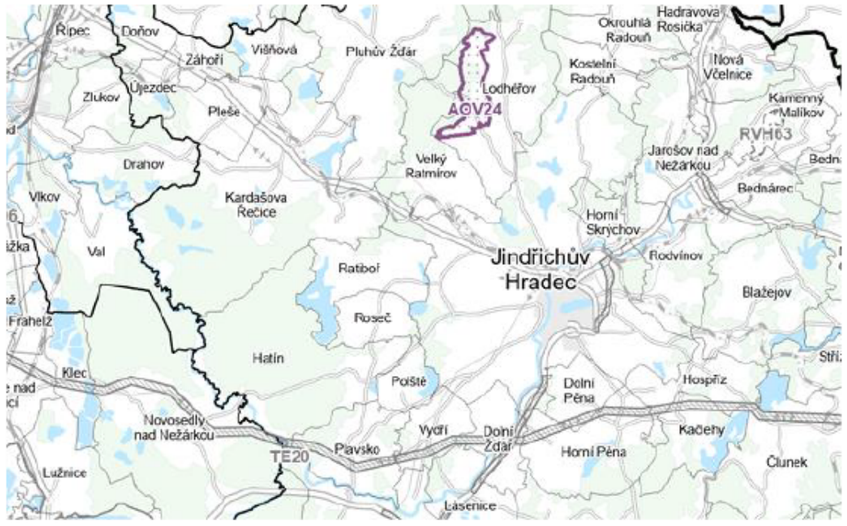 Odůvodnění: V dálkových pohledech na historické město Jindřichův Hradec (MPR) je hlavní dominantou kostel Nanebevzetí P. Marie. Na tuto dominantu směřuje přímá historická silnice od Nové Bystřice (resp. jedna z hlavních historických tras z Vídně do Prahy). Výhled na panorama města, zejména na centrální dominantu kostela, patří k ikonickým pohledům na město, které jsou součástí místní identity. Záměry VTE, které by byly realizovány v jižním výběžku AO, by se uplatňovaly v prakticky plné velikosti nad horizontem přímo v ose uvedeného pohledu. Požadujeme proto rozsah akcelerační oblasti omezit v jižní části vyloučením plochy východně od Ratmírovského potoka. Záměry VTE ve zbývající ploše AO se projeví v kontaktu s MPR a jejími dominantami (NKP areál hradu a zámku, hlavní dominanta MPR kostel Nanebevzetí P. Marie) tím, že se v podstatné míře uplatní nad horizontem, tvořícím pozadí charakteristického panoramatu MPR s areálem zámku v hlavních přístupových trasách od jihu a jihozápadu. Požadujeme výrazné snížení výšky VTE nejvýše na 120 m, aby byl konflikt s panoramatem MPR minimalizován. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 8 / 41 mk.gov.cz	pohled z povrchu, který by zachycoval území vymezené pro účely výstavby OZE. Vizuální ochrana hradu Kámen (kulturní památka), který je od východního okraje vymezeného území vzdálen přibližně 5,6 km, by neměla být ohrožena, jelikož charakteristický pohled na hrad směřuje na jihovýchod, tedy mimo území vymezené pro účely výstavby OZE. Významné hodnoty krajinného rázu by tak v okolí neměly být dotčeny. **AOV51 Řenče** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: Vymezením nebylo možné zcela eliminovat možnost narušení působení na krajinné veduty zmiňované v ÚSK ORP Přeštice Knížská skála, Střížov, Ticholovec s kaplí sv. Vojtěcha, Jindřín, hradiště, Černý les se zříceninou hradu Skála, ve vzdálenostech od 2,5 do 5 km západně od hranice AO, z tohoto důvodu byla v rámci souběžně zpracovaného územního opatření omezena výška potenciálních VTE, čímž je tento vliv zmírněn. Z hlediska ochrany krajinného rázu je třeba zachovat nerušený obraz horizontu horizont uzavírající scenérii přeštického kostela v ose Z-V, VE umisťovat pouze mimo les a neumisťovat VE do vrcholové partie Kožich. **AOV58 Jelení** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů u dílčích AO VTE na 185 m. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: Omezení výšky větrných elektráren na 185 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byl při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřen vliv na krajinný ráz, což v této oblasti znamená ověření viditelnosti záměrů vzhledem k hodnotám tohoto území – krajinné dominantě kostela na Uhlířského vrchu, pohledům na Jeseníky a okraji prostoru Slezské Harty. Vlivy na pohled na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – nemovitá kulturní památka kostel P. Marie Pomocné (vedená pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10), od severu, východu a jihu lze vyloučit, přičemž vliv na pohled ze západu (tj. směrem k akcelerační oblasti) je nepravděpodobný a jeho dopad z hlediska významu pohledu

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99cj) AOV26 Ralsko Výrok: Požadujeme zrušení vymezení akcelerační oblasti AOV26 Ralsko. Odůvodnění: Změna č. 2 ÚRP vymezuje akcelerační oblast AOV26 pro umístění větrných elektráren ve východní části území bývalého vojenského výcvikového prostoru Ralsko. Navržená plocha se nachází v pohledově mimořádně exponovaném území na rozhraní Ralské pahorkatiny a Českodubské pahorkatiny, v nadmořských výškách cca 340–405 m n. m. Jedná se o součást otevřené krajinné scény Ralské pahorkatiny, která je definována výraznými horizonty a uplatněním nadregionálně až celostátně významných krajinných a kulturních dominant. Mezi tyto dominanty patří zejména Ještěd, Bezděz a vrch Ralsko se zříceninou hradu Ralsko, která je chráněna jako kulturní památka. Význam této dominanty spočívá mimo jiné v jejím pohledovém uplatnění v širokém územním kontextu, přičemž tvoří jeden ze základních identifikačních znaků krajiny Ralské pahorkatiny. Vymezení akcelerační oblasti v této poloze vytváří předpoklad pro umístění výškově výrazných staveb, které by se v otevřené krajině uplatňovaly jako nové dominanty a vstupovaly do dálkových pohledových vazeb s uvedenými kulturními a krajinnými hodnotami. V důsledku toho by docházelo k narušení charakteru krajinné scény a oslabení vizuální dominance historických prvků v území. Odůvodnění návrhu přitom nedostatečně reflektuje význam těchto pohledových vazeb, zejména ve vztahu k dominantě vrchu Ralsko. Současně vykazuje nedostatky i vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA), kde karta neobsahuje Analýzu nárůstu viditelnosti – **hodnocení viditelnosti** stožáru VTE o výškách stožáru 120, 170 a 200 m pro dané území AOV26 Ralsko, ale **zobrazuje Analýzu nárůstu viditelnosti pro nesprávnou (jinou) oblast!** Na základě výše uvedeného nelze považovat vymezení akcelerační oblasti AOV26 v dané lokalitě za vhodné z hlediska ochrany kulturně historických hodnot a krajinného rázu území. *(99cp) AOV33 Dětřichov nad Bystřicí)* Výrok: U akcelerační oblasti AOV33 Dětřichov nad Bystřicí požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • U konkrétních záměrů bude posouzeno kumulativní působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším prostoru Nízkého Jeseníku, zejména v lokalitách Jívová, Horní Loděnice, Hraničné Petrovice a Norberčany. • Budou stanoveny podmínky ochrany dálkových pohledů na historické jádro Olomouc, zejména z příjezdových směrů a exponovaných svahových poloh. • Bude prověřena přiměřenost stanoveného výškového limitu a prostorového rozsahu větrných elektráren s ohledem na jejich uplatnění v dálkových pohledech. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 9 / 41 mk.gov.cz	zanedbatelný – nejfrekventovanější je pohled na Uhlířský vrch s pozadím Jeseníků (z Meziny), tento pohled nebude ovlivněn. Vliv na pohled na Jeseníky, zejména z krajinné dominanty Velkého Roudného, ale i dalších míst v prostoru Slezské Harty, by neměl být ovlivněn, zejména v centru pohledu, jeho okrajové části mohou být ovlivněny. Rovněž vliv na krajinu kolem Slezské Harty byl vymezením minimalizován. **AOV59 Liščí vrch, AOV60 Kamenný vrch a AOV61 Sádek** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. AOV 59 je na hranici zřetelné a slabé viditelnosti, zbylé uvedené již výrazně v zóně slabé viditelnosti, odkud není Uhlířský vrch vidět. Ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena a podmínky stanoveny takto: **AOV59 Liščí vrch** Omezení výšky větrných elektráren na 250 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byla při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřena viditelnost záměrů v pohledu na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – kulturní památka kostel P. Marie Pomocné pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10. Akcelerační oblast by vzhledem ke své poloze neměla mít vliv na působení Uhlířského vrchu. Rovněž vlivy na průhled na Jeseníky a okrajové části Slezské Harty jsou minimalizovány 2 km odstupem. **AOV60 Kamenný vrch** Omezení výšky větrných elektráren na 250 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byl při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřen vliv na krajinný ráz, což v této oblasti znamená ověření viditelnosti záměrů vzhledem k hodnotám tohoto území – krajinné dominantě kostela na Uhlířského vrchu, pohledům na Jeseníky a okraji prostoru Slezské Harty. Vlivy na pohled na Uhlířský vrch, kde se nachází krajinná dominanta – nemovitá kulturní památka kostel P. Marie Pomocné (vedená pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10), od severu, východu a jihu lze vyloučit, přičemž vliv na pohled ze západu (tj. směrem k akcelerační oblasti) je nepravděpodobný a jeho dopad z hlediska významu pohledu zanedbatelný – nejfrekventovanější je pohled na Uhlířský vrch s pozadím Jeseníků (z Meziny), tento pohled nebude ovlivněn. Vliv na pohled na Jeseníky, zejména z krajinné dominanty Velkého Roudného, ale i dalších míst v prostoru Slezské Harty, by neměl být ovlivněn. Rovněž vliv na krajinu kolem Slezské Harty byl vymezením minimalizován.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					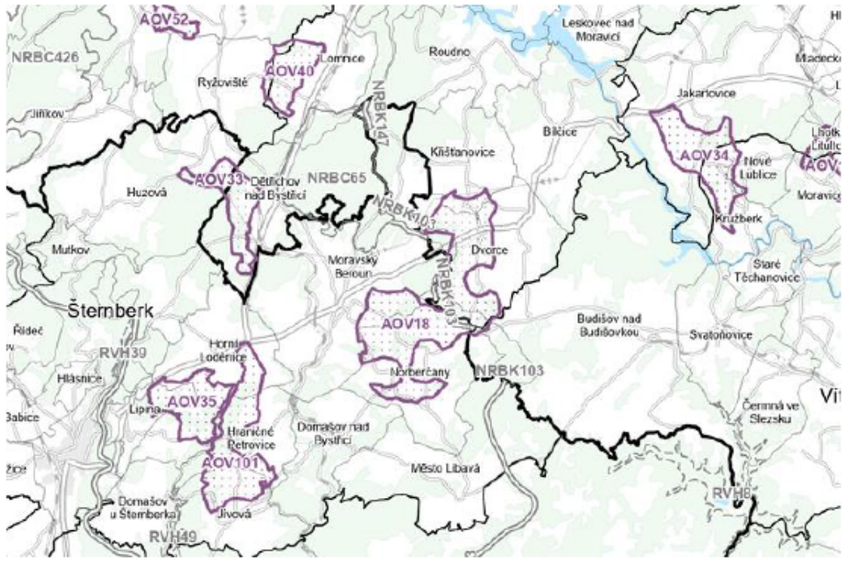 <u>Odůvodnění:</u> Akcelerační oblast AOV33 Dětřichov nad Bystřicí navazuje na území s již realizovanými větrnými elektrárnami v prostoru Nízkého Jeseníku. Další rozvoj větrné energetiky v této oblasti proto může vést ke kumulaci vizuálních vlivů v širším krajinném měřítku. Podklady identifikují významné uplatnění těchto staveb v dálkových pohledech, zejména ve vztahu k panoramatu historického jádra Olomouc, které se uplatňuje při příjezdu do města i z vyvýšených poloh v jeho okolí. Z hlediska ochrany kulturně historických hodnot je proto nezbytné zajistit, aby další rozšiřování větrných parků nevedlo k potlačení nebo narušení těchto pohledových vazeb. Klíčovým faktorem je přitom nejen samotná existence dalších zařízení, ale i jejich výška, hustota a prostorové uspořádání. Z těchto důvodů je nutné doplnit podmínky pro posuzování kumulativních vlivů a současně prověřit přiměřenost výškových a prostorových parametrů záměrů. *(99cq) AOV34 Jakartovice* *(obrazová příloha viz. AOV33 Dětřichov nad Bystřicí)* <u>Výrok:</u> U akcelerační oblasti AOV34 Jakartovice požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • Budou stanoveny konkrétní podmínky ochrany krajinných scenérií a pohledových vazeb v prostoru Slezská Harta, Kružberk, Velký Roudný, Malý Roudný a Přírodní park Moravice. • U konkrétních záměrů bude posouzeno kumulativní působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším prostoru Bruntálska, Opavska a Slezské Harty. <u>Odůvodnění:</u> AOV34 Jakartovice se nachází v území se zvýšenou koncentrací krajinných a přírodních hodnot, které se uplatňují v širších pohledových vazbách. Podklady upozorňují na riziko jejich vizuálního narušení v důsledku umístění větrných elektráren. S ohledem na charakter území a jeho zapojení do širšího krajinného rámce je nezbytné stanovit konkrétní podmínky ochrany scenérií a pohledových vztahů. Současně je nutné zohlednit kumulativní působení s dalšími záměry větrných elektráren v širším regionu, které může vést k významnějším zásahům do krajinného rázu. 	**AOV61 Sádek** Omezení výšky větrných elektráren na 250 m znamená jistotu a předvídatelnost i z hlediska zajištění bezpečnosti letového provozu. Dále byla při vymezování akcelerační oblasti v související změně ÚRP prověřen vliv na pohledy na Uhlířský vrch, kde se nachází významná dominanta v krajině – kulturní památka kostel P. Marie Pomocné pod rejstříkovým číslem USKP 31063/8-10. Vzhledem k charakteru reliéfu západně od Horního Benešova nebude mít akcelerační oblast na tuto dominantu vliv. Rovněž vliv na pohled na Jeseníky, zejména v ose Slezské Harty, se nepředpokládá. Vlivy na lokální hodnoty nelze zcela vyloučit. Je možné, že bude částečně narušen lokálně významný horizont východně od Svobodných Heřmanic (ÚSK ORP Bruntál). Rovněž na lokálně významné pohledy do krajiny kolem Sádku bude mít akcelerační zóna vliv, nicméně pohled na Sádek by neměl být narušen (ÚSK ORP Opava). Rovněž vliv na žádný významný krajinný horizont dle ÚSK ORP Opava se nepředpokládá. **AOV54 Dobroutov** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno snížení maximální výšky záměrů u dílčích AO VTE na 200 m. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území i v rámci umisťování záměrů VTE v daném prostoru. **AOV64 Bílá Skála, AOV65 Bítovčice** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. Zmírňujícím opatřením bylo nastaveno případné snížení maximální výšky záměrů u dílčích AO VTE na 200 m. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území. **AOV70 Bohdalovice** Neakceptováno. Snížení maximální výšky VTE v navržené AO by znemožňovalo výstavbu VTE vzhledem k dostupným technologiím a efektivitě. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99cr) AOV35 Horní Loděnice *(99czzv) AOV101 Hraničné Petrovice* *(obrazová příloha viz. AOV33 Dětřichov nad Bystřicí)* Výrok: U akceleračních oblastí AOV35 Horní Loděnice a AOV101 Hraničné Petrovice požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • U konkrétních záměrů bude posouzeno kumulativní působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším prostoru Nízkého Jeseníku, zejména v lokalitách Jívová, Horní Loděnice, Hraničné Petrovice a Norberčany. • Budou stanoveny podmínky ochrany dálkových pohledů na historické jádro Olomouc, zejména z příjezdových směrů a exponovaných svahových poloh. • Do podmínek budou promítnuty požadavky na ochranu lokálních kulturně historických dominant, zejména kostel sv. Bartoloměje v Jívové, včetně respektování jejich ochranných pásem. • Bude prověřena přiměřenost stanoveného výškového limitu a prostorového rozsahu větrných elektráren s ohledem na jejich uplatnění v pohledově exponovaném území. Odůvodnění: Akcelerační oblasti AOV35 Horní Loděnice a AOV101 Hraničné Petrovice navazují na území s již realizovanými větrnými elektrárnami v prostoru Nízkého Jeseníku. Další rozvoj větrné energetiky v této oblasti proto může vést ke kumulaci vizuálních vlivů v širším krajinném měřítku. Podklady dokládají výrazné uplatnění větrných elektráren v dálkových pohledech, zejména ve vztahu k panoramatu historického jádra Olomouc, které se uplatňuje při příjezdu do města i z vyvýšených poloh v jeho okolí. Současně je území citlivé i v lokálním měřítku, kde dochází k uplatnění kulturně historických dominant, zejména kostel sv. Bartoloměje v Jívové. Podklady upozorňují na narušení jeho vizuálního uplatnění, a to i ve vztahu k existujícímu ochrannému pásmu, které reguluje výšku zástavby v sídle. S ohledem na tyto skutečnosti je nezbytné doplnit podmínky pro posuzování kumulativních vlivů a současně stanovit požadavky na regulaci výšky a prostorového uspořádání větrných elektráren tak, aby nedocházelo k narušení pohledových vazeb jak v dálkovém, tak lokálním měřítku. *(99ci) AOV25 Zahrádka* *(99czi) AOV55 Košetice* *(99czj) AOV56 Vrabčiny* *(99czk) AOV57 Bílá Skala* 	V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území. Uplatnění VTE v pohledu na Český Krumlov brání vzdálenost více než 11 km a hřbetu vysokých kopců nad Větřním, doloženo prověřením viditelnosti v rámci vyhodnocení SEA. **AOV95 Kocléřov** Neakceptováno. Posouzení kumulativních vlivů bylo provedeno v rámci procesu SEA (ve vztahu k řešení AO dle ZOZE). Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. Výškové limity byly posuzovány na územní podmínky v místě lokalizace AO. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz včetně vizuálního dotčení hodnot v území. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **Na základě proběhlých dohadovacích jednání z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV26, AOV34. AOV36, AOV45, AOV46, AOV47, AOV49, AOV63, AOV66, AOV67, AOV69, AOV71, AOV72, AOV84. AOV85, AOV87, AOV88, AOV89, AOV90, AOV91, AOV97, AOV98, AOV99, AOV103, AOV104, AOV105 vypuštěna, AOV24, AOV44, AOV53, AOV56, AOV62, AOV73, AOV82, AOV83, AOV101 zredukována.** **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: Pro AOV25, AOV55, AOV56, AOV57 požadujeme regulovat výšku větrných elektráren na nejnižší stanovenou hodnotu v rámci Změny č. 2 ÚRP, tzn. 160 m. Odůvodnění: Navrhované akcelerační oblasti se nacházejí v blízkosti mnoha nemovitých kulturních památek, národních kulturních památek a památkových rezervací a zón a jsou umisťovány do území s hustou koncentrací sídel. Předpokládaná výstavba větrných elektráren tudíž s velkou pravděpodobností bude mít dopad na významné pohledové vazby s památkově chráněnými prvky, které dotvářejí nezaměnitelný charakter samotných objektů a jejich okolí, a to i v širším měřítku kulturní krajiny. Tyto dopady lze alespoň částečně zmírnit výškovou regulací větrných elektráren, proto se domníváme, že je žádoucí stanovit nejnižší uvažovanou výšku VTE u AOV25, AOV55, AOV56 a AOV57. Obecně hrozí narušení pohledových vazeb s jednotlivými kulturními památkami, jako jsou kostely, zámky, zříceniny hradů dodnes sloužící jako významná vyhlídková místa a drobnější stavby tzv. lidové architektury nebo objekty menších kapliček, soch, křížků, božích muk apod. U AOV56 a AOV57 je v případě výstavby VTE ohrožen celkový malebný charakter řešené oblasti, který je udáván terénní konfigurací ve vazbě na údolí řeky Berounky a značným množstvím staveb lidové architektury, tvořící významný a hodnotný soubor venkovských staveb vázaných na okolní krajinu. Sídla s uceleně dochovaným souborem lidové architektury byla pro své kulturně historické hodnoty prohlášena za vesnické památkové rezervace a zóny. Přestože podmínkami územního opatření byla již výška VTE regulována, důrazně doporučujeme výšku omezit na nejmenší možnou hodnotu z důvodu eliminace případných konfliktů s výše popsanými památkově hodnotnými situacemi. U AOV55 Košetice upozorňujeme na možné narušení pohledových vazeb s MPZ Město Touškov či VPZ Křimice, charakter oblasti je dále udáván vysokou koncentrací venkovských zámeckých sídel, na které může mít případná výstavba VTE rovněž negativní dopad. U AOV25 Zahrádka hrozí poškození pohledů z a na zámecký areál v Nekmíři, stejně jako u dalších kulturních památek v bezprostředním okolí dotčené AOV. V kontextu širšího měřítka upozorňujeme u AOV55 a AOV25 také na možné vizuální dopady na veduty a panorama Plzně či další vzdálenější památkově chráněná území. *(99cm) AOV29 Býškovice* *(99cn) AOV30 Kunovice* 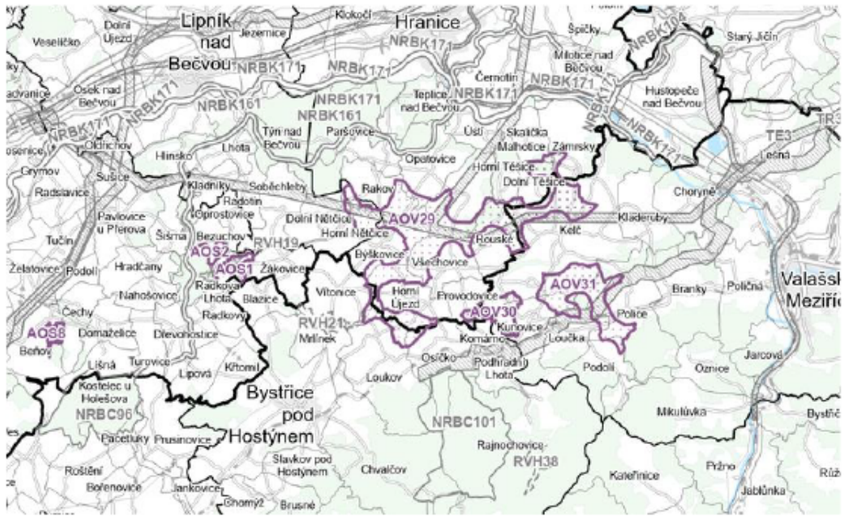 Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 12 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: U akcelerační oblasti AOV29 Býškovice a AOV30 Kunovice požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • U konkrétních záměrů bude posouzeno kumulativní působení se stávajícími, povolenými a předpokládanými větrnými elektrárnami v širším prostoru Podbeskydské pahorkatiny, Hostýnsko-vsetínské hornatiny a Záhoří. Budou stanoveny podmínky ochrany dálkových pohledů na významné krajinné a kulturně historické dominanty, zejména Svatý Hostýn a jeho širší krajinný rámec. Bude zajištěna ochrana lokálních kulturně historických dominant, zejména kostel Nejsvětější Trojice ve Všechovicích, včetně respektování jeho ochranného režimu v sídle. Bude zohledněna ochrana dálkových pohledů na další krajinné dominanty širšího regionu, včetně vizuálních vazeb na Hrad Helfštýn. Bude prověřena přiměřenost výškových limitů větrných elektráren s ohledem na jejich uplatnění v dálkových pohledech v rámci širšího regionu. Odůvodnění: Akcelerační oblasti AOV29 Býškovice a AOV30 Kunovice se nacházejí v krajinném prostoru Podbeskydské pahorkatiny, který je prostorově a vizuálně propojen s Hostýnsko-vsetínskou hornatinou a Záhořím. Jedná se o území s výraznou expozicí v dálkových pohledech, zejména ve vztahu k dominantě Svatý Hostýn, která je vnímána z rozsáhlého území severní Moravy. Navrhované větrné elektrárny se budou uplatňovat v dálkových i nepřímých pohledech a zasahovat tak i do vizuálního vnímání této dominanty v jejím širším krajinném rámci. Současně mohou ovlivnit i další kulturně-historické hodnoty v území, zejména kostel Nejsvětější Trojice ve Všechovicích, který je významnou lokální dominantou s omezeními výškové zástavby v sídle. Z pohledu širších krajinných vazeb je relevantní také vztah k Hrad Helfštýn, jehož vizuální uplatnění je sice omezené, ale tvoří součást širšího krajinného rámce Záhoří. Podklady dále upozorňují, že vzhledem k nadmořským poměrům území může docházet k vizuálnímu srovnání výšek navrhovaných větrných elektráren s vrcholovými partiemi Hostýnsko-vsetínské hornatiny, což může zásadně ovlivnit vnímání krajinných horizontů. S ohledem na ochranu kulturně-historických hodnot, včetně památkových režimů vztahujících se k významným dominantám, je nezbytné zajistit, aby nedocházelo k narušení jejich vizuální integrity. Tento požadavek odpovídá i obecné zásadě ochrany kulturních hodnot krajiny, včetně respektování výškové a prostorové skladby staveb v širších krajinných souvislostech. *AOV36 Pomezí* 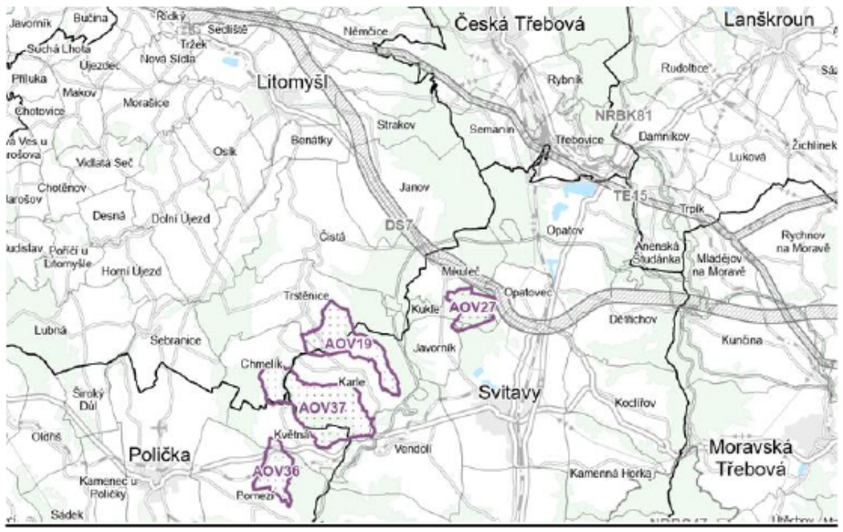 Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 13 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: Do výčtu v Části 1 Vyhodnocení vlivů na životní prostředí požadujeme doplnit MPR Litomyšl s NKP Zámek v Litomyšli – součást UNESCO. V rámci celkové charakteristiky akcelerační oblasti požadujeme snížit navrhovanou limitní výšku 250 m u větrných elektráren v AOV36 na stejnou hladinu jako okolní (AOV19, AOV27 a AOV37), tedy na výšku od terénu po horní úvrať listů rotorů kolem 175 m, tedy s rezervou méně než 185 m. Odůvodnění: Jedná se o nejhodnotnější hlavní kulturně historickou hodnotu v dosahu viditelnosti (15 km). Vzhledem k poloze a orientaci je AOV36 v rámci vymezených AO v Pk nejvýše položenou oblastí v JZ orientaci a pohledech na MPR Litomyšl s NKP Zámek v Litomyšli – součást UNESCO. Předmětná AOV je jako jediná bez úpravy výškového limitu, byť bezprostředně navazuje na další 3 vymezeně AOV (19, 27 a 37), které mají shodný výškový limit na 185 m pro VE. Toto snížení souvisí s ochranou krajinného rázu a snížení působení na obraz horizontu prostoru Poličky, krajinného předělu Svitav, obrazu NKP Zámek Litomyšl (r. č. ÚSKP 128) – součást UNESCO, NKP Kostela sv. Jakuba Většího v Poličce s rodnou světničkou Bohuslava Martinů (r. č. ÚSKP 357), Radnice v Poličce (r. č. ÚSKP 327) a NKP Usedlost čp. 171 v Čisté u Litomyšle (r. č. ÚSKP 387). Tyto hodnoty (především obraz NKP Zámek Litomyšl a horizont prostoru Poličky) se uplatňují v AOV36 výrazně, stejně jako u zbylých AOV, jakkoliv v odůvodnění změny není dopad na NKP Litomyšl uváděn. AOV36 je pak ze všech navržených AOV v místě nejvýše položenou, kdy nadmořská výška AOV se pohybuje v rozmezí cca 560–620 m n. m. (tedy až o cca 80 m výše než ostatní). Lze předpokládat, že při realizaci VE o max. 250 m a vysoké poloze bude vliv na obraz horizontu prostoru Poličky (východně) a NKP Zámek Litomyšl (jižně) znatelný. Z pohledu sledovaných kulturně historických hodnot jsou pro vymezené AOV v Pk parametry pro krajinný ráz i kulturně historické hodnoty srovnatelné a nastavení výškového limitu 185 m pro VE v těchto lokalitách jako maximální možné. Současně je třeba uvést, že památky světového dědictví UNESCO představují významný veřejný zájem vyplývající z mezinárodních závazků České republiky. Ochrana se nevztahuje pouze na samotné památky, ale také na jejich širší vizuální a krajinný kontext, včetně pohledových vazeb, panoramat a historicky utvářeného prostředí. Z tohoto důvodu je nezbytné v rámci akceleračních oblastí důsledně zohlednit možné dálkové i nepřímé vizuální vlivy, a to i v širším krajinném měřítku. *(99cw) AOV42 Jamartice* *(99czf) AOV52 Albrechtice* *(99czzw) AOV102 Zimní Pole* Výrok: U akceleračních oblastí AOV42 Jamartice, AOV52 Albrechtice a AOV102 Zimní Pole požadujeme: • Doplnit podmínky ochrany pohledových vazeb zejména ve vztahu k Rýmařovsku, Uhlířský vrch, Hrad Sovinec a hřebenům Hrubý Jeseník. U pohledově exponovaných lokalit stanovit konkrétní Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 14 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení

podmínky ochrany krajinného rázu a památkově chráněných území. Dále prověřit přiměřenost maximálních výškových limitů, případně stanovit diferencovaný výškový režim.

U AOV102 Zimní Pole dále požadujeme zajistit ochranu průhledu na Jeseníky v ose údolí Moravice přes Malou Štáhli a zachování vztahu k dominantě kostela na Uhlířský vrch.

Odůvodnění:

Uvedené akcelerační oblasti se nacházejí v pohledově exponovaném území s významnými vazbami na kulturně historické dominanty a krajinné horizonty Jeseníků. Dokumentace u AOV102 Zimní Pole výslovně uvádí omezenou vhodnost území a identifikuje klíčové krajinné hodnoty, zejména průhledy v ose údolí Moravice a vztah k Uhlířskému vrchu. Tyto skutečnosti je nutné promítnout do konkrétních podmínek územního opatření nejen v této lokalitě, ale i v dalších pohledově exponovaných oblastech. S ohledem na citlivost území je rovněž nezbytné prověřit výškové parametry záměrů, které zásadně ovlivňují jejich uplatnění v krajině.

(99cx) AOV44 Litochovice

Výrok:

MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti, respektive požadujeme vyjmutí okruhu 500 m v okolí kulturních památek jako poutní kaple Nejblahoslavenější Panny Marie a souboru výklenkových kaplí na vrchu Vráž u Milejovic.

Požadujeme doplnit podmínku do předloženého územního opatření, která stanoví, že komunikace v okruhu nejméně 50 m od poutní kaple Nejblahoslavenější Panny Marie nebudou využívány ani upravovány pro výstavbu nebo údržbu větrných elektráren a souvisejících zařízení.

Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m.

Odůvodnění:

Soubor památek poutní kaple Nejblahoslavenější Panny Marie na vrchu Vráž u Milejovic, obklopené výklenkovými kaplemi křížové cesty a doplněné kaplí u studánky, představuje regionálně významné poutní místo, nedílně svázané s odloučeným charakterem lokality na vyvýšenině uprostřed lesního porostu. Duchovní areál založený na konci 19. století z iniciativy okolních obcí představuje klidnou lokalitu, která je sice pohledově uzavřena, ale pro zachování charakteru a kulturní hodnoty je nezbytné zajistit, že nebude nadměrně narušována hlukem větrných elektráren. Požadujeme proto dodržení

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					stejného odstupu od souboru památek, jaký je uvažován od obytné zástavby, tj. oddálení hranice akcelerační oblasti alespoň o 500 m od poutní kaple. Kolem areálu kaple s křížovou cestou prochází lesní cesta, přičemž řada výklenkových kaplí se nachází v těsné blízkosti náspu cesty. Požadujeme zařadit do územního opatření podmínku, že úseky cesty v okruhu min. 50 m od poutního místa nebudou využívány během výstavby ani údržby větrných elektráren a souvisejících zařízení, ani nebudou pro tyto účely upravovány nebo zkapacitňovány, což by ohrozilo jak fyzické zachování památek, tak udržení genia loci historicky cenného duchovního areálu. Z právního hlediska je důležité poukázat na ochranu nejen samotných kulturních památek, ale i jejich v *„prostředí kulturní památky*[2]“ jak je chápáno v § 9 odst. 3, § 11 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 17 odst. 1 a 3 zákona o státní památkové péči. Tento koncept byl v posledních letech významně rozpracován v judikatuře českých soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 75/2021-239 ze dne 9. 12. 2021, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 17/2022 ze dne 23. 02. 2024). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 17/2022 ze dne 23. 02. 2024 *je „prostředí kulturní památky definováno jeho úzkým sepětím s kulturní památkou, z něhož vyplývá, že narušením prostředí by došlo ke snížení hodnoty samotné kulturní památky.“* Soud dále konstatoval, že *„pojem prostředí kulturní památky je nutno striktně odlišovat od ochranného pásma kulturní památky. Ochranné pásmo je vymezováno správním aktem, naproti tomu prostředí kulturní památky není vymezováno žádným správním aktem - existuje ve vztahu ke kulturní památce na základě objektivních skutečností (například historických, architektonických nebo jiných souvislostí).“* Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v § 9 odst. 3 stanoví: *„Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.“* Toto ustanovení poskytuje právní základ pro ochranu prostředí kulturních památek i před zásahy, které se nacházejí mimo přímý dosah památky. Kromě toho je Česká republika vázána mezinárodními závazky v oblasti ochrany kulturního dědictví. Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy (č. 73/2000 Sb. m. s.) v článku 12 stanoví, že každá strana se zavazuje *„přijmout opatření, která budou nutná k zajištění toho, aby důsledky zpřístupnění, zvláště jakékoli stavební úpravy, neovlivnily negativně architektonický a historický charakter takových statků a jejich okolí.“* Také Mezinárodní charta o zachování a restaurování památek a sídel (Benátky 1964) v článku 6 uvádí: *„konzervace památky v sobě zahrnuje uchování jejího prostředí v odpovídajícím měřítku. Pokud tradiční prostředí existuje, je nutné ho udržet. Každou novostavbu, demolici či úpravu, která by změnila vztahy objemů a barev, je třeba zamítnout.“*. Záměry výstavby VTE navržených parametrů výrazně poškodí historicky a památkově cenné výhledy a panoramata, pro omezení negativního dopadu je nezbytné výrazně omezit maximální výšku větrných elektráren na 120 m. Záměry VTE navržených parametrů se výrazně projí v charakteristickém jižním pohledu na panorama historického města Vlachovo Březí (MPZ) při výjezdu z Husince. Urbanisticky cenná zástavba města s dominantami barokního kostela Zvěstování P. Marie a zámku, s pozadím výrazné vyvýšeniny s poutním kostelem sv. Ducha a křížovou cestou, představuje výraznou nadregionální kulturní hodnotu. Panorama města by bylo výrazně znehodnoceno rotory navržených VTE na horizontu přímo nad městem. Záměry VTE v jižní části AO se dále výrazně uplatní v cenném panoramatu města Volyně (MPZ) v pohledech od severu v příjezdu od Nihošovic. Vzhledem k situování města v údolní poloze se jedná o jeden z mála pohledů na siluetu města s dominantami, zejména farního kostela Všech Svatých, hřbitovního kostela Proměnění Páně a věže radnice. Populární výhled z veřejně přístupné zříceniny hradu Helfenburk představuje obecně uznávanou kulturní hodnotu. V bezprostřední blízkosti se nachází urbanisticky cenné vesnické památkové zóny Jiřetice a Koječín, kde nadhled z hladu Helfenburk umožňuje jedinečný, historicky daný pohled z ptačí perspektivy na půdorysnou strukturu a střešní krajinu historických sídel, s jejich začleněním do zemědělské kulturní krajiny.Akcelerační oblast se nachází v nevelkém odstupu v pozadí výhledu na uvedené památkové zóny, svým rozsahem a rozměry navrhovaných VTE by výrazně znehodnotil charakteristický výhled na památkově chráněná sídla. Požadujeme co nejvýraznější omezení maximální výšky VTE, aby byl alespoň částečně kompenzován nevhodný kontrast měřítka historické zástavby oproti mohutným technicistním dominantám větrných elektráren. [2] Daný termín „prostředí kulturní památky“ lze považovat za neurčitý právní pojem. Neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela nebo přesně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, bývá podmíněn úrovní poznání v technických vědách i časem a místem aplikace normy. Zákonodárce vytváří prostor správě, aby zhodnotila, zda konkrétní případ patří do rozsahu neurčitého pojmu. Vyžaduje především její odbornost (blíže in: Hendrych, Dušan a kolektiv: Správní právo, obecná část, Praha 1998, str. 55 – 56). Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 16 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení

(99cy) AOV 45 Bušanovice

(obrazová příloha viz. AOV44 Litochovice)

Výrok:

MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m.

Odůvodnění:

Záměry výstavby VTE navržených parametrů výrazně poškodí historicky a památkově cenné výhledy a panoramata shodná s již popsanými v AOV44.

(99cz) AOV 46 Hříšice

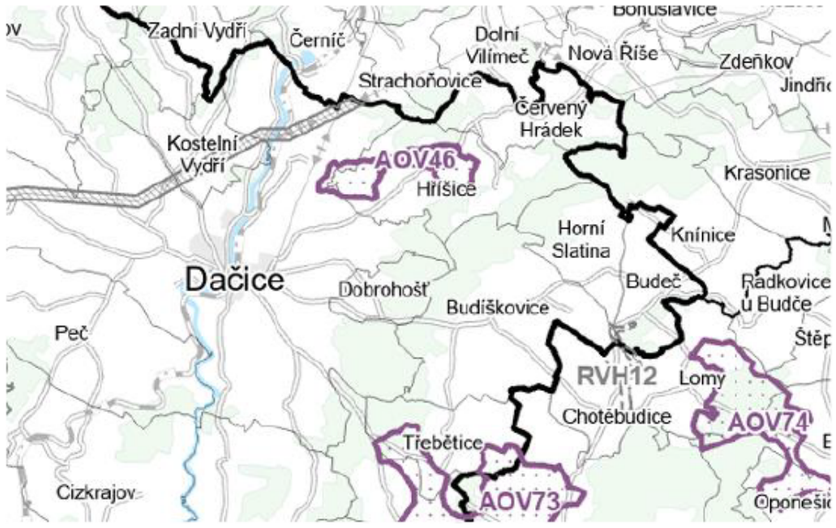

Výrok:

MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požaduje její úpravu nejvýše na 120 m.

Odůvodnění:

Významné poutní místo Kostelní Vydří, zahrnující významný barokní kostel P. Marie Karmelské s klášterem karmelitánů, je zdaleka viditelnou dominantou v bezprostřední blízkosti Dačic. Krajinná kompozice zahrnuje výraznou krajinnou osu v podobě historické poutní cesty od panského dvora v Dolních Němčicích, který patřil zakladatelům poutního místa rodu Dahlbergů. Osová cesta nabízí jedinečný pohled na areál kláštera, s dalekým výhledem do okolní krajiny. Zamýšlená výstavba VTE je situována v pozadí výhledu na areál kláštera a přilehlou kulturní krajinu. Požadujeme výrazné omezení maximální výšky VTE nejvýše na 120 m, aby byl negativní dopad na výjimečnou krajinnou scénu minimalizován.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99cza) AOV 47 Bukovec 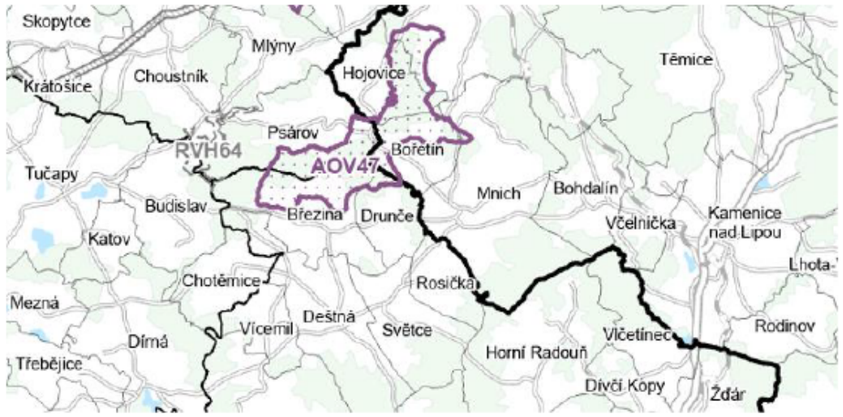 <u>Výrok:</u> MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požaduje její úpravu nejvýše na 120 m. <u>Odůvodnění:</u> Rozsáhlá zřícenina hradu Choustník, jednoho z nejvýstavnějších českých hradů 13. století, je výraznou kulturní krajinnou dominantou, díky své poloze na výrazném kopci je výrazně pohledově exponovaná. Vzhledem k umístění na jednom konci krátkého hřebenu je hrad zdálky viditelný ze západních směrů, od JZ k SZ. Navržené VTE se nachází v pozadí charakteristických výhledů na hrad. Záměr naruší také panorama města Deštná s dominantou románsko-gotického kostela sv. Ottona, které se uplatňuje v příjezdu od jihu a JZ. Rozměrné VTE v pozadí panoramatu se budou uplatňovat na horizontu za dominantou. Pro snížení dopadu na uvedená panoramata požadujeme výrazné snížení maximální výšky VTE nejvýše na 120 m. *(99czb) AOV48 Chrbonín* 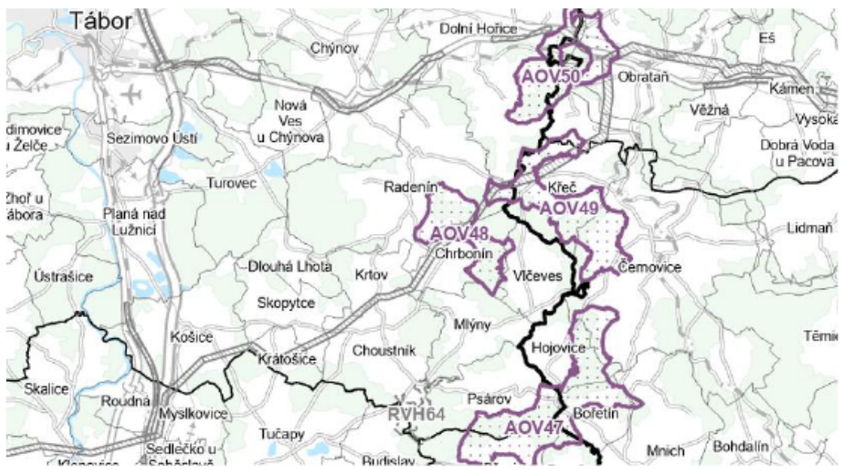 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požaduje její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Rozsáhlá zřícenina hradu Choustník, jednoho z nejvýstavnějších českých hradů 13. století, je výraznou kulturní krajinnou dominantou, díky své poloze na výrazném kopci je výrazně pohledově exponovaná. Vzhledem k umístění na jednom konci krátkého hřebenu je hrad zdálky viditelný ze západních směrů, od JZ k SZ. Navržené VTE se nachází v pozadí charakteristických výhledů na hrad. Panorama obce Chýnov s dominantou barokního kostela Nejsvětější Trojice představuje významnou urbanistickou a krajinnou kompozici, která se výrazně uplatňuje v přehledné terénní situaci v příjezdu ze západní strany. Podobně významnou dominantou na terénní hraně je soubor zámku a kostela sv. Markéty v Radeníně, pozorovatelný ze západní a SZ strany. Jedinečné uplatnění krajinných dominant je ohroženo záměrem výstavby VTE v pozadí jednotlivých pohledů. Požadujeme výrazné omezení maximální výšky větrných elektráren na 120 m, aby bylo minimalizováno narušení krajinných scén s dominantou. *(99czc) AOV49 Křeč* *(obrazová příloha viz. AOV48 Chrbonín)* Výrok: MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požaduje její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Rozsáhlá zřícenina hradu Choustník, jednoho z nejvýstavnějších českých hradů 13. století, je výraznou kulturní krajinnou dominantou, díky své poloze na výrazném kopci je výrazně pohledově exponovaná. Vzhledem k umístění na jednom konci krátkého hřebenu je hrad zdálky viditelný ze západních směrů, od JZ k SZ. Navržené VTE se nachází v pozadí charakteristických výhledů na hrad. Panorama obce Chýnov s dominantou barokního kostela Nejsvětější Trojice představuje významnou urbanistickou a krajinnou kompozici, která se výrazně uplatňuje v přehledné terénní situaci v příjezdu ze západní strany. Podobně významnou dominantou na terénní hraně je soubor zámku a kostela sv. Markéty v Radeníně, pozorovatelný ze západní a SZ strany. Jedinečné uplatnění krajinných dominant je ohroženo záměrem výstavby VTE v pozadí jednotlivých pohledů. Požadujeme výrazné omezení maximální výšky větrných elektráren na 120 m, aby bylo minimalizováno narušení krajinných scén s dominantou. *(99czd) AOV50 Obrataň* *(obrazová příloha viz. AOV48 Chrbonín)* Výrok: MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požaduje její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Panorama obce Chýnov s dominantou barokního kostela Nejsvětější Trojice představuje významnou urbanistickou a krajinnou kompozici, která se výrazně uplatňuje v přehledné terénní situaci v příjezdu ze západní strany. Podobně významnou dominantou na terénní hraně je soubor zámku a kostela sv. Markéty v Radeníně, pozorovatelný ze západní a SZ strany. Jedinečné uplatnění krajinných dominant je ohroženo záměrem výstavby VTE v pozadí jednotlivých pohledů. Požadujeme výrazné omezení výšky větrných elektráren nejvýše na 120 m, aby bylo minimalizováno narušení krajinných scén s dominantou. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 19 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99cze) AOV51 Řenče <u>Výrok:</u> U akcelerační oblasti Řenče požadujeme omezit výšku větrných elektráren na nejnižší stanovenou hodnotu v rámci Změny č. 2 ÚRP, tzn. 160,0 m. S ohledem na hustou sídelní strukturu v území požadujeme prověřit snížení celkového navrhovaného počtu VTE, vycházejícího z uvedeného maximálního výkonu záměrů pro využití energie větru. <u>Odůvodnění:</u> Případná realizace větrných elektráren o maximální možné výšce 250 m, která je stanovena konkrétním územním opatřením, by v případě provedení v předmětné akcelerační oblasti a popsaném rozsahu zásadně poškodila pohledové vazby mezi dotčenými kulturními památkami ve vztahu k jejich okolí. Je zřejmé, že by takto vysoká zařízení v a v takto rozsáhlé oblasti měla výrazně negativní vliv na přilehlou krajinu jižního Plzeňska, která je protkána hustou sítí historických sídel. Z těchto důvodů požadujeme omezit výšku zařízení na nejnižší možnou hodnotu. Zároveň požadujeme prověřit snížení celkového počtu VTE, jelikož se jedná o výrazně rozsáhlou plochu AOV, která je situována v území s hustou koncentrací sídel, pohybujících se v rozmezí zhruba 3–5 km. *(99czl) AOV58 Jelení* 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: U akcelerační oblasti AOV58 Jelení požadujeme prověřit přiměřenost vymezení oblasti a stanovených výškových limitů větrných elektráren. Doplnit územní opatření o podmínky ochrany pohledových vazeb zejména ve vztahu k Uhlířský vrch, Bruntál (MPZ) a Zámek Bruntál. Odůvodnění: AOV58 Jelení se nachází v pohledově exponovaném území s vazbami na významné kulturně historické hodnoty, včetně poutního areálu na Uhlířském vrchu, historického centra Bruntálu a zámku Bruntál. Tyto hodnoty se uplatňují v dálkových pohledech v rámci širšího krajinného prostoru Bruntálska a Slezské Harty i ve vztahu k horizontu Jeseníků. Umístění větrných elektráren zde povede k narušení těchto pohledových vazeb, a proto je nezbytné doplnit konkrétní podmínky jejich ochrany a současně prověřit přiměřenost rozsahu a výškových parametrů záměrů. *(99czm) AOV59 Liščí vrch* *(99czn) AOV60 Kamenný vrch* *(99czo) AOV61 Sádek* *(obrazová příloha viz. AOV58 Jelení)* Výrok: U akceleračních oblastí AOV59 Liščí vrch, AOV60 Kamenný vrch a AOV61 Sádek požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • ochrana lokálních kulturně-historických hodnot, zejména sídelních a sakrálních dominant a historických venkovských struktur a ochrana pohledových vazeb na Uhlířský vrch a další kulturní dominanty v širším okolí. U AOV61 Sádek dále požadujeme stanovit konkrétní podmínky minimalizující negativní ovlivnění výhledů z Uhlířského vrchu a průhledů na tuto dominantu. Odůvodnění: Uvedené lokality vykazují vazby na kulturně-historické hodnoty zejména v lokálním měřítku, přičemž významnou roli zde hrají sídelní struktury, sakrální dominanty a jejich zapojení do krajiny. U AOV61 Sádek podklady identifikují negativní vlivy na vizuální uplatnění kulturních hodnot a pohledové vztahy k Uhlířskému vrchu. Tyto vlivy je nutné reflektovat stanovením konkrétních a ověřitelných podmínek územního opatření, které zajistí ochranu těchto hodnot. *(99czg) AOV 53 Záborná* *(99czh) AOV 54 Dobroutov* Výrok: U akcelerační oblasti AOV53 Záborná a AOV54 Dobroutov požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • U konkrétních záměrů bude prověřeno vizuální uplatnění větrných elektráren ve vztahu k městu Polná, zejména k městská památková zóna Polná a dominantě kostel Nanebevzetí Panny Marie v Polné. • Budou stanoveny podmínky ochrany pohledových os mezi historickým jádrem, zámkem a okolní krajinou, včetně vazeb na hlavní pohledové směry z veřejných prostranství. • Větrné elektrárny nebudou umisťovány na pohledově exponované vrcholové polohy, zejména v prostoru mezi Zábornou a Hrbovem (včetně kóty cca 572 m n. m.) a dalších dominantních bodech v území. • Bude zajištěna ochrana drobných nemovitých kulturních památek v území, zejména boží muka v Polné, socha sv. Jana Křtitele v Polné a kříž v Dobroutově, včetně jejich vizuálního odstupu od záměrů. • Bude požadováno doložení fotovizualizací z klíčových pohledových bodů, zejména z Husova náměstí, historického jádra Polné a dalších exponovaných míst. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 21 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení

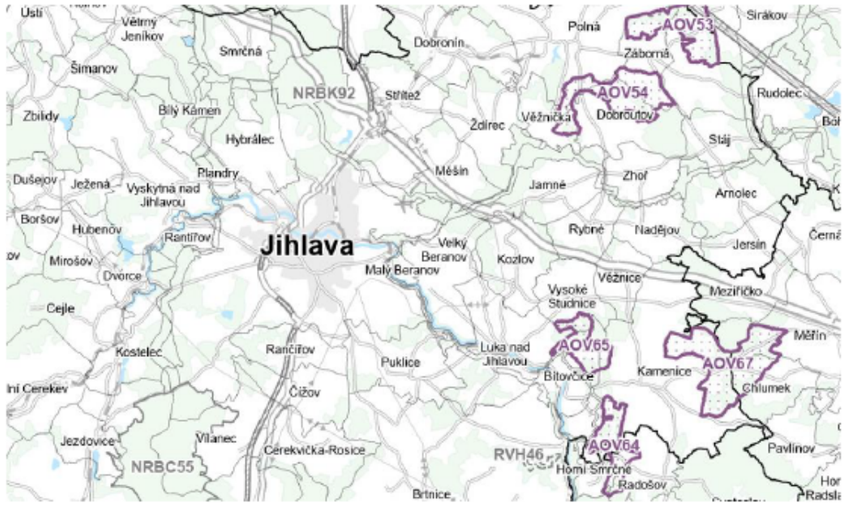

Odůvodnění:

Akcelerační oblasti AOV53 Záborná a AOV54 Dobroutov se nacházejí v pohledově exponovaném krajinném prostoru navázaném na historické jádro Polná a jeho kulturně historické dominanty. Území vykazuje výrazné vizuální vazby mezi městskou památkovou zónou, zámkem a dominantou kostel Nanebevzetí Panny Marie v Polné, které společně tvoří charakteristický obraz sídla v krajině. Navrhované větrné elektrárny mohou tyto vztahy ovlivnit jak v přímých, tak v dálkových pohledech. Podklady potvrzují, že větrné elektrárny se mohou výrazně uplatnit v panoramatu města, včetně pohledů z veřejných prostranství a hlavních pohledových os. Zvláštní citlivost vykazují vrcholové polohy v území (cca 553–572 m n. m.), které tvoří výrazné horizonty nad sídlem a mohou vést k vizuální dominanci záměrů nad krajinou. Současně je nutné zohlednit i drobné nemovité kulturní památky v krajině, zejména boží muka v Polné, socha sv. Jana Křtitele v Polné a kříž v Dobroutově, které se uplatňují v lokálním krajinném obrazu a jejichž vizuální integrita může být dotčena. Z těchto důvodů je nezbytné zajistit posouzení vizuálních dopadů formou fotovizualizací a stanovit podmínky, které zabrání nadměrné dominanci větrných elektráren nad horizontem historického sídla a jeho krajinným zázemím.

AOV64 Bílá Hora

AOV65 Bítovčice

AOV67 Kamenička

(obrazová příloha viz. AOV 53 Záborná)

Výrok:

U akceleračních oblastí AOV64 Bílá Hora, AOV65 Bítovčice a AOV67 Kamenička požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky:

- U konkrétních záměrů bude prověřeno kumulativní vizuální působení větrných elektráren v rámci širšího krajinného prostoru Kamenice, Měřína, Vysokých Studnic a Luka nad Jihlavou.
- Budou stanoveny podmínky ochrany pohledových vazeb ke kulturně-historickým dominantám, zejména kostel sv. Jakuba Většího v Kamenici a kostel Nejsvětější Trojice ve Vysokých Studnicích kostel sv. Jana Křtitele v Měříně.
- Bude zajištěna ochrana dálkových pohledů na hrad Rokštejn, zejména ve vztahu k horizontu krajiny a jeho vizuální čitelnosti.
- Větrné elektrárny budou posuzovány z hlediska jejich uplatnění v pohledově exponovaných směrech (zejména od komunikací Velký Beranov – Řehořov a z prostoru Vržanova).

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					• Bude požadováno doložení fotovizualizací pro posouzení vlivu na dominantní působení sakrálních staveb v krajině. Odůvodnění: Akcelerační oblasti AOV64 Bílá Hora, AOV65 Bítovčice a AOV67 Kamenička vytvářejí souvislý prostor v krajině Kamenicka, který je charakteristický výraznou koncentrací kulturně historických a sakrálních dominant. Území je určováno zejména polohou kostela sv. Jakuba Většího v Kamenici, který tvoří významnou lokální dominantu na návrší nad obcí, kostela Nejsvětější Trojice ve Vysokých Studnicích, jenž se výrazně uplatňuje v širším krajinném rámci a a sv. Jana Křtitele v Měříně, který je významnou urbanistickou dominantou sídla, uplatňující se v širším krajinném rámci. Současně je území vizuálně propojeno s dálkovými pohledy na hrad Rokštejn, který představuje významnou torzální památku s výrazným uplatněním v krajině. Z podkladů vyplývá, že souběh více akceleračních oblastí v tomto prostoru vytváří riziko „sevření" krajiny větrnými elektrárnami, tato skutečnost se výrazně uplatní v horizontu a naruší čitelnost historicky utvářených pohledových vazeb. Zvláštní citlivost vykazují pohledy z komunikací a otevřených krajinných partií (zejména od Vržanova a silnice Velký Beranov – Řehořov), kde se uplatňují průhledy na sakrální dominanty v krajině. Z těchto důvodů je nezbytné zajistit kumulativní posouzení vlivů, ochranu pohledových vazeb a doložení vizualizací, které ověří, že nedojde k narušení dominantního působení kulturně historických staveb v krajině. *(99czt) AOV 66 Radostín* Výrok: U akcelerační oblasti AOV66 Radostín požadujeme doplnit územní opatření o následující podmínky: • U konkrétních záměrů bude prověřeno vizuální uplatnění větrných elektráren ve vztahu ke kostelu sv. Bartoloměje v Radostíně nad Oslavou, který tvoří hlavní urbanistickou a krajinnou dominantu sídla. • Budou stanoveny podmínky ochrany pohledových vazeb na sídlo a jeho historické jádro, zejména z nástupních a dálkových pohledových směrů (návsi, silnice od Zahradiště a směrem na Velké Meziříčí). • Bude požadováno doložení fotovizualizací z klíčových pohledových bodů, včetně pohledů od rybníka Krajina a vyhlídkových poloh v okolí Šibeničního vrchu. • Větrné elektrárny nebudou umisťovány tak, aby docházelo k jejich dominantnímu uplatnění nad horizontem sídla. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 23 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV66 Radostín se nachází v otevřené krajině Vysočiny, v pohledovém vztahu k sídlu Radostín nad Oslavou, jehož urbanistickou a vizuální dominantou je kostel sv. Bartoloměje s gotickou věží. Tato dominanta se uplatňuje nejen v rámci samotného sídla, ale i v širších dálkových pohledech, kde tvoří základní orientační bod krajinného obrazu. Navrhované větrné elektrárny s výškou až cca 200 m mohou významně zasáhnout do tohoto vnímání, zejména při pohledech z návsi, přístupových komunikací a vyvýšených poloh v okolí Šibeničního vrchu. Zvláštní citlivost vykazují pohledy z jižního a jihovýchodního směru, včetně trasy směrem na Velké Meziříčí, kde může docházet k překrytí nebo vizuální konkurenci mezi kostelní věží a horizontem větrných elektráren. Podle územně plánovací dokumentace je kostelní věž výslovně uváděna jako kulturní dominanta území, jejíž vizuální uplatnění má být zachováno. Umístění větrných elektráren v exponovaných polohách by mohlo vést k narušení tohoto požadavku a k oslabení čitelnosti historického panoramatu sídla. Z tohoto důvodu je nezbytné zajistit detailní vizuální posouzení formou fotovizualizací a regulaci umístění záměrů tak, aby nedošlo k dominantnímu uplatnění větrných elektráren v krajinném obrazu Radostína nad Oslavou. *(99czp) AOV62 Střížovice* 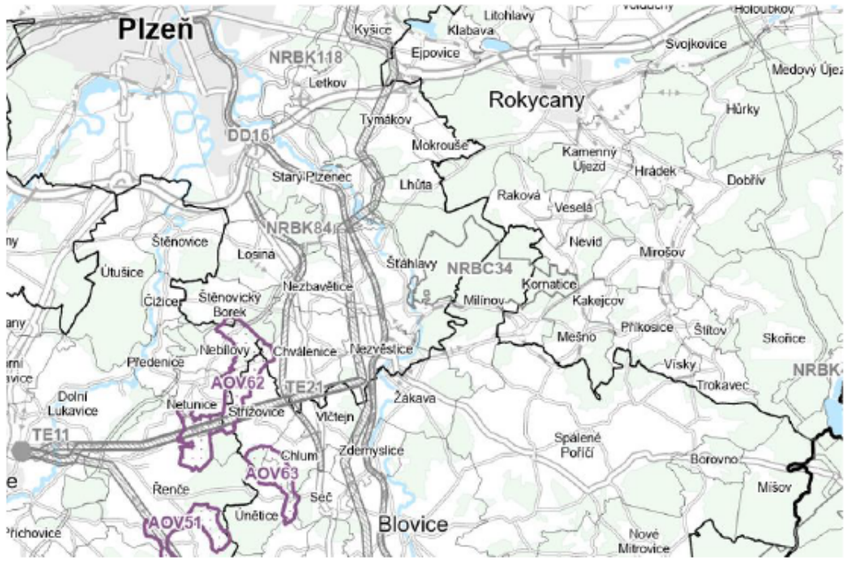 Výrok: Nesouhlasíme s navrhovaným rozsahem vymezené akcelerační zóny Střížovice. AOV požadujeme výrazně zmenšit tak, aby nebyly dotčeny zejména průhledy mezi obcí Nebílovy se zámkem, vyhlídkovým místem areálu kostela sv. Jakuba Většího a obcí Vlčtejn se stejnojmennou zříceninou. Dále požadujeme omezit výšku větrných elektráren na nejnižší stanovenou hodnotu v rámci Změny č. 2 ÚRP, tzn. 160 m. Odůvodnění: Navržená výstavba větrných elektráren o maximální možné výšce 200 m, která je stanovena konkrétním územním opatřením, její realizace v předmětné akcelerační oblasti a v popsaném rozsahu zásadně by poškodila pohledové vazby mezi dotčenými kulturními památkami ve vztahu k jejich okolí. Jedná se především o pohledové vazby zámku Nebílovy, areálu kostela sv. Jakuba Většího a hradu Vlčtejn. Realizace větrných elektráren, při využití maximální možné kapacity celého definovaného území, hrozí vytvořením souvislého pásu větrného parku (zejména ve spojitosti s navazujícími AOV51 a AOV63), což Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 24 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					by zásadně narušilo krajinnou scenérii s nejvýznamnějšími architektonickými dominantami jižního Plzeňska (např. hrad Radyně). Z těchto důvodů žádáme zmenšit rozlohu navrženého území AOV62 o jeho severní část zasahující na k. ú. Nebílovy, k. ú. Chválenice a severní část k. ú. Střížovice. Výškovou regulací větrných elektráren lze zmírnit potenciální konflikty s kulturně historickými hodnotami jednotlivých NKP, KP, PR a PZ. *(99czq) AOV63 Únětice* *(obrazová příloha viz. AOV 62 Únětice)* Výrok: U akcelerační oblasti Únětice požadujeme omezit výšku větrných elektráren na nejnižší stanovenou hodnotu v rámci Změny č. 2 ÚRP, tzn. 160 m. Odůvodnění: Navržená realizace větrných elektráren o maximální možné výšce 200 m, která je stanovena konkrétním územním opatřením, v případě provedení a popsaném rozsahu zásadně poškodí pohledové vazby mezi dotčenými kulturními památkami ve vztahu k jejich okolí. Takto vysoká zařízení budou mít výrazně negativní vliv na přilehlou krajinu jižního Plzeňska, která je protkána hustou sítí historických sídel. Z těchto důvodů požadujeme omezit výšku zařízení na nejnižší možnou hodnotu. *(99czv) AOV69 Strážné* 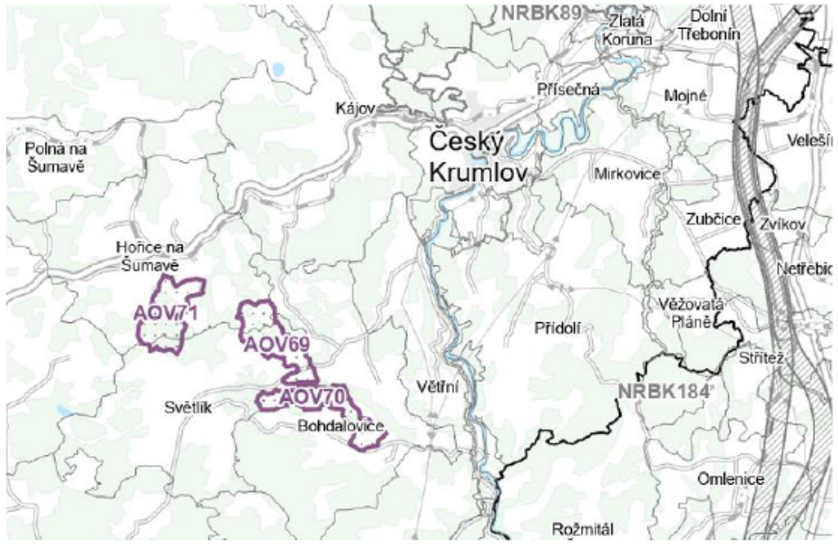 Výrok: MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o severní část v rozsahu katastrálního území Cipín a východně přilehlých částí k.ú. Slavkov u Č. Krumlova a Velké Strážné. Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Záměr výstavby VTE navržené výšky výrazně znehodnotí charakteristické panorama areálu hradu a zámku Český Krumlov (NKP, památka UNESCO) v hlavním směru příjezdu do města od Českých Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 25 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Budějovic. V těchto pohledech by rotory VTE v severní části akcelerační oblasti vyčnívaly na horizontu ikonické scenérie přímo nad areálem hradu a zámku. Požadujeme navržený rozsah akcelerační oblasti zmenšit o severní část v rozsahu katastrálního území Cipín a východně přilehlých částí k.ú. Slavkov u Č. Krumlova a Velké Strážné. Památky světového dědictví UNESCO představují významný veřejný zájem vyplývající z mezinárodních závazků České republiky. Ochrana se nevztahuje pouze na samotné památky, ale také na jejich širší vizuální a krajinný kontext, včetně pohledových vazeb, panoramat a historicky utvářeného prostředí. Z tohoto důvodu je nezbytné v rámci akceleračních oblastí důsledně zohlednit možné dálkové i nepřímé vizuální vlivy, a to i v širším krajinném měřítku. Kostel sv. Jakuba Většího ve Světlíku je výraznou kulturní dominantou, postavenou na terénní vyvýšenině, s dalekou viditelností z okolí. Středověký, novorománsky upravený kostel s vysokou štíhlou věží je výrazně viditelný zejména ze západních směrů, kde by jeho dominantní charakter narušily realizované záměry VTE v pozadí. Požadujeme výrazné snížení přípustné výšky VTE nejvýše na 120 m. *(99czw) AOV 70 Bohdalovice* *(obrazová příloha viz. AOV 69 Strážné)* Výrok: MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o východní část, jižně od silnice Bohdalovice–Suš. Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Barokní kostel sv. Petra a Pavla ve Svérázu je regionálně významnou kulturní a historickou dominantou, která se výrazně uplatňuje v otevřené krajině, a to zejména ze severního směru od Bohdalovic. Na krajinný rozměr dominanty upozorňuje vyhlášené ochranné pásmo, které však v době vyhlášení v roce 1998 nepředpokládalo vznik takto rozměrných dynamických dominant navrhovaných VTE. Požadujeme z rozsahu akcelerační oblasti vyjmout východní část jižně od silnice Bohdalovice-Suš, kde by realizované VTE zcela zablokovaly výhled na tuto významnou krajinnou dominantu barokního kostela. Kostel sv. Jakuba Většího ve Světlíku je výraznou kulturní dominantou, postavenou na terénní vyvýšenině, s dalekou viditelností z okolí. Středověký, novorománsky upravený kostel s vysokou štíhlou věží je výrazně viditelný zejména ze západních směrů, kde by jeho dominantní charakter narušily realizované záměry VTE v pozadí. Požadujeme výrazné snížení přípustné výšky VTE maximálně na 120 m. Zároveň může vzhledem k blízkosti akceleračních oblastí 69 a 70 dojít ještě i k akumulaci negativního dopadu množství VTE v krajinném kontextu, který není nynějším výškovým omezením kompenzován. *(99czx) AOV 71 Hořice* *(obrazová příloha viz. AOV 69 Strážné)* Výrok: MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o severní část, s novou severní hranicí v linii cesty parc. č. 1681 v k.ú. Šebanov. Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: Záměr výstavby VTE zcela znehodnotí charakteristické panorama městyse Hořice na Šumavě (městská památková zóna), které je doloženo četnými historickými fotografiemi a pohlednicemi. Dochované uplatnění panoramatu města je uznávané pro svou malebnost i v dnešní době. Severozápadní pohled na panorama Hořic s dominantou kostela sv. Kateřiny představuje jedinečnou hodnotu, dokládající urbanistické a památkové hodnoty městského sídla. Požadujeme omezit rozsah akcelerační oblasti na jižní polovinu její rozlohy, se severní hranicí v linii cesty parc. č. 1681 v k.ú. Šebanov. Ve zbývající ploše požadujeme omezení maximální výšky VTE nejvýše na 120 m. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 26 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99czy) AOV 72 Mackův kopec <u>Výrok:</u> MK nesouhlasí s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. <u>Odůvodnění:</u> Záměr se výrazně negativně projeví na pozadí panoramatu města Strmilova s výraznou dominantou kostela sv. Jiljí, a to v charakteristických pohledech v příjezdu z jižní strany. Urbanistické hodnoty a jižní panorama města jsou oceňovány odbornou veřejností, viz např. K. Kuča: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Požadujeme výrazné snížení maximální výšky VTE nejvýše na 120 m, aby byl dopad na krajinné a urbanistické hodnoty minimalizován. *(99czz) AOV 73 Jemnice* <u>Výrok:</u> MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o severovýchodní část, a to v ploše severně od silnice Ostojkovice-Třebětice. Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 27 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Záměr výstavby větrných elektráren se velmi nepříznivě projeví v charakteristickém panoramatu historického města Slavonice (MPR, indikativní seznam UNESCO) v hlavním příjezdu od východu, ze směru od Maříže a Starého Města pod Landštejnem. Větrné elektrárny instalované v severovýchodní části akcelerační zóny kolem Silničního vrchu by se velmi nepříznivě projevily v uvedeném panoramatu přímo nad siluetou centra města s jeho hlavní dominantou kostelem Nanebevzetí P. Marie. K ikonickým scenériím historického města Dačice (MPZ) patří pohled od kostela sv. Vavřince, kde se otevírá průhled Göthovou ulicí a Palackého náměstím na barokní dominantu bývalého kláštera františkánů s kostelem sv. Antonína (dnes Klášter bosých karmelitek). Větrné elektrárny instalované v severovýchodní části akcelerační zóny kolem Silničního vrchu by se velmi rušivě uplatňovaly na horizontu přímo nad dominantou barokního kláštera. Z obou uvedených důvodů požadujeme rozsah AO omezit vyloučením výběžku severně od silnice Ostojkovice-Třebětice. Ve výše uvedených pohledech je třeba vyloučit umístění VTE z konfliktní pohledové osy. Ostatní VTE ve zbývající části akcelerační oblasti sice nebudou v přímém konfliktu s dominantou, nicméně se v uvedených a blízkých výhledech s dominantami rovněž projeví. Proto požadujeme omezení výšky pro snížení negativního dopadu na panorama MPR Slavonice a MPZ Dačice. *(99czzf) AOV82 Boreč* *(99czzg) AOV83 Chorušice* *(99czzh) AOV84 Doubravice* 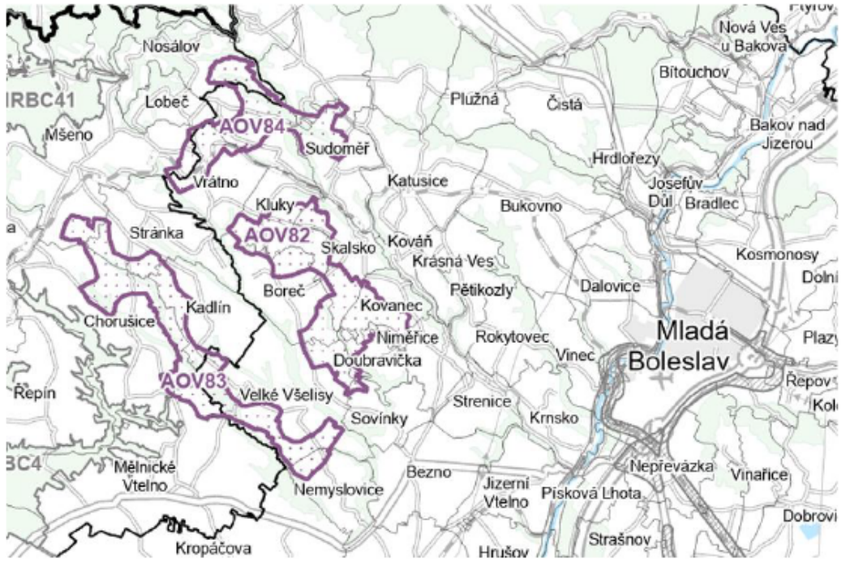 Výrok: MK nesouhlasí s vymezením akcelerační oblasti AOV82 s názvem Boreč, AOV83 s názvem Chorušice a AOV84 s názvem Doubravice. Požadujeme zmenšení území akcelerační oblasti AOV82 o celou severní polovinu a vytyčení nové severní hranice v linii sídel Kovanec — Boreč. Dále požadujeme snížení maximální výšky větrných elektráren (VTE) na max. 160 m (po horní úvrať listů rotoru). Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 28 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Požadujeme zmenšení území akcelerační oblasti AOV83 o celou severní část a zmenšit rozsah pouze na k. ú. Velké Všelisy. Dále požadujeme snížení maximální výšky VTE na max. 160 m (po horní úvrať listů rotoru). Odůvodnění: Lokality AOV82 jsou situovány na rozhraní okresů Mladá Boleslav a Mělník, na východním okraji CHKO Kokořínsko-Máchův kraj. Jedná se o rovinatou až mírně zvlněnou krajinu, rozčleněnou hlubokými údolími (zářezy) Košáteckého a Strenického potoka a navazujících roklí. Geomorfologie terénu je tedy poměrně členitá, avšak horní části území, na kterých jsou AO vymezeny, tvoří pohledově jeden krajinný celek umožňující významné dálkové pohledy a pohledové vazby. Z této mírně zvlněné krajiny vystupují místní krajinné dominanty tvořící první horizont – Vrátenská hora, Bezděz. Jedná se o starou sídelní oblast s úrodnou půdou, která dala základ současné sídelní struktuře daného regionu i charakteru sídel a typologii jejich zástavby, které jako celek vytvářejí neopakovatelnou a jedinečnou kulturně historickou identitu dané oblasti na rozhraní Kokořínska a Mladoboleslavska. Velmi dobře dochovaná historická sídla s hodnotnou zástavbou převážně lidové architektury a četnými památkami slohové architektury, zejména kostely a zámeckými areály, zasazená do doposud výrazněji nenarušené malebné krajiny protkané historickou sítí komunikací, tvoří jedinečný památkový, krajinný a ekologicky cenný prostor s významným potenciálem hospodářským (zemědělsky využívaná krajina), sociálním (stabilizované území se zástavbou využívanou k trvalému bydlení), i rekreačním (atraktivní krajina, množství rekreačních chalup a objektů individuální rekreace). Dotčené území se vyznačuje poměrně značnou koncentrací památkově plošně chráněných vesnických sídel (vesnické památkové rezervace vyhlášené vládou ČR (VPR Víska a VPR, Nosálov), vesnické památkové zóny Kluky, Skalsko, Lobeč, Březinka, městská památková zóna Mšeno a další lokality, které sice nemají status plošně chráněného území, ale vykazují mnohdy srovnatelné památkové a kulturně historické hodnoty plošně chráněná sídla, např. lokality Vrátno se souborem vjezdových bran, z 1. poloviny 19. století, Boreč, Zamachy, Kadlín, Chorušice, Stránka, Sudoměř, Březovice, Bezdědice. Zástavba těchto sídel je maximálně dvoupodlažní, takže přirozenými dominantami sídel a krajiny jsou zejména věže kostelů - sv. Martina ve Mšeně, sv. Havla ve Skalsku, kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chorušicích a kostela sv. Václava v Bezděžicích. Uvažované VTE dle územních opatření mohou mít max. výšku až 250 m, což znamená, že několikanásobně převýší veškeré dosavadní dominanty krajiny a při dálkových pohledech na sídla i ze sídel do krajiny významně převýší i dominanty krajinné. Tím zcela poškodí a změní celkový ráz této historicky utvářené kulturní krajiny, naruší vazby sídel na ni, naruší životní prostředí dotčených sídel i kvalitu života v nich a poškodí rekreační potenciál daného území. Nelze ani opomenout negativní dopad na uplatnění významných historických dominant kraje, zejména hradů Kokořína, Bezdězu a Housky, kde dojde k narušení jejich kulturního a společenského uplatnění ve smyslu zák. 20/87 Sb., o státní památkové péči. Rovněž dynamika vrtulí by poutala pozornost a rušivým způsobem potlačila vnímání dominant. VTE představují výrazná technická díla s nezbytnou technologickou infrastrukturou, která přinese, zcela zásadní zásah do terénu. Uvedené AO se nacházejí se v území s archeologickými nálezy. Realizace staveb tak přinese také zásadní narušení archeologických vrstev. *(99czzi) AOV 85 Nový Dvůr* Výrok: MK zásadně nesouhlasí s vymezením akcelerační oblasti AOV85 Nový Dvůr v předloženém rozsahu a podobě. Požadujeme tuto lokalitu z návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu vypustit, případně zásadně přehodnotit její vymezení a podmínit další projednávání podrobným posouzením vlivu na kulturně-historické hodnoty krajiny Podřipska, zejména pak na vizuální uplatnění národní kulturní památky Hora Říp s rotundou sv. Jiří a širších pohledových vazeb s MPR Mělník a KP Hořín. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 29 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					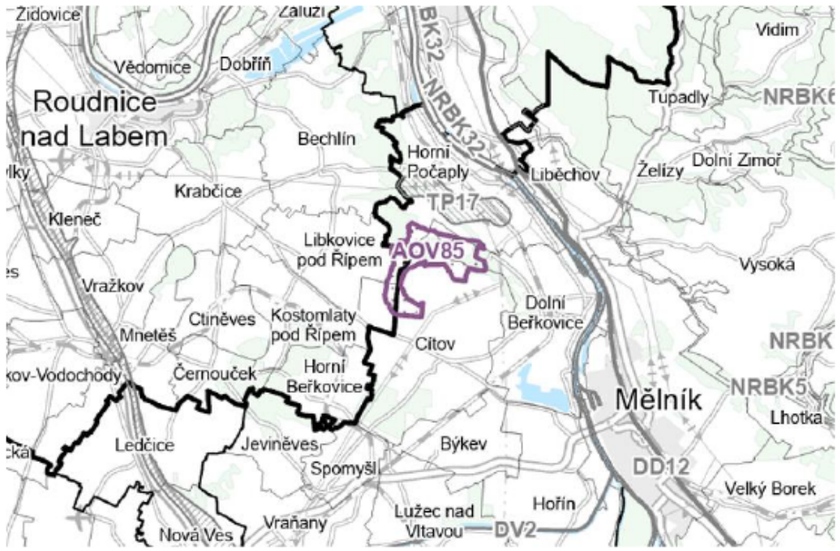 <u>Odůvodnění:</u> Západní část akcelerační oblast AOV 85 Nový Dvůr zasahuje do ochranného pásma NKP Říp vyhlášeného Rozhodnutím OkÚ v Litoměřicích o vymezení ochranného pásma Národní kulturní památky Říp čj. RK 21/11/98, ze dne 21. 1. 1998. Akcelerační oblast je umisťována do rovinaté, pohledově exponované krajiny Podřipska, které dominuje národní kulturní památka Hora Říp s rotundou sv. Jiří, představující mimořádně významný kulturně-historický, symbolický a krajinotvorný fenomén celostátního významu. Hodnota této památky spočívá především v jejím jedinečném vizuálním uplatnění v otevřené krajině, v historických pohledových vazbách a v její nezastupitelné roli solitérní dominanty české země. Nelze souhlasit s tvrzeními uváděnými v Odůvodnění, že možné negativní vlivy (pohledy na Říp) jsou částečně eliminovány v rámci územních opatření, a že v pohledech od západu na Říp se nebudou VTE uplatňovat, protože je zakryje samotná hora (viz str. 53). Významná památka české historie a národní identity nemůže být vnímána pouze z jedné strany, její význam je dalekosáhlejší než pouze jako pohledová kulisa z dálnice na Prahu a snížení max. výšky VTE na 200 m nelze považovat za dostatečné opatření zejména ve vztahu k symbolickému významu a vizuálnímu dosahu této krajinné dominanty. V krajinném prostoru Podřipska, s mimořádně širokým rozhledovým uplatněním, se vertikální technické stavby mimořádných rozměrů prosazují na velké vzdálenosti a zásadním způsobem mění měřítko a obraz krajiny. Větrné elektrárny o výšce až 200 m by se proto výrazně uplatňovaly v dálkových pohledech na Říp i z Řípu, a to včetně panoramatických pohledů z vrcholu hory i v tradičních pohledových osách v rámci širšího krajinného celku Podřipska s mimořádně hodnotnými vizuálními vazbami. Z nich je zásadní zdůraznit, zejména oblast soutoku Labe a Vltavy a historické město Mělník. Z vyhlídkových míst v Mělníku, zejména z prostoru zámecké terasy, se uplatňují ikonické dálkové pohledy, v nichž se hora Říp uplatňuje v prvním plánu a tvoří klíčový protějšek (opozit) mělnického návrší. Silueta Řípu zde představuje jednu ze základních charakteristik krajinného rázu širšího území a významný prvek kulturní identity. Do tohoto vizuálního zarámování jsou dále zapojeny i další památkově chráněné areály, zejména historické jádro Mělníka a zámecký areál Hořín s parkem, včetně jejich společného ochranného pásma, ale i Roudnice nad Labem s klášterem augustiniánů. Tyto památky jsou situovány v exponovaných polohách a jejich vnímání je úzce spojeno s dálkovými pohledy v krajině. Umístění větrných elektráren v rámci navržené akcelerační oblasti by vedlo k vytvoření nových výškových dominant, které by se uplatňovaly v těchto klíčových pohledech a narušovaly stávající vztahy mezi jednotlivými kulturními dominantami. V důsledku toho by došlo k oslabení dominantního postavení Hory Říp v krajině, a to nejen v bezprostředním okolí, ale i v širších vizuálních vazbách, včetně pohledů z Mělníka a dalších významných vyhlídkových míst. Význam NKP Říp indikuje i její širší ochranné pásmo, které však přes svůj rozsah nemůže obsáhnout celý vizuální dopad této krajinné kulturní dominanty. Je proto třeba zdůraznit, že ochrana národní kulturní památky Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 30 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					se neomezuje pouze na hranice jejího ochranného pásma. V případě Hory Říp je právě širší krajinný kontext a čitelnost osamocené dominanty v otevřené krajině jednou z podstatných složek její památkové hodnoty. Negativní zásah do tohoto kontextu může vést k významnému snížení její hodnoty, i pokud se odehrává mimo vlastní ochranné pásmo. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v § 9 odst. 3 stanoví: *„Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.“* Toto ustanovení poskytuje právní základ pro ochranu prostředí kulturních památek i před zásahy, které se nacházejí mimo přímý dosah památky. Aktuální judikatura českých soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 8/2024-64 ze dne 10. 6. 2024 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 1/2024-36 ze dne 26. 3. 2024) zdůrazňuje, že při střetu dvou veřejných zájmů, jako je ochrana památek a podpora obnovitelných zdrojů energie, je nezbytné provést tzv. test proporcionality. Tento test sestává ze tří kroků: Kritérium vhodnosti - zda je zvolený prostředek způsobilý dosáhnout sledovaného cíle. Kritérium potřebnosti - zda neexistuje jiný, méně invazivní prostředek k dosažení téhož cíle. Kritérium porovnání - vážení závažnosti v kolizi stojících veřejných zájmů. Předložený návrh se s těmito skutečnostmi dostatečně nevypořádává a neobsahuje adekvátní vyhodnocení vlivu na kulturně-historické a krajinné hodnoty území. Vymezení akcelerační oblasti v této podobě proto považujeme za rozporné s požadavkem ochrany kulturního dědictví a krajinných hodnot. *(99czzk) AOV 87 Machnatec* 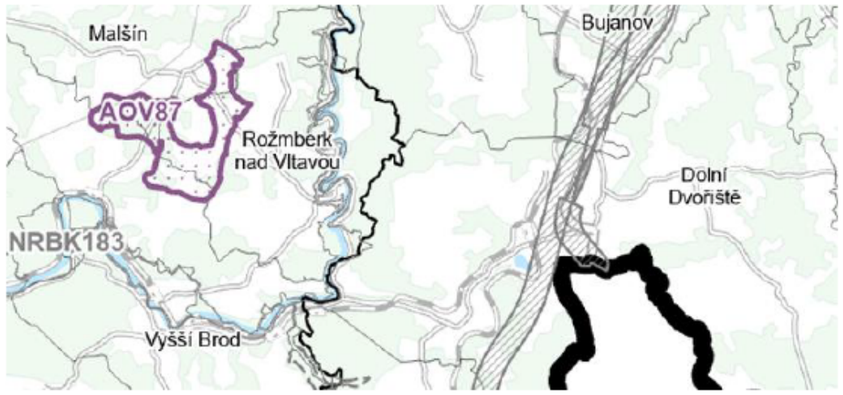 Výrok: MK nesouhlasí s vymezeným rozsahem akcelerační oblasti a požaduje zmenšení plochy o jižní část mezi Žumberským kopcem, Machnatcem a Kleštínem, a dále o západní část v rozsahu západně od silnice Větrná–Vyšší Brod. Dále nesouhlasíme s maximální výškou větrných elektráren v akcelerační oblasti a požadujeme její úpravu nejvýše na 120 m. Odůvodnění: NKP hrad Rožmberk nad Vltavou je cennou architektonickou památkou, která dokládá postupný vývoj významného panského sídla a přilehlého historického města (MPZ). Hrad je spojen s mocnými středověkými rody Vítkovců a Rožmberků. Rod Buquoyů stál v 19. století jak za současnou podobou hradu, tak zejména za romantickými úpravami, které proměnily rozlehlý areál hradu i okolní krajinu. Výjimečné hodnoty krajiny v okolí Rožmberka a Vyššího Brodu vedly k návrhu krajinné památkové zóny Rožmbersko (zasahuje do jižní části AO), která však dosud nebyla prohlášena. Členitý reliéf v meandrovitém údolí Vltavy nabízí dodnes četné výhledy z vyvýšených míst na panorama historického města s dominantou gotického kostela sv. Mikuláše, korunované siluetou Dolního hradu a doplněné horním areálem s gotickou věží Jakobínkou. Jedinečné hodnoty panoramatu Rožmberka si plně uvědomovali již Buquoyové v průběhu 19. století, když jej bohatě dokumentovali na obrazech i na Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 31 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					kolekci fotografií z doby již kolem roku 1860. O přetrvávajícím zájmu a širokém povědomí krajinářských kvalit Rožmberka svědčí také obdobné záběry, které se opakují na historických pohlednicích i na soudobých ikonických záběrech. Na krajinný rozměr dominanty hradu upozorňuje ochranné pásmo, které však v době vyhlášení v roce 1997 nepředpokládalo vznik takto rozměrných dynamických dominant navrhovaných VTE. Charakteristická panoramata hradu a města se uplatňují zejména na příjezdu kolem Vltavy od Vyššího Brodu a z navazující přístupové cesty k hradu. V těchto výhledech by byl horizont v pozadí uvedených dominant narušen rotory větrných elektráren v jižní části navržené AO. Rozsah akcelerační zóny je proto nutné zmenšit o jižní část mezi Žumberským kopcem, Machnatcem a Kleštínem. Historickou a funkční součástí areálu NKP kláštera Vyšší Brod je významné poutní místo Odpočinutí Panny Marie, známé spíše pod původním názvem Maria Rast am Stein. K poutní kapli P. Marie Sněžné v kopci jižně od kláštera vede křížová cesta, která stejně jako okolí kaple nabízí výhledy na panorama kláštera, města a přilehlé krajiny. Kaple i křížová cesta, zřízené opatem Leopoldem Wackarzem v roce 1888, jsou kulturními památkami; přilehlé území je součástí navržené krajinné památkové zóny. Kromě areálu kláštera v popředí patří ke kulturním dominantám ve výhledu další dominanty na nepříliš vzdáleném horizontu: kostel Srdce Ježíšova v Malšíně a kaple P. Marie Pomocné na vrchu Tumberg u Ostrova na Šumavě. Výhled na obě výrazné krajinné dominanty by byl přerušen realizací větrných elektráren v západní části OA. Požadujeme zmenšení jejího rozsahu o plochu západně od silnice Větrná – Vyšší Brod. Výše uvedené krajinné scény ve výhledech ze svahů nad Vyšším Brodem, představující panorama města Vyššího Brodu (MPZ) s dominantou kostela sv. Bartoloměje a sousedící areál kláštera cisterciáků (NKP) s dominantou kostela Nanebevzetí P. Marie, budou narušeny záměrem výstavby větrných elektráren ve vrcholových polohách exponovaných kopců severně od města. Pro omezení negativního dopadu na památkové hodnoty krajiny je nutné snížit výšku VTE nejvýše na 120 m. *(99czzl) AOV88 Kundratice* <u>Výrok:</u> MK požaduje snížení maximální výšky záměrů větrných elektráren na max. 170 m, a to z důvodu významného narušení vizuální integrity a pohledového uplatnění VPZ Karlov a dalších památkově chráněných a pohledově exponovaných území v širším prostoru Krkonošského podhůří. Současně požadujeme vyloučit umisťování větrných elektráren v pohledově exponovaných polohách severovýchodně a východně orientovaných svahů směrem k sídlu Mříčná, zejména v prostoru serpentýn silnice II/286 (Hrobka, Na rovinách, U pískovnice) a navazujících hřbetních partií (Kamenec – Chocholka – Končiny – U kříže), kde dochází k přímému pohledovému uplatnění v rámci sídelní a krajinné scény. 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV88 Kundratice se nachází v pohledově exponovaném krajinném prostoru Krkonošského podhůří, kde se kumulují vizuální vztahy k VPZ Karlov a dalším sídelním a krajinným strukturám. Podle dostupných podkladů, včetně SEA vyhodnocení, se záměry větrných elektráren uplatní v dálkových i středních pohledech v rámci sídelní struktury a jejího krajinného zázemí. Zvlášť významná je pohledová vazba na kostel sv. Kateřiny v Mříčné jako lokální dominantu, která se uplatňuje v rámci hlavních pohledových os z intravilánu sídla (včetně přístupových komunikací a veřejných prostranství) i z vyhlídkových bodů v krajině, zejména z prostoru Chocholka a navazujících hřbetů. Z pohledu krajinné scény Podkrkonoší dochází k přímé interakci navrhovaných větrných elektráren s panoramatem Krkonoš v pozadí, přičemž tyto záměry mohou vytvářet novou technickou dominantu, která bude vizuálně konkurovat stávajícím kulturním a krajinným dominantám. Tím dochází k narušení dosud harmonických vztahů v krajině, včetně měřítka a čitelnosti historicky utvářeného obrazu krajiny. VTE výšky 250 m se výrazně uplatní ve výše popsaných pohledových vazbách. Z tohoto důvodu požadujeme snížení maximální výšky na 170 m, které alespoň částečně zmírní jejich dominantní uplatnění v krajinné scéně a sníží míru konfliktu s pohledovým vnímáním kulturních a krajinných hodnot. *(99czzm) AOV89 Vlčí dola* *(obrazová příloha viz. AOV 88 Kundratice)* Výrok: Požadujeme zrušit vymezení akcelerační oblasti AOV89 z důvodu narušení integrity krajinné scény v pohledových vazbách na širší soubor památkově chráněných území a krajinných dominant, zejména MPR Jičín, MPZ Železnice, VPZ Karlov a VPZ Studeňany, dále MPZ Lomnice nad Popelkou a VPR Karlov, a také krajinné dominanty vrchu Zebín s kaplí sv. Máří Magdalény. V případě zachování vymezení AOV89 požadujeme pro zmírnění negativních vlivů stanovit maximální výšku větrných elektráren na 120 m. Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV89 Vlčí dola se nachází v krajině exponovaném území, ve kterém se kumulují vizuální vztahy k více památkově chráněným územím a výrazným krajinným dominantám, a to jak na území Královéhradeckého, tak Libereckého kraje. V území jsou významné pohledové vazby na MPR Jičín, MPZ Železnice, VPZ Karlov a VPZ Studeňany, stejně jako na MPZ Lomnice nad Popelkou a VPR Karlov. Současně je území vizuálně propojeno s krajinnou dominantou vrchu Zebín s kaplí sv. Máří Magdalény, která se uplatňuje v širším panoramatu území. Tyto vazby jsou doloženy i v rámci podkladů SEA, včetně vyhodnocení viditelnosti z významných vyhlídkových bodů (např. Veliš – Zebín – Jičín, Tichánkova rozhledna na hoře Tábor, vyhlídkové body v okolí Lomnice nad Popelkou). Vzhledem ke konfiguraci terénu a rozsahu navrhované akcelerační oblasti je nepochybné, že záměry větrných elektráren se budou pohledově uplatňovat v dálkových i středních pohledech a vytvoří novou technickou dominantu v krajinné scéně. Ta bude vnímána v konkurenci k historickým sídlům a památkově chráněným územím, což povede k narušení jejich čitelnosti, měřítka a vzájemných harmonických vztahů v krajině. Současně je třeba zohlednit, že navrhované omezení výšky na 200 m (resp. obecné limity SEA) neeliminuje vizuální uplatnění větrných elektráren v těchto dálkových pohledech, a proto je z hlediska ochrany kulturních a krajinných hodnot žádoucí jejich další redukce, a to na maximální výšku 120 m. Aktuální judikatura českých soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 8/2024-64 ze dne 10. 6. 2024 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 1/2024-36 ze dne 26. 3. 2024) zdůrazňuje, že při střetu dvou veřejných zájmů, jako je ochrana památek a podpora obnovitelných zdrojů energie, je nezbytné provést tzv. test proporcionality. Předložený návrh se s těmito skutečnostmi dostatečně nevypořádává a neobsahuje adekvátní vyhodnocení vlivu na kulturně-historické a krajinné hodnoty území. Vymezení akcelerační oblasti v této podobě proto považujeme za rozporné s požadavkem ochrany kulturního dědictví a krajinných hodnot. 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(99czzn) AOV90 Studenec 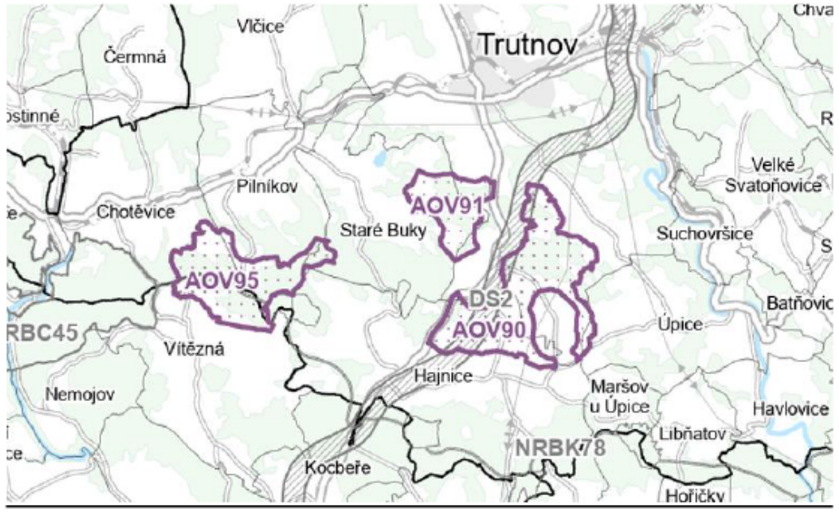 <u>Výrok:</u> MK požaduje zredukovat akcelerační oblast AOV90 alespoň o rádius 500 m od kulturních památek pomníků války roku 1866 a snížit maximální výšku záměrů VTE na max. 150 m. <u>Odůvodnění:</u> Vzhledem ke konfiguraci terénu navrhované AOV90, navazující krajiny a nastaveného omezení výšky VTE na max. 250 m je nepochybné, že záměry VTE, pro které je AOV90 vymezována, se pohledově uplatní v krajinné scéně zejména při pohledech na panorama MPR Kuks, ale i MPZ Pilníkov z vyhlídkových míst, což ostatně dokládá i pole viditelnosti ve zpracovaném SEA pro danou lokalitu. Dále je zřejmé, že v krajinném rámci vznikne nová krajinná dominanta negativně konkurující (tj. odtahující pozornost) stávajícím pohledům na kulturní památky a památkově chráněná území v blízkosti a narušující stávající harmonické vztahy (vč. měřítka) v krajinné scéně. Vzhledem k tomu, že ve vymezené ploše se dále přímo nacházejí kulturní památky, mající vztah k bitvě roku 1866 u Trutnova, je nutné zajistit jejich vhodné společenské uplatnění. Větrné elektrárny jsou nejen výrazné v krajině svou výškou, ale rovněž vytvářejí hluk. Tyto faktory společně dohromady narušují pietní charakter území, a proto by měly být v dostatečné vzdálenosti od kulturních památek. Navrhovaných 500 m nemusí být dostatečných, ale nejedná se o bezprostřední blízkost. Hluková zátěž se tímto rovněž potlačí. Optimální by bylo v dané pozici plochu neumisťovat s ohledem na blízká památkově chráněná území a pietní charakter území, zejména potom na památky s vazbou na krajinu. Ve vztahu ke kulturně historickým hodnotám na území Královéhradeckého kraje je žádoucí alespoň maximální snížení větrných elektráren na 150 m, aby se jejich negativní vliv v krajině potlačil. Uvedená výška 150 m vychází ze SEA, kde je prokázáno, že i 170 m vysoké věrné elektrárny mohou mít dopad na vnímání historicky cenného území Kuksu. Snížení výšky vychází z provedeného pole viditelnosti na serveru www.ags.cuzk.cz/av/. *(99czzo) AOV91 – Staré Buky* *(obrazová příloha viz. AOV 90 Studenec)* <u>Výrok:</u> MK požaduje snížení maximální výšku záměrů VTE alespoň na max. 170 m. 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Vzhledem ke konfiguraci terénu dotčené AOV91 a navazující krajiny a nastaveného omezení výšky VTE na max. 250 m je nepochybné, že záměry VTE, pro které je AOV91 vymezována, se pohledově uplatní v krajinné scéně zejména při pohledech na panorama MPR Kuks, ale i MPZ Pilníkov z vyhlídkových míst, což ostatně dokládá i pole viditelnosti ve zpracovaném SEA pro danou lokalitu. Dále je zároveň zřejmé, že v krajinném rámci vznikne nová krajinná dominanta negativně konkurující (tj. odtahující pozornost) stávajícím pohledům na kulturní památky a památkově chráněná území v blízkosti a narušující stávající harmonické vztahy (vč. měřítka) v krajinné scéně. Optimální by bylo v dané pozici plochu neumisťovat s ohledem na blízká památkově chráněná území a zejména potom památky s vazbou na krajinu. Ve vztahu ke kulturněhistorickým hodnotám na území Královéhradeckého kraje je žádoucí alespoň maximální snížení větrných elektráren na 170 m, aby se jejich negativní vliv v krajině potlačil. Uvedená výška 170 m vychází z vyhodnocení SEA, kdy 200 m vysoké větrné elektrárny zasahují do důležitých pohledů. *(99czzq) AOV95 – Kocléřov* *(obrazová příloha viz. AOV 90 Studenec)* Výrok: MK požaduje snížit maximální výšku záměrů VTE alespoň na max. 170 m. Odůvodnění: Vzhledem ke konfiguraci terénu dotčené AOV94 a navazující krajiny a nastaveného omezení výšky VTE na max. 250 m je nepochybné, že záměry VTE, pro které je AOV94 vymezována, se pohledově uplatní v krajinné scéně zejména při pohledech na panorama MPZ Pilníkova z vyhlídkových míst, což ostatně dokládá i pole viditelnosti ve zpracovaném SEA pro danou lokalitu. Dále je zřejmé, že v krajinném rámci vznikne nová krajinná dominanta negativně konkurující (tj. odtahující pozornost) stávajícím pohledům na kulturní památky a památkově chráněná území v blízkosti a narušující stávající harmonické vztahy (vč. měřítka) v krajinné scéně. Optimální by bylo v dané pozici plochu neumisťovat s ohledem na blízká památkově chráněná území a zejména potom památky s vazbou na krajinu. Ve vztahu ke kulturněhistorickým hodnotám na území Královéhradeckého kraje je žádoucí alespoň maximální snížení větrných elektráren na 170 m, aby se jejich negativní vliv v krajině potlačil. Uvedená výška 170 m vychází z vyhodnocení SEA, kdy 200 m vysoké větrné elektrárny zasahují do důležitých pohledů, mimo jiné i při pohledech na bývalé Šporkovo panství v okolí Choustníkova Hradiště – významnou krajinou hodnotu. V lokalitě Vítězná se dnes již nachází 1 větrná elektrárna o výšce cca 170 m a její působení v rámci krajiny je významné. Významnější množství elektráren, a navíc podstatně převyšující stávající větrnou elektrárnu by mělo zásadní vliv na vnímání krajiny podkrkonoší a pohledových vazeb na Krkonoše. Je potřeba si uvědomit, že navržená plocha je na vrchu krajinného předělu a umístěné větrné elektrárny tak budou významně vnímány v rámci širokého území. Z tohoto hlediska je žádoucí zásadně snížit navržené větrné elektrárny. *(99czzr) AOV97 Oleška* Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 35 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: MK nesouhlasí s vymezením akcelerační oblasti AOV97 s názvem Oleška a požaduje redukci v její severozápadní části jižně od komunikace I/2 po hranici katastru Nučice a po komunikaci vedoucí z Nučic do Olešky a zároveň snížit maximální výšku VTE na maximálně 160 m (po horní úvrať listů rotoru), aby nebyly VTE viditelné při pohledu na zámek v Kostelci nad Černými lesy ze severní části města (od severní části ulice Poustka a z ní pokračující cesty na sever kolem kapličky sv. Gotharda k motokrosu a Dolnímu Peklovu) a aby nebyly narušeny ani další významné pohledové osy a vazby dominant a kulturních památek MPZ Kostelec nad Černými lesy. Odůvodnění: Území akcelerační oblasti AOV97 je umístěno v malebné a členité krajině Kostelecka nedaleko od městské památkové zóny Kostelec nad Černými lesy s výraznou a dosud nedotčenou siluetou. Jádro města Kostelce nad Černými lesy tvoří zámek, velké obdélníkové náměstí s hodnotnou zástavbou a kostely, z nichž se pohledově uplatňuje zejména kostel sv. Andělů Strážných a kostel sv. Jana Křtitele, na východním okraji je do MPZ zahrnut pivovar. V severní části území města se krajina svažuje a otevírá výhledy k lesnaté přírodní krajině a směrem k jihovýchodu na zámek, pivovar a výše uvedené kostely. Výhledy je třeba chránit od zámecké zahrady, ulice Lázeňské, ulice Poustka a z ní vedoucí cesty na sever kolem kapličky sv. Gotharda k Dolnímu Peklovu. *(99czzs) AOV98 Tetětice* Výrok: MK nesouhlasí s vymezením akcelerační oblasti AOV98. U akcelerační oblasti AOV98 Tetětice požadujeme prověřit vztah navrhované akcelerační oblasti s již rozpracovanými VTE s ohledem na přiměřenost stanoveného výškového limitu větrných elektráren, s ohledem na ikonické pohledy na památky světového dědictví, zejména pak historických jader a kulturně-historických dominant Olomouce a Kroměříže. Nutnost doplnění územních opatření o podmínky ochrany dálkových pohledů a krajinného rázu se týká i zajištění ochrany pohledových vazeb lokálních kulturních dominant, zejména kostel sv. Ondřeje v Pavlovicích u Kojetína, ale i jejich širšího krajinného rámce, tedy Hornomoravského úvalu, Nízkého Jeseníku a Litenčické pahorkatiny. Odůvodnění: V posuzované lokalitě byl již v nedávné době prověřován záměr výstavby větrných elektráren, ke kterému bylo vydáno nesouhlasné vyjádření orgánu státní památkové péče – Ministerstva kultury (č. j. Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 36 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					MK 11073/2026 OPP ze dne 20. 2. 2026). Závěry tohoto vyjádření jsou plně relevantní i pro posouzení vhodnosti vymezení akcelerační zóny v daném území. Dotčené území se nachází v mimořádně citlivém krajinném a kulturně historickém kontextu, který je určován otevřenou zemědělskou krajinou a přítomností významných památkově chráněných území nadregionálního a mezinárodního významu jde zejména o: • Národní kulturní památku Zámek Kroměříž s Květnou a Podzámeckou zahradou (r. č. ÚSKP 219) • Městská památková rezervace Kroměříž (r. č. ÚSKP 1036, dále též „MPR“) • Světové dědictví UNESCO – Zahrady a zámek v Kroměříži (r. č. ÚSKP 8) • Ochranné pásmo historického jádra města Kroměříže (r. č. ÚSKP 3236) • Nárazníková zóna („buffer zone“ statku Světového dědictví „Zahrady a zámek v Kroměříži“ (r. č. ÚSKP 7006) v rozsahu výše uvedeného ochranného pásma MPR. Zásadní hodnotou tohoto území jsou dochované dálkové i vnitřní pohledové vazby a historicky utvářený krajinný rámec města Kroměříže, jehož součástí jsou hlavní městské dominanty chráněné jako předmět státní památkové péče. Tyto vizuální vztahy jsou současně integrální součástí tzv. širšího okolí (wider setting) památky světového dědictví. Památky světového dědictví UNESCO představují významný veřejný zájem vyplývající z mezinárodních závazků České republiky. Ochrana se nevztahuje pouze na samotné památky, ale také na jejich širší vizuální a krajinný kontext, včetně pohledových vazeb, panoramat a historicky utvářeného prostředí. Z tohoto důvodu je nezbytné v rámci akceleračních oblastí důsledně zohlednit možné dálkové i nepřímé vizuální vlivy, a to i v širším krajinném měřítku. V textu odůvodnění (str. 57) uváděná vizuální ochrana památky Světového dědictví snížením VTE na 200 m není v daném krajinném kontextu dostatečná. Zároveň je třeba vzít v potaz i jiné pohledové směry na danou památku. Nelze proto souhlasit, že žádná ze sledovaných hodnot krajinného rázu nebude narušena. Současně je nezbytné uvést, že dotčený krajinný prostor je součástí širších vizuálních vazeb Hornomoravského úvalu, kde se uplatňují dálkové pohledy i na území Olomouc a jeho historické panorama. Navrhované záměry tak mohou ovlivnit nejen krajinný rámec Kroměříže, ale i vnímání krajiny v širším regionálním kontextu. Dále je území propojeno i s lokálními kulturně historickými dominantami v přilehlých částech území, zejména kostel sv. Ondřeje v Pavlovicích u Kojetína, které se uplatňují v místním krajinném obrazu. S ohledem na výše uvedené nelze považovat vymezení akcelerační zóny v této lokalitě za slučitelné s ochranou kulturně historických hodnot území. *(99czzt) AOV99 Podkovné* 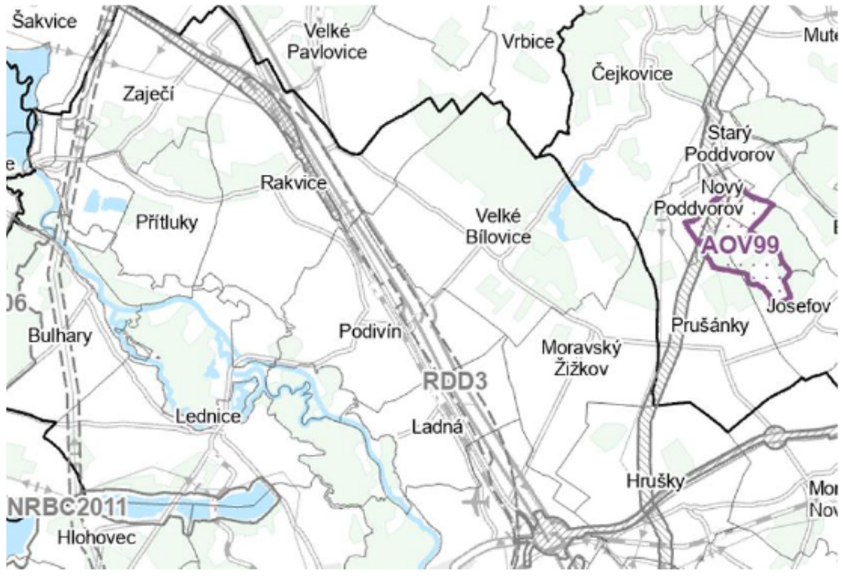 	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: S vymezením akcelerační oblasti AOV99 Podkovné nesouhlasíme a požadujeme její zrušení, případně zásadní plošnou redukci a omezení výšek VTE. Požadujeme snížení maximální výšky záměrů VTE dle reálného dosahu viditelnosti v rovinatém území jižní Moravy (maximální výšky VTE 160 m po horní úvrať rotoru), se zvláštním důrazem na ochranu vizuálních vztahů k Lednicko-valtickému areálu jakožto památce světového dědictví UNESCO a jeho krajinnému kontextu. V případě, že AOV99 nebude zrušena, požadujeme u navazujících konkrétních záměrů vždy posuzovat možné ovlivnění kulturně-historických a krajinných hodnot v širším regionálním kontextu, včetně kumulativních vizuálních dopadů. Tzn. nepřipustit umisťování VTE, které se uplatňují v dálkových pohledech na Lednicko-valtický areál nebo narušují jeho krajinný rámec. Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV99 Podkovné se nachází přibližně 9 km od Lednicko-valtického areálu, který je zapsán na Seznamu světového dědictví UNESCO. Jedná se o mimořádně hodnotnou kulturní krajinu s vysokou mírou dochovanosti historických kompozičních vztahů, jejíž ochrana se vztahuje nejen na jednotlivé památky, ale především na její prostorové, vizuální a krajinné vazby. Nelze souhlasit s argumentací vizuální ochrany LVA uvedenou v Odůvodnění změny č. 2 ÚRP (str. 58). Územní opatření omezující výšku VTE na 200 m není dostatečnou ochranou krajinného rázu ani vizuálních vztahů a pohledů v rámci Lednicko-valtického areálu, neboť v rovinaté krajině jižní Moravy jsou pohledy vzájemně provázané a koncipované na vzdálenější cíle. Technické krajinné dominanty VTE se tak mohou významně propisovat do pohledů na jednotlivé prvky komponované krajiny, pro kterou se tento komplex stal světovou památkou. Z těchto důvodů je třeba zohlednit mnohem širší územní kontext a také velikost zařízení v něm. Závazky České republiky vyplývající z ochrany památek světového dědictví vyžadují předcházení jakýmkoliv zásahům, které by mohly narušit jejich výjimečnou univerzální hodnotu, včetně jejich vizuálního uplatnění v krajině. Vymezení AOV99 Podkovné v navrženém rozsahu proto představuje nepřiměřené riziko negativního ovlivnění Lednicko-valtického areálu a jeho krajinného kontextu. *(99czzx) AOV103 Jestřebí* Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 38 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výrok: U akcelerační oblasti Jestřebí požadujeme omezit výšku větrných elektráren na 150 m (po horní úvrať listů rotoru). Odůvodnění: Navržená oblast navazuje na již existující větrný park na katastrech Maletín a Javoří, který se silně projevuje z hlavní komunikace I/44 spojující Mohelnici se Zábřehem. Stávající větrné elektrárny vysoké 150 m jsou umístěny částečně za kopcem, a přesto pohledově konkurují jedné z důležitých dominant v krajině, kulturní památce hradu Mírov. Navržené rozšíření nad kopci Zábřežské vrchoviny bude svou výškou, šířkou, hustotou a umístěním na svazích otočených do Hornomoravského úvalu působit ještě více rušivě, zejména při pohledu na památkově chráněný objekt hradu Mírov. Navržená výška VTE 250 m tak zcela znehodnotí pohled na Zábřežskou vrchovinu z Mohelnické brázdy a vedutu hradu Mírov. *(99czzy) AOV104 - Černý háj* Výrok: MK požaduje z vymezené plochy AOV104 vypustit pohledově exponované svahy severozápadního a severního okraje akcelerační oblasti, zejména v prostoru severozápadního laloku a navazujících hřbetů orientovaných směrem k sídlům Zálesní Lhota a k pohledovým vazbám Krkonošského podhůří. Současně požadujeme snížit maximální výšku záměrů větrných elektráren na max. 170 m, a to vzhledem k významnému negativnímu narušení vizuální integrity a pohledového uplatnění kulturních dominant v širším území, zejména MPZ Pecka, VPZ Karlov a lokální dominanty kostela sv. Jana Nepomuckého v Zálesní Lhotě. Odůvodnění: Akcelerační oblast AOV104 Černý háj se nachází v pohledově exponované části krajiny Krkonošského podhůří, kde se navrhované záměry větrných elektráren uplatní v širokých panoramatických pohledech na historická sídla a kulturní dominanty v okolní krajině. Vzhledem ke konfiguraci terénu a nadmořským výškám navazujících hřbetů (cca 480–630 m n. m.) je nepochybné, že záměry VTE se budou výrazně pohledově uplatňovat zejména při pohledech na MPZ Pecka a VPZ Karlov, což dokládají i dostupná vyhodnocení viditelnosti (SEA) pro danou lokalitu. Tyto pohledy jsou klíčové pro vnímání historického Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 39 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					obrazu sídel, která jsou zasazena do dosud harmonicky působící krajinné scény s převahou zalesněných horizontů Krkonošského podhůří. Současně se AOV104 pohledově uplatňuje ve vztahu k lokální dominantě kostela sv. Jana Nepomuckého v Zálesní Lhotě, který tvoří zásadní orientační a kompoziční prvek obrazu sídla. Potenciální umístění větrných elektráren v severozápadní a severní části AOV104 by vedlo k narušení jeho pohledového uplatnění zejména z přístupových komunikací a veřejných prostranství sídla, kde je kostel vnímán v přirozeném krajinném rámci s pozadím zalesněných hřbetů. Zároveň je nutné zohlednit, že v krajinném rámci vznikne nová vertikální dominanta, která bude v dálkových i středních pohledech negativně konkurovat stávajícím kulturním dominantám, čímž se naruší dosud harmonické vztahy v krajině a její měřítko. Z těchto důvodů je nezbytné omezit zásah do pohledově exponovaných poloh a zároveň snížit maximální výšku VTE na 170 m, která byla v rámci dostupných podkladů identifikována jako limit, při němž lze ještě minimalizovat zásahy do vnímání kulturních a krajinných hodnot v dotčeném území. *(99czzz) AOV105 – Borovnice* *(obrazová příloha viz. AOV 104 Černý háj)* Výrok: MK požaduje zrušit vymezení akcelerační oblasti AOV105 Borovnice. Odůvodnění: Umístění větrných elektráren v katastru Borovnice, ve vzdálenosti přibližně 4 km od MPZ Pecka, je z hlediska ochrany krajinného rázu a památkových hodnot nepřijatelné. Městys Pecka je památkově chráněným územím (MPZ), jehož hodnota je zásadním způsobem spoluutvářena nejen dochovanou urbanistickou strukturou a dominantou hradu, ale také silnou pohledovou vazbou na okolní krajinu. Tato vazba se uplatňuje jak v dálkových pohledech na sídlo v krajině, tak v pohledech ze sídla do otevřeného krajinného prostoru. Umisťování větrných elektráren o výšce až 250 m v relativně krátké vzdálenosti cca 4 km znamená, že tyto stavby vytvoří výrazné vertikální dominanty v bezprostředním vizuálním kontextu sídla. V důsledku toho dojde k jejich uplatnění v klíčových panoramatických pohledech na MPZ Pecka, kde budou konkurovat historické dominantě kostela sv. Bartoloměje a naruší tradiční měřítko a kompoziční vztahy krajiny, jakkoliv Odůvodnění změny s toto možné ovlivněním nezmiňuje. Vzhledem k výšce navrhovaných VTE a charakteru krajiny nelze tento negativní vliv účinně eliminovat dílčím snížením výšky, neboť se jedná o lokalitu v těsné vizuální vazbě na památkově chráněné sídlo. Nadmořská výška, ve které se Pecka nachází je cca 400 m. n. m. a plocha, kde mají být větrné elektrárny umisťovány má cca 500 m. n. m. Předěl mezi Peckou a Borovnicí má n. m. v nejvyšším bodě 516 m. n. m. Umístění větrné elektrárny i o výšce 120 m by bylo zásadně viditelné, což dokládá i zpracovaná SEA pro danou lokalitu. **K ostatním oblastem uvádíme:** Území dotčené záměrem je územím s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. V případě jakékoliv činnosti zasahující do terénu je nutné postupovat v souladu s touto platnou legislativou *(Dotčené území lze považovat za území s archeologickými nálezy. Povinností investora je již v době přípravy oznámit stavební záměr (doporučuje se minimálně 1 měsíc před zahájením terénních prací) archeologickému ústavu AV ČR a umožnit jemu nebo jiné oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického průzkumu, o jehož podmínkách bude v dostatečném předstihu uzavřena dohoda mezi stavebníkem a oprávněnou organizací (viz §21-22 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů).* Státní archeologický seznam ČR (SAS ČR) je jedním ze zdrojů informací o územích s archeologickými nálezy (UAN). SAS ČR eviduje dosud rozpoznaná UAN dle míry výskytu archeologického dědictví. V současné době je formou veřejného přístupu na internetových stránkách http://isad.npu.cz/ nově umožněno prohlížení jednotlivých UAN v informačním systému SAS ČR. Příloha ke stanovisku (příloha č. 1) • Kontext s památkami světového dědictví v České republice Ministerstvo kultury Maltézské náměstí 1, 118 00 Praha 1 +420 257 085 111 40 / 41 mk.gov.cz	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z hlediska kulturních hodnot v řešeném území nemá Ministerstvo kultury k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu a k návrhu jednotlivých územních opatření pro akcelerační oblasti vymezené v návrhu Změny č. 2 ÚRP nad rámec výše uvedeného, další zásadní připomínky a požadavky. Příloha ke stanovisku MK 27922/2026 OPP: Změna č. 2 Územního rozvojového plánu – kontext s památkami světového dědictví v České republice	
11.	MMR-33504-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99cj	AOV26	**AOV26 RALSKO** Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **souhlasné stanovisko** k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOV26 Ralsko (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:** **1. Za oblast ochrany přírody a krajiny** Upřesnění a doplnění stávajících podmínek v Opatření obecné povahy pro AO: 3.1.b) Přitom *v žádné části areálu nesmí výška staveb a zařízení pro ukládání elektřiny přesáhnout* **4,0 m,** *měřeno od upraveného terénu….* 3.1.c) Doplnit: **Oplocení pak bude takového technického provedení, které nebude umožňovat zraňován či úhyn ptáků při přeletu oplocení.** 3.1.q) Upřesnit do podmínky zdroj přírodních biotopů – **dle mapování biotopů (portal.nature.cz)** 3.2.a) Doplnit: **Provozovatel současně předloží způsob technického provedení zajištění vypínání VTE a způsob informování o plnění podmínky orgánu státní správy na úseku ochrany přírody.** Nové podmínky do Opatření obecné povahy pro AO: 1.V průběhu přípravy konkrétního záměru pro využití AO ve smyslu § 2 písm. a) ZOZE bude proveden doplňující biologický průzkum s ohledem na konkrétní umístění samotných VTE a dalších staveb v případě, že budou umísťovány do přírodních biotopů, především se zaměřením na bezobratlé a rostliny. Provedený průzkum může vést k vyloučení postupu dle § 27 odst.2 ZOZE.	**Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV26 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					2. Za oblast ochrany ZPF: Krajský úřad stanovuje podmínky, jejichž splnění je nezbytné k vydání souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“): 1. Stavby a zařízení přednostně umisťovat na nezemědělské půdě. Minimalizovat zábory ZPF na úroveň nezbytných potřeb, nenarušovat celistvé plochy a organizaci ZPF. Eliminovat zábory I. a II. třídy ochrany. Pokud nelze záměr situovat mimo zemědělskou půdu, umisťovat stavby a zařízení prioritně na zemědělské půdě méně kvalitní; kritériem jsou třídy ochrany zemědělské půdy. 2. Dotčené zemědělské pozemky ponechat v ZPF, přípustné je dočasné odnětí. Dočasné odnětí je nutné v rámci souhlasu s odnětím dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“) získat i pro deponie nebo terénní úpravy, které povedou ke změně nivelity terénu. 3. K realizaci a údržbě využít především stávající dopravní infrastrukturu. Nové komunikace na ZPF navrhovat pouze v nezbytných případech a s použitím propustných a vodu vsakujících materiálů. 4. Vyvedení výkonu – kabely ukládat především do cest. Zajistit vhodné materiály k záhozu rýh, aby uložení těchto vedení nepůsobilo jako drenáž k odvodnění krajiny (funkční meliorace) a neškodilo fyzikálním, chemickým a biologickým vlastnostem zemědělské půdy. Uložením infrastruktury do půdy neznemožnit zemědělské hospodaření v oblasti (např. hlubokou orbu). 5. U záměrů OZE na zemědělském půdním fondu navrhovat hospodárné využití skrývek. 6. Navrhnout technické řešení k vyloučení nebo omezení vzniku soustředěného odtoku z území. 7. Zohlednit a navrhnout vhodná opatření pro naplnění veřejného zájmu na zadržení vody v krajině. 8. Provádět práce na pozemcích ZPF, aby došlo k co nejmenším škodám, zejména v době vegetačního klidu. 9. Po ukončení nezemědělské činnosti OZE zajistit možnost opětovného zemědělského využití a charakter pozemků odpovídající ZPF. Upozornění: Záměry pro využití obnovitelných zdrojů energie a související infrastruktury lze umístit na zemědělské půdě pouze se souhlasem příslušného orgánu k dočasnému odnětí dotčené zemědělské půdy ze ZPF po dobu životnosti zařízení (cca 30 let) na základě žádosti s náležitostmi podle § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF (včetně plánu rekultivace, návrhu hospodárného využití skrývky apod.). **3. Za oblast ochrany lesa:** 1) Veškeré navrhované zábory PUPFL budou koncipovány jako dočasné, s výjimkou případů, které odsouhlasí orgán státní správy lesů a kde rekultivace nebude možná nebo účelná. 2) Jednotlivé stavby budou umisťovány tak, aby nevznikaly labilní porostní stěny náchylné k poškození větrem a sekundárními škůdci, zejména ne na styku PUPFL a ZPF	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3) Pokud bude nutné ke staveništi přivést novou cestu, mělo by se jednat o cestu s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. 4) Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. 5) Při umístění stožárů budou zohledněny přírodní podmínky a kategorie lesa. V maximální míře je třeba se vyhnout vodou ovlivněným a exponovaným stanovištím a lesům ochranným a lesům zvláštního určení. 6) Připojení k elektrické síti bude provedeno jako podzemní, především v lesních cestách a takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. 7) Doprovodné stavby (zejména bateriová úložiště) budou přednostně realizovány mimo PUPFL případně na plochách staveniště. Tyto stavby nesmí vyvolávat další požadavky na omezení nebo odnětí PUPFL z hlediska požární ochrany. 8) Plochy nezbytného staveniště budou rekultivovány a zalesněny, pokud orgán státní správy lesů neumožní jejich využití jinak **4. Stanovisko vodoprávního úřadu:** 1) Pro navazující řízení dle stavebního zákona bude zpracován hydrogeologický posudek, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality. 2) Stavby bateriových úložišť nebudou zasahovat do ploch stávajících i v budoucnu stanovených ochranných pásem vodních zdrojů I. i II. stupně. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny: Uvedená AO byla posouzena z hlediska možného dotčení příslušných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), konkrétně § 4 odst. 2, § 5a odst. 1 ve spojení s § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 49 a 50 odst. 1 ve spojení s § 56 ZOPK. Uvedená ustanovení ZOPK budou vymezením AO dotčena a je proto je souhlas podmíněn upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. § 4 odst. 2 ZOPK – na území AO se nacházejí významné krajinné prvky (VKP) les, vodní tok a niva toku. Všechny tyto VKP mohou být záměry umísťované v AO dotčeny. Bez přesného umístění jednotlivých záměrů a souvisejících staveb nelze určit přesnou míru dotčení. Jsou proto stanovena obecná podmiňující a zmírňující podmínky a opatření pro využití AO, které povedou k minimálnímu dotčení těchto VKP. Při jejich dodržení lze vyloučit, že by vymezením a využitím AO došlo ke zničení nebo poškození, popř. ohrožení nebo oslabení eko – stabilizačních funkcí VKP les, tok a	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					niva toku. Podmínky stanovené v návrhu územního opatření považuje krajský úřad za dostatečné a nenavrhuje žádné jejich doplnění. § 12 odst. 2 ZOPK – umístění záměrů v AO povede ke snížení a změně krajinného rázu. Za dodržení podmínek stanovených v návrhu opatření (výška VTE, barevnost apod.) a při zohlednění požadované úpravy podmínky č.3.1.b) lze s dotčením vyslovit souhlas. § 56 ZOPK – umístěním záměrů v ploše AO lze předpokládat porušení zákazů uvedené v § 49 odst. 1 a § 50 odst. 2 ZOPK. V ploše AO je evidováno velké množství zvláště chráněných druhů ptáků a netopýrů, nelze vyloučit i další druhy (bezobratlé, obojživelníci, rostliny). Podle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK se má za to, že plánování, výstavba, modernizace a provoz zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu a že slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, a to při poměřování veřejných zájmů pro účely posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 odst. 1 a existence zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přípravě návrhu opatření předcházelo hodnocení, zda záměr není spojen s významnými nepříznivými účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat (SEA). Nebyly zjištěny významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Má se tedy za to, že jde o záměr sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti. Podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení je splněna. Vymezení akceleračních zón změnou č. 2 ÚRP se týká celého území České republiky. Změna č. 2 ÚRP prověřila vymezení akceleračních oblastí jako oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z energie slunečního záření a z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie. Cíle vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nelze dosáhnout jinak. Je splněna i podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. AO je vymezena mimo hlavní přírodně cenné lokality, umístěna mimo oblasti s vysokým a extrémním rizikem ptáků a netopýrů. Jsou nastaveny podmínky pro ochranu ptáků a netopýrů včetně provozních podmínek VTE. Vzhledem ke koncentraci vodních ekosystémů je stanovena i ochrana obojživelníků v období jarní migrace. Byly stanoveny podmínky monitoringu za účelem obecné ochrany ptáků a z důvodu ochrany citlivých druhů netopýrů. V návrhu opatření jsou tedy obsaženy podmínky, jejichž účelem je vyloučení nebo podstatné omezení nepříznivých dopadů těchto záměrů s ohledem na zákazy stanovené v ZOPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. Pro možnost posoudit dopady i na druhy, které nebyly řádně hodnoceny (bezobratlí, rostliny) doplnil krajský úřad novou podmínku týkající se doplňujícího biologického průzkumu při přípravě konkrétního záměru. § 5a) ZOPK – umístěním záměrů pro využití OZE v ploše akcelerační oblasti nelze vyloučit porušení zákazů uvedených v § 5a odst. 1 ZOPK. Jsou však nastaveny podmínky v návrhu opatření, které tyto negativní vlivy minimalizují. Současně krajský úřad doplnit – upřesnil podmínku (3.1.c), která se ochrany ptáků přímo dotýká. K úmyslnému rušení ve smyslu § 5a odst. 1 ZOPK nebude, při respektování podmínek, docházet. Ke splnění požadavků ve smyslu § 56 odst.6 ZOPK: I. Označení druhů a množství ovlivněných ZCHD není možné bez přesného určení jednotlivých záměrů v AO stanovit. Současně bude s časem a podmínkami proměnlivé.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					II. Prostředky, způsoby nebo metody povolené pro odchyt – nebyly posuzovány. V souvislosti s realizací záměru není třeba odchyty provádět. III. Podmínky, časové a místní okolnosti, za nichž lze činnost provádět, jsou již stanoveny v podmínkách opatření IV. Způsob kontrol, které krajský úřad bude provádět – nelze nyní jednoznačně stanovit S ohledem na výše uvedené, je souhlasné stanovisko krajského úřadu podmíněno upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. Ad.3.1.b) Jak vyplývá z hodnocení krajinného rázu provedeného v rámci SEA, jedná se o území s mimořádně vysokou koncentrací kulturně-historických hodnot v různých měřítkách krajiny, které se výrazně uplatňují jak v bezprostředním okolí, tak v širších pohledových vazbách. I proto byla omezena výška VTE i plocha, kterou může zabrat areál pro ukládání energie. Z tohoto pohledu je ale neodůvodněná, a i neodůvodnitelný výška kontejnerů 8 m. Při možné rozloze 1,0 ha na celou AO se při přípustné výšce 8 m jedná o vizuálně výraznou stavbu s velmi negativním dopadem na krajinný ráz, která bude kumulativně zhoršovat dopady záměrů v AO na krajinný ráz. I s ohledem ke skutečnosti, že není běžné stavět pro VTE úložiště elektřiny, bude, dle názoru krajského úřadu, zcela dostatečné ponechat tuto možnost v AO s omezením výšky na 4,0 m, tj. na jeden kontejner. Tak bude umožněna případné ukládání energie v místě AO a zároveň se sníží další negativní dopady staveb v AO na krajinný ráz. Ad.3.1.c) Podmínka vychází z potřeby chránit běžné druhy ptáků ve smyslu § 5b odst. i ZOPK, respektive je nutné, aby oplocení nebylo ze žiletkového plotu, nemělo žádné další ostré nástavby či jiné technické provedení, které by mohlo způsobit zranění či úhyn ptáků. Oplocení není výškově omezené, ale zpravidla se staví ve výšce 180-200 cm, což je výška, kde se drobné zpěvné ptactvo, ale i dravci a sovy při lovu, mohou pohybovat. Je to pak standartní podmínka, která je ukládána orgány ochrany přírody při povolování oplocení areálů ve volné přírody. Ad.3.1.q) Jedná se jen o formální doplnění tak, aby byl jasný zdroj mapování biotopů, a to především pro investory, kteří budou muset přírodní biotopy zohledňovat a nahrazovat. Ad.3.1.a) Každá podmínka musí být vymahatelná a z pohledu příslušného orgánu ochrany přírody i kontrolovatelná. Je proto nutné upozornit provozovatele, že součástí plnění této podmínky musí být i návrh technického provedení této podmínky (např. forma automatického či dálkového vypínání po dohodě se zemědělci, cloudové úložiště provozu VTE, kde bude možné dohledat data o vypnutí VTE – stejně jako v případě vypínání VTE při omezování provozu pro netopýry apod.) Ad.1) S ohledem na typ AO nebylo možné provádět cílený průzkum míst, kde budou umísťovány jednotlivé stavební záměry dle § 2 a) ZOZE. Je ale nutné eliminovat negativní dopady na zvláště chráněné druhy, jejichž výskyt nebylo možné zohlednit při vymezování AO, především tedy bezobratlé a rostliny. Tento doplňující průzkum umožní směřovat umístění VTE i dalších staveb do nekolizních míst a současně sníží riziko následného uplatnění postupu dle z § 27 odst.2 ZOZE. Uvedená podmínka je tak i v zájmu investora. <u>Odůvodnění za oblast ochrany ZPF:</u> Rozloha plochy pro AOV26 Ralsko je v předložené dokumentaci v záborové tabulce vyčíslena na 615,7 ha, z toho je dotčeno ZPF ve výši 2,42 ha. Tyto „odhady“ dotčení zemědělské půdy pro AOV26 Ralsko nejsou v souladu se skutečností a katastrem nemovitostí. Zábory jsou v této zóně mnohonásobně vyšší s velkým podílem dotčení zemědělské půdy I. a II. třídy ochrany. Dále je nutno zvážit fakt, že v celé oblasti Ralska jakožto bývalého vojenského újezdu je zemědělské půdy velmi málo, převážná většina pozemků je vedena jako druhy pozemků ostatní plocha a lesní	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					pozemek. Proto jakékoliv zábory zemědělské půdy v oblasti vychýlí nerovnovážný stav ještě více v neprospěch ZPF. Ad 1. Zemědělský půdní fond je jednou ze složek životního prostředí a nenahraditelným omezeným přírodním zdrojem umožňujícím zemědělskou výrobu. Ochrana produkčních i mimoprodukčních funkcí zemědělského půdního fondu, zlepšování jeho stavu a jeho udržitelné využívání jsou činnosti, kterými je zajišťována ochrana životního prostředí (§ 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF). Chránit rozlohu půdního fondu – ZPF a užívat zemědělskou půdu k zemědělským účelům je průkazným veřejným zájmem. Ad 2. Dočasné odnětí zemědělské půdy se jeví jako výhodné řešení, které omezí ztrátu půdy na dobu určitou, a to s ohledem na potřeby státu v otázce energetické soběstačnosti (bez fosilních paliv). Vývoj inovativních technologií dává tušit, že při umisťování zařízení na výrobu elektrické energie nemusí v budoucnu nutně docházet k záborům ZPF. Dočasné odnětí půdy ze ZPF zajistí navrácení zemědělské půdy do ZPF a zemědělskému obhospodařování, nebo alespoň umožní posouzení aktuální situace při výměně opotřebených technologií. Ad 3. Pro nezemědělské účely je zemědělskou půdu nutné užívat jen v nezbytných případech. Minimalizace záborů znamená využít především vybudovanou cestní síť. Vhodnými materiály je žádoucí zčásti zachovat přirozené hydrologické poměry v území – zasakování. Ad 4. Podmínka je stanovena proto, aby z důvodu pokládání kabelů do zemědělských pozemků nedocházelo k omezení zemědělské činnosti např. znemožnění pojezdů zemědělské techniky, hospodaření, hluboké orby. Ad 5. Je žádoucí využit skrývky ke zlepšení půdních vlastností okolních zemědělských pozemků ohumusováním, oproti dlouhodobému sladování skrývek na deponiích v předpokládaném časovém období životnosti technologie (až 30 let), kde dochází k degradaci skryté zeminy. Ad 6. Tato podmínka předchází erozi půdy, odnosu ornice a dotčení zemědělských pozemků. Ad 7. Podmínka omezuje vysoušení zemědělské krajiny a rychlý odtok dešťové vody z právě urbanizovaných lokalit. Ad 8. OZE jsou umísťovány do lesozemědělské krajiny. Omezení škod se vztahuje na zemědělské hospodaření, přičemž lze předpokládat, že půda a krajina je nejméně zranitelná především v období vegetačního klidu. Ad 9. Je zájmem ochrany ZPF navrátit zemědělskou půdu zemědělskému hospodaření a obnovit produkční a mimoprodukční funkce půdy. <u>Odůvodnění z hlediska ochrany lesa:</u> Technologie větrných elektráren jsou obvykle dočasné. Z hlediska veřejného zájmu zachování lesa dle § 1 lesního zákona je tedy třeba obecně trvat po ukončení provozu na lesnické rekultivaci. To nebrání tomu, aby při výměně technologií bylo opakovaně povoleno dočasné odnětí, je však třeba zabránit tomu, aby po případném ukončení provozu zařízení nebyly tyto plochy využity jinak bez vlivu orgánu státní správy lesů. 1) Technologie větrných elektráren jsou obvykle dočasné. Z hlediska veřejného zájmu zachování lesa dle § 1 lesního zákona je tedy třeba obecně trvat po ukončení provozu na lesnické rekultivaci. To nebrání tomu, aby při výměně technologií bylo opakovaně povoleno dočasné odnětí, je však třeba zabránit tomu, aby po případném ukončení provozu zařízení nebyly tyto plochy využity jinak bez vlivu orgánu státní správy lesů.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					2) Realizací záměru dojde k záboru PUPFL a s ním spojené odlesnění. Nevhodně provedeným odlesněním vznikají sekundární škody, které mnohdy plošně významně převyšují rozsah samotného záboru., Tomu je třeba předejít. Při projekci záměru je tak potřeba spolupracovat s odborníkem na ochranu lesa. 3) Krajský úřad chápe potřebu přivedení cest k realizaci a provozu záměru. Tyto cesty musí být zároveň využitelné pro lesní hospodaření a musí být navrženy s ohledem na potřeby ochrany lesa. Nedostatečné odvodnění a přílišný podélný sklon jsou nejčastějšími příčinami destrukce cest, následné rýhové eroze a související poškození lesa. Je proto nepřípustné, aby cesty byly poddimenzovány. 4) Nové cesty jsou stavěny za účelem realizace a provozu záměru, proto musí provozovatel větrného parku zajistit i jejich údržbu. 5) Stavby ve svažitých, nestabilních a podmáčených terénech budou technologicky a plošně náročnější, což je proti zájmům chráněným lesním zákonem. Na svažitých stanovištích může dojít k destabilizaci svahů a na vodou ovlivněných stanovištích k narušení vodního režimu v lesích. Dle § 36 odst. 2 lesního zákona je v lesích ochranných třeba hospodařit tak, aby byly zachovány především jejich ochranné funkce. Dle § 15 odst. 2 lesního zákona v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy zařazeny do kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 6) Připojení jednotlivých elektráren k síti musí být zajištěno kabelovým vedením, které bude vedeno, pokud možno, v komunikacích, aby se minimalizovaly požadavky na omezení PUPFL z důvodu ochranného pásma. Technické provedení musí být takové, aby neomezovalo vlastníka lesa při volbě lesnických a dopravních technologií. 7) Zachování lesa je veřejným zájmem dle § 1 lesního zákona a zábory by měly být realizovány pouze v nezbytném rozsahu. Pokud to technické řešení umožní, je třeba doprovodné stavby realizovat mimo PUPFL. Zejména bateriová úložiště mohou z důvodu požární ochrany vyvolat potřebu omezení nebo odnětí PUPFL na poměrně velké ploše. 8) Plocha staveniště, která obvykle významně převýší plochu půdorysu stavby, je záborem PUPFL, a proto by měla být po dokončení stavby využita pro lesnické hospodaření případně za jiným účelem ve veřejném zájmu. Případné zachování těchto ploch, z nichž mnohé budou zpevněné, bude řešeno ad hoc dle místních podmínek při povolení záměru. Krajský úřad dále upozorňuje, že je třeba respektovat požadavky na zábor PUPFL stanovené v § 13 odst. 2 lesního zákona. Podmínka zpracování hydrogeologického posudku, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality je navržena vzhledem k neznalosti bližších parametrů způsobu založení konkrétního záměru, neznalosti místních hydrogeologické situace a v důsledku tak na nemožnost vyloučení vlivu na popsaný zájem, chráněný vodním zákonem. Stavby bateriových úložišť představují při krizových situacích (poruše, požáru či zaplavení) významné riziko pro povrchové a podzemní vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou technologii, není jejich vyloučení z ochranných pásmech vodních zdrojů podchyceno ve stávajících dokumentech o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů. <u>Odůvodnění stanoviska vodoprávního úřadu:</u> Podmínka zpracování hydrogeologického posudku, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality je navržena vzhledem k neznalosti bližších parametrů způsobu založení	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					konkrétního záměru, neznalosti místních hydrogeologické situace a v důsledku tak na nemožnost vyloučení vlivu na popsaný zájem, chráněný vodním zákonem. Stavby bateriových úložišť představují při krizových situacích (poruše, požáru či zaplavení) významné riziko pro povrchové a podzemní vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou technologii, není jejich vyloučení z ochranných pásmech vodních zdrojů podchyceno ve stávajících dokumentech o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů.	
12.	MMR-33524-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99czzl	AOV88	**AOV88 KUNDRATICE** Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **souhlasné stanovisko** k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOV88 KUNDRATICE (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:** **1. Za oblast ochrany přírody a krajiny:** Upřesnění a doplnění stávajících podmínek v Opatření obecné povahy pro AO: 3.1.a) *Výška větrných elektráren v akcelerační oblasti nepřesáhne* **200,0 m** *měřeno od úrovně styku stožáru (tubusu) větrné elektrárny se základem po horní úvrať listů.* Doplnit: **Konkrétní umístění VTE pak musí být jen do otevřených částí krajiny a musí respektovat hlavní pohledové vazby směrem od zástavby Kundratic na Krkonoše.** 3.1.b) *Přitom v žádné části areálu nesmí výška staveb a zařízení pro ukládání elektřiny přesáhnout* **4,0 m,** *měřeno od upraveného terénu….* 3.1.c) Doplnit: **Oplocení pak bude takového technického provedení, které nebude umožňovat zraňován či úhyn ptáků při přeletu oplocení.** 3.2.a) Doplnit za první větu: **Provozovatel současně předloží způsob technického provedení zajištění vypínání VTE a způsob informování o plnění podmínky orgánu státní správy na úseku ochrany přírody.** Nové podmínky do Opatření obecné povahy pro AO: 1. V průběhu přípravy konkrétního záměru pro využití AO ve smyslu § 2 písm. a) ZOZE bude proveden doplňující biologický průzkum s ohledem na konkrétní umístění samotných VTE a dalších staveb v případě, že budou umísťovány do přírodních biotopů, především se zaměřením na bezobratlé a rostliny. Provedený průzkum může vést k vyloučení postupu dle § 27 odst.2 ZOZE.	**Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV88 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					2. Za oblast ochrany ZPF: 1) U záměrů OZE se související technickou infrastrukturou přednostně využívat nezemědělskou půdu. Pokud budou záměry umisťovány na zemědělské půdě tak v nezbytně nutném rozsahu záborů ZPF. 2) Zemědělské pozemky odsouhlasené k využití OZE zůstanou součástí ZPF, přípustné je dočasné odnětí. 3) U záměrů OZE na zemědělském půdním fondu navrhovat hospodárné využití skrývek. 4) V terénu budou označeny hranice dočasného záboru, které budou důsledně respektovány. 5) Při realizaci OZE využívat stávající dopravní infrastrukturu a nenarušovat stávající cestní síť. 6) Přístupové komunikace navrhovat s použitím propustných a vodu vsakujících materiálů. 7) Vyvedení výkonu OZE realizovat přednostně v přístupových komunikacích s omezením ukládat další vedení do zemědělských pozemků. 8) Při ukládání kabelového vedení do země zamezit vzniku odvodnění lokalit na způsob meliorací. 9) Po ukončení nezemědělské činnosti OZE zajistit opětovné zemědělské využití pozemků. **3. Za oblast ochrany lesa:** 1) Veškeré navrhované zábory PUPFL budou koncipovány jako dočasné, s výjimkou případů, které odsouhlasí orgán státní správy lesů a kde rekultivace nebude možná nebo účelná. 2) Jednotlivé stavby budou umisťovány tak, aby nevznikaly labilní porostní stěny náchylné k poškození větrem a sekundárními škůdci, zejména ne na styku PUPFL a ZPF 3) Pokud bude nutné ke staveništi přivést novou cestu, mělo by se jednat o cestu s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. 4) Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. 5) Při umístění stožárů budou zohledněny přírodní podmínky a kategorie lesa. V maximální míře je třeba se vyhnout vodou ovlivněným a exponovaným stanovištím lesům ochranným a lesům zvláštního určení. 6) Připojení k elektrické síti bude provedeno jako podzemní, především v lesních cestách a takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. 7) Doprovodné stavby (zejména bateriová úložiště) budou přednostně realizovány mimo PUPFL případně na plochách staveniště. Tyto stavby nesmí vyvolávat další požadavky na omezení nebo odnětí PUPFL z hlediska požární ochrany.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					8) Plochy nezbytného staveniště budou rekultivovány a zalesněny, pokud orgán státní správy lesů neumožní jejich využití jinak **4. Stanovisko vodoprávního úřadu:** 1) Pro navazující řízení dle stavebního zákona bude zpracován hydrogeologický posudek, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality. 2) Stavby bateriových úložišť nebudou zasahovat do ploch stávajících i v budoucnu stanovených ochranných pásem vodních zdrojů I. i II. stupně. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny: Uvedená AO byla posouzena z hlediska možného dotčení příslušných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), konkrétně § 4 odst. 2, § 5a odst. 1 ve spojení s § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 49 a 50 odst. 1 ve spojení s § 56 ZOPK. Uvedená ustanovení ZOPK budou vymezením AO dotčena a je proto je souhlas podmíněn upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. § 4 odst. 2 ZOPK – na území AO se nacházejí významné krajinné prvky (VKP) les, vodní tok a niva toku. Všechny tyto VKP mohou být záměry umísťované v AO dotčeny. Bez přesného umístění jednotlivých záměrů a souvisejících staveb nelze určit přesnou míru dotčení. Jsou proto stanovena obecná podmiňující a zmírňující podmínky a opatření pro využití AO, které povedou k minimálnímu dotčení těchto VKP. Při jejich dodržení lze vyloučit, že by vymezením a využitím AO došlo ke zničení nebo poškození, popř. ohrožení nebo oslabení eko – stabilizačních funkcí VKP les, tok a niva toku. Podmínky stanovené v návrhu územního opatření považuje krajský úřad za dostatečné a nenavrhuje žádné jejich doplnění. § 12 odst. 2 ZOPK – umístění záměrů v AO povede ke snížení a změně krajinného rázu. Krajský úřad považoval za nezbytné upravit navržené podmínky stanovené k ochraně krajinného rázu, jejichž snahou je zmírnit negativní dopad záměrů v AO na krajinný ráz. Především snížil výšku VTE a výšku staveb v úložišti elektřiny. Přestože se jedná jen o dílčí úpravy výšky staveb v AO, má krajský úřad za to, že to sníží pohledovou zátěž staveb a zmírní dopady na ráz krajiny v AO i okolí. Za dodržení podmínek stanovených v návrhu opatření a při zohlednění požadované úpravy podmínek.3.1.a) a b) lze s dotčením krajinného rázu vyslovit souhlas. § 56 ZOPK – umístěním záměrů v ploše AO lze předpokládat porušení zákazů uvedené v § 49 odst. 1 a § 50 odst. 2 ZOPK. V ploše AO je evidováno velké množství zvláště chráněných druhů ptáků a netopýrů, nelze vyloučit i další druhy (bezobratlé, obojživelníci, rostliny). Podle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK se má za to, že plánování, výstavba, modernizace a provoz zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu a že slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, a to při poměřování veřejných zájmů pro účely posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 odst. 1 a existence zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přípravě návrhu opatření předcházelo	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					hodnocení, zda záměr není spojen s významnými nepříznivými účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat (SEA). Nebyly zjištěny významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Má se tedy za to, že jde o záměr sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti. Podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení je splněna. Vymezení akceleračních zón změnou č. 2 ÚRP se týká celého území České republiky. Změna č. 2 ÚRP prověřila vymezení akceleračních oblastí jako oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z energie slunečního záření a z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie. Cíle vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nelze dosáhnout jinak. Je splněna i podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. AO je vymezena mimo hlavní přírodně cenné lokality, umístěna mimo oblasti s vysokým a extrémním rizikem ptáků a netopýrů. Jsou nastaveny podmínky pro ochranu ptáků a netopýrů včetně provozních podmínek VTE. Vzhledem ke koncentraci vodních ekosystémů je stanovena i ochrana obojživelníků v období jarní migrace. Byly stanoveny podmínky monitoringu za účelem obecné ochrany ptáků a z důvodu ochrany citlivých druhů netopýrů V návrhu opatření jsou tedy obsaženy podmínky, jejichž účelem je vyloučení nebo podstatné omezení nepříznivých dopadů těchto záměrů s ohledem na zákazy stanovené v ZOPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. Pro možnost posoudit dopady i na druhy, které nebyly řádně hodnoceny (bezobratlí, rostliny) doplnil krajský úřad novou podmínku týkající se doplňujícího biologického průzkumu při přípravě konkrétního záměru. § 5a) ZOPK – umístěním záměrů pro využití OZE v ploše akcelerační oblasti nelze vyloučit porušení zákazů uvedených v § 5a odst. 1 ZOPK. Jsou však nastaveny podmínky v návrhu opatření, které tyto negativní vlivy minimalizují. Současně krajský úřad doplnit – upřesnil podmínku (3.1.c), která se ochrany ptáků přímo dotýká. K úmyslnému rušení ve smyslu § 5a odst. 1 ZOPK nebude, při respektování podmínek, docházet. Ke splnění požadavků ve smyslu § 56 odst.6 ZOPK: I. Označení druhů a množství ovlivněných ZCHD není možné bez přesného určení jednotlivých záměrů v AO stanovit. Současně bude s časem a podmínkami proměnlivé. II. Prostředky, způsoby nebo metody povolené pro odchyt – nebyly posuzovány. V souvislosti s realizací záměru není třeba odchyty provádět. III. Podmínky, časové a místní okolnosti, za nichž lze činnost provádět, jsou již stanoveny v podmínkách opatření IV. Způsob kontrol, které krajský úřad bude provádět – nelze nyní jednoznačně stanovit S ohlede na výše uvedené, je souhlasné stanovisko krajského úřadu podmíněno upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. Ad.3.1.a + b) Z hodnocení SEA vyplývá, že území AO se vyznačuje harmonicky utvářeno u krajinou Krkonošského podhůří s vysokou koncentrací drobných kulturně-historických hodnot a významnými dálkovými výhledy. Zásadní hodnotou území jsou tak exponované výhledy na Krkonoše a harmonické obrazy krajiny. Hodnocení SEA uvádí, že je případné umístění nutné omezit na otevřené části krajiny a respektovat pohledové vazby. Přesto neukládá žádné faktické omezující podmínky, které by respektovaly definované hodnoty krajinného rázu a navrhuje max. výšku VTE 250 m, nejvyšší, která je v AO v Libereckém kraji umožněna. To je zcela nepřijatelné a de facto to popírá vlastní hodnocení AO. Krajský úřad proto považuje za nutné snížení výšky VTE na max. výšku 200,0 m. Stejně tak požaduje doplnit podmínku o požadavek, který vyplývá z	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					hodnocení SEA, ale nebyl do opatření obecné povahy, jakkoliv promítnut. Především z obce Košťálov, místní části Kundratice mohou být výhledy na Krkonoše významně postihnuté. Velikost AO a počet navržených VTE (10) dle názoru krajského úřadu umožní tuto podmínku týkající se umístění VTE zohlednit, a přesto AO využít. Ze stejného pohledu se jeví neodůvodněná, a i neodůvodnitelná, výška kontejnerů 8 m. Při možné rozloze 0,7 ha na celou AO se při přípustné výšce 8 m jedná o vizuálně výraznou stavbu s velmi negativním dopadem na krajinný ráz, která bude kumulativně zhoršovat dopady záměrů v AO na krajinný ráz. I s ohledem ke skutečnosti, že není běžné stavět pro VTE úložiště elektřiny, bude, dle názoru krajského úřadu, zcela dostatečné ponechat tuto možnost v AO s omezením výšky na 4,0 m, tj. na jeden kontejner. Tak bude umožněna případné ukládání energie v místě AO a zároveň se sníží další negativní dopady staveb v AO na krajinný ráz. Ad.3.1.c) Podmínka vychází z potřeby chránit běžné druhy ptáků ve smyslu § 5b odst. i ZOPK, respektive je nutné, aby oplocení nebylo ze žiletkového plotu, nemělo žádné další ostré nástavby či jiné technické provedení, které by mohlo způsobit zranění či úhyn ptáků. Oplocení není výškově omezené, ale zpravidla se staví ve výšce 180-200 cm, což je výška, kde se drobné zpěvné ptactvo, ale i dravci a sovy při lovu, mohou pohybovat. Je to pak standartní podmínka, která je ukládána orgány ochrany přírody při povolování oplocení areálů ve volné přírody. Ad.3.1.a) Každá podmínka musí být vymahatelná a z pohledu příslušného orgánu ochrany přírody i kontrolovatelná. Je proto nutné upozornit provozovatele, že součástí plnění této podmínky musí být i návrh technického provedení této podmínky (např. forma automatického či dálkového vypínání po dohodě se zemědělci, cloudové úložiště provozu VTE, kde bude možné dohledat data o vypnutí VTE – stejně jako v případě vypínání VTE při omezování provozu pro netopýry apod.) Ad.1) S ohledem na typ AO nebylo možné provádět cílený průzkum míst, kde budou umísťovány jednotlivé VTE, úložiště a další doplňkové stavby. Je ale nutné eliminovat negativní dopady na zvláště chráněné druhy, jejichž výskyt nebylo možné zohlednit při vymezování AO, především tedy bezobratlé a rostliny. Tento doplňující průzkum umožní směřovat umístění VTE i dalších staveb do nekolizních míst a současně sníží riziko následného uplatnění postupu dle z § 27 odst.2 ZOZE. Uvedená podmínka je tak i v zájmu investora. <u>Odůvodnění za oblast ochrany ZPF:</u> Odůvodnění podmínek: 1) Je veřejným zájmem minimalizovat zábory zemědělské půdy. 2) Dočasnost využití zemědělské půdy pro nezemědělské účely zajistí možnost zpětného navrácení funkcím ZPF. 3) Je žádoucí využit skrývky ke zlepšení půdních vlastností okolních zemědělských pozemků ohumusováním, oproti dlouhodobému sladování skrývek na deponiích v předpokládaném časovém období životnosti technologie (až 30 let), kde dochází k degradaci skryté zeminy. 4) Tato podmínka je stanovena za účelem ochrany okolních zemědělských pozemků před nezemědělským využitím. 5) Podmínka směřuje k využití již vybudované cestní sítě v území i s ohledem na minimalizaci záborů při dalším budováním nových přístupových cest. Současně by neměla být stávající cestní síť budováním záměrů OZE omezována.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					6) Stanovení propustných a vsakujících vrstev má zabránit rychlému odtoku vod z lokalit, neboť se v rámci OZE bude jednat o kopcovitá území, kdy by asfaltový povrch působil jako odvodňovací svod. 7) Tato podmínka je vymezena proto, aby bylo vyloučeno omezení zemědělské činnosti např. při pojezdech zemědělské techniky, při orbě, kdy by docházelo ke střetům s mělce uloženou kabeláží v pozemcích ZPF. 8) Podmínka je stanovena za účelem předcházení odvodnění lokalit v důsledku pokládání kabelů do země, kdy by případné vysypání lože drtí či pískem mohlo mít charakter odvodňovacích zařízení. 9) Je zájmem ochrany ZPF, aby dotčené pozemky po OZE sloužily k opětovnému zemědělskému hospodaření a obnovit produkční a mimoprodukční funkce půdy. Je třeba respektovat požadavky dle § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF a dalších právních předpisů na úseku ochrany ZPF <u>Odůvodnění za oblast ochrany lesa:</u> 1) Technologie větrných elektráren jsou obvykle dočasné. Z hlediska veřejného zájmu zachování lesa dle § 1 lesního zákona je tedy třeba obecně trvat po ukončení provozu na lesnické rekultivaci. To nebrání tomu, aby při výměně technologií bylo opakovaně povoleno dočasné odnětí, je však třeba zabránit tomu, aby po případném ukončení provozu zařízení nebyly tyto plochy využity jinak bez vlivu orgánu státní správy lesů. 2) Realizací záměru dojde k záboru PUPFL a s ním spojené odlesnění. Nevhodně provedeným odlesněním vznikají sekundární škody, které mnohdy plošně významně převyšují rozsah samotného záboru., Tomu je třeba předejít. Při projekci záměru je tak potřeba spolupracovat s odborníkem na ochranu lesa. 3) Krajský úřad chápe potřebu přivedení cest k realizaci a provozu záměru. Tyto cesty musí být zároveň využitelné pro lesní hospodaření a musí být navrženy s ohledem na potřeby ochrany lesa. Nedostatečné odvodnění a přílišný podélný sklon jsou nejčastějšími příčinami destrukce cest, následné rýhové eroze a související poškození lesa. Je proto nepřípustné, aby cesty byly poddimenzovány. 4) Nové cesty jsou stavěny za účelem realizace a provozu záměru, proto musí provozovatel větrného parku zajistit i jejich údržbu. 5) Stavby ve svažitých, nestabilních a podmáčených terénech budou technologicky a plošně náročnější, což je proti zájmům chráněným lesním zákonem. Na svažitých stanovištích může dojít k destabilizaci svahů a na vodou ovlivněných stanovištích k narušení vodního režimu v lesích. Dle § 36 odst. 2 lesního zákona je v lesích ochranných třeba hospodařit tak, aby byly zachovány především jejich ochranné funkce. Dle § 15 odst. 2 lesního zákona v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy zařazeny do kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 6) Připojení jednotlivých elektráren k síti musí být zajištěno kabelovým vedením, které bude vedeno, pokud možno, v komunikacích, aby se minimalizovaly požadavky na omezení PUPFL z důvodu ochranného pásma. Technické provedení musí být takové, aby neomezovalo vlastníka lesa při volbě lesnických a dopravních technologií. 7) Zachování lesa je veřejným zájmem dle § 1 lesního zákona a zábory by měly být realizovány pouze v nezbytném rozsahu. Pokud to technické řešení umožní, je třeba doprovodné stavby	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					realizovat mimo PUPFL. Zejména bateriová úložiště mohou z důvodu požární ochrany vyvolat potřebu omezení nebo odnětí PUPFL na poměrně velké ploše. 8) Plocha staveniště, která obvykle významně převýší plochu půdorysu stavby, je záborem PUPFL, a proto by měla být po dokončení stavby využita pro lesnické hospodaření případně za jiným účelem ve veřejném zájmu. Případné zachování těchto ploch, z nichž mnohé budou zpevněné, bude řešeno ad hoc dle místních podmínek při povolení záměru. Krajský úřad dále upozorňuje, že je třeba respektovat požadavky na zábor PUPFL stanovené v §13 odst. 2 lesního zákona. <u>Odůvodnění stanoviska vodoprávního úřadu:</u> Podmínka zpracování hydrogeologického posudku, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality je navržena vzhledem k neznalosti bližších parametrů způsobu založení konkrétního záměru, neznalosti místních hydrogeologické situace a v důsledku tak na nemožnost vyloučení vlivu na popsaný zájem, chráněný vodním zákonem. Stavby bateriových úložišť představují při krizových situacích (poruše, požáru či zaplavení) významné riziko pro povrchové a podzemní vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou technologii, není jejich vyloučení z ochranných pásmech vodních zdrojů podchyceno ve stávajících dokumentech o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů.	
13.	MMR-33527-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99czzm	AOV89	**AOV89 VLČÍ DOLA** Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **souhlasné stanovisko** k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOV89 VLČÍ DOLA (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:** **<u>1. Za oblast ochrany přírody a krajiny:</u>** <u>Upřesnění a doplnění stávajících podmínek v Opatření obecné povahy pro AO:</u> 3.1.a) Doplnit: **Konkrétní umístění VTE nesmí být v prostoru vrcholové partie Císařovy hůrky a musí v maximální míře respektovat dálkové výhledy na Krkonoše z vrchu Tábor od Tichánkovy rozhledny.**	**Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV89 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3.1.b) *Přitom v žádné části areálu nesmí výška staveb a zařízení pro ukládání elektřiny přesáhnout* **4,0 m,** *měřeno od upraveného terénu….* 3.1.c) Doplnit: **Oplocení pak bude takového technického provedení, které nebude umožňovat zraňován či úhyn ptáků při přeletu oplocení.** 3.2.a) Doplnit za první větu: **Provozovatel současně předloží způsob technického provedení zajištění vypínání VTE a způsob informování o plnění podmínky orgánu státní správy na úseku ochrany přírody.** <u>Nové podmínky do Opatření obecné povahy pro AO:</u> 2. V průběhu přípravy konkrétního záměru pro využití AO ve smyslu § 2 písm. a) ZOZE bude proveden doplňující biologický průzkum s ohledem na konkrétní umístění samotných VTE a dalších staveb v případě, že budou umísťovány do přírodních biotopů, především se zaměřením na bezobratlé a rostliny. Provedený průzkum může vést k vyloučení postupu dle § 27 odst.2 ZOZE. **<u>3. Za oblast ochrany ZPF:</u>** 1) U záměrů OZE se související technickou infrastrukturou přednostně využívat nezemědělskou půdu. Pokud budou záměry umisťovány na zemědělské půdě tak v nezbytně nutném rozsahu záborů ZPF. 2) Zemědělské pozemky odsouhlasené k využití OZE zůstanou součástí ZPF, přípustné je dočasné odnětí. 3) U záměrů OZE na zemědělském půdním fondu navrhovat hospodárné využití skrývek. 4) V terénu budou označeny hranice dočasného záboru, které budou důsledně respektovány. 5) Při realizaci OZE využívat stávající dopravní infrastrukturu a nenarušovat stávající cestní síť. 6) Přístupové komunikace navrhovat s použitím propustných a vodu vsakujících materiálů. 7) Vyvedení výkonu OZE realizovat přednostně v přístupových komunikacích s omezením ukládat další vedení do zemědělských pozemků. 8) Při ukládání kabelového vedení do země zamezit vzniku odvodnění lokalit na způsob meliorací. 9) Po ukončení nezemědělské činnosti OZE zajistit opětovné zemědělské využití pozemků. **<u>4. Za oblast ochrany lesa:</u>** 1) Veškeré navrhované zábory PUPFL budou koncipovány jako dočasné, s výjimkou případů, které odsouhlasí orgán státní správy lesů a kde rekultivace nebude možná nebo účelná. 2) Jednotlivé stavby budou umisťovány tak, aby nevznikaly labilní porostní stěny náchylné k poškození větrem a sekundárními škůdci, zejména ne na styku PUPFL a ZPF 3) Pokud bude nutné ke staveništi přivést novou cestu, mělo by se jednat o cestu s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. 4) Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. 5) Při umístění stožárů budou zohledněny přírodní podmínky a kategorie lesa. V maximální míře je třeba se vyhnout vodou ovlivněným a exponovaným stanovištím a lesům ochranným a lesům zvláštního určení. 6) Připojení k elektrické síti bude provedeno jako podzemní, především v lesních cestách a takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. 7) Doprovodné stavby (zejména bateriová úložiště) budou přednostně realizovány mimo PUPFL případně na plochách staveniště. Tyto stavby nesmí vyvolávat další požadavky na omezení nebo odnětí PUPFL z hlediska požární ochrany. 8) Plochy nezbytného staveniště budou rekultivovány a zalesněny, pokud orgán státní správy lesů neumožní jejich využití jinak **5. Stanovisko vodoprávního úřadu:** 1) Pro navazující řízení dle stavebního zákona bude zpracován hydrogeologický posudek, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality. 2) Stavby bateriových úložišť nebudou zasahovat do ploch stávajících i v budoucnu stanovených ochranných pásem vodních zdrojů I. i II. stupně. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny: Uvedená AO byla posouzena z hlediska možného dotčení příslušných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), konkrétně § 4 odst. 2, § 5a odst. 1 ve spojení s § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 49 a 50 odst. 1 ve spojení s § 56 ZOPK. Uvedená ustanovení ZOPK budou vymezením AO dotčena a je proto je souhlas podmíněn upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. § 4 odst. 2 ZOPK – na území AO se nacházejí významné krajinné prvky (VKP) les, vodní tok a niva toku. Všechny tyto VKP mohou být záměry umísťované v AO dotčeny. Bez přesného umístění jednotlivých záměrů a souvisejících staveb nelze určit přesnou míru dotčení. Jsou proto stanovena obecná podmiňující a zmírňující podmínky a opatření pro využití AO, které povedou k minimálnímu dotčení těchto VKP. Při jejich dodržení lze vyloučit, že by vymezením a využitím AO došlo ke zničení nebo poškození, popř. ohrožení nebo oslabení eko – stabilizačních funkcí VKP les, tok a niva toku. Podmínky stanovené v návrhu územního opatření považuje krajský úřad za dostatečné a nenavrhuje žádné jejich doplnění. § 12 odst. 2 ZOPK – umístění záměrů v AO povede ke snížení a změně krajinného rázu. Krajský úřad považoval za nezbytné upravit navržené podmínky stanovené k ochraně krajinného rázu, jejichž snahou je zmírnit negativní dopad záměrů v AO na krajinný ráz. Především snížil výšku VTE a výšku staveb v úložišti elektřiny. Přestože se jedná jen o dílčí úpravy výšky staveb v AO,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					má krajský úřad za to, že to sníží pohledovou zátěž staveb a zmírní dopady na ráz krajiny v AO i okolí. Za dodržení podmínek stanovených v návrhu opatření a při zohlednění požadované úpravy podmínek.3.1.a) a b) lze s dotčením krajinného rázu vyslovit souhlas § 56 ZOPK – umístěním záměrů v ploše AO lze předpokládat porušení zákazů uvedené v § 49 odst. 1 a § 50 odst. 2 ZOPK. V ploše AO je evidováno velké množství zvláště chráněných druhů ptáků a netopýrů, nelze vyloučit i další druhy (bezobratlé, obojživelníci, rostliny). Podle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK se má za to, že plánování, výstavba, modernizace a provoz zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu a že slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, a to při poměřování veřejných zájmů pro účely posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 odst. 1 a existence zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přípravě návrhu opatření předcházelo hodnocení, zda záměr není spojen s významnými nepříznivými účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat (SEA). Nebyly zjištěny významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Má se tedy za to, že jde o záměr sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti. Podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení je splněna. Vymezení akceleračních zón změnou č. 2 ÚRP se týká celého území České republiky. Změna č. 2 ÚRP prověřila vymezení akceleračních oblastí jako oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z energie slunečního záření a z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie. Cíle vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nelze dosáhnout jinak. Je splněna i podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. AO je vymezena mimo hlavní přírodně cenné lokality, umístěna mimo oblasti s vysokým a extrémním rizikem ptáků a netopýrů. Jsou nastaveny podmínky pro ochranu ptáků a netopýrů včetně provozních podmínek VTE. Vzhledem ke koncentraci vodních ekosystémů je stanovena i ochrana obojživelníků v období jarní migrace. Byly stanoveny podmínky monitoringu za účelem obecné ochrany ptáků a z důvodu ochrany citlivých druhů netopýrů V návrhu opatření jsou tedy obsaženy podmínky, jejichž účelem je vyloučení nebo podstatné omezení nepříznivých dopadů těchto záměrů s ohledem na zákazy stanovené v ZOPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. Pro možnost posoudit dopady i na druhy, které nebyly řádně hodnoceny (bezobratlí, rostliny) doplnil krajský úřad novou podmínku týkající se doplňujícího biologického průzkumu při přípravě konkrétního záměru. § 5a) ZOPK – umístěním záměrů pro využití OZE v ploše akcelerační oblasti nelze vyloučit porušení zákazů uvedených v § 5a odst. 1 ZOPK. Jsou však nastaveny podmínky v návrhu opatření, které tyto negativní vlivy minimalizují. Současně krajský úřad doplnit – upřesnil podmínku (3.1.c), která se ochrany ptáků přímo dotýká. K úmyslnému rušení ve smyslu § 5a odst. 1 ZOPK nebude, při respektování podmínek, docházet. Ke splnění požadavků ve smyslu § 56 odst.6 ZOPK: I. Označení druhů a množství ovlivněných ZCHD není možné bez přesného určení jednotlivých záměrů v AO stanovit. Současně bude s časem a podmínkami proměnlivé. II. Prostředky, způsoby nebo metody povolené pro odchyt – nebyly posuzovány. V souvislosti s realizací záměru není třeba odchyty provádět.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					III. Podmínky, časové a místní okolnosti, za nichž lze činnost provádět, jsou již stanoveny v podmínkách opatření IV. Způsob kontrol, které krajský úřad bude provádět – nelze nyní jednoznačně stanovit S ohlede na výše uvedené, je souhlasné stanovisko krajského úřadu podmíněno upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření Ad.3.1.a + b) Z hodnocení SEA vyplývá, že území AO se vyznačuje vysokou koncentrací kulturně-historických hodnot a významnými dálkovými výhledy na Krkonoše. Hodnocení SEA uvádí, že je nutné respektovat prostor vrcholové partie Císařovy hůrky a ochránit dálkové výhledy na Krkonoše. Přesto neukládá žádné faktické omezující podmínky, které by respektovaly tyto hodnoty krajinného rázu. Pouhé doporučení v textu hodnocení je nedostatečné a absence podmínek směřující k ochraně definovaných hodnot de facto popírá vlastní hodnocení AO. Krajský úřad proto požaduje doplnit podmínku o požadavek, který vyplývá z hodnocení SEA, ale nebyl do opatření obecné povahy, jakkoliv promítnut. Tj. neumísťovat VTE do vrcholové partie Císařovy hůrky, a především umístit jednotlivé VTE tak, aby byl v maximálně možné míře zachován dálkový pohled na Krkonoše s turisticky významného místa – vrcholu Tábor od Tichánkovy rozhledny. Je třeba, aby z tohoto významného bodu v území byl zachován alespoň částečně věžemi VTE nerušený výhled na Krkonoše. Velikost AO, i přes vyšší počet navržených VTE (13) dle názoru krajského úřadu umožní tuto podmínku týkající se umístění VTE zohlednit, a přesto AO využít. Ze stejného pohledu se jeví neodůvodněná, a i neodůvodnitelný výška kontejnerů 8 m. Při možné rozloze 0,6 ha na celou AO se při přípustné výšce 8 m jedná o vizuálně výraznou stavbu s velmi negativním dopadem na krajinný ráz, která bude kumulativně zhoršovat dopady záměrů v AO na krajinný ráz. I s ohledem ke skutečnosti, že není běžné stavět pro VTE úložiště elektřiny, bude, dle názoru krajského úřadu, zcela dostatečné ponechat tuto možnost v AO s omezením výšky na 4,0 m, tj. na jeden kontejner. Tak bude umožněna případné ukládání energie v místě AO a zároveň se sníží další negativní dopady staveb v AO na krajinný ráz. Ad.3.1.c) Podmínka vychází z potřeby chránit běžné druhy ptáků ve smyslu § 5b odst. i ZOPK, respektive je nutné, aby oplocení nebylo ze žiletkového plotu, nemělo žádné další ostré nástavby či jiné technické provedení, které by mohlo způsobit zranění či úhyn ptáků. Oplocení není výškově omezené, ale zpravidla se staví ve výšce 180-200 cm, což je výška, kde se drobné zpěvné ptactvo, ale i dravci a sovy při lovu, mohou pohybovat. Je to pak standartní podmínka, která je ukládána orgány ochrany přírody při povolování oplocení areálů ve volné přírody. Ad.3.1.a) Každá podmínka musí být vymahatelná a z pohledu příslušného orgánu ochrany přírody i kontrolovatelná. Je proto nutné upozornit provozovatele, že součástí plnění této podmínky musí být i návrh technického provedení této podmínky (např. forma automatického či dálkového vypínání po dohodě se zemědělci, cloudové úložiště provozu VTE, kde bude možné dohledat data o vypnutí VTE – stejně jako v případě vypínání VTE při omezování provozu pro netopýry apod.) Ad.1) S ohledem na typ AO nebylo možné provádět cílený průzkum míst, kde budou umísťovány jednotlivé VTE, úložiště a další doplňkové stavby. Je ale nutné eliminovat negativní dopady na zvláště chráněné druhy, jejichž výskyt nebylo možné zohlednit při vymezování AO, především tedy bezobratlé a rostliny. Tento doplňující průzkum umožní směřovat umístění VTE i dalších staveb do nekolizních míst a současně sníží riziko následného uplatnění postupu dle z § 27 odst.2 ZOZE. Uvedená podmínka je tak i v zájmu investora. <u>Odůvodnění za oblast ochrany ZPF:</u> 1) Je veřejným zájmem minimalizovat zábory zemědělské půdy. 2) Dočasnost využití zemědělské půdy pro nezemědělské účely zajistí možnost zpětného navrácení funkcím ZPF.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3) Je žádoucí využit skrývky ke zlepšení půdních vlastností okolních zemědělských pozemků ohumusováním, oproti dlouhodobému sladování skrývek na deponiích v předpokládaném časovém období životnosti technologie (až 30 let), kde dochází k degradaci skryté zeminy. 4) Tato podmínka je stanovena za účelem ochrany okolních zemědělských pozemků před nezemědělským využitím. 5) Podmínka směřuje k využití již vybudované cestní sítě v území i s ohledem na minimalizaci záborů při dalším budováním nových přístupových cest. Současně by neměla být stávající cestní síť budováním záměrů OZE omezována. 6) Stanovení propustných a vsakujících vrstev má zabránit rychlému odtoku vod z lokalit, neboť se v rámci OZE bude jednat o kopcovitá území, kdy by asfaltový povrch působil jako odvodňovací svod. 7) Tato podmínka je vymezena proto, aby bylo vyloučeno omezení zemědělské činnosti např. při pojezdech zemědělské techniky, při orbě, kdy by docházelo ke střetům s mělce uloženou kabeláží v pozemcích ZPF. 8) Podmínka je stanovena za účelem předcházení odvodnění lokalit v důsledku pokládání kabelů do země, kdy by případné vysypání lože drtí či pískem mohlo mít charakter odvodňovacích zařízení. 9) Je zájmem ochrany ZPF aby dotčené pozemky po OZE sloužily k opětovnému zemědělskému hospodaření a obnovit produkční a mimoprodukční funkce půdy. Je třeba respektovat požadavky dle § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF a dalších právních předpisů na úseku ochrany ZPF <u>Odůvodnění za oblast ochrany lesa:</u> 1) Technologie větrných elektráren jsou obvykle dočasné. Z hlediska veřejného zájmu zachování lesa dle § 1 lesního zákona je tedy třeba obecně trvat po ukončení provozu na lesnické rekultivaci. To nebrání tomu, aby při výměně technologií bylo opakovaně povoleno dočasné odnětí, je však třeba zabránit tomu, aby po případném ukončení provozu zařízení nebyly tyto plochy využity jinak bez vlivu orgánu státní správy lesů. 2) Realizací záměru dojde k záboru PUPFL a sním spojené odlesnění. Nevhodně provedeným odlesněním vznikají sekundární škody, které mnohdy plošně významně převyšují rozsah samotného záboru., Tomu je třeba předejít. Při projekci záměru je tak potřeba spolupracovat s odborníkem na ochranu lesa. 3) Krajský úřad chápe potřebu přivedení cest k realizaci a provozu záměru. Tyto cesty musí být zároveň využitelné pro lesní hospodaření a musí být navrženy s ohledem na potřeby ochrany lesa. Nedostatečné odvodnění a přílišný podélný sklon jsou nejčastějšími příčinami destrukce cest, následné rýhové eroze a související poškození lesa. Je proto nepřípustné, aby cesty byly poddimenzovány. 4) Nové cesty jsou stavěny za účelem realizace a provozu záměru, proto musí provozovatel větrného parku zajistit i jejich údržbu. 5) Stavby ve svažitých, nestabilních a podmáčených terénech budou technologicky a plošně náročnější, což je proti zájmům chráněným lesním zákonem. Na svažitých stanovištích může dojít k destabilizaci svahů a na vodou ovlivněných stanovištích k narušení vodního režimu v lesích. Dle	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					§ 36 odst. 2 lesního zákona je v lesích ochranných třeba hospodařit tak, aby byly zachovány především jejich ochranné funkce. Dle § 15 odst. 2 lesního zákona v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy zařazeny do kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 6) Připojení jednotlivých elektráren k síti musí být zajištěno kabelovým vedením, které bude vedeno, pokud možno, v komunikacích, aby se minimalizovaly požadavky na omezení PUPFL z důvodu ochranného pásma. Technické provedení musí být takové, aby neomezovalo vlastníka lesa při volbě lesnických a dopravních technologií. 7) Zachování lesa je veřejným zájmem dle § 1 lesního zákona a zábory by měly být realizovány pouze v nezbytném rozsahu. Pokud to technické řešení umožní, je třeba doprovodné stavby realizovat mimo PUPFL. Zejména bateriová úložiště mohou z důvodu požární ochrany vyvolat potřebu omezení nebo odnětí PUPFL na poměrně velké ploše. 8) Plocha staveniště, která obvykle významně převýší plochu půdorysu stavby, je záborem PUPFL, a proto by měla být po dokončení stavby využita pro lesnické hospodaření případně za jiným účelem ve veřejném zájmu. Případné zachování těchto ploch, z nichž mnohé budou zpevněné, bude řešeno ad hoc dle místních podmínek při povolení záměru. Krajský úřad dále upozorňuje, že je třeba respektovat požadavky na zábor PUPFL stanovené v § 13 odst. 2 lesního zákona. <u>Odůvodnění stanoviska vodoprávního úřadu:</u> Podmínka zpracování hydrogeologického posudku, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality je navržena vzhledem k neznalosti bližších parametrů způsobu založení konkrétního záměru, neznalosti místních hydrogeologické situace a v důsledku tak na nemožnost vyloučení vlivu na popsaný zájem, chráněný vodním zákonem. Stavby bateriových úložišť představují při krizových situacích (poruše, požáru či zaplavení) významné riziko pro povrchové a podzemní vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou technologii, není jejich vyloučení z ochranných pásmech vodních zdrojů podchyceno ve stávajících dokumentech o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů.	
14.	MMR-33528-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99bn	AOS14	**AOS14 SELSKÁ VRCHA** Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **<u>souhlasné stanovisko</u>**	**AOS14 Selská Vrcha** **Neakceptováno.** Podmínka zajištění průchodnosti území je již obsažena v územním opatření. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOS14 SELSKÁ VRCHA (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:** **1. Za oblast ochrany přírody a krajiny:** Krajský úřad nenavrhuje žádné další podmínky pro využití AO. **2. Za oblast ochrany ZPF:** Krajský úřad nenavrhuje z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“), podmínky pro využití AO. **3. Za oblast ochrany lesa:** Pokud by realizace záměru způsobila ztížení podmínek lesní dopravy, bude součástí záměru řešení náhradního zpřístupnění lesa. **4. Stanovisko vodoprávního úřadu:** Krajský úřad nepředpokládá, že by vymezení zóny a její využití mělo významný vliv na zájmy chráněné zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších přepisů, proto nestanovuje žádné podmínky ke zmírnění negativního vlivu. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny: Na části plochy AO je již víc jak 10 let provozována fotovoltaická elektrárna, na zbylé části AO se pak nyní staví FVE (předpoklad dokončení stavby podzim 2026). Pro tento záměr byla vydána výjimka dle § 56 ZOPK. Krajinný ráz dle § 12 ZOPK či významné krajinné prvky dle § 4 odst.2 ZOPK stavbou dotčeny nebyly. Stejně tak nebudou dotčeny zákazy uvedené v § 5a ZOPK.S ohledem na uvedené nenavrhuje krajský úřad podmínky pro využití AO z hlediska ZOPK. Odůvodnění za oblast ochrany ZPF: Dokumentací je zábor zemědělského půdního fondu v AO vyčíslen na 78,14 ha zemědělské půdy III., IV. a V. třídy ochrany. Celkový rozsah oblasti dle podkladů činí 97,7 ha. Avšak údaje uváděné dokumentací neodpovídají zápisům v katastru nemovitostí. AO je celá vymezována na nezemědělských pozemcích, které jsou v katastru nemovitostí vedeny jako ostatní plocha se způsobem využití neplodná půda, resp. jiná plocha, resp. ostatní komunikace. V dané lokalitě se ve východní části nachází funkční fotovoltaická elektrárna a v západní části je schválen záměr FVE, který je ve fázi realizace. Jelikož i v minulosti byly záměrem FVE dotčeny pouze nezemědělské pozemky, neuplatňoval krajský úřad, jako orgán ochrany zemědělského půdního fondu, podle § 13 odst. 1 písmene b), v povolovacích řízeních k výstavbě žádné námitky. S ohledem na uvedené nenavrhuje podmínky pro využití AO z hlediska zákona o ochraně ZPF.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění za oblast ochrany lesa: Vymezení zóny nepředpokládá zábor PUPFL, zasahuje do 30 m od okraje lesa. Návrhem opatření stanovený 20 m odstup solárních panelů od lesa považujeme za dostatečný. Zóna je plošně rozlehlá a sousedí s PUPFL. Možným důsledkem realizace záměru je ztížení lesní dopravy, a to přerušením přibližovacích či odvozních linií zaplněním sousedních ploch FTV panely nebo oplocením. Součástí záměru pak musí být i dopravní řešení, např. Obvodovou komunikací vně oplocení.	
15.	MMR-33530-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Souhlasné** (za splnění podmínek)	99czzy	AOV104	**AOV104 ČERNÝ HÁJ** Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 písm. a) bodu 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku k vydání jednotného enviromentálního stanoviska k záměru pro využití obnovitelného zdroje energie v akcelerační oblasti a jako orgán příslušný podle § 107 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů k vydání rozhodnutí o výjimce podle § 23a odst. 8 zákona o vodách,, vydává dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „ZOZE“) ve spojení s § 4 odst. 2, § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a § 14 odst. 2 a § 16 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích **souhlasné stanovisko** k návrhu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatření pořizovanému pro akcelerační oblast AOV104 ČERNÝ HÁJ (dále jen „AO“) **za splnění následujících podmínek:** **1. Za oblast ochrany přírody a krajiny:** Upřesnění a doplnění stávajících podmínek v Opatření obecné povahy pro AO: 3.1.a) *Výška větrných elektráren v akcelerační oblasti nepřesáhne* **200,0 m** *měřeno od úrovně styku stožáru (tubusu) větrné elektrárny se základem po horní úvrať listů.* Doplnit: **Konkrétní umístění VTE pak musí respektovat hlavní pohledové vazby směrem od zástavby okolních obcí na Krkonoš (především od Bukoviny u Čisté a Dolní Kalné).** 3.1.b) Požadujeme **vypuštění části podmínky týkající se umožnění výstavby areálů pro skladování elektřiny v AO. Tj. bude ponechána jen první věta podmínky**. 3.1.c) Doplnit: **Oplocení pak bude takového technického provedení, které nebude umožňovat zraňování či úhyn ptáků při přeletu oplocení.** 3.2.a) Doplnit za první větu: **Provozovatel současně předloží způsob technického provedení zajištění vypínání VTE a způsob informování o plnění podmínky orgánu státní správy na úseku ochrany přírody.** Nové podmínky do Opatření obecné povahy pro AO: 1. V průběhu přípravy konkrétního záměru pro využití AO ve smyslu § 2 písm. a) ZOZE bude proveden doplňující biologický průzkum s ohledem na konkrétní umístění samotných VTE a	**AOV104 Černý Háj** **Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV104 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					dalších staveb v případě, že budou umísťovány do přírodních biotopů, především se zaměřením na bezobratlé a rostliny. Provedený průzkum může vést k vyloučení postupu dle § 27 odst.2 ZOZE. **2. Za oblast ochrany ZPF:** 1) U záměrů OZE se související technickou infrastrukturou přednostně využívat nezemědělskou půdu. Pokud budou záměry umisťovány na zemědělské půdě tak v nezbytně nutném rozsahu záborů ZPF. 2) Zemědělské pozemky odsouhlasené k využití OZE zůstanou součástí ZPF, přípustné je dočasné odnětí. 3) U záměrů OZE na zemědělském půdním fondu navrhovat hospodárné využití skrývek. 4) V terénu budou označeny hranice dočasného záboru, které budou důsledně respektovány. 5) Při realizaci OZE využívat stávající dopravní infrastrukturu a nenarušovat stávající cestní síť. 6) Přístupové komunikace navrhovat s použitím propustných a vodu vsakujících materiálů. 7) Vyvedení výkonu OZE realizovat přednostně v přístupových komunikacích s omezením ukládat další vedení do zemědělských pozemků. 8) Při ukládání kabelového vedení do země zamezit vzniku odvodnění lokalit na způsob meliorací. 9) Po ukončení nezemědělské činnosti OZE zajistit opětovné zemědělské využití pozemků. **3. Za oblast ochrany lesa:** 1) Veškeré navrhované zábory PUPFL budou koncipovány jako dočasné, s výjimkou případů, které odsouhlasí orgán státní správy lesů a kde rekultivace nebude možná nebo účelná. 2) Jednotlivé stavby budou umisťovány tak, aby nevznikaly labilní porostní stěny náchylné k poškození větrem a sekundárními škůdci, zejména ne na styku PUPFL a ZPF 3) Pokud bude nutné ke staveništi přivést novou cestu, mělo by se jednat o cestu s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. 4) Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. 5) Při umístění stožárů budou zohledněny přírodní podmínky a kategorie lesa. V maximální míře je třeba se vyhnout vodou ovlivněným a exponovaným stanovištím a lesům ochranným a lesům zvláštního určení. 6) Připojení k elektrické síti bude provedeno jako podzemní, především v lesních cestách a takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					7) Doprovodné stavby (zejména bateriová úložiště) budou přednostně realizovány mimo PUPFL případně na plochách staveniště. Tyto stavby nesmí vyvolávat další požadavky na omezení nebo odnětí PUPFL z hlediska požární ochrany. 8) Plochy nezbytného staveniště budou rekultivovány a zalesněny, pokud orgán státní správy lesů neumožní jejich využití jinak. **4. Stanovisko vodoprávního úřadu:** 1) Pro navazující řízení dle stavebního zákona bude zpracován hydrogeologický posudek, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality. 2) Stavby bateriových úložišť nebudou zasahovat do ploch stávajících i v budoucnu stanovených ochranných pásem vodních zdrojů I. i II. stupně. **Odůvodnění:** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny a uplatňuje stanovisko k návrhu územního opatření nebo jeho změny. Odůvodnění za oblast ochrany přírody a krajiny: Uvedená AO byla posouzena z hlediska možného dotčení příslušných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), konkrétně § 4 odst. 2, § 5a odst. 1 ve spojení s § 5b odst. 1, § 12 odst. 2 a § 49 a 50 odst. 1 ve spojení s § 56 ZOPK. Uvedená ustanovení ZOPK budou vymezením AO dotčena a je proto je souhlas podmíněn upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. § 4 odst. 2 ZOPK – na území AO se nacházejí významné krajinné prvky (VKP) les, vodní tok a niva toku. Všechny tyto VKP mohou být záměry umísťované v AO dotčeny. Bez přesného umístění jednotlivých záměrů a souvisejících staveb nelze určit přesnou míru dotčení. Jsou proto stanovena obecná podmiňující a zmírňující podmínky a opatření pro využití AO, které povedou k minimálnímu dotčení těchto VKP. Při jejich dodržení lze vyloučit, že by vymezením a využitím AO došlo ke zničení nebo poškození, popř. ohrožení nebo oslabení eko – stabilizačních funkcí VKP les, tok a niva toku. Podmínky stanovené v návrhu územního opatření považuje krajský úřad za dostatečné a nenavrhuje žádné jejich doplnění. § 12 odst. 2 ZOPK – umístění záměrů v AO povede ke snížení a změně krajinného rázu. Krajský úřad považoval za nezbytné upravit navržené podmínky stanovené k ochraně krajinného rázu, jejichž snahou je zmírnit negativní dopad záměrů v AO na krajinný ráz. Především snížil výšku VTE a vyloučil z AO výstavbu úložišť energie, tj. oplocených plošně i výškově výrazných areálů. Krajský úřad má za to, že se snížením výšky VTE a eliminací dalších technických staveb vizuálně výrazných, sníží pohledová zátěž staveb a zmírní dopady na ráz krajiny v AO i okolí. Za dodržení podmínek stanovených v návrhu opatření a při zohlednění požadované úpravy podmínek.3.1.a) a b) lze s dotčením krajinného rázu vyslovit souhlas. § 56 ZOPK – umístěním záměrů v ploše AO lze předpokládat porušení zákazů uvedené v § 49 odst. 1 a § 50 odst. 2 ZOPK. V ploše AO je evidováno velké množství zvláště chráněných druhů ptáků a netopýrů, nelze vyloučit i další druhy (bezobratlé, obojživelníci, rostliny). Podle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK se má za to, že plánování, výstavba, modernizace a provoz zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k soustavě a související soustava samotná a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu a že slouží veřejnému zdraví a	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					bezpečnosti, a to při poměřování veřejných zájmů pro účely posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 odst. 1 a existence zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Přípravě návrhu opatření předcházelo hodnocení, zda záměr není spojen s významnými nepříznivými účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat (SEA). Nebyly zjištěny významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat. Má se tedy za to, že jde o záměr sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti. Podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení je splněna. Vymezení akceleračních zón změnou č. 2 ÚRP se týká celého území České republiky. Změna č. 2 ÚRP prověřila vymezení akceleračních oblastí jako oblastí nezbytných pro příspěvek ČR k celkovému cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 z hlediska rozvoje výroby energie z energie slunečního záření a z hlediska rozvoje výroby energie z větrné energie. Cíle vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie nelze dosáhnout jinak. Je splněna i podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhů z hlediska ochrany. AO je vymezena mimo hlavní přírodně cenné lokality, umístěna mimo oblasti s vysokým a extrémním rizikem ptáků a netopýrů. Jsou nastaveny podmínky pro ochranu ptáků a netopýrů včetně provozních podmínek VTE. Vzhledem ke koncentraci vodních ekosystémů je stanovena i ochrana obojživelníků v období jarní migrace. Byly stanoveny podmínky monitoringu za účelem obecné ochrany ptáků a z důvodu ochrany citlivých druhů netopýrů V návrhu opatření jsou tedy obsaženy podmínky, jejichž účelem je vyloučení nebo podstatné omezení nepříznivých dopadů těchto záměrů s ohledem na zákazy stanovené v ZOPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. Pro možnost posoudit dopady i na druhy, které nebyly řádně hodnoceny (bezobratlí, rostliny) doplnil krajský úřad novou podmínku týkající se doplňujícího biologického průzkumu při přípravě konkrétního záměru. § 5a) ZOPK – umístěním záměrů pro využití OZE v ploše akcelerační oblasti nelze vyloučit porušení zákazů uvedených v § 5a odst. 1 ZOPK. Jsou však nastaveny podmínky v návrhu opatření, které tyto negativní vlivy minimalizují. Současně krajský úřad doplnit – upřesnil podmínku (3.1.c), která se ochrany ptáků přímo dotýká. K úmyslnému rušení ve smyslu § 5a odst. 1 ZOPK nebude, při respektování podmínek, docházet. Ke splnění požadavků ve smyslu § 56 odst.6 ZOPK: I. Označení druhů a množství ovlivněných ZCHD není možné bez přesného určení jednotlivých záměrů v AO stanovit. Současně bude s časem a podmínkami proměnlivé. II. Prostředky, způsoby nebo metody povolené pro odchyt – nebyly posuzovány. V souvislosti s realizací záměru není třeba odchyty provádět. III. Podmínky, časové a místní okolnosti, za nichž lze činnost provádět, jsou již stanoveny v podmínkách opatření IV. Způsob kontrol, které krajský úřad bude provádět – nelze nyní jednoznačně stanovit S ohlede na výše uvedené, je souhlasné stanovisko krajského úřadu podmíněno upřesněním a doplněním podmínek a zmírňujících opatření. Ad.3.1.a+b) Z hodnocení SEA vyplývá, že území AO se vyznačuje harmonicky utvářenou krajinou Krkonošského podhůří s vysokou koncentrací drobných kulturně-historických hodnot a významnými dálkovými výhledy. Jedná se o pohledově kontaktní prostor s NP Krkonoše. Hodnocení SEA uvádí, že případný zásah VTE by se promítnul nejen do místního obrazu síde l a kulturních prvků, ale i do širšího pohledového rámce. VTE by mohly narušit exponované výhledy na Krkonoše a oslabit uplatnění drobných lokálních dominant v jemně členěné krajině. Dle	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					hodnocení se jedná o, z tohoto pohledu, území citlivé. Dle odůvodnění opatření obecné povahy je nutné chránit výhledy s okolních obcí. Přes uvedené hodnocení dopadů na krajinný ráz neukládá opatření obecné povahy žádné faktické omezující podmínky, které by respektovaly definované hodnoty krajinného rázu a navrhuje max. výšku VTE 250 m, nejvyšší, která je v AO v Libereckém kraji umožněna. To je zcela nepřijatelné a de facto to popírá vlastní hodnocení AO. Krajský úřad proto považuje za nutné snížení výšky VTE na max. výšku 200,0 m. Stejně tak požaduje doplnit podmínku o požadavek, který vyplývá z hodnocení SEA, ale nebyl do opatření obecné povahy, jakkoliv promítnut, tj. že je nutné respektovat dálkové výhledy na Krkonoše z okolních obcí. Pouhý odkaz na potřebu ochrany výhledů v odůvodnění považuje krajský úřad za nedostatečný a nevymahatelný. Velikost AO, i s ohledem na vyšší počet navržených VTE (13) dle názoru krajského úřadu umožní tuto podmínku týkající se umístění VTE zohlednit, a přesto AO využít. S ohledem na cennost území AO z hlediska krajinného rázu a nutnost co nejméně do této krajiny umisťovat nové technické stavby, požaduje krajský úřad zcela vypustit možnost stavět v AO úložiště elektřiny. Bez ohledu na velikost a výšku kontejnerů se vždy v tomto typu krajiny bude jednat o vizuálně výraznou stavbu s velmi negativním dopadem na krajinný ráz, která bude kumulativně zhoršovat dopady záměrů v AO na krajinný ráz. I s ohledem ke skutečnosti, že není běžné stavět pro VTE úložiště elektřiny, nebude absence této možnosti v této AO nijak limitovat její využití. Sníží se tak další možné negativní dopady navazujících staveb v AO na krajinný ráz. Ad.3.1.c) Přestože se možnost oplocování v AO vypuštěním možnosti stavět úložiště významně sníží, je přesto třeba podmínku doplnit. Ta pak vychází z potřeby chránit běžné druhy ptáků ve smyslu § 5b odst. i ZOPK, respektive je nutné, aby oplocení nebylo ze žiletkového plotu, nemělo žádné další ostré nástavby či jiné technické provedení, které by mohlo způsobit zranění či úhyn ptáků. Oplocení není výškově omezené, ale zpravidla se staví ve výšce 180-200 cm, což je výška, kde se drobné zpěvné ptactvo, ale i dravci a sovy při lovu, mohou pohybovat. Je to pak standartní podmínka, která je ukládána orgány ochrany přírody při povolování oplocení areálů ve volné přírody. Ad.3.1.a) Každá podmínka musí být vymahatelná a z pohledu příslušného orgánu ochrany přírody i kontrolovatelná. Je proto nutné upozornit provozovatele, že součástí plnění této podmínky musí být i návrh technického provedení této podmínky (např. forma automatického či dálkového vypínání po dohodě se zemědělci, cloudové úložiště provozu VTE, kde bude možné dohledat data o vypnutí VTE – stejně jako v případě vypínání VTE při omezování provozu pro netopýry apod.) Ad.1) S ohledem na typ AO nebylo možné provádět cílený průzkum míst, kde budou umísťovány jednotlivé VTE, úložiště a další doplňkové stavby. Je ale nutné eliminovat negativní dopady na zvláště chráněné druhy, jejichž výskyt nebylo možné zohlednit při vymezování AO, především tedy bezobratlé a rostliny. Tento doplňující průzkum umožní směřovat umístění VTE i dalších staveb do nekolizních míst a současně sníží riziko následného uplatnění postupu dle z § 27 odst.2 ZOZE. Uvedená podmínka je tak i v zájmu investora. <u>Odůvodnění za oblast ochrany ZPF:</u> Odůvodnění podmínek: 1) Je veřejným zájmem minimalizovat zábory zemědělské půdy. 2) Dočasnost využití zemědělské půdy pro nezemědělské účely zajistí možnost zpětného navrácení funkcím ZPF.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3) Je žádoucí využit skrývky ke zlepšení půdních vlastností okolních zemědělských pozemků ohumusováním, oproti dlouhodobému sladování skrývek na deponiích v předpokládaném časovém období životnosti technologie (až 30 let), kde dochází k degradaci skryté zeminy. 4) Tato podmínka je stanovena za účelem ochrany okolních zemědělských pozemků před nezemědělským využitím. 5) Podmínka směřuje k využití již vybudované cestní sítě v území i s ohledem na minimalizaci záborů při dalším budováním nových přístupových cest. Současně by neměla být stávající cestní síť budováním záměrů OZE omezována. 6) Stanovení propustných a vsakujících vrstev má zabránit rychlému odtoku vod z lokalit, neboť se v rámci OZE bude jednat o kopcovitá území, kdy by asfaltový povrch působil jako odvodňovací svod. 7) Tato podmínka je vymezena proto, aby bylo vyloučeno omezení zemědělské činnosti např. při pojezdech zemědělské techniky, při orbě, kdy by docházelo ke střetům s mělce uloženou kabeláží v pozemcích ZPF. 8) Podmínka je stanovena za účelem předcházení odvodnění lokalit v důsledku pokládání kabelů do země, kdy by případné vysypání lože drtí či pískem mohlo mít charakter odvodňovacích zařízení. 9) Je zájmem ochrany ZPF aby dotčené pozemky po OZE sloužily k opětovnému zemědělskému hospodaření a obnovit produkční a mimoprodukční funkce půdy. Je třeba respektovat požadavky dle § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF a dalších právních předpisů na úseku ochrany ZPF <u>Odůvodnění za oblast ochrany lesa:</u> 1) Technologie větrných elektráren jsou obvykle dočasné. Z hlediska veřejného zájmu zachování lesa dle § 1 lesního zákona je tedy třeba obecně trvat po ukončení provozu na lesnické rekultivaci. To nebrání tomu, aby při výměně technologií bylo opakovaně povoleno dočasné odnětí, je však třeba zabránit tomu, aby po případném ukončení provozu zařízení nebyly tyto plochy využity jinak bez vlivu orgánu státní správy lesů. 2) Realizací záměru dojde k záboru PUPFL a sním spojené odlesnění. Nevhodně provedeným odlesněním vznikají sekundární škody, které mnohdy plošně významně převyšují rozsah samotného záboru., Tomu je třeba předejít. Při projekci záměru je tak potřeba spolupracovat s odborníkem na ochranu lesa. 3) Krajský úřad chápe potřebu přivedení cest k realizaci a provozu záměru. Tyto cesty musí být zároveň využitelné pro lesní hospodaření a musí být navrženy s ohledem na potřeby ochrany lesa. Nedostatečné odvodnění a přílišný podélný sklon jsou nejčastějšími příčinami destrukce cest, následné rýhové eroze a související poškození lesa. Je proto nepřípustné, aby cesty byly poddimenzovány. 4) Nové cesty jsou stavěny za účelem realizace a provozu záměru, proto musí provozovatel větrného parku zajistit i jejich údržbu. 5) Stavby ve svažitých, nestabilních a podmáčených terénech budou technologicky a plošně náročnější, což je proti zájmům chráněným lesním zákonem. Na svažitých stanovištích může dojít k destabilizaci svahů a na vodou ovlivněných stanovištíc h k narušení vodního režimu v lesích. Dle § 36 odst. 2 lesního zákona je v lesích ochranných třeba hospodařit tak, aby byly zachovány především jejich ochranné funkce.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Dle § 15 odst. 2 lesního zákona v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy zařazeny do kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 6) Připojení jednotlivých elektráren k síti musí být zajištěno kabelovým vedením, které bude vedeno, pokud možno, v komunikacích, aby se minimalizovaly požadavky na omezení PUPFL z důvodu ochranného pásma. Technické provedení musí být takové, aby neomezovalo vlastníka lesa při volbě lesnických a dopravních technologií. 7) Zachování lesa je veřejným zájmem dle § 1 lesního zákona a zábory by měly být realizovány pouze v nezbytném rozsahu. Pokud to technické řešení umožní, je třeba doprovodné stavby realizovat mimo PUPFL. Zejména bateriová úložiště mohou z důvodu požární ochrany vyvolat potřebu omezení nebo odnětí PUPFL na poměrně velké ploše. 8) Plocha staveniště, která obvykle významně převýší plochu půdorysu stavby, je záborem PUPFL, a proto by měla být po dokončení stavby využita pro lesnické hospodaření případně za jiným účelem ve veřejném zájmu. Případné zachování těchto ploch, z nichž mnohé budou zpevněné, bude řešeno ad hoc dle místních podmínek při povolení záměru. Krajský úřad dále upozorňuje, že je třeba respektovat požadavky na zábor PUPFL stanovené v § 13 odst. 2 lesního zákona. <u>Odůvodnění stanoviska vodoprávního úřadu:</u> Podmínka zpracování hydrogeologického posudku, který vyloučí vliv založení stavby na podzemní vody z hlediska ovlivnění jejich proudění, vlivu na okolní vodní zdroje a z hlediska ovlivnění jejich kvantity a kvality je navržena vzhledem k neznalosti bližších parametrů způsobu založení konkrétního záměru, neznalosti místních hydrogeologické situace a v důsledku tak na nemožnost vyloučení vlivu na popsaný zájem, chráněný vodním zákonem. Stavby bateriových úložišť představují při krizových situacích (poruše, požáru či zaplavení) významné riziko pro povrchové a podzemní vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou technologii, není jejich vyloučení z ochranných pásmech vodních zdrojů podchyceno vestávajících dokumentech o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů.	
16.	MMR-33533-2026-81 **Krajský úřad Libereckého kraje** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Bez vyjádření**	99czzz	AOV105	**AOV105 BOROVNICE** Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska pro záměr pro využití OZE v akcelerační oblasti, je v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) bod 8 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dotčeným orgánem při pořizování územního opatření a jeho změny. Vzhledem k tomu, že akcelerační oblast AOV105 BOROVNICE se nachází na území více správních obvodů, přičemž větší část náleží obvodu Královéhradeckého kraje, **uplatní stanovisko k AOV105 BOROVNICE Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí**.	**Vzato na vědomí.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV105 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.
17.	MMR-33534-2026-81 **Plzeňský kraj**	**Připomínka**	99ci, 99cze, 99czi, 99czj, 99czk, 99czp, 99czq	AOV25, AOV51, AOV55, AOV56, AOV57, AOV62, AOV63	Připomínky k návrhu Změny č. 2 ÚRP Vážení, v příloze zasíláme připomínky k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu za Plzeňská kraj ve smyslu § 24 odst. 2 písm. a), ve vazbě na § 94 odst. 3 stavebního zákona. Tyto připomínky projednala Rada Plzeňského kraje usnesením č. 2214/26 dne 11. 05. 2026.	**Akceptováno částečně.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV63 vypuštěna, AOV56 a AOV62 zredukována

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Připomínky Plzeňského kraje k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojové plánu ČR A) připomínky obecné Plzeňský kraj primárně chce upozornit, že zveřejněním návrhu Změny číslo 2 územního rozvojového plánu ČR (dále i jen Změna č. 2 ÚRP) došlo k vyjádření značného nesouhlasu ze strany dotčených obcí. Tyto nesouhlasy byly zaslány Plzeňskému kraji. Ačkoliv obce mohou samostatně uplatňovat k návrhu Změny č. 2 ÚRP připomínky, tak Plzeňský kraj nesouhlas obcí podporuje, neboť dosud byly obce v procesu Změny č. 2 ÚRP ignorovány. V návrhu zadání Změny č. 2 ÚRP je odkazováno na splnění milníku 346 dle CID Národního plánu obnovy. Tento milník je dle provozního ujednání mezi EU a ČR (https://planobnovy.gov.cz/wp-content/uploads/2024/12/provozni-ujednani-operational-arrangements-mezi-eu-a- cr.pdf) podmíněn doložením kopií relevantních aktů, které byly připraveny na základě transparentního dialogu se samosprávami a to jak lokálními, tak regionálními. Dosud nelze hovořit o splnění podmínky transparentní diskuze, a to zejména ve vtahu k obcím. Z tohoto důvodu obce, které vyjádří svůj nesouhlas, by měly být vyslyšeny. Přílohou tohoto vyjádření jsou tedy rovněž Plzeňským krajem do této chvíle evidovaná vyjádření a nesouhlasy obcí. Plzeňský kraj je požaduje respektovat. 1. regionální rozvoj Z § 4 odst. 3 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie, dále jen „zákon ZOZE“) vyplývá, že při vymezování akcelerační oblasti se upřednostňují umělé a zastavěné plochy, jako jsou dopravní infrastruktura a její blízké okolí, parkoviště, zemědělské stavby a stavby pro průmysl včetně nádvoří, skládky, území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, umělé vodní útvary, případně objekty technické vodohospodářské infrastruktury, a dále znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství. Navrhované akcelerační oblasti na území Plzeňského kraje nesplňují výše uvedené požadavky, jelikož jsou vymezeny ve volné krajině, vesměs na zemědělské půdě, kterou lze využívat pro zemědělství. Z Územní studie rozvoje větrných a fotovoltaických elektráren na území Plzeňského kraje, prosinec 2025 (Společnost Ateliér Cihlář-Svoboda s.r.o. – Vondráčková), která slouží jako odborný podklad pro pořizování územně plánovacích dokumentací (§ 67 odst. 2 stavebního zákona a zároveň je v návrhu Změny č. 2 ÚRP zmiňována) vyplývá, že pro splnění cílů Národního klimaticko-energetického plánu ČR (1,5 GW do roku 2030) je potřeba na území Plzeňského kraje vymezit území pro 75 MW výkonu z obnovitelných zdrojů energie. Tento výkon přestavuje přibližně 15 VTE na území Plzeňského kraje do roku 2030. Celkový odhadový výkon 7 navrhovaných akceleračních oblastí pro VTE na území Plzeňského kraje v návrhu Změny č. 2 ÚRP činí 304,5 MW. Tento nepoměr je zcela zásadní, Plzeňský kraj tak na základě níže uvedených připomínek požaduje zmenšení či zrušení jednotlivých akceleračních oblastí a to tak, aby navržené plochy umožnily umístění max. 75 MW výkonu ve větrných elektrárnách. Ačkoliv v zadání Změny č. 2 ÚRP je provazba na milník č. 346 dle CID Národního plánu obnovy, který stanovuje cíl 3 GW, tak z návrhu Změny č. 2 ÚRP vyplývá, že cca polovinu této kapacity se navrhuje využít pro výrobu ze slunečního záření. Z tohoto důvodu lze použít návrh, který je obsažen na straně 57 zmiňované území studie. Tento návrh se opírá o výstupy dlouhodobých analýz Ústavu fyziky atmosféry AV ČR, včetně studie Aktualizace potenciálu větrné energie v České republice z perspektivy roku 2020. K tomuto lze doplnit, že aktuálně Plzeňský kraj eviduje záměr na výstavbu 3 VTE na území obce Kozolupy, kde bylo vydáno kladné jednotné environmentální stanovisko (PK-ŽP/567/26) a aktuálně je podán návrh a vedeno řízení o povolení záměru u příslušného stavebního úřadu (sp. zn. DESU/027004/25 – „VTE Kozolupy“). To jen dokladuje, že k naplnění cílů pro Plzeňský kraj	**Ad A) Obecné připomínky** Vzato na vědomí. Dialog s obcemi je zajištěn projednáním návrhu změny č. 2 ÚRP a souvisejících územních opatření dle příslušných ustanovení stavebního zákona a ZOZE. Ad 1. Regionální rozvoj **Vysvětleno**. Byla brána v úvahu kritéria uvedená v článku 15c odst. 1 písm. a) bod i) směrnice RED III, resp. § 4 odst. 3 ZOZE. S ohledem na stanovené měřítko dokumentace byla upřednostněna území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, brownfieldy, někdejší umělé a zastavěné plochy pro dopravní infrastrukturu – nevyužívaná letiště bývalých vojenských újezdů a jejich blízké okolí), znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství (půda s vysokým erozním ohrožením). Tato kritéria byla uplatněna bezezbytku pro všechny akcelerační oblasti pro FVE a pro několik jednotlivých akceleračních oblastí pro VTE. V případě akceleračních oblastí pro VTE nebylo vždy možno vymezit akcelerační oblast pouze v územích uvedených výše, a to zejména z těchto důvodů: Technologie větrných elektráren vyžaduje značné rozestupy (v řádu stovek metrů) mezi jednotlivými zařízeními. Akcelerační oblasti umožňující výstavbu většího počtu stožárů proto zabírají rozsáhlé území. Ve Změně č. 2 ÚRP nebyly navrhovány oblasti pro VTE menší než 2,5 km^2. Zároveň není žádoucí akcelerační oblasti pro VTE umisťovat v těsné blízkosti obydleného území, což značně limituje využití brownfieldů a dalších zastavěných ploch. Národní klimaticko-energetický plán ČR neobsahuje přepočet národních cílů na jednotlivé kraje. Je zřejmé, že rozložení OZE v rámci krajů nemůže být primárně určováno kritérii jako počet obyvatel nebo rozloha kraje, ale vhodností území z hlediska technického a z hlediska co nejmenšího střetu s jinými veřejnými zájmy (limity využití území).

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					dochází i mimo tzv. akcelerační oblasti, a proto není potřeba na území PK vymezovat takto naddimenzované lokality. V některých navržených lokalitách dochází k situaci, že obce jsou obklopeny akcelerační oblastí ze všech stran a je porušováno tzv. pravidlo 180°. Pravidlo 180° je důležité pro zajištění zrakové pohody obyvatel sídel. Umístění větrných elektráren v bezprostřední blízkosti sídel totiž může narušit krajinné zázemí sídel a omezit obyvatele v možnosti vnímat klidnou, často harmonickou krajinu, zejména s ohledem na pohyb rotujících částí věží. K tomuto tématu lze opět odkázat na územní studii (str. 68). Plzeňský kraj tedy uplatňuje zásadní připomínku, aby došlo k redukci ploch tam, kde by nebyla splněna podmínky pravidla 180°. Zároveň požaduje zmenšení ploch tak, aby od nejbližšího obydlí byl odstup alespoň 500 m. V návrhu zadání změny č. 2 ÚRP v bodu 2 nazvaném „Požadavky na zpracování návrhu Změny č. 2 ÚRP“ je stanoven úkol, že bude zpracována i na základě dalších relevantních územně plánovacích podkladů. Takovým podkladem je rovněž zmiňovaná Územní studie rozvoje větrných a fotovoltaických elektráren na území Plzeňského kraje, která byla vložena do Národního geoportálu územního plánování a informace o jejím zpracovávání jsou dostupné od dubna roku 2025. V souladu s ustanovení § 67 odst. 2 stavebního zákona tedy požadujeme, aby výstupy z této územní studie byly jako odborný podklad respektovány. 2. <u>památková péče</u> Z hlediska zachování pohledových os se nejedná pouze o dominantní národní kulturní památky a kulturní památky v krajině, ale i o významné kulturní památky v jednotlivých sídlech a jejich koncentraci, např. v okr. Plzeň-jih zámek Nebílovy, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách, zámek ve Spáleném Poříčí, zřícenina hradu Vlčtejn. Umístění VTE do výše uvedených lokalit by mělo za následek významné narušení kulturní krajiny tvořící z pohledu památkové péče specifický antropogenní úkaz, který vzniká jako výsledek dlouhodobého a kontinuálního působení mezi lidskou společností a přírodním prostředím. Tento časoprostorový útvar není vnímán pouze jako estetický rámec pro historickou architekturu, nýbrž jako doklad historického vývoje, v němž jsou přírodní složky neoddělitelně propojeny s kulturními stopami lidské činnosti. Základní teoretické vymezení vychází z Úmluvy o ochraně světového dědictví UNESCO, č. 159/1991 Sb., která kulturní krajinu definuje jako společné dílo člověka a přírody, ilustrující vývoj lidských sídel v závislosti na fyzických možnostech a omezeních krajiny. Klíčovým aspektem ochrany kulturní krajiny je zachování měřítka krajinného rázu a ochrana dálkových pohledů a horizontů, které definují vizuální integritu území. Moderní památková péče se nesnaží o zakonzervování krajiny v určitém nehybném stavu, ale usiluje o kultivované řízení změn, které umožní rozvoj území při současném zachování jeho autenticity a kulturní hodnoty pro budoucí generace. Budování masivních stožárů VTE v exponovaných polohách dosažení výše uvedeného cíle neumožňuje. Navržené akcelerační oblasti jsou v převážné většině ve zjevném rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle níž je nutno chránit krajinný ráz jako souhrn přírodních, kulturních a historických hodnot, včetně kulturních dominant a harmonického měřítka krajiny. Větrné elektrárny jako výrazné výškové dominanty představují zásah snižující estetickou hodnotu krajiny a dotčených kulturních památek včetně národních, které tvoří dominanty v krajině. Přínos VTE přitom nemůže převážit nad ochranou krajinného rázu. Potencionální umístění množství VTE do akceleračních oblastí představuje dlouhodobou a takřka nevratnou změnu krajiny s negativním dopadem na kulturní krajinu a odporuje smyslu ochrany krajiny, k níž se Česká republika zavázala.	Územní studie rozvoje větrných a fotovoltaických elektráren na území Plzeňského kraje, prosinec 2025 (Společnost Ateliér Cihlář-Svoboda s.r.o. – Vondráčková), byla při návrhu Změny č. 2 ÚRP a souvisejících územních opatření vzata v úvahu, což je zřejmé i z toho, že vybraná území v uvedené studii a v návrhu Změny č. 2 ÚRP se částečně shodují. Ad 2. Památková péče **Akceptováno částečně.** AOV62 bude redukována v severní části. V rámci zpracování dokumentace byly prověřeny možné negativní dopady na krajinný ráz a možné vizuální dotčení hodnot v území, včetně hodnot z oblasti památkové ochrany. S ohledem na snížení dopadu na krajinný ráz, nemovité kulturní památky a památkově chráněná území byl návrh opakovaně upravován a redukován. Je zřejmé, že nulový vliv akceleračních oblastí, resp. záměrů pro využití OZE v nich umisťovaných, na krajinný ráz, nemovité kulturní památky a památkově chráněná území, nelze s ohledem na povahu těchto záměrů (např. větrné elektrárny) zajistit. Také výstavba OZE představuje veřejný zájem (srov. § 3 odst. 2 energetického zákona), nelze tedy předjímat, že v daných případech “přínos VTE nemůže převážit nad ochranou krajinného rázu.”

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3. životní prostředí V rámci zamezení zaplnění navržených akceleračních oblastí pro oblasti rozvoje větrné energie zastaralými stroji požadujeme, aby byly stanoveny hlukové limity. V současné době přední výrobci těchto zařízení dokáží vyrábět stroje, jejichž hlučnost nepřesahuje 105 db LWA (hladina akustického výkonu). Proto součástí územních opatření požadovat nejvyšší přípustnou hodnotu LWA. Zároveň kromě hluku je třeba řešit i hustotu umístění strojů v rámci lokality. V návrhu Změny č. 2 ÚRP (resp. zdůvodnění k jednotlivým lokalitám) je uvedený výpočet předpokládaného počtu věží v dané lokalitě. Plzeňský kraj požaduje, aby se zcela konkretizovala maximální možná hustota a to max. 1 věž na 1 km2 při současném respektování pravidla 180°. Z odůvodnění návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu vyplývá, že otázka ochrany zemědělského půdního fondu byla zohledněna pouze v obecné rovině, nikoli však vždy způsobem, který by byl ve vztahu ke konkrétně vymezovaným akceleračním oblastem dostatečně přesvědčivý a přezkoumatelný. Odůvodnění sice obsahuje pasáže ke kvalifikovanému odhadu záborů ZPF, k třídám ochrany půdy i k veřejnému zájmu na rozvoji obnovitelných zdrojů energie, avšak v podstatné části pracuje převážně s paušálními tvrzeními. U akceleračních oblastí pro VTE obecně konstatuje, že veřejný zájem na umístění těchto záměrů výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu. Takto formulované závěry však nejsou vždy dostatečně individualizovaně vztaženy ke konkrétním akceleračním oblastem a neumožňují bez dalšího ověřit, proč právě zvolené řešení představuje řešení nejvýhodnější z hlediska ochrany ZPF. Za nedostatečné je proto třeba považovat zejména odůvodnění ve vztahu k požadavkům § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Současně není v potřebné míře doloženo, jak byly do vymezení jednotlivých akceleračních oblastí konkrétně promítnuty zásady plošné ochrany zemědělské půdy podle § 4 zákona č. 334/1992 Sb., zejména zásada preference méně kvalitních půd a posouzení nezbytnosti zásahu do půd I. a II. třídy ochrany. Pokud jde o akcelerační oblasti pro VTE, odůvodnění sice tvrdí, že veřejný zájem na jejich vymezení výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF, toto tvrzení je však formulováno převážně obecně a bez dostatečně podrobného odůvodnění. Právě v této části proto odůvodnění nepůsobí jako dostatečně konkrétní podklad. Dá se tedy zkonstatovat, že Odůvodnění Změny č. 2 ÚRP sice obsahuje pasáže vztahující se k ochraně ZPF a kvalifikovanému odhadu záborů, avšak zdůvodnění přijatého řešení z hlediska § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb. a aplikace zásad podle § 4 téhož zákona je převážně obecné. Zejména není dostatečně odůvodněno, proč právě vymezení konkrétních oblastí představuje navržené řešení variantu nejvýhodnější z hlediska ochrany ZPF a proč veřejný zájem na vymezení těchto oblastí výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF. Tudíž se ke Změny č. 2 ÚRP z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu nelze souhlasně vyjádřit. B) Připomínky k jednotlivým navrženým akceleračním oblastem **AOV 25 – Zahrádka, na území obcí Kunějovice, Všeruby, Horní Bělá, Zahrádka** regionální rozvoj Z návrhu Změny č. 2 ÚRP vyplývá, že navrhované akcelerační oblasti musí mít rozlohu minimálně 2,5 km2. V případě AOV 25 Zahrádka je „uměle“ zahrnut i stávající dobývací prostor, který je však následně de facto vyloučen v územním opatření. Tento nestandardní postup byl zvolen kvůli	Ad 3. Životní prostředí **Neakceptováno.** V územních opatřeních pro akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie je stanovena podmínka zpracovat pro navazující řízení podrobnou hlukovou studii. Vymezení akcelerační oblasti přitom nijak nenahrazuje činnost orgánů ochrany veřejného zdraví v rámci stavebního řízení ke konkrétnímu záměru. Stavebníci VTE tedy ve vlastním zájmu budou muset přijít s řešením, které bude splňovat příslušné hlukové limity. Polohu a počet jednotlivých zařízení uvnitř akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie nelze předjímat. V ÚRP se provádí kvalifikovaný odhad záborů půdního fondu, kterým byl předpokládaný půdní zábor výstavbou VTE a s nimi souvisejících staveb a zařízení odhadnut na 0,7 %. Rovněž byl vzat v úvahu veřejný zájem na zvýšení podílu zastoupení VTE na energetickém mixu ČR (vyjádřený např. plánovaným instalovaným výkonem VTE k roku 2030 a 2050 podle Vnitrostátního plánu České republiky v oblasti energetiky a klimatu) a fakt, že ÚRP vymezuje pouze akcelerační oblasti celostátního významu. Jelikož nebyl shledán důvod, proč by se uvedené předpoklady měly u některé z navržených akceleračních oblastí výrazně lišit od ostatních, byl také předpoklad o převažujícím veřejném zájmu na výstavbě záměrů OZE v akceleračních oblastech vysloven pro všechny akcelerační oblasti pro rozvoj výroby energie z větrné energie společně. Zásady plošné ochrany ZPF byly vzaty v úvahu a jsou konkretizovány podmínkami v jednotlivých územních opatřeních. **Ad B) Připomínky k jednotlivým navrženým akceleračním oblastem** **AOV25 Zahrádka** *Regionální rozvoj* Neakceptováno. Z územního opatření vyplývají z hlediska horního zákona podmínky: o)

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					splnění požadavku na minimální rozlohu akcelerační oblasti 2,5 km2. Z výše uvedeného tedy plyne, že navržená AOV 25 Zahrádka nesplňuje požadavek na minimální rozlohu akceleračních oblastí vymezených v návrhu Změny č. 2 ÚRP, a proto Plzeňský kraj požaduje její vyjmutí z návrhu této územně plánovací dokumentace. životní prostředí z hlediska vymezení AO: - vypustit východní polovinu AO, dle aktuálních údajů ČESON nachází v koridoru dálkových migrantů letounů, popř. nastavit podmínky dle metodiky ČESON - vypustit z AO dobývací prostor – dle podmínky 3.1 p) ÚO nebudou záměry OZE umisťovány v DP, přičemž návrh AO je s výhledem k roku 2030, kdy nelze předpokládat ukončení těžby. Důvodem je i skutečnost, že dle mapy citlivosti druhů ptáků na VTE (Birdlife) se prostor lomu nachází v oblasti se středním rizikem z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): □ VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES □ provést opravu označení skladebných prvků ÚSES z „lokální“ na „místní“ dle platné terminologie o § 4 odst. 2 (ochrana VKP): □ umisťování VTE do lesa je možné pouze na bezlesí, obnovovaných plochách (holinách) nebo v porostech dosahujících stanoveného věku obmýtí v případech, že bude prokázáno, že neexistují v AO jiné plochy pro výstavbu VTE a současně nedojde k fragmentaci porostů stavbou nezbytných přístupových komunikací a vedením vyvádějícím výkon VTE; - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a, § 5b) □ VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.); - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz); - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů popř. ptáků	o) V akcelerační oblasti se nachází poddolované území, chráněné ložiskové území a výhradní ložisko nerostných surovin, která je třeba při umisťování záměrů OZE respektovat. p) V západní části akcelerační oblasti se nachází dobývací prostor. Záměry OZE budou umisťovány mimo dobývací prostor. Z nařízení vlády vyplývá pouze omezení týkající se střetů se strategickými ložisky, což předmětné ložisko není. Vymezení AOV25 tedy není v rozporu s NV č. 507/2025 Sb. *Životní prostředí* - z hlediska vymezení AO: Neakceptováno. Výskyt a migrace netopýrů byly předmětem biologických posouzení a byla pro ně jako součást územních opatření stanovena minimalizační opatření, která se jeví jako dostatečná. K vypuštění dobývacího prostoru z AO – viz předchozí vypořádání k Regionálnímu rozvoji. z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Změna terminologie není účelná. Ad ochrana VKP: Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb. Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.) o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno □ důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků. o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření □ stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření - důvod: jedná se o standardní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu ***- z hlediska zák. č. 334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: - stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění	V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana dřevin rostoucích mimo les: **Neakceptováno**. Podmínka vyplývá z platných obecně závazných předpisů. Ad ochrana krajinného rázu: **Neakceptováno**. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti. Ad ochrana zvláště chráněných druhů: **Neakceptováno**. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana ZPF dle zákona č. 334/1992 Sb.: **Akceptováno jinak.** Bude doplněna podmínka *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.* Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit - nesmí být narušena organizace ZPF - přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace - ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) - povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné - důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším. **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 25 Zahrádka vypustit, neboť po odstranění nevhodných ploch nebude dosahovat rozlohy celostátního významu.**	Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů jsou řešeny obdobně v podmínkách v bodech 3.1 e) a g) územního opatření. Rozhodnutí o dočasnosti staveb je na žadateli o povolení záměru. Stanovení podmínek pro nakládání se stavbou po ukončení jejího provozu a životnosti nepřísluší Návrhu změny č. 2 ÚRP. Rozhodování v této věci je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru (případně řízení o odstranění stavby) dle stavebního zákona. Vypuštění AOV25 Zahrádka: **Neakceptováno.**
					□ AOV 51 – Řenče, na území obcí Skašov, Řenče, Letiny, Dolce, Horšice, Únětice, Žinkovy <u>regionální rozvoj</u> Z Územní studie rozvoje větrných a fotovoltaických elektráren na území Plzeňského kraje, která slouží jako odborný podklad pro pořizování územně plánovacích dokumentací (§ 67 odst. 2 stavebního zákona) vyplývá, že v rámci tzv. Zajištění zrakové pohody obyvatel sídel (označované jako pravidlo 180°) je třeba, aby obyvatelé měli alespoň v jednom směru nerušený výhled do klidné krajiny, tj. bez přítomnosti technicistně působících staveb. Obvykle je požadováno zachování minimálně 180° pohledové výseče. Umístění větrných elektráren v bezprostřední blízkosti sídel totiž může narušit krajinné zázemí sídel a omezit obyvatele v možnosti vnímat klidnou, často harmonickou krajinu, zejména s ohledem na pohyb rotujících částí věží. V případě AOV 51 Řenče dochází k téměř kompletnímu obkroužení sídla Libákovice, spadajícího pod obec Řenče. Podobná situace je u sídla Kbelnice, spadajícího pod obec Letiny. Na základě výše uvedeného Plzeňský kraj požaduje zmenšení AOV 51 Řenče. <u>památková péče</u> Z hlediska památkové péče je celá lokalita nevhodná pro umístění VTE zejména vzhledem k narušení pohledových os vůči regionálně významným kulturním památkám tvořícím krajinné dominanty – národní kulturní památky Zámek Kozel, Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci s rotundou sv. Petra a Pavla a Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, kulturní památky hrad Radyně a zámek Zelená Hora u Nepomuka. <u>životní prostředí</u> <u>z hlediska vymezení AO:</u> - vymezení AO51 je nevhodné, protože zejména severní část AO okolo sídla Libákovice se nachází v migračním koridoru letounů (dálkových migrantů), což vymezení AO ani navrhované ÚO prakticky nezohledňuje (nebyl dostatečně prověřen potenciální dopad výstavby VTE na letouny a byla navržena pouze obecná preventivní opatření, která nemusí být dostatečně účinná)	**AOV51 Řenče** *Regionální rozvoj* Konstatování. *Památková péče* Neakceptováno Narušení působení národní kulturní památky Zámek Kozel, Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci s rotundou sv. Petra a Pavla a Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, kulturní památky hrad Radyně a zámek Zelená Hora u Nepomuka bylo zvažováno v rámci vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj se závěrem, že vlivy jsou kompenzovány a k významně negativnímu narušení nedojde. Posuzována byla zejména jedinečnost a neopakovatelnost fenoménů v krajině a kulturně historické dominanty a hodnoty v celostátním měřítku. *Životní prostředí* <u>z hlediska vymezení AO:</u> Neakceptováno. Výskyt a migrace netopýrů byly předmětem biologických posouzení a byla pro ně jako součást územních opatření stanovena minimalizační opatření, která se jeví jako dostatečná. Potenciální dopady na migrační koridor ZCHD velkých savců jsou minimalizovány v rámci územního opatření, kde byla stanovena podmínka pro zachování jeho funkčnosti.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- a současně se významně kryje s migračním koridorem ZCHD velkých savců, jelikož snížení jeho šířky pod 500 m vyloučeno (nesmí dojít k fragmentaci území ani ke vzniku fyzických či vizuálních bariér, které by mohly omezit pohyb velkých savců v rámci jejich přirozených migračních tras). - vymezení AO je naprosto nevhodně řešeno ve vztahu k pohodě žití obyvatel sídla Libákovice (AO obepíná po celém obvodu toto sídlo) z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): □ VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES □ provést opravu označení skladebných prvků ÚSES z „lokální“ na „místní“ dle platné terminologie o § 4 odst. 2 (ochrana VKP): □ umisťování VTE do lesa je možné pouze na bezlesí, obnovovaných plochách (holinách) nebo v porostech dosahujících stanoveného věku obmýtí v případech, že bude prokázáno, že neexistují v AO jiné plochy pro výstavbu VTE a současně nedojde k fragmentaci porostů stavbou nezbytných přístupových komunikací a vedením vyvádějícím výkon VTE; návrh ÚO tento limit uvádí pouze v odůvodnění - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a, § 5b) □ VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.); - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz); - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů, popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.)	Nedílnou součástí dokumentace Změny č. 2 ÚRP jsou související územní opatření, která minimalizují či kompenzují dopady ve vztahu k pohodě obyvatel dotčených obcí. z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Změna terminologie není účelná. Ad ochrana VKP: Akceptováno jinak. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky* lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa. Další podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb. Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ do podmínek ÚO specifikovat způsob předávání informaci mezi jednotlivými dotčenými subjekty stanovené podmínky k vypínání VTE při agrotechnických operacích □ důvod: tato podmínka je bez stanoveného způsobu vzájemného informování neúčinná a nevymahatelná o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ ÚO upravit (doplnit) tak, aby při ochraně krajinného rázu žadatel musel respektovat Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje, které území AO definují jako součást krajiny „Švihovská vrchovina“ se zachovaným harmonickým měřítkem krajiny, harmonickou krajinou s kulturními dominantami, ikonickými dominanta - např. zříceninou hradu Radyně, dominantní kostelní věž v Blovicích - důvod: Je zapotřebí chránit prostředí kulturních dominant, neumisťovat VTE do cenných průhledů kulturních dominant. Není uvedeno, jakým způsobem v této konkrétní lokalitě bude toto zajištěno, či jaká konkrétní opatření jsou nutná pro zachování těchto hodnot (zejm. přesná lokalizace přípustných míst výstavby VTE). Návrh územního opatření obsahuje pouze omezení výšky, což není dostatečné □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) – v tomto případě např. s ohledem na sídla Libákovice, Řenče. - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE □ upravit podmínku ÚO odst. 3.1 písm. a) tak, aby kromě max. výšky VTE v akcelerační oblasti stanovenou na 250 m (nutno prověřit viz dále), byl zachován nerušený obraz horizontu uzavírající scenérii přeštického kostela v ose Z-V, neumisťovat VTE do vrcholové partie Kožich o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření □ podmínky 3.2 c) a 3.2 d) řešící monitoring mortality ptáků a netopýrů a opatření minimalizující riziko jejich zranění a úhynu je nutno přeformulovat tak, aby z nich jasně vyplývalo, že VTE budou	V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona. Konkrétní způsob naplnění podmínky stanovené v bodě 3.2 a) územního opatření nelze na úrovni územního opatření předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana dřevin rostoucích mimo les: Neakceptováno. Podmínka vyplývá z platných obecně závazných předpisů. Ad ochrana krajinného rázu: Neakceptováno. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti. Ad ochrana zvláště chráněných druhů: Neakceptováno. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Podmínky ukládající monitoring ptáků a netopýrů jsou již stanoveny v bodech 3.2 c) a d) a upravit jejich znění není účelné, jelikož uvedená doplnění z nich již vyplývají.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					od zahájení provozu opatřeny příslušnými ochrannými opatřeními a na základě provedeného monitoringu a zjištěných skutečností musí být stanovena a doplněna případná další opatření minimalizující střety s dotčenými druhy □ zároveň je nutno jasně uvést, že funkčnost a účinnost opatření bude zajištěna trvale po celou dobu provozování VTE □ stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření - důvod: jedná se o standardní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů při jejich provozu ***- z hlediska zák. č. 334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: □ stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění □ zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit □ nesmí být narušena organizace ZPF □ přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace □ ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) □ povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné □ Důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším. **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 51 Řenče vyřadit, případně upravit v rozsahu uplatněných připomínek.** □ **AOV 55 – Košetice, na území obcí Líšťany, Újezd nade Mží.** <u>životní prostředí</u> <u>z hlediska vymezení AO</u>: - vypustit spodní 2/3 AO, dle aktuálních údajů ČESON nachází v koridoru dálkových migrantů letounů, popř. nastavit podmínky dle metodiky ČESON - vypustit migrační koridor velkých savců z AO; podmínka v 3.1 q) ÚO nemusí být k ochraně jeho funkce dostatečná	<u>Ad ochrana ZPF:</u> Akceptováno částečně. Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.* Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů jsou řešeny obdobně v podmínkách v bodech 3.1 e) a g) územního opatření. Rozhodnutí o dočasnosti staveb je na žadateli o povolení záměru. Stanovení podmínek pro nakládání se stavbou po ukončení jejího provozu a životnosti nepřísluší Návrhu změny č. 2 ÚRP. Rozhodování v této věci je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru (případně řízení o odstranění stavby) dle stavebního zákona. Požadavek na vyřazení AOV51 Řenče Neakceptováno. **AOV55 Košetice** <u>životní prostředí</u> <u>z hlediska vymezení AO</u>: Proběhlo VVURÚ, které vyhodnotilo stanovené území i s dopadem na ochranu letounů, v rámci územního opatření byly stanoveny individualizované podmínky ochrany. Stanovené podmínky mají zajistit také zajištění funkčnosti a zachování minimální průchodnosti migračního koridoru pro velké savce.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): □ VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu“ - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES □ § 4 odst. 2 (ochrana VKP): □ umisťování VTE do lesa je možné pouze na bezlesí, obnovovaných plochách (holinách) nebo v porostech dosahujících stanoveného věku obmýtí v případech, že bude prokázáno, že neexistují v AO jiné plochy pro výstavbu VTE a současně nedojde k fragmentaci porostů stavbou nezbytných přístupových komunikací a vedením vyvádějícím výkon VTE; - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a,§ 5b) □ VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.); - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz) - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů, popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.) o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků.	z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Ad ochrana VKP: Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb. Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno. V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana dřevin rostoucích mimo les. Neakceptováno. Podmínka vyplývá z platných obecně závazných předpisů.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření. □ stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření. – důvod: jedná se o standartní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu - ***z hlediska zák. č. 334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: □ stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění □ zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit □ nesmí být narušena organizace ZPF □ přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace □ ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) □ povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné □ důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 55 Košetice vypustit, neboť po odstranění nevhodných ploch nebude dosahovat rozlohy celostátního významu.**	Ad ochrana krajinného rázu: Neakceptováno. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti. Ad ochrana zvláště chráněných druhů: Neakceptováno. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana ZPF dle zákona č. 334/1992 Sb.: Akceptováno částečně. Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.* Požadavek na vyřazení AOV55 Košetice: Neakceptováno.

Příloha č. 4a – Vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů a připomínek krajů

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AOV 56 – Vrabčiny, na území obcí Mlečice, Chlum, Hlohovice, Terešov. památková péče V blízkosti vymezené lokality se nachází území s plošnou památkovou ochranou – vesnická památková rezervace Ostrovec, vesnická památková zóna Podmokly – lokalitu požadujeme vyřadit v celém rozsahu. životní prostředí z hlediska návrhu ÚO: – nebyl vyhodnocen vliv AO na EVL Radnice-kostel a Liblín – lihovar ***- zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu“ - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES o § 4 odst. 2 (ochrana VKP): VTE nebudou umisťovány do lesa - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a,§ 5b) – les tvoří jen marginální plochu AO a lze najít jinou variantu umístění VTE VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.); - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) doplnit zákaz oplocení VTE osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz) - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo	**AOV56 Vrabčiny** *Památková péče* Kulturní a historické hodnoty byly posouzeny v rámci vyhodnocení navržené AO. *Životní prostředí* Proběhlo VVURÚ, v rámci kterého byl hodnocen vliv na okolní předměty ochrany a stanoven potenciální vliv, včetně návrhu zmírňujících opatření. z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Ad ochrana VKP: Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb. Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno. V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					plastové bodce, sítě apod.)o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků. o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření □ stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření - důvod: jedná se o standartní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu - ***z hlediska zák.*** č. ***334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: □ stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění □ zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě,že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit □ nesmí být narušena organizace ZPF □ přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace	Ad ochrana krajinného rázu: Neakceptováno. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti. Ad ochrana zvláště chráněných druhů: Neakceptováno. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana ZPF dle zákona č. 334/1992 Sb.: Neakceptováno Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné - důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 56 Vrabčiny vyřadit, případně upravit v rozsahu uplatněných připomínek.**	Požadavek na vyřazení AOV56 Vrabčiny: Neakceptováno.
					AOV 57 – Bílá Skála, na území obcí Vejvanov, Hlohovice, Sebečice památková péče V blízkosti vymezené lokality se nachází území s plošnou památkovou ochranou – vesnické památkové zóny Vejvanov a Jablečno – lokalitu požadujeme vyřadit v celém rozsahu. životní prostředí z hlediska vymezení AO: - vymezení AO57 je v severozápadní části v kolizi s lokalitou výskytu netopýrů (vrstva ČESON), tuto část je nezbytné z návrhu AO vyčlenit - část lokality AO57 jižně od osy tvořenou sídly Sebečice – Vejvanov vyčlenit z AO, jelikož je v kolizi s ochranou letounů – využívají ji dálkoví migranti a nebyl dostatečně prověřen potenciální dopad výstavby VTE na letouny (navržena pouze obecná preventivní opatření, která nemusí být dostatečně účinná) z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu“ - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSESo § 4 odst. 2 (ochrana VKP): VTE nebudou umisťovány do lesa - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a,§ 5b) – les tvoří jen marginální plochu AO a lze najít jinou variantu umístění VTE VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.)	**AOV57 Bílá Skála** *Památková péče* Kulturní a historické hodnoty byly posouzeny v rámci vyhodnocení navržené AO. *Životní prostředí* z hlediska vymezení AO: Neakceptováno. Výskyt a migrace netopýrů byly předmětem biologických posouzení a byla pro ně jako součást územních opatření stanovena minimalizační opatření, která se jeví jako dostatečná. K vypuštění dobývacího prostoru z AO – viz předchozí vypořádání k Regionálnímu rozvoji. z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Ad ochrana VKP: Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz); - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů, popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.) o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků. o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE. o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření. □ stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření.	Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno. V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana dřevin rostoucích mimo les: Neakceptováno. Podmínka vyplývá z platných obecně závazných předpisů. Ad ochrana krajinného rázu: Neakceptováno. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti. Ad ochrana zvláště chráněných druhů: Neakceptováno. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ důvod: jedná se o standartní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu - ***z hlediska zák.*** č. ***334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: □ stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění □ zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit □ nesmí být narušena organizace ZPF □ přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace □ ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) □ povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné - důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 57 Bílá Skála vypustit, neboť po odstranění nevhodných ploch nebude dosahovat rozlohy celostátního významu.**	Ad ochrana ZPF dle zákona č. 334/1992 Sb.: Akceptováno částečně Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů jsou řešeny obdobně v podmínkách v bodech 3.1 e) a g) územního opatření. Rozhodnutí o dočasnosti staveb je na žadateli o povolení záměru. Stanovení podmínek pro nakládání se stavbou po ukončení jejího provozu a životnosti nepřísluší Návrhu změny č. 2 ÚRP. Rozhodování v této věci je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru (případně řízení o odstranění stavby) dle stavebního zákona. Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.* Požadavek na vyřazení AOV57 Bílá Skála: Neakceptováno.
					AOV 62 – Střížovice, na území obcí Chválenice, Štěnovický Borek, Řenče, Střížovice, Nebílovy, Netunice regionální rozvoj Z Územní studie rozvoje větrných a fotovoltaických elektráren na území Plzeňského kraje, prosinec 2025 (Společnost Ateliér Cihlář-Svoboda s.r.o. – Vondráčková), která slouží jako odborný podklad pro pořizování územně plánovacích dokumentací (§ 67 odst. 2 stavebního zákona) vyplývá, že tato oblast byla poměrně podrobně hodnocena. Ve studii je lokalita označována jako PAO 31_Netunice-Střížovice. V příloze č. 2 této studie veřejně dostupné na webových stránkách Plzeňského kraje (https://www.plzensky-kraj.cz/Framework/Document.ashx?ID=352243) dochází odborní zpracovatelé k závěru, že vymezením akcelerační oblasti v této lokalitě dojde k nezanedbatelnému vizuálnímu ovlivnění kulturní dominanty Radyně a vrchu Vlčtejn. Citelné vizuální ovlivnění lokálních dominant – kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách (pohledový zejména od západu, severozápadu a jihozápadu, z východní strany není zřetelný), možné ovlivnění kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, zámku Kozel. Z tohoto důvodu byla finální	**AOV62 Střížovice** regionální rozvoj Konstatování. Územní studie byla vzata v úvahu.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					varianta případné akcelerační plochy značně redukována v severní části, a to nad osou Chouzovy – Netunice. Navrhovaná lokalita AOV 62 však do této z odborného hlediska vyloučené oblasti zasahuje. To je v rozporu se zmíněnou platnou územní studií. památková péče Z hlediska památkové péče lokalita nevhodná pro umístění VTE zejména vzhledem k narušení pohledových os vůči regionálně významným kulturním památkám tvořícím krajinné dominanty – národní kulturní památky Zámek Kozel, Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci s rotundou sv. Petra a Pavla a Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, kulturní památky hrad Radyně a zámek Zelená Hora u Nepomuka – lokalitu požadujeme vyřadit v celém rozsahu. životní prostředí z hlediska vymezení AO: - vymezení AO62 je velmi kontroverzní z hlediska ochrany krajinného rázu, neboť se zásadním způsobem promítá do pohledů na ikonická místa Plzeňského kraje, zejména hradu Radyně, a z pohledů z turisticky atraktivních míst – zámek Kozel, Nebílovy, rozhledna Kožich. V tomto ohledu je z hlediska ochrany krajinného rázu nezbytná minimálně redukce této AO o severní část, tj. přibližně severně od osy sídel Netunice - Chouzovy - celá plocha AO je vymezena v kolizi s ochranou letounů – využívají ji dálkoví migranti a nebyl dostatečně prověřen potenciální dopad výstavby VTE na letouny (navržena pouze obecná preventivní opatření, která nemusí být dostatečně účinná) - vypustit část AO, kde ji kříží migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): □ VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES □ provést opravu označení skladebných prvků ÚSES z „lokální“ na „místní“ dle platné terminologie o § 4 odst. 2 (ochrana VKP): □ umisťování VTE do lesa je možné pouze na bezlesí, obnovovaných plochách (holinách) nebo v porostech dosahujících stanoveného věku obmýtí v případech, že bude prokázáno, že neexistují v AO jiné plochy pro výstavbu VTE a současně nedojde k fragmentaci porostů stavbou nezbytných přístupových komunikací a vedením vyvádějícím výkon VTE; návrh ÚO tento limit uvádí pouze v odůvodnění - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a,§ 5b) □ VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.)	Památková péče Akceptováno částečně Kulturní a historické hodnoty byly posouzeny v rámci vyhodnocení navržené AO. AOV62 bude zmenšena v severní části. Životní prostředí Ochrana krajnného rázu byla hodnocena s ohledem na jedinečnost a neopakovatelnost v kontextu ČR. Výskyt a ochrana letounů byla posouzena v biologickém posouzení a uplatněna v rámci individualizovaných podmínek v územním opatření. Výskyt a migrace letounů byly předmětem biologických posouzení a byla pro ně jako součást územních opatření stanovena minimalizační opatření, která se jeví jako dostatečná. z hlediska návrhu ÚO: Ad ochrana ÚSES: Neakceptováno. Ochrana ÚSES je obdobně řešena v bodě 3.1 i) územního opatření. Ad ochrana VKP: Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 h) územního opatření. Odstup 8 m od břehové hrany vodního toku byl v této podmínce zvolen primárně s ohledem na ochranu vodního toku, jedná se o stanovené manipulační ochranné pásmo vodního toku dle §49 odst. 2 písm. b) vodního zákona 254/2001 Sb.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz) - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.) □ do podmínek ÚO specifikovat způsob předávání informaci mezi jednotlivými dotčenými subjekty stanovené podmínky k vypínání VTE při agrotechnických operacích□ důvod: tato podmínka je bez stanoveného způsobu vzájemného informování neúčinná a nevymahatelná o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ ÚO upravit (doplnit) tak, aby při ochraně krajinného rázu žadatel musel respektovat Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje, které území AO definují jako součást krajiny „Švihovská vrchovina“ se zachovaným harmonickým měřítkem krajiny, harmonickou krajinou s kulturními dominantami, ikonickými dominanta -např. zříceninou hradu Radyně, dominantní kostelní věž v Blovicích, Kostel v Prusinách □ kromě max. výšky VTE v akcelerační oblasti stanovenou na 250 m byly minimalizovány dopady na krajinnou scenérii při pohledech z významných míst (turistických cílů) PK, zejm. z hradu Radyně, zámků kozel, Nebílovy, zříceniny Vlčtejn, rozhledny Kožich - důvod: Je zapotřebí chránit prostředí kulturních dominant, neumisťovat VTE do cenných průhledů kulturních dominant. Není uvedeno, jakým způsobem v této konkrétní lokalitě bude toto zajištěno, či jaká konkrétní opatření jsou nutná pro zachování těchto hodnot (zejm. přesná lokalizace přípustných míst výstavby VTE). Návrh územního opatření obsahuje pouze omezení výšky, což není dostatečné □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°)	Ad ochrana biotopů, migrace: Neakceptováno. S oplocením VTE se s ohledem na velikost AO nepočítá a v praxi se neprovádí. Doplnění zákazu oplocení VTE není na úrovni územního opatření odůvodněné. Obdobná podmínka je stanovena v bodě 3.1 n). územního opatření. Ad ochrana ptáků: Neakceptováno. V rámci návrhu podmínek v územním opatření jsou stanoveny podmínky týkající se ochrany ptáků. Mj. jde o obdobnou podmínku stanovenou v bodě 3.1 j) 1. územního opatření, jejíž konkrétní naplnění je předmětem povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana dřevin rostoucích mimo les: Neakceptováno. Podmínka vyplývá z platných obecně závazných předpisů. Ad ochrana krajinného rázu: Neakceptováno. Dopady na krajinný ráz byly hodnoceny z pohledu neopakovatelnosti a jedinečnosti v rámci komplexního hodnocení i v rámci analýzy viditelnosti zpracované v rámci VVURÚ. Identifikované hodnoty byly následně zapracovávány v rámci vymezení AO, případně docházelo ke snížení výšky v oblasti.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření podmínky 3.2 c) a 3.2 d) řešící monitoring mortality ptáků a netopýrů a opatření minimalizující riziko jejich zranění a úhynu je nutno přeformulovat tak, aby z nich jasně vyplývalo, že VTE budou od zahájení provozu opatřeny příslušnými ochrannými opatřeními a na základě provedeného monitoringu a zjištěných skutečností musí být stanovena a doplněna případná další opatření minimalizující střety s dotčenými druhy zároveň je nutno jasně uvést, že funkčnost a účinnost opatření bude zajištěna trvale po celou dobu provozování VTE stanovit podmínku minimálně 3letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření - důvod: jedná se o standartní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu - ***z hlediska zák. č. 334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění na třídách nižších bonit nesmí být narušena organizace ZPF přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura) povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné	Ad ochrana zvláště chráněných druhů: Neakceptováno. Bylo provedeno biologické posouzení dle § 11 odst. 4 ZOZE. Podmínka stanovující provedení dodatečného biologického průzkumu není v souladu se směrnicí RED III (získání povolení do 1 roku). Požadavek na stanovení povinnosti biologického dozoru v navrženém rozsahu je nadbytečný. Podstata ochrany přírody, včetně monitoringu dotčených cílových druhů, je již ošetřena v územním opatření. Určení konkrétních forem dohledu nad realizací staveb a schvalování detailních kompenzačních opatření náleží z hlediska věcné příslušnosti je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Ad ochrana ZPF dle zákona č. 334/1992 Sb.: Akceptováno částečně. Požadavky vyplývají ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách ÚO. Nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování komunikací mimo tyto třídy ochrany. Organizace ZPF a přístupové komunikace jsou obdobně řešeny v bodě 3.1 f) územního opatření. Případný zábor ZPF pro umístění komunikací je součástí kvalifikovaného odhadu záboru ZPF v odůvodnění Změny č. 2 ÚRP. Ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů jsou řešeny obdobně v podmínkách v bodech 3.1 e) a g) územního opatření. Rozhodnutí o dočasnosti staveb je na žadateli o povolení záměru. Stanovení podmínek pro nakládání se stavbou po ukončení jejího provozu a životnosti nepřísluší Návrhu změny č. 2 ÚRP. Rozhodování v této věci je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru (případně řízení o odstranění stavby) dle stavebního zákona. Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.* Požadavek na vyřazení AOV62 Střížovice: Neakceptováno.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším ***Závěr – Plzeňský* kraj požaduje AOV 62 Střížovice vyřadit, případně upravit v rozsahu uplatněných připomínek.** **AOV 63 – Únětice, na území obcí Řenče, Letiny, Střížovice, Chlum, Únětice, Seč** památková péče Z hlediska památkové péče lokalita nevhodná pro umístění VTE zejména vzhledem k narušení pohledových os vůči regionálně významným kulturním památkám tvořícím krajinné dominanty – národní kulturní památky Zámek Kozel, Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci s rotundou sv. Petra a Pavla a Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, kulturní památky hrad Radyně a zámek Zelená Hora u Nepomuka – lokalitu požadujeme vyřadit v celém rozsahu. životní prostředí z hlediska vymezení AO: - vypustit z AO plochu s identifikovaným vysokým rizikem možného konfliktu VTE s ochranou ptáků - celá plocha AO je vymezena v kolizi s ochranou letounů – využívají ji dálkoví migranti a nebyl dostatečně prověřen potenciální dopad výstavby VTE na letouny (navržena pouze obecná preventivní opatření, která nemusí být dostatečně účinná) - vypustit jižní část AO se nachází ve vymezeném migračním koridoru biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců z hlediska návrhu ÚO: - ***zákon č. 114/1992 Sb. – doplnění podmínek umístění VTE:*** o § 4 odst. 1 (ochrana ÚSES): VTE budou umisťovány mimo biocentra a biokoridory územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES); zábor ploch ÚSES pro nezbytnou infrastrukturu je možný pouze neexistuje-li jiné řešení a pouze v nezbytně nutném rozsahu - důvod: existuje jiná varianta umístění v rámci AO než do prvků ÚSES provést opravu označení skladebných prvků ÚSES z „lokální“ na „místní“ dle platné terminologie o § 4 odst. 2 (ochrana VKP): umisťování VTE do lesa je možné pouze na bezlesí, obnovovaných plochách (holinách) nebo v porostech dosahujících stanoveného věku obmýtí v případech, že bude prokázáno, že neexistují v AO jiné plochy pro výstavbu VTE a současně nedojde k fragmentaci porostů stavbou nezbytných přístupových komunikací a vedením vyvádějícím výkon VTE - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP, ochrana ptáků (§ 5a,§ 5b)	**AOV63** Akceptováno jinak. Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV63 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ VTE neumisťovat ve VKP údolní niva do vzdálenosti 10 m od hrany vodního toku, pro infrastrukturu k VTE volit nejmenší zábor či zásah do VKP (nejkratší křížení VKP, protlak pod vodními toky atd.) - důvod: ochrana ekologicko-stabilizační funkce VKP (analogie ochrany ÚSES) o § 5 odst 3 (ochrana biotopů, migrace) □ doplnit zákaz oplocení VTE, □ osvětlení pouze čidly pohybu, pouze na prostor vstupu do VTE, stanovit vhodnou vlnovou délku osvětlení (nelákající hmyz) - důvod: ochrana hmyzu, prevence výskytu letounů popř. ptáků o § 5a, § 5b (ochrana ptáků): □ pro nadzemní vedení el. energie stanovit v ÚO opatření k prevenci zraňování a mortality ptáků □ na VTE a doprovodnou infrastrukturu neumisťovat ochranu před dosedáváním nebo hnízděním ptáků, která může způsobovat jejich poranění či úhyn (např. kovové nebo plastové bodce, sítě apod.) □ do podmínek ÚO specifikovat způsob předávání informaci mezi jednotlivými dotčenými subjekty stanovené podmínky k vypínání VTE při agrotechnických operacích - důvod: tato podmínka je bez stanoveného způsobu vzájemného informování neúčinná a nevymahatelná o § 6 (registrované VKP): □ VTE ani infrastruktura nebudou umisťovány do registrovaných VKP - důvod: Lze nalézt variantu umístění VTE a vyvedení výkonu bez potřeby zásahu do 2 registrovaných VKP na území AO o § 8 (ochrana dřevin rostoucích mimo les) - Doplnit do ÚO ochranu dřevin rostoucích mimo les: □ v ÚO není dostatečně řešeno - důvod: VTE a související infrastruktura musí být řešena tak, aby byla zajištěna ochrana dřevin rostoucích mimo les, tj. přednostně minimalizovat potřebu kácení dřevin a zásahy do stromů a keřů směřovat mimo hodnotné porosty a citlivá období rozmnožování ptáků. o § 12 (ochrana krajinného rázu): □ ÚO upravit (doplnit) tak, aby při ochraně krajinného rázu žadatel musel respektovat Zásady územního rozvojePlzeňského kraje, které území AO definují jako součást krajiny „Švihovská vrchovina“ se zachovaným harmonickým měřítkem krajiny, harmonickou krajinou s kulturními dominantami, ikonickými dominanta -např. zříceninou hradu Radyně, dominantní kostelní věž v Blovicích. - důvod: Je zapotřebí chránit prostředí kulturních dominant, neumisťovat VTE do cenných průhledů kulturních dominant. Není uvedeno, jakým způsobem v této konkrétní lokalitě	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					bude toto zajištěno, či jaká konkrétní opatření jsou nutná pro zachování těchto hodnot (zejm. přesná lokalizace přípustných míst výstavby VTE). Návrh územního opatření obsahuje pouze omezení výšky, což není dostatečné □ podmínku neumisťovat VTE do Sečského lesa uvést do výrokové části ÚO - důvod: Podmínka je uvedena pouze v odůvodnění ÚO, které je nevymahatelné, a podmínka (princip) by jako takový byl v další fázi povolování VTE nevymahatelný. □ doplnit do ÚO podmínku výstavby VTE v rámci AO tak, aby minimálně polovina krajinné scenérie pozorované z jakéhokoliv místa v AO nebyla dotčena VTE (pravidlo 180°) - důvod: výstavba VTE nesmí kompletně zničit nebo kontaminovat vnímání krajinného rázu lokality, jelikož existují varianty prostorového uspořádání VTE v rámci AO □ doplnit podmínku zákazu umísťování reklamních ploch, poutačů a jiných dodatečných propagačních prvků na veškeré stavební objekty související se záměrem pro využití VTE. o § 56 (ochrana zvláště chráněných druhů): □ stanovit v ÚO podmínku zajištění předchozího biologického průzkumu během přípravné fáze □ v případě výskytu ZCHD vyhnout se biotopům s výskytem ZCHD, pokud to není možné, navrhnout účinná ochranná a kompenzační opatření, vč. záchranných transferů □ zajistit biologický dozor po celou dobu realizace záměru, který zajistí případný transfer a koordinaci a správnou realizaci opatření. □ stanovit podmínku minimálně 3 letého celoročního monitoringu vlivu VTE na zjištěné ZCHD (zejména ptáky a letouny) s vyhodnocením účinnosti stanovených ochranných a náhradních opatření. - důvod: jedná se o standartní a nezbytné požadavky k ochraně ZCHD před a v průběhu výstavby záměrů a při jejich provozu ***- z hlediska zák. č. 334/1992 Sb.*** o zcela absentují v ÚO zákonné podmínky ochrany ZPF a jeho funkcí, je nezbytné v ÚO zakotvit minimálně tyto principy: □ stavbu VTE, včetně vedlejších staveb a zařízení záměru (dále jen stavba VTE), umístit na ZPF pouze v nezbytném případě a nezbytném rozsahu v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešení umístění □ zábory pro VTE situovat mimo I. a II. třídy ochrany ZPF v AO, na I. a II. tř. ochrany lze stavbu VTE umístit pouze v případě, že žadatel prokáže, že neexistuje jiné variantní řešeníumístění na třídách nižších bonit □ nesmí být narušena organizace ZPF □ přednostně využití stávajících komunikací jako přístupové komunikace □ ochrana před erozí a zhoršováním odtokových poměrů (zejm. doprovodná infrastruktura)	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ povolování staveb VTE a nezbytné infrastruktury výhradně jako stavby dočasné - důvod: ochrana ZPF musí být řešena již v ÚO, navazující JES se zabývá pouze skutečným rozsahem odnětí ze ZPF, zejména plánem rekultivace, opatřeními k zadržení vody v krajině a dalším. **Závěr – Plzeňský kraj požaduje AOV 63 Únětice vypustit, neboť po odstranění nevhodných ploch nebude dosahovat rozlohy celostátního významu.**	
18.	MMR-33549-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czc	AOV49	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV49 Křeč** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV49 Křeč.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákona (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP	**Akceptováno.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV49 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					– Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace, OŽP – Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. KrÚ Vysočina, OŽPZ vydává stanovisko na území celé AO, tj. i pro část v JČ kraji v souladu s ust. §§ 13 odst. 5 a 14 odst. 4 ZOZE. Případné podmínky navrhované za různé správní úseky jsou pouze potenciálními podmínkami (pro dohodovací řízení apod), proto jsou jejich případné rozpory pouze zdánlivé. Návrh stanoviska byl projednán s Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést přiČ vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart…). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy,či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost" nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu", „harmonické měřítko v krajině", „estetická hodnota krajinného rázu" apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…") - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako "… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…", z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…". Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AOV 49 Křeč leží podle SOKR v oblasti krajinného rázu Pacovsko. Oblast tvoří vyvýšený západní lem sousedního Pelhřimovska, má charakter členité pahorkatiny až ploché vrchoviny, nadmořská výška většiny vrcholů přesahuje 700 m n. m. Oblast leží na rozvodí mezi zdrojnicemi Želivky a přítoky Lužnice a Nežárky. Rozvodí lemují nespojité krajinné předěly s různě vysokými vrcholy, z nichž dominantně působí Stražiště a Svidník (obojí kategorie A) jako samostatná krajinná dominanta na místním předělu se uplatňuje Buček u Krumvaldu (kategorie B) a další místní vyvýšeniny (Orlov, aj.). Krajina má větší podíl lesů než je průměr kraje. Vyvýšený charakter krajiny pokračuje mimo Kraj Vysočina dále na západ a severozápad k Načeradeckému zlomu. Jedná se o vrcholové partie západní Českomoravské vysočiny. Pohledově významné jsou kulturněhistorické dominanty – kostely v Lidmani, Zhoři a Křeči. Prvky historického členění krajiny se v oblasti vyskytují jen v některých polohách na hranicích katastrů. Jako specifická místa krajinného rázu jsou vymezeny lokality Sudkův Důl, Černovický potok a Těchobuz. Vzhledem k větším nadmořským výškám je sídelní struktura nepravidelná – často má charakter izolovaných sídelních komor, v nichž se nachází jedno nebo více sídel. Samoty a dvory jsou četnější než ve zbytku kraje. Oblast Pacovska je dobře viditelná z okolních oblastí, především jsou ale ze svahů krajinných dominant průhledy do jižních Čech i východně na Pelhřimovsko. Umisťování VTE do této oblasti zcela nelze doporučit. Hlavními krajinnými prvky jsou soustavy zdaleka viditelných vyvýšenin a předělů oddělujících jednotlivé oblasti krajinného rázu. Nekolizní umístění VTE vzhledem k četnosti těchto dominant na malém prostoru je vyloučené. Stavbami VTE by sice byl dotčen relativně menší počet sídel, stavby by ale nebylo možné umisťovat do větší vzdálenosti od nich. AO je situována do vyšších poloh na hranu svahu oddělujícího Křemešnickou vrchovinu a Táborskou pahorkatinu. Do nejvyšších poloh mezi Pacovskem a Chýnovskem na krajinný předěl Batkovy – Na Hejsalech – Na Výhoně – Svidník – Tlučeň. Kromě výrazné viditelnosti od V i Z by umístění VTE v AO znamenalo vizuální kolizi s důležitými dominantami kategorie A Svidník a Kámen a řadou dalších významných krajinných a historických dominant (kostel v Křeči a tvrz Sudkův Důl). Dominanty Svidník a kostel sv. Jakuba Většího v Křeči by byly umístěním VTE kdekoli v AO zcela vizuálně potlačeny. AO bezprostředně navazuje na esteticky významné místo krajinného rázu Josafatské údolí. VTE by též převyšovaly krajinné předěly ležící ve V – Z směru oddělující Obratańsko, Černovicko a Kamenicko.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Vady hodnocení SEA, resp.vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především krajinné a kulturní dominanty a krajinné horizonty a to v bezprostředním okolí AO i v širších krajinných souvislostech – jediným schematickým opatřením je výška VTE do 200 m a barva strojů. Podmínky, které by mohly umístění alespoň některých VTE dostat do zákonných limitů § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, jsou uvedeny formou pouhého doporučení v odůvodnění územního opatření. V závazných podmínkách zjevně uvedeny nejsou proto, že nejsou reálně splnitelné: ochránit dominantu kostela v Křeči a nepřekračovat výškou VTE dominantu Svidníku. Jestliže je uvedený kostel obklopen AO ze tří stran ze vzdálenosti cca 1 km a nepřekročení výšky VTE vůči vrcholu Svidníku by znamenalo výšku VTE max. 60 – 100 m, je zřejmé, že tyto o zákon se opírající požadavky nelze v navrhované AO splnit. Vizuální ochranu Josafatského údolí snad ani netřeba komentovat. Závěr je tedy jediný, AO v těchto krajinářsky cenných prostorech vůbec nevymezovat. Návrh nikterak nereaguje na místa zřetelné viditelnosti potenciálních VTE, tj. z místa pozorování z intravilánů nejsou navržená žádná opatření. Nejsou lokalizovány konkrétní VKP ani zhodnocen jejich stav. Vliv potenciálních záměrů na VKP nelze tedy vyhodnotit. Vliv na VKP údolní niva není řešen vůbec. Na území navrhované AO se nachází nejméně 11 drobných vodních toků, několik mokřadů a pramenišť. Není zcela jasné, kam by VTE a doprovodné stavby měly být umisťovány. I když lesy v AO tvoří cca 15 % plochy, celkové zalesnění Černovicka je vysoké. A rovněž je známo, že průzkumy a databázové údaje (z jiných hodnotitelé asi nevycházeli) nejsou v této části Kraje Vysočina příliš podrobné. Vliv na zvláště a evropsky chráněné druhy ptáků a netopýrů nejsou zhodnoceny tak, aby bylo možné vydat kladný výrok ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody. Není jasné, v jaké četnosti se tyto druhy v okolí AO vyskytují, ale pokud zde riziko střetů existuje v míře tzv. mírně negativního vlivu – měla být AO vymezena tam, kde by takové riziko nebylo vůbec. Vyloučení vysokého či extrémního rizika podle tzv. map citlivosti nestačí pro posouzení souladu návrhu s § 56 zákona o ochraně přírody. Hodnocení zcela odbývá nebezpečí kumulace s AOV č. 47, 48 a 50 – tyto AO představují bariéru ve směru V-Z v délce 15 km. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2,5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Jedná se o lesozemědělskou krajinu s porosty lesů převážně v západní části oblasti, ve které je také vymezen lokální systém ÚSES a přes který je veden biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Jde o lesoluční koridor s významnějším fragmentem orné půdy. V dotčené AO se nachází drobná mimolesní zeleň – skupiny stromů, pozůstatky remízů a liniové zeleně. Zároveň jde o oblast, kde protéká potok Javornička s mnoha přítoky, Hrobský potok a další bezejmenné toky. V AO a blízkém okolí se nachází na VTE citlivé druhy ptáků, z nichž někteří jsou v neuspokojivém stavu: moták pilich (SO, EU), moták pochop (O, EU), sýc rousný (SO, EU), husa velká, volavka bílá (SO, EU), volavka popelavá, křepelka polní (SO), linduška luční (biotop), datel černý (EU) (biotop), labuť velká, kulíšek nejmenší (SO, EU), orel mořský (KO, EU), kopřivka obecná (O), luňák červený (KO, EU), čejka chocholatá, káně lesní, krkavec velký (O), čáp bílý (O, EU), čáp černý (SO, EU) aj. Na celém území AO se nachází migrační koridory letounů dálkových migrantů např. Netopýr rezavý (SO, EU), netopýr parkový (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU), kteří mohou táhnout až na vzdálenosti několika set kilometrů. Dále také do oblasti AO zasahuje v severní a jižní části migrační koridor sedentárních druhů letounů např. netopýr černý, kteří přeletují pouze několik kilometrů, maximálně několik desítek.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Zjištěné citlivé druhy netopýrů u AO: netopýr rezavý (SO, EU), netopýr stromový (SO, EU), netopýr parkový (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU) aj. Jedná se převážně o dálkové migranty, kteří mají vysokou úroveň mortality při kolizi s VTE. Celosvětové výsledky z posledních let ukazují, že právě migrační chování dobře koreluje s mortalitou u VTE. Některé druhy letounů jsou však spíše než kolizemi s VTE ohroženy úbytkem lovišť vlivem výstavby VTE (např. netopýr velký – migrant na střední vzdálenost), netopýr černý – sedentární druh) Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.).Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV49** (24 VTE) s celkovou rozlohou 837,37 ha a odhadovaným záborem zemědělské půdy 4,61 ha jsou zastoupeny všechny třídy ochrany ZPF, přičemž majoritní část tvoří půdy I. (zábor 2,45 ha) a II. (zábor 0,27 ha) třídy ochrany. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny. **Připomínky Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví**: **<u>OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů má následující připomínky k "Návrhu Z2 ÚRP":</u>** OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů **má následující připomínky** k návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 územního rozvojového plánu také podle § 13 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie: 1) VTE a související infrastrukturu na PUPFL umisťovat pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že obdobné řešení nelze realizovat mimo PUPFL nebo s menším zásahem do PUPFL. 2) Přednostně využívat pouze **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo porosty s nižší kvalitou. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního komplexu. 3) Nepřipustit umístění VTE a související infrastruktury na PUPFL, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. VTE umisťovat přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. 4) Nepřipustit řešení, která naruší **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. 5) Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. 6) Při prokázání nezbytného využití PUPFL k příjezdovým komunikacím budou dodrženy tyto podmínky: Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena cesta s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil a po ukončení provozu větrného parku rozhodne příslušný úřad ve	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					spolupráci s vlastníkem pozemku (lesa), zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. 7) V případě nutnosti umístění VTE na PUPFL budou tyto a i případná související zařízení pro ukládání energie umisťovány pouze na lesích v kategorii lesa hospodářského a nikoli v lesích kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 8) VTE ani případná související zařízení pro ukládání energie nebudou umisťovány na stanovištích extrémní edafické řady (Z, X, Y, J) na stanovištích ovlivněných vodou (edafické kategorie L, U, V, O, P, Q, G, T a R) a stanovištích lesních typů s výrazným svahovým charakterem, který je označen čtyřmístným kódem, kde poslední písmeno je „e“ podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI) 9) Na PUPFL (mimo ploch odňatých plnění funkcí lesa) je zakázáno zřizovat mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby. 10) Požadujeme pro pásmo **30 m od okraje lesa**, aby územní opatření obsahovalo tyto **závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem:** 11) Na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa ve smyslu § 14 lesního zákona není přípustné umisťování staveb a zařízení spojených s trvalým nebo dlouhodobým pobytem osob, zejména provozních objektů, technologických budov, administrativních zázemí, obytných nebo pobytových staveb. 12) Na pozemcích v ochranném pásmu lesa není přípustné umisťování bateriových energetických úložišť ani jiných technologických zařízení s potenciálním rizikem vzniku požáru, havárie nebo mimořádné události, které by mohly ohrozit stabilitu, bezpečnost nebo plnění funkcí lesa 13) Na pozemcích v ochranném pásmu lesa lze výjimečně umístit pouze nezbytná technická zařízení bez trvalé obsluhy, jejichž umístění je funkčně vázáno na hlavní záměr, nelze je technicky nebo provozně umístit mimo tuto vzdálenost a jejichž provoz nebude mít negativní vliv na lesní porosty, okraje lesa ani plnění funkcí lesa. **Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření** **Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE** Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před **pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích**. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje **ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny**, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na **hodnocení rizika ice fall / ice throw** a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. **Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem**, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu **automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru** a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. **Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de- icing**	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					systémem, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že **samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření**, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. **Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw** Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno **lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw**, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. **Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa** Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že **VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod**. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. **Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu**, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl **evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu**, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw. **Odůvodnění:** Ad 1) až 6) - Využití stávající sítě je hospodárným krokem, neboť tato je nezbytná pro obhospodařování lesů a není žádoucí umísťování dalších pozemních komunikací k jednomu účelu. Pro nezbytnou infrastrukturu k VTE bude využita stávající lesní cestní síť z důvodu minimalizace rizika fragmentace lesních porostů a dalšího omezování produkční plochy v důsledku vzniku ochranných pásem elektrovodu a dalších sítí. Zachování souvislých lesních komplexů je klíčové jak z hlediska ekologické stability, tak z hlediska hospodářského využití lesa. Fragmentace by měla dlouhodobé negativní kumulativní dopady na stabilitu porostů, hospodaření i ekologické funkce lesa. Zachování celistvosti lesa je proto základním předpokladem přijatelnosti realizace OZE v lesních územích. Vedení komunikací a infrastruktury lesem vede ke zvyšování fragmentace, provozní zátěže a dlouhodobému omezení hospodaření. Preferováno je řešení mimo PUPFL, případně využití již existujících tras.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad 7) a 8) - Les ochranný a lesy zvláštního určení plní nadregionální ekologické a stabilizační funkce, které vyžadují zvýšenou míru ochrany. V případě vyhlášené kategorie lesa ochranného nebo lesa zvláštního určení je hospodaření regulováno v závislosti na vyhlášené kategorii lesa, kdy je podporována vyhlášená funkce. Na těchto kategoriích lesa jsou upřednostňovány funkce lesů, které vylučují umístění VTE. Z tohoto pohledu je hospodářský les nejméně chráněnou a nejméně rizikovou kategorií lesa. Na uvedených stanovištích plní lesní porosty stabilizační funkci, protierozní a další, které vyžadují zvýšenou míru ochrany. Umístěním na lesní stanoviště extrémní řady, řad ovlivněných vodou a svahových stanovišť není žádoucí, neboť v důsledku záboru dojde k negativním dopadům na PUPFL a les, což je rovněž v rozporu s podstatou boje s klimatickou změnou a ochranou lesa. Umístěním na těchto plochách může dojít k dlouhodobým negativním dopadům, které nelze následně jednoduše rekultivovat a může dojít trvalým škodám na lesích a lesní půdě. Ad 9) Staveništní činnost v lese představuje vysoké riziko poškození půdy, porostů a vodního režimu, a proto musí být na lesních pozemcích minimalizována. Ad 10) až 13) - Pozemky ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa ve smyslu § 14 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, plní důležitou ochrannou a preventivní funkci, jejímž cílem je zajistit ochranu lesa před negativními vlivy činností a staveb realizovaných v jeho bezprostředním okolí. Umisťování staveb s trvalým nebo dlouhodobým pobytem osob v této vzdálenosti zvyšuje riziko poškození lesních porostů, ohrožení bezpečnosti osob vlivem pádu stromů, větrných polomů nebo požárů a současně vytváří tlak na další zásahy do lesních pozemků. Bateriová energetická úložiště a obdobná technologická zařízení představují z hlediska ochrany lesa specifické riziko, zejména z důvodu možnosti vzniku požáru, obtížné likvidace havarijních stavů a potenciálně závažných dopadů na lesní ekosystémy. Jejich umístění v bezprostředním okolí lesa by bylo v rozporu s preventivní funkcí tohoto území a se zásadou předcházení rizikům poškození lesa. Stanovením této podmínky není vyloučena realizace záměrů OZE jako celku, ale je zajištěno, že pozemky ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa zůstanou zachovány jako ochranná přechodová zóna minimalizující konflikty mezi lesním hospodářstvím, ochranou lesa a novými rozvojovými aktivitami v území. **Z hlediska zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vodách) – AOV49 Křeč:** 1. Záměry OZE a související infrastruktura budou navrženy a provedeny tak, aby nedošlo ke zhoršení odtokových poměrů v území, ke zvýšení erozního odnosu, k soustředění srážkového odtoku do vodních toků, mokřadních a prameništních ploch ani ke zhoršení jakosti povrchových nebo podzemních vod. Srážkové vody budou přednostně zasakovány nebo zadržovány v místě jejich vzniku, případně řízeně odváděny způsobem, který nezpůsobí erozi ani negativní ovlivnění vodních a mokřadních biotopů. Odůvodnění: Podmínky hospodaření se srážkovými vodami a prevence havarijního znečištění jsou stanoveny za účelem omezení negativních změn vodního režimu v území, snížení erozního odnosu a ochrany jakosti povrchových i podzemních vod. Záměry OZE mohou lokálně zvyšovat podíl zpevněných ploch, měnit mikroodtokové poměry, soustřeďovat srážkový odtok a vytvářet riziko úniku závadných látek při výstavbě, provozu i údržbě. Z těchto důvodů je požadováno přednostní zasakování, zadržování nebo řízené odvádění srážkových vod a současně zajištění odpovídajících technických i organizačních opatření k prevenci úniku závadných látek. 2. Záměry OZE a související infrastruktura budou umisťovány mimo mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky (trvalé i občasné ve vzdálenosti min. 10 metrů od břehové hrany, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s vodním tokem.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Stanovení minimální vzdálenosti 10 m od břehové hrany vodních toků je požadováno nad rámec návrhu (8 m) z důvodu zajištění dostatečného prostoru pro správu a údržbu vodních toků. Tento pás zároveň přispívá k ochraně břehových porostů, stabilitě koryta a zachování přirozených funkcí vodního toku a navazujících ekosystémů. Dostatečný odstup rovněž snižuje rizika spojená s občasnými povodňovými situacemi a omezuje negativní vlivy záměru na hydromorfologii toku a přilehlá území. 3. V aktivní zóně záplavového území nebudou umisťovány větrné elektrárny, zařízení pro ukládání elektřiny, transformační a spínací stanice, oplocení, trvalé zpevněné manipulační plochy ani jiné stavby či zařízení, které by mohly zhoršit odtokové poměry nebo zvýšit povodňové riziko. Tím není dotčeno nezbytné křížení liniové dopravní nebo technické infrastruktury, pokud bude navrženo v souladu s vodním zákonem a bude prokázáno, že jeho vliv na povodňové průtoky a odtokové poměry bude minimalizován. Odůvodnění: Vyloučení staveb a zařízení z aktivní zóny záplavového území je stanoveno za účelem zachování přirozených odtokových poměrů a prevence zvýšení povodňového rizika. Podmínka vychází ze zákonného režimu aktivní zóny záplavového území, ve kterém vodní zákon obecně nepřipouští umisťování ani povolování staveb, s výjimkou vybraných staveb sloužících vodnímu hospodářství, ochraně před povodněmi a nezbytné dopravní a technické infrastruktury, a to za předpokladu minimalizace jejich vlivu na povodňové průtoky a odtokové poměry. **OŽP k ochraně přírody a krajiny:** 1) Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky (trvalé i občasné) ve vzdálenosti min. 50 metrů od břehové hrany vodních toků a okrajů ostatních výše uvedených stanovišť, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s vodním tokem. Překonání vodních toků bude realizováno řízeným protlakem pode dnem toku. Vstupní i výstupní jámy musí být umístěny tak, aby nezasahovaly do břehů a břehových porostů daného toku. Při křížení mokřadních ploch liniovou infrastrukturou (vedení výkonu, komunikace) je nutné realizovat opatření proti melioračnímu efektu (např. zásyp a izolace vedení) a odvádění vod rigoly podél komunikací. 2) Bude zajištěna ochranu ptáků a netopýrů těmito způsoby: □ Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit **monitoring výskytu ptáků před uvedením VTE do provozu**. Monitoring ptáků bude realizován po dobu minimálně jedné hnízdní sezóny a období jarní a podzimní migrace, na nelesních stanovištích taktéž po dobu nejméně jedné zimní sezóny před uvedením VTE do provozu. Monitoring musí být prováděn pouze odborně způsobilým subjektem. Způsob monitoringu a jeho vyhodnocení musí být proveden v souladu s dostupnými doporučeními České společnosti ornitologické a v případě jejich absence podle obecně uznávaných mezinárodních standardů pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách (např. BirdLife International či obdobné metodiky používané v členských státech EU). V místech s předpokládaným výskytem a významem pro migraci druhů s noční aktivitou bude v dostatečném rozsahu proveden taktéž noční monitoring. Na základě výsledků monitoringu a posouzení rizikovosti VTE budou před jejím uvedením do provozu stanovena opatření, která minimalizují riziko zranění a úhynu ptáků. Použitá opatření musí mít věrohodně prokázanou funkčnost a účinnost v ochraně cílových druhů. Provozovatel je povinen zajistit pravidelnou kontrolu přijatých opatření, aby byla zajištěna jejich trvalá funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický **monitoring letové aktivity netopýrů po dobu nejméně jednoho roku před uvedením elektrárny do provozu**. Monitoring musí být prováděn v období aktivity netopýrů podle následujících metodik „Metodika posuzování vlivu výstavby a provozu větrných elektráren na netopýry“ (ČESON, 2012), metodického doporučení společnosti ČESON (v přípravě). Realizace monitoringu musí být zajištěna pouze odborně způsobilým subjektem s prokazatelnými zkušenostmi v oblasti monitoringu netopýrů. Vyhodnocení monitoringu musí být provedeno v souladu s metodickým doporučením společnosti ČESON (v přípravě). Na základě výsledků monitoringu a vyhodnocení rizikovosti VTE budou před jejím uvedeném do provozu případně stanovena opatření pro provoz zařízení, která minimalizují riziko zranění a úhynu cílových druhů netopýrů. Tato opatření mohou zahrnovat zejména dočasné omezení provozu, včetně vypínání větrné elektrárny v rizikových obdobích roku v návaznosti na teplotu prostředí a rychlost větru. Dále se může jednat o instalaci technických ochranných opatření, např. ultrazvukového odpuzovače, ale pouze za předpokladu, že jeho účinnost byla věrohodně potvrzena pro rizikové druhy netopýrů. Provozovatel je povinen před uvedením odpuzovače do provozu doložit dokumentaci či testy, které prokazují účinnost zařízení pro konkrétní cílové druhy netopýrů. Provozovatel je rovněž povinen zajistit, aby veškerá opatření byla pravidelně kontrolována a byla tak zajištěna jejich funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 3) Záměry OZE budou umisťovány mimo cenné přírodní biotopy a související infrastruktura bude do těchto přírodních biotopů umisťována pouze v nezbytných případech. Především se jedná o biotopy zvláště chráněných druhů a přírodní biotopy jejichž vymezení vychází z Mapování biotopů České republiky (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR – AOPK ČR, dostupné z: https://portal.nature.cz/biotopy). V případě, že budou zničeny či zásadním způsobem ovlivněny tyto cenné přírodní biotopy a pokud technické řešení záměru neumožňuje vyloučení zásahu, budou vytvořeny nové (tj. náhradní) biotopy na okraji plochy záměru nebo na jiné, k tomuto účelu vhodné ploše či se významně zkvalitní (obnovou či úpravou) existující biotopy v ploše záměru. Nově vytvořené či obnovované biotopy budou svým charakterem odpovídat v co největší míře vycházet z ekologických charakteristik původního biotopu a jeho druhového složení. Plocha nově vytvořeného (či obnoveného) biotopu bude 1,5krát větší než plocha biotopu dotčeného. Biotop bude založen (např. dokončeny terénní úpravy, povrch oset osivem, případně dokončena výsadba dřevin) před uvedením záměru obnovitelných zdrojů do provozu, případně v k tomu vhodném období ihned po uvedení záměru do provozu (např. osev na jaře po podzimním spuštění záměru). Za následnou péči a údržbu náhradního biotopu odpovídá provozovatel po celou dobu životnosti záměru. 4) V plochách zjištěných biotopů nebudou zřizovány sklady materiálů, zařízení staveniště, dočasné zábory pro manipulační plochy, ani dočasné manipulační cesty. V těchto plochách nebudou umísťovány areály pro skladování elektřiny. 5) V plochách dotčených stavbou musí být během výstavby a 3 roky po provedení sledován výskyt invazních nepůvodních druhů, především druhů zařazených do seznamu invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Evropskou unii, zkráceně tzv. „unijní seznam.“ V případě zjištěného výskytu invazního nepůvodního druhu se dle § 13j odst. 4 ZOPK musí neodkladně přistoupit k jeho likvidaci, při tom dodržovat zásady regulace pro konkrétní druhy a upřesňující podmínky z opatřeních obecné povahy vydávanými orgány ochrany přírody pro jednotlivé regiony ČR. V případě, kdy daná opatření obecné povahy nejsou v daném regionu vydány, je nutné se obrátit na místně příslušný orgán ochrany přírody (tj. krajský úřad, Agenturu ochrany přírody a krajiny ČR či na správy Národních parků) pro metodický pokyn pro likvidaci daného invazního nepůvodního druhu. 6) Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby, sklizně a **seče** po pět kalendářních dnů po těchto událostech následujících na okolních zemědělsky obhospodařovaných pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. Provozovatel	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					záměru zajistí, aby orgán ochrany přírody měl vhodným způsobem zajištěn přístup k informacím o vypínání VTE za účelem sledování provozu elektrárny v reálném čase. 7) Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit **monitoring mortality všech druhů ptáků a výskytu minimálně rizikových skupin ptáků, tj. především dravců, sokolovitých, sov, dlouhokřídlých, čápů, jeřába popelavého, chřástala polního, hrabavých (s výjimkou bažanta obecného) a v lokalitách s výskytem vodních ploch a mokřadů také druhů vázaných na mokřadní biotopy, příp. všech druhů ptáků, a to po dobu minimálně tří let od uvedení VTE do provozu. Dále bude tento monitoring pravidelně opakován v intervalu pěti let, a zároveň je provozovatel povinen jej realizovat i mimo uvedený interval, dojde-li k významným změnám podmínek, které mohou mít významný vliv z pohledu ochrany vybraných rizikových druhů ptáků, tj. Například ke zdokumentovanému zahnízdění těchto druhů (především orli, čápi, jeřáb popelavý atd., resp. dle výsledků předběžných a pravidelných monitoringů)**. Monitoring musí být prováděn v průběhu celého roku, a to pouze odborně způsobilým subjektem. Způsob monitoringu a jeho vyhodnocení musí být proveden v souladu s dostupnými doporučeními České společnosti ornitologické a v případě jejich absence podle obecně uznávaných mezinárodních standardů pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách (např. BirdLife International či obdobné metodiky používané v členských státech EU). V místech s předpokládaným výskytem a významem pro migraci druhů s noční aktivitou bude v dostatečném rozsahu proveden taktéž noční monitoring. Na základě výsledků monitoringu a posouzení rizikovosti VTE budou stanovena opatření, která minimalizují riziko zranění a úhynu ptáků. Použitá opatření musí mít věrohodně prokázanou funkčnost a účinnost v ochraně cílových druhů. Provozovatel je povinen zajistit pravidelnou kontrolu přijatých opatření, aby byla zajištěna jejich trvalá funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předávány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 8) Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický **monitoring letové aktivity netopýrů po dobu dvou let od uvedení větrné elektrárny do provozu, a dále tento monitoring pravidelně opakovat v intervalu pěti let**. Monitoring musí být prováděn v období aktivity netopýrů podle následujících metodik „Metodika posuzování vlivu výstavby a provozu větrných elektráren na netopýry“ (ČESON, 2012), metodického doporučení společnosti ČESON (v přípravě). Realizace monitoringu musí být zajištěna pouze odborně způsobilým subjektem s prokazatelnými zkušenostmi v oblasti monitoringu netopýrů. Monitoring bude zaměřen na detekci letové aktivity rizikových druhů netopýrů. Vyhodnocení monitoringu musí být provedeno v souladu s metodickým doporučením společnosti ČESON (v přípravě). Na základě výsledků monitoringu a vyhodnocení rizikovosti větrné elektrárny budou následně případně stanovena opatření pro provoz zařízení, která minimalizují riziko zranění a úhynu cílových druhů netopýrů. Tato opatření mohou zahrnovat zejména dočasné omezení provozu, včetně vypínání větrné elektrárny v rizikových obdobích roku v návaznosti na teplotu prostředí a rychlost větru. Dále se může jednat o instalaci technických ochranných opatření, např. ultrazvukového odpuzovače, ale pouze za předpokladu, že jeho účinnost byla věrohodně potvrzena pro rizikové druhy netopýrů. Provozovatel je povinen před uvedením odpuzovače do provozu doložit dokumentaci či testy, které prokazují účinnost zařízení pro konkrétní cílové druhy netopýrů. Provozovatel je rovněž povinen zajistit, aby veškerá opatření byla pravidelně kontrolována a byla tak zajištěna jejich funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předávány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 9) Bude ustanovena odborně způsobilá osoba s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí (dále jen „biologický dozor“), která bude odpovědná za vyhodnocení plnění podmínek stanovených tímto opatřením obecné povahy při přípravě i realizaci záměru a za ověření změn v území. Biologický dozor bude vykonáván ve fázi přípravy i realizace záměru. Veškeré činnosti související se zvláště chráněnými druhy budou průběžně zaznamenávány do stavebního deníku (datum,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					druh, počet jedinců, provedená opatření). Investor zajistí prokazatelné seznámení této osoby s opatřením obecné povahy a souvisejícími rozhodnutími. Ustanovení biologického dozoru bude oznámeno místně příslušnému krajskému úřadu. Biologický dozor dále před zahájením realizace zajistí zpracování biologického hodnocení se zaměřením na ochranu zvláště chráněných druhů, přírodních biotopů a krajinného rázu. Toto hodnocení bude předloženo spolu se žádostí o vydání ověřovacího stanoviska k provedení stavby. Součástí biologického hodnocení bude návrh umístění a způsobu realizace kompenzačních a ochranných opatření (např. náhradní biotopy, izolační zeleň apod.). V průběhu realizace stavby biologický dozor zajistí kontrolu plnění stanovených podmínek (např. instalace migračních bariér, transfer zvláště chráněných druhů) a v případě potřeby navrhne doplňující opatření. 10) Pohledově exponovaný charakter lokality, zejména ve vztahu k okolním obcím, je nutné respektovat, stejně jako zachování nerušeného krajinného rámce významných kulturně-historických dominant v území (zejména nerušené pohledové vazby ve směru na hrady Choustník, Kámen a Sudkův Důl). Území se vyznačuje dochovanou vysokou koncentrací kulturně-historických hodnot, které spoluutvářejí jeho charakteristický krajinný ráz. Z těchto důvodů je požadováno vhodné prostorové uspořádání záměru (zachování historické struktury krajiny a oddálení prostorů pro VTE), zejména respektování výškových limitů a umístění VTE tak, aby byly minimalizovány negativní dopady na krajinný ráz. 11) Na území akcelerační oblasti se místy vyskytuje typická krajinná mozaika. Zásahy do těchto prvků zachovalého krajinného rázu musí být minimalizovány následujícími způsoby: Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury. Případné zničení či zásadní ovlivnění přítomných přírodních biotopů musí být kompenzováno novými výsadbami. Plochy nových výsadeb musí odpovídat alespoň 1,5násobku původní rozlohy a plochy dřevin musí být umístěny ve vzdálenosti minimálně 300 m od paty stožáru nejbližší VTE. 12) Doplnění výčtu dotčených druhů ptáků a netopýrů uvedených v odůvodnění a stanovení počtu jedinců, na které se vztahuje výjimka: Podmínky a zmírňující opatření stanovené tímto opatřením obecné povahy se vztahují zejména na tyto druhy ptáků a netopýrů: moták pochop *(Circus aeruginosus),* jednotky kusů; krkavec velký *(Corvus corax),* nižší desítky kusů; čáp černý *(Ciconia nigra),* jednotky kusů; káně lesní (*Buteo buteo*), nižší desítky kusů; čejka chocholatá (*Vanellus vanellus*), nižší desítky kusů; netopýr rezavý *(Nyctalus noctula),* vyšší desítky kusů; netopýr hvízdavý *(Pipistrellus pipistrellus),* stovky kusů. 13) Doplnění výčtu druhů vyjmenovaných v odůvodnění a stanovení množství jedinců, na které se má výjimka vztahovat v případě obojživelníků (desítky až stovky kusů dotčených druhů): ropucha obecná (*Bufo bufo*), blatnice skvrnitá (*Pelobates fuscus*), kuňka obecná (*Bombina bombina*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), skokan ostronosý (*Rana arvalis),* skokan hnědý (*Rana temporaria*), skokan zelený (*Pelophylax esculentus*), skokan krátkonohý (*Pelophylax lessonae*), rosnička zelená (*Hyla arborea*), čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*) a čolek horský (*Ichthyosaura alpestris)*. Odborně způsobilá osoba (ekodozor) zajistí v případě potřeby záchranný transfer na místo odpovídající biotopovým nárokům jedinců dotčených druhů. Půjde o záchranný transfer nalezených jedinců zvláště chráněných druhů, kterým by jinak hrozilo zvýšené riziko zranění nebo usmrcení stavební mechanizací, na jinou vhodnou lokalitu mimo prostor stavby, dostatečně vzdálené, aby nehrozila zvýšená rizika návratu jedinců do nežádoucího prostoru stavebních prací. K transferu bude přistoupeno pouze v případě, že jedinci těchto druhů nebudou schopni bezpečně opustit prostor stavby přirozeným způsobem (vlastními silami). Odchyt může být proveden ručně s využitím vhodné nádoby nebo schránky, přičemž pobyt transferovaných jedinců v nich bude dle možností co možná nejkratší. 14) Stanovení způsobu kontrol orgánu ochrany přírody. Správní orgán bude v místě stavby OZE provádět kontroly plnění podmínek a zmírňujících opatření stanovených v tomto opatření obecné	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					povahy z důvodu ochrany zvláště chráněných druhů, a to zejména v rámci kontrolních dnů stavby, jejichž harmonogram investor OZE (resp. stavebník) předá při zahájení stavby správnímu orgánu a o jejichž konání v konkrétních dnech správní orgán předem informuje. Správní orgán bude prokazatelně informován o zahájení stavby (předání staveniště zhotoviteli). Investor OZE (resp. stavebník) a provozovatel OZE umožní správnímu orgánu účast na kontrolních dnech a poskytne mu součinnost nezbytnou k řádné kontrole plnění podmínek opatření obecné povahy. Správní orgán může současně kdykoli po dobu platnosti výjimky vyzvat investora OZE (resp. stavebníka) a provozovatele OZE k umožnění kontroly; tito jsou povinni poskytnout k provedení kontroly nezbytnou součinnost včetně zajištění odpovědné osoby při takové kontrole. 15) Přístupové cesty k OZE budou zajištěny tak, aby v maximální míře došlo k využití stávající cestní sítě a jen v nezbytných případech budou zřizovány nové komunikace. 16) Záměry OZE budou umisťovány tak, aby nedošlo k umístění VTE na nejvyšší polohy akcelerační zóny. 17) V případě kácení dřevin na lesních i nelesních pozemcích budou stromy s dutinami přednostně ponechány na lokalitách. Kácení se bude účastnit biologický dozor a navrhne kompenzační opatření spočívající ve vytvoření vhodných broukoviště (loggerů) nebo jiný způsob využití dřevní hmoty na lokalitě, pokud to bude vhodné. **Odůvodnění:** Navržené podmínky a zmírňující opatření vycházejí z potřeby zajistit ochranu přírody a krajiny v dotčeném území při současném umožnění realizace záměrů obnovitelných zdrojů energie v souladu se ZOPK a ZOZE. Při jejich stanovení bylo zohledněno biologické posouzení území, výsledky procesu SEA i charakter akcelerační oblasti. Území je situováno mimo nejcennější přírodní lokality, nicméně zahrnuje stanoviště vázaná na vodní režim a lesní porosty a výskyt zvláště chráněných druhů živočichů. Záměry výroby energie z obnovitelných zdrojů jsou dle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK jsou považovány za záměry ve veřejném zájmu. Současně však musí být splněny podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK, zejména neexistence jiného uspokojivého řešení a zachování příznivého stavu dotčených druhů. Stanovené podmínky odpovídají rovněž požadavkům § 13 odst. 2 ZOZE, podle něhož musí opatření obecné povahy obsahovat podmínky a zmírňující opatření v rozsahu odpovídajícím požadavkům pro udělení výjimek podle ZOPK. Současně reflektují požadavky § 56 odst. 6 ZOPK ve vazbě na § 5b odst. 3 a 5 ZOPK, zejména pokud jde o konkretizaci dotčených druhů, rozsah zásahů a nastavení kontrolních mechanismů. Podmínky proto směřují k minimalizaci zásahů do biotopů (§ 3 odst. 1 písm. i) ZOPK), ochraně zvláště chráněných druhů (§ 50 a násl. ZOPK), zachování krajinného rázu (§ 12 ZOPK) a ochraně obecně chráněných druhů (§ 5 ZOPK). Současně jsou nastaveny mechanismy monitoringu a kontroly, které umožňují průběžné vyhodnocování dopadů záměru a případné přijetí dodatečných opatření. **K jednotlivým podmínkám:** Ad 1) Podmínka je stanovena za účelem ochrany vodních a mokřadních ekosystémů jako významných biotopů ve smyslu § 3 odst. 1 písm. i) ZOPK a zároveň ve vztahu k významným krajinným prvkům (dále jen „VKP“) dle § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK, kterými jsou vodní toky, nivy a mokřadní stanoviště. Současně vychází z § 4 odst. 2 ZOPK, podle kterého nesmějí být VKP využívány způsobem, který by vedl k ohrožení nebo oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce. Tyto prvky tvoří základní kostru ekologické stability krajiny a plní retenční, migrační a biotopové funkce. Stanovení minimální vzdálenosti a způsobu křížení toků minimalizuje riziko narušení hydrologického režimu a degradace těchto stanovišť. Současně omezuje zásahy do břehových porostů, které jsou nedílnou součástí VKP a jejich ekologické funkce.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad 2) Podmínka reaguje na ochranu volně žijících ptáků (§ 5 ZOPK) a zvláště chráněných druhů živočichů (§ 50 ZOPK). Monitoring a následná opatření zajišťují prevenci zakázaných zásahů dle § 50 odst. 2 ZOPK (např. usmrcování, rušení) a umožňují stanovit opatření vedoucí k minimalizaci mortality. Ad 3) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu biotopů zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK) a obecnou ochranu přírody (§ 5 ZOPK). Kompenzační opatření reflektují požadavek minimalizace a náhrady ekologické újmy. Na území akcelerační oblasti se vyskytují přírodní stanoviště vázaná především na vodní toky (potok Hrobský + přítoky, potok Javornička), resp. rybníky na hranici vymezené zóny. Jedná se především o biotopy T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky a L2.2 – Údolní jasanovo-olšové luhy. Ad 4) Podmínka naplňuje obecnou ochranu přírody dle § 5 ZOPK a zamezuje nepřímým zásahům do biotopů zvláště chráněných druhů. Ad 5) Podmínka vychází z povinností prevence šíření invazních nepůvodních druhů dle § 5 odst. 4 ZOPK a souvisejících právních předpisů. Sledování dotčených ploch po dobu výstavby a po jejím dokončení umožňuje včasnou identifikaci a eliminaci invazních druhů, které mohou být zavlékány stavební činností. Ad 6) Podmínka směřuje k ochraně volně žijících ptáků dle § 5 ZOPK a minimalizaci rizika jejich usmrcování v důsledku provozu zařízení. Dočasné vypínání VTE v období zemědělských činností reaguje na zvýšenou koncentraci ptáků v území. Ad 7) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu volně žijících ptáků dle § 5 ZOPK a zvláště chráněných druhů dle § 50 ZOPK, jakož i podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK. Reaguje na skutečnost, že provoz větrných elektráren může představovat riziko pro ptáky zejména z hlediska kolizí s rotujícími částmi zařízení a ztráty životního prostoru. Stanovení povinnosti monitoringu mortality a výskytu ptáků po uvedení větrné elektrárny do provozu umožňuje ověřit reálné dopady záměru na ptačí populace v území a vyhodnotit účinnost přijatých zmírňujících opatření. Monitoring je zaměřen na rizikové skupiny druhů, u nichž je předpokládána vyšší míra ohrožení, a současně umožňuje zachytit případné změny v druhovém složení nebo chování ptáků v důsledku provozu zařízení. Na základě výsledků monitoringu mohou být stanovena nebo upravena další opatření ke snížení rizika zranění a úhynu ptáků, včetně provozních omezení nebo technických úprav zařízení. Podmínka tak zajišťuje průběžné vyhodnocování dopadů záměru a umožňuje adaptivní řízení jeho provozu v souladu s principem prevence a minimalizace negativních vlivů na volně žijící ptáky. Ad 8) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu zvláště chráněných druhů živočichů dle § 50 ZOPK a podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK. Reaguje na skutečnost, že provoz větrných elektráren může představovat významné riziko pro netopýry, zejména z hlediska kolizí s rotujícími částmi zařízení a barotraumatu. Stanovení povinnosti dlouhodobého akustického monitoringu po uvedení zařízení do provozu umožňuje ověřit reálné dopady záměru na populace netopýrů v území a vyhodnotit účinnost již přijatých zmírňujících opatření. Na rozdíl od předprovozního monitoringu je tento monitoring zaměřen na sledování skutečné letové aktivity netopýrů v interakci s provozovaným zařízením. Na základě výsledků monitoringu mohou být stanovena nebo upravena provozní opatření (např. omezení provozu v rizikových obdobích), která povedou k minimalizaci rizika zranění a úhynu jedinců. Podmínka tak naplňuje požadavek průběžného vyhodnocování dopadů záměru a adaptivního řízení jeho provozu v souladu s principem prevence a minimalizace negativních vlivů na zvláště chráněné druhy. Ad 9) Stanovení biologického dozoru vychází z potřeby zajistit odborné naplnění požadavků ZOPK a ZOZE, zejména ve vztahu k ochraně zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK), ochraně biotopů a kontrole plnění podmínek výjimky dle § 56 ZOPK. S ohledem na skutečnost, že investoři budou muset splnit množství podmínek stanovených z důvodu ochrany přírody a krajiny a vyhodnocení jejich splnění vyžaduje odborné znalosti a zkušenosti, je důležité a v souladu se stávající praxí u obdobných záměrů, aby se odborně	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					způsobilá osoba podílela již na fázi přípravy záměru a dále ve fázi provádění záměru. To je nezbytné pro zajištění řádného plnění všech podmínek a eliminaci rizik pro chráněné zájmy. Současně je zohledněno, že v území (které je posuzováno v rámci změny územně plánovací dokumentace a vymezení akcelerační oblasti) může dojít k dynamickým změnám přírodních podmínek nebo výskytu chráněných druhů, které mohou vyvolat potřebu postupu podle § 27 odst. 2 ZOZE. Tuto skutečnost má odborně způsobilá osoba průběžně vyhodnocovat, a to i prostřednictvím upřesňujícího biologického průzkumu jako součásti přípravy záměru. Biologický dozor tak plní nejen kontrolní, ale i preventivní a adaptační funkci, kdy umožňuje včasnou identifikaci rizik a návrh odpovídajících úprav záměru či zmírňujících opatření. Ad 10) Podmínka je stanovena v souladu s § 12 ZOPK na ochranu krajinného rázu. Reflektuje charakter území s dochovanou historickou strukturou a kulturními dominantami a směřuje k minimalizaci negativních vizuálních dopadů záměru. Umístění VTE může tento ráz negativně ovlivnit, zejména narušením horizontů, zásahy do lesních porostů a vizuálním uplatněním v blízkosti kulturních dominant. Z tohoto důvodu je požadováno prostorové členění záměru, respektování výškových limitů a umístění VTE mimo pohledově exponované polohy a klíčové krajinné horizonty tak, aby byly minimalizovány dopady na krajinný ráz. Výše uvedené požadavky jsou nezbytné k ochraně estetických a kulturně-historických hodnot území, zachování integrity krajinného rázu a naplnění principů udržitelného rozvoje. Ad 11) Podmínka podporuje ochranu krajinných prvků a ekologické stability území (§ 3 a § 5 ZOPK) a zajišťuje kompenzaci zásahů do krajinné struktury. Krajinná mozaika je důležitou součástí krajinného rázu, proto by měla být v maximální možné míře zachována. V případě nutnosti zásahu do této krajinné mozaiky jsou v podmínce stanovena pravidla pro další postup (tj. náhrada zeleně) a také je stanoveno pásmo 300 m pro případné provedení náhradní výsadby, aby nedošlo k ohrožení živočišných druhů tím, že by v těchto nově založených porostech vyhledávaly úkryt v blízkosti VTE a byly tak ohroženy jejím provozem. Ad 12) Podmínka naplňuje požadavky § 56 odst. 6 ZOPK ve vazbě na § 5b odst. 3 ZOPK, tj. konkretizaci druhů a rozsahu zásahu, na který se výjimka vztahuje. Ad 13) Podmínka směřuje k ochraně zvláště chráněných druhů obojživelníků (§ 50 ZOPK) a minimalizaci jejich usmrcování v souladu s § 56 ZOPK. Ad 14) Podmínka zajišťuje výkon státní správy v oblasti ochrany přírody (§ 75 a násl. ZOPK) a kontrolu plnění stanovených opatření. Ad 15) Podmínka směřuje k ochraně krajiny před fragmentací a naplňuje obecnou ochranu krajiny dle § 5 ZOPK. Ad 16) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu krajinného rázu dle § 12 ZOPK a omezuje umisťování dominantních prvků do pohledově exponovaných poloh. Ad 17) Podmínka podporuje ochranu biotopů zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK) a zachování ekologicky významných prvků v území. **OŽP k ochraně ZPF:** **OŽP souhlasí s návrhem územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV 49 Křeč, a to za předpokladu zapracování níže uvedených podmínek z hlediska ochrany ZPF.** **1. Rozsah odnětí zemědělské půdy ze ZPF** Záměry v akcelerační oblasti AOV 49 Křeč, včetně základů větrných elektráren, manipulačních a montážních ploch, zařízení pro ukládání energie, příjezdových a obslužných komunikací a nezbytné technické infrastruktury, budou umisťovány a navrhovány tak, aby rozsah odnětí	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zemědělské půdy ze ZPF byl omezen na nezbytné minimum, které nepřekročí navrhovaný odhad záboru ZPF uvedený v návrhu změny ÚRP. **Odůvodnění:** Akcelerační oblast je vymezena na pozemcích náležejících do ZPF. Podmínka konkretizuje zásadu minimalizace záborů podle § 4 zákona o ochraně ZPF. Tuto zásadu je nutno uplatňovat již na úrovni koncepčních a územně plánovacích nástrojů, a to i v situaci, kdy nejsou známa konkrétní technická řešení jednotlivých záměrů. Jejím účelem je zajistit, aby zásah do zemědělského půdního fondu nepřesáhl míru nezbytně nutnou pro realizaci daného záměru, a aby byly přednostně využity takové varianty řešení, které vedou k omezení plošných nároků na ZPF. **2. Ochrana půd I., II. třídy ochrany a preference méně kvalitních půd** Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany ZPF lze pro záměry VTE a souvisejících staveb odejmout pouze v nezbytném rozsahu. Při požadavku záboru půd vyšších tříd ochrany v rámci akcelerační oblasti musí být prokázáno, že nemohou být použity přednostně půdy nižších tříd ochrany bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez ohrožení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. V souladu se zásadami plošné ochrany zemědělského půdního fondu uvedenými v § 4 odst. 1 zákona o ochraně ZPF by při umisťování záměrů měly být vždy preferovány půdy méně kvalitní. **Odůvodnění:** Část akcelerační oblasti se nachází na půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, u nichž zákon o ochraně ZPF stanoví zvýšenou míru ochrany (§ 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Podmínka nestanoví absolutní zákaz jejich dotčení, ale vymezuje pravidla pro jejich využití v návaznosti na konkrétní projektové řešení, které bude známo až v navazujících řízeních. Zásada přednostního využívání méně kvalitní půdy se uplatní přiměřeně i mezi ostatními třídami ochrany. **3. Minimalizace záborů pro dopravní infrastrukturu** Související dopravní infrastruktura bude navrhována přednostně po stávajících veřejně přístupných pozemních komunikacích, zemědělských účelových komunikacích, po hranici obhospodařovatelných zemědělských pozemků nebo v návaznosti na existující liniové prvky v území, a to pouze v nezbytném rozsahu. **Odůvodnění:** Dopravní infrastruktura představuje z hlediska ochrany ZPF významný potenciální zdroj záborů a narušení organizace půdních bloků. Podmínka vychází z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ZPF a směřuje k ochraně obhospodařovatelnosti zemědělských pozemků a k omezení fragmentace půdních bloků. **4. Doložení dopadů na organizaci ZPF** Dokumentace pro povolení záměru bude obsahovat vyhodnocení dopadů navrženého řešení na organizaci ZPF, včetně zákresu: □ dotčených půdních bloků, □ přístupů k zemědělským pozemkům a účelových komunikací, □ dočasných a trvalých záborů ZPF, □ manipulačních a montážních ploch, □ případných zbytkových ploch.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Podmínka stanoví způsob, jak má být v navazující fázi doloženo splnění požadavků na ochranu organizace ZPF. Umožní posouzení, zda navržené řešení nezhoršuje obhospodařovatelnost zemědělských pozemků a nevytváří problematické zbytkové plochy. **5. Dočasné stavební a montážní plochy** Dočasné stavební a montážní plochy budou přednostně soustředěny do ploch, které budou záměrem dotčeny trvale, zejména do budoucích trvalých zpevněných ploch, obslužných komunikací a manipulačních ploch. Využití jiné zemědělské půdy pro dočasné účely je přípustné pouze v nezbytném rozsahu a po dobu nezbytně nutnou. Po ukončení jejich využívání budou tyto plochy uvedeny do stavu umožňujícího další zemědělské obhospodařování. **Odůvodnění:** Podmínka konkretizuje zásadu minimalizace dočasných zásahů do ZPF a navazuje na právní úpravu dočasného odnětí ZPF a povinnost rekultivace podle zákona o ochraně ZPF a prováděcí vyhlášky. **6. Ochrana mimoprodukčních funkcí půdy** Záměry budou umisťovány, navrženy a provedeny tak, aby nezvyšovaly erozní ohrožení zemědělské půdy, nezhoršovaly odtokové poměry, neomezovaly retenční a infiltrační schopnost půdy nad nezbytnou míru a nezpůsobovaly zhutnění nebo jiné zhoršení půdních vlastností. V územích s vyšší erozní ohrožeností nebo zhoršenými odtokovými poměry budou základové konstrukce a nové zpevněné plochy umísťovány pouze v nezbytném rozsahu. Krajinné prvky plnící retenční, infiltrační nebo protierozní funkci budou zachovány v maximální možné míře. **Odůvodnění:** Podmínka chrání mimoprodukční funkce zemědělské půdy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ZPF a reaguje na možná rizika spojená s výstavbou VTE, zejména z hlediska eroze, povrchového odtoku a zhutnění půdy s akcentem na zachování hydrologických a odtokových poměrů v území. **7. Rekultivace pozemků** V navazujících řízeních budou pro plochy dotčené výstavbou větrných elektráren a související infrastruktury stanoveny základní parametry rekultivace, a to s ohledem na charakter zásahu do půdního profilu a jeho dlouhodobé dopady na zemědělskou půdu. Rekultivace dočasně dotčených ploch musí směřovat k obnovení jejich zemědělské využitelnosti v maximální možné míře. U ploch dotčených trvalými stavebními objekty bude rekultivace posuzována s ohledem na skutečný rozsah a povahu zásahu do půdního profilu. **Odůvodnění:** U záměrů větrných elektráren je obvykle deklarována možnost rekultivace území po ukončení jejich provozu. Je však nutno zohlednit, že masivní betonové základy stožárů představují hluboký a dlouhodobý zásah do půdního profilu, který není plně vratný. Ani v případě odstranění nadzemních částí stavby a následného zakrytí povrchu zeminou nedochází k obnovení původního půdního prostředí, neboť v místě základů zůstává trvalá fyzická bariéra v podobě podzemních konstrukcí. Tyto konstrukce dlouhodobě omezují přirozené půdní funkce, zejména vodní režim, infiltrační schopnost, biologickou aktivitu půdy a možnost jejího plnohodnotného zemědělského využití. Z uvedených důvodů nelze dotčení půdy v místech základů větrných elektráren považovat za plně dočasné ani po formálním ukončení užívání stavby. Takové zásahy je proto nutné hodnotit jako trvalou zátěž zemědělského půdního fondu, která přetrvává i po odstranění záměru, a tomu	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					odpovídajícím způsobem k nim přistupovat při posuzování odnětí půdy ze ZPF a stanovení podmínek rekultivace.	
19.	MMR-33550-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czzu	AOV100	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV100 Pavlov** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV100 Pavlov.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní	**Neakceptováno.** Zdůvodnění u jednotlivých bodů viz níže. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP - přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést přiČ vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů.	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Neakceptováno. Charakter zařízení, jeho budoucí užívání a riziko vzniku požáru nebo havárie, posouzení nezbytnosti jejich umístění na pozemcích 30 m od okraje lesa budou posuzovány u jednotlivých záměrů v rámci navazujícího řízení dle stavebního zákona. 2) Neakceptováno. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. V budoucnu budou pravděpodobně k dispozici i vyšší VTE.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných	4) Podmínka k omezování provozu v době orby a sklizně bude odstraněna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy,či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu. Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AO převážně leží na plochém rozvodí mezi prameništěm Jihlávky a údolím Karlínského potoka. Jedná se o pozemky ležící mimo les. Záměr je vymezen v oblasti krajinného rázu Želetavsko. Nadmořská výška lokality je 620 – 650 m n.m. Jedná se o málo výškově i prostorově členitou část	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					centrální Vysočiny, která má charakter přechodu mezi plochou a členitou pahorkatinou. Minimální výškové rozdíly jsou ve směru SZ – SV na území obcí Pavlov, Otín a městyse Stonařov a to vzdálenosti 3 – 4 km. Viditelnost VTE by z tohoto směru byla částečně potlačena, ve směru od SZ by záměr pravděpodobně pohledově splýval s VTE v Pavlově (ca 3,5 – 4 km daleko). Západním směrem od AO je krajina výrazně členitá až od vzdálenosti ca 5 km od hranice AO, jedná se o vrcholy výškově srovnatelné s místem záměru, z výškových bodů budou VTE dobře viditelné, budou ale splývat s VTE u Pavlova, podobně jako z nižších poloh Telečska od JZ. Od JZ-J z okolí Staré Říše a Želetavy by záměry neměly být výrazněji viditelné – budou odděleny nevýrazným výšinným komplexem okolo Nepomuků (Veselský vrch, Remínský vrch), který je ovšem nejméně o 50 m vyšší než místo AO. Ve směru od JV – V bude AO částečně kryta dominantním vrchem Brtník u Opatova, ne ovšem v okolí Brtničky. Z větších vzdáleností nižších partií Vysočiny (Třebíčsko) budou záměry pohledově rozmělněny asymetrickým nesouvislým krajinným předělem východně od údolí Brtnice (Prosekaná – U Trojáku – Bukovec – Vrchy – Mařenka), jakkoli právě z uvedených vrcholů budou VTE dobře viditelné. Ve směru SV bude A kryta rozsáhlým a výškově málo členitým lesním komplexem „Aleje“, z nižších poloh údolí Brtnice a kratších bočních údolí, by VTE měly být viditelné jen z malé části. Zásadní bude viditelnost z obcí Dlouhá Brtnice, Hladov a Brtnička, z dalších obcí (intravilánů) bude vizuální kontakt s VTE značně omezen. Z kulturněhistorických dominant bude záměr kolidovat pouze s některými pohledy na kostel sv. Václava položeného v dominantní pozici S od Dlouhé Brtnice. Severní část AO je při pohledech z pravé strany údolí Jihlávky vizuálně kontaktní s krajinnou dominantou Špičáku a na něj navazujícím krajinným předělem, jižní část větrného parku je z pravé strany uvedeného údolí kolizní s krajinným předělem jižně od Špičáku (Jelení skok – Mistrovský kopec – Hřeben) a pohledově navazuje na větrný park Pavlov. AO bude silně viditelná od V z krajinného předělu Holý vrch (Kolíbl) – Kamenný vrch – Vlčkovo Březí – Brtnický vrch a též z dalšího krajinného předělu V od Brtnice (Strážnice – Malín – Prosekaná). Záměry by byly viditelné též od Z různých míst levého strany údolí Třešťského potoka, tj. skrze nižší partie krajinného předělu Špičák – Velký Javor – Jelení skok – Mistrovský kopec – Hřeben. Problematická je též V část AO u Brtničky. **Přesto lze konstatovat, že jádro AO okolo Pavlova a Dlouhé Brtnice by při navrhované výšce VTE a dobře nastavených opatřeních přímo v sídlech nemuselo znamenat negativní ovlivnění krajinného rázu nad zákonnou mez.** Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je PP a EVL Rašelinné jezírko Rosička, cca 2,7 km Z od AO. Předmětem ochrany PP je rašelinný biotop s výskytem vzácných a ohrožených druhů (z citlivých druhů čáp černý, krkavec velký – pravděpodobné hnízdiště). V AO a okolí se nachází na VTE citlivé druhy živočichů: káně lesní, moták pochop, moták lužní, biotopově zajímavé druhy čejka chocholatá, skřivan polní, špaček obecný, sedmihlásek hajní, linduška luční aj. V AO lze předpokládat výskyt citlivých druhů netopýrů (netopýr černý, netopýr hvízdavý, netopýr nejmenší aj.). AO obklopuje migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců, severní cíp AO s vymezeným regionálním koridorem kříží. V dotčené AO se nachází v minimálním množství drobná krajinná zeleň – remízky, skupiny stromů, liniová vegetace. V dotčené AO se nachází památný strom Jedle u Bílé cesty. Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého, motáka lužního, motáka pochopa, luňáka červeného a bekasiny otavní; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty orla mořského, motáka pilicha, čápa černého, čejky chocholaté a vodouše kropenatého. Východní část AO zasahuje do koridoru letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. Západní hranice AO je vedena podél koridoru dálkových migrantů např. netopýr rezavý (SO, EU), netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL Habrová seč, cca 0,4 km od AO. Nejbližšími ZCHÚ jsou PP Černá blata a PR Suchá hora, cca 0,9 km od AO. Předmětem ochrany PP je přirozený bukový porost, předmětem ochrany PR jsou přírodě blízké biotopy, ale také citlivé	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					druhy ptáků a netopýrů – ostříž lesní, včelojed lesní, netopýr rezavý či netopýr černý. AO zasahuje do vymezeného migračního koridoru biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. V dotčené AO se nachází drobná krajinná zeleň – remízky, skupiny stromů, hodnotná je mozaika luk a mezi v J části území. Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Habrová seč (1 km) Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa černého a čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka pochopa, ostříže lesního a koroptve polní Jižní polovina AO zasahuje do migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů např. netopýr černý (KO, EU). Jižní kraj AO také zasahuje do koridoru letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. Netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. A od severu k jihu je veden na východní hranici AO koridor dálkových migrantů např. netopýr rezavý (SO, EU), netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb	**Vzdálenost od okraje lesa** Neakceptováno. Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **Umístění na PUPFL** Neakceptováno. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona.	**Přednostně použít pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa** Neakceptováno. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **Nevhodné dělení lesa** Neakceptováno. Vzhledem k povaze uvažovaných záměrů se nevhodné dělení lesa nepředpokládá. Vymezení akcelerační oblasti na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. **Narušení zařízení sloužící lesnímu hospodářství** Neakceptováno. Podmínka omezení dotčení stávajících funkčních meliorací je stanovena v bodě 3.1 e) územního opatření. Další podmínky není účelné na úrovni územního opatření stanovovat a mohou být součástí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona (Dotčený orgán státní správy lesů uplatní své stanovisko a stanoví podmínky pro konkrétní záměry) **Nové komunikace a průseky v lese** Neakceptováno. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **Extrémní stanoviště a vodou ovlivněné stanoviště** Neakceptováno. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). Podmínka je formulována obecně a vyžaduje lokalizaci příslušným orgánem, která nebyla dodána.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV100** (23 VTE) s celkovou rozlohou 810,1 ha a odhadovaným záborem zemědělské půdy 5,04 ha převažují půdy I. (zábor 1,95 ha) a II. (zábor 0,82 ha) třídy ochrany zemědělského půdního fondu. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění	**Zakreslení stanovišť** Neakceptováno. Zakreslení vyžaduje lokalizaci příslušným orgánem, která nebyla dodána. **PUPFL** Neakceptováno. Přesné provedení liniové infrastruktury nelze předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). Dotčený orgán státní správy lesů uplatní své stanovisko a stanoví podmínky pro konkrétní záměry až v rámci navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Dočasnost zařízení (a jeji odstranění) bude posuzována u jednotlivých záměrů v rámci navazujícího řízení dle stavebního zákona. **Vodní zdroje** Neakceptováno, vyplývá již z § 30 vodního zákona. Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území taky. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysocechráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové	**ZPF** Bod 1 Akceptováno částečně. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Nelze paušálně vylučovat u VTE umístění hlavních a vedlejších staveb na I. a II. třídy ochrany ZPF (v souladu s nařízením vlády), nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo tyto třídy ochrany. Bod 2 Neakceptováno. Provedeni terénních úprav bude předmětem navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona, tato podrobnost nenáleží ÚRP; požadavek také vyplývá ze zákona. Bod 3 Vzato na vědomí. Konkrétní postup bude stanoven na základě předloženého projektu v rámci stavebního řízení. **Variantní posouzení umístění v dané AO** Předmětem ÚRP není umisťování konkrétních záměrů VTE. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF a není třeba jej uvádět v podmínkách územního opatření, nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo I. a II. třídu ochrany.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
20.	MMR-33551-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czz	AOV73	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV73 Jemnice** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV73 Jemnice.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákona (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon),	**Akceptováno jinak.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV73 redukována (ve východní části podél silnice III/406 a v severozápadní části podél silnice III/410). **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace, OŽP – Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. KrÚ Vysočina, OŽPZ vydává stanovisko na území celé AO, tj. i pro část v JČ kraji v souladu s ust. §§ 13 odst. 5 a 14 odst. 4 ZOZE. Případné podmínky navrhované za různé správní úseky jsou pouze potenciálními podmínkami (pro dohodovací řízení apod), proto jsou jejich případné rozpory pouze zdánlivé. Návrh stanoviska byl projednán s Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést přiČ vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart…). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ochraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy,či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně*	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					krajinného rázu. Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Oblast krajinného rázu, kterou je možno označit jako Jemnicko je tvořena plochou pahorkatinou ohraničenou na JZ a Z nesouvislými horizonty (Za Háty u Županovic, na Vyhlídce u Chvalkovic a Dlouhá hora u Písečného – vše JČ kraj) a dále místní dominantou Sedlo u Panenské. Na SZ ohraničuje Jemnicko postupně se zvyšující hřeben Větrník – Třebětický vrch– Zelená hora – Bába vše v JČ kraji. Na S, SV a V je ohraničující pohledový horizont souvislejší, především jde o vrcholy Javorní hora a Javor u Jemnice a Inženýrský kopec a dále o předěl Budkovský vrch (U třech Dubů) – Kojatická Horka – Horka – Suchá hora. Na J je Jemnicko otevřené, výraznější výškový rozdíl tvoří jen vrch Šibeník u Vratěnína v JM kraji. Uvnitř oblasti Jemnicka je několik vnitřních vyvýšenin,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nejvýraznější Doubrava – Horní Kříž u Jiratic a Olivetská hora u Mešovic v JM kraji. Relativní výška vnitřní oblasti je vůči okolním horizontům nižší o 50 – 150 m. (Nepočítaje v to zaříznuté údolí Želetavky a dolního toku Bihanky, tato údolí se až na výjimky pohledově uplatňují až z bezprostředních vzdáleností 1 – 2 km). Oblast Jemnicka má délku ve směru SJ 13 – 15 km, ve směru VZ 15 – 17 km. Krajinné dominanty na území Jemnicka tvoří na Z vrchol Sedla (a z ním Dlouhé hory), na S vrchol Javorní hory a na V krajinný předěl Budkovský vrch – Kojatická Horka – Horka. Kulturně historickou dominantou je především město Jemnice tvořící výraznou siluetu na úbočí Javorní hory ze strany od JV-J –JZ. Především kostel sv. Stanislava a zámek jsou prvky viditelné z vyšší vzdálenosti než 10 km. Město Jemnice tvoří siluetu se stavebně nerušícími prvky ze všech pohledových směrů (od S dokonce i s předměstím Podolí, v němž vyniká románský kostel sv. Jakuba). Poloha města na úpatí Brtnické vrchoviny vytváří typický obraz. V Kraji Vysočina jsou pouze čtyři města výrazně viditelná ve vyvýšené poloze oproti jejich zázemí bez stavebně rušivých elementů. Jemnice je jedním z nich. (Skutečnost, že v bezprostředním okolí tří z těchto měst jsou navrhovány akcelerační oblasti, nesvědčí o tom, že by se navrhovatel věnoval ochraně krajinného rázu, tak by si tento veřejný zájem zasluhoval). Místní kulturně historické dominanty jsou ve V části Jemnicka zámek Police a kostely v Kostníkách, Kdousově, Slavíkovicích a Velkém Újezdě. Další pozitivní jevy krajinného rázu leží mimo Kraj Vysočina (přírodní dominanty na Z a ZS, kostel v Dešné, aj.). Sídelní struktura je koncentrovaná s centrální pozicí města Jemnice bez drobných osad nebo jednotlivých sídelních jednotek. Rozložení sídel není pravidelné, sídla leží v různých polohách od zaříznutých údolí (Bačkovice), před závěry údolí (Lhotice, Oponešice), až po místně vyvýšené polohy (Pálovice, Panenská, Kdousov). Intravilány sídel mají dochovanou původní parcelaci i stavební charakter usedlostí z 19. – 20. století, často dnes sloužící k individuální rekreaci. Jemnicko leží převážně v oblasti krajinného rázu Moravskobudějovicko a Želetavsko. Na území Jemnicka je zpracován podklad pro vyhlášení přírodního parku Želetavka. Umístění AOV 73 Jemnice bohužel porušuje důležitou maximu k ochraně krajinného rázu, totiž zabránit vizuální kontaminaci negativními vlivy VTE krajinných prostorů oddělených reálnými nebo vizuálními horizonty. AO Jemnice dosahuje Z od Třebětic téměř vrcholů krajinného předělu oddělujícího Jemnicko a Dačicko (výše zmíněný předěl Větrník – Bába), čímž by přímou viditelnost VTE mělo nejméně 40 sídel v Kraji Vysočina i Jihočeském kraji. AO je umístěna Z od sníženiny mezi Dlouhou horou a jemnicko – dačickým krajinným předělem a VTE by tak byly výrazně a nadbytečně viditelné od Z. VTE by měly stírající vliv na obraz města Jemnice při pohledech z J a JZ, především v pohledové ose Dlouhá hora – Sedlo – Javorní hora. O jednotlivých dominantních prvcích v Jemnici se netřeba zmiňovat, stejně tak jako o místní architektonické dominantě (nyní právě rekonstruované) hrobce rodu Pallavicini u Louky u Jemnice (cca 200 m od hranice AO). Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Vyhodnocení vlivů celkem přesně i když ne zcela důsledně analyzuje dopady VTE umístěných v AO na pozitivní projevy krajinného rázu a upozorňuje na zásadní střety VTE s dochovanou krajinnou strukturou, obrazy měst Jemnice a Dačice, kulturněhistorickými dominantami, apod. Navrhované podmínky v územním opatření ale nijak nepřispívají k ochraně uvedených krajinářských chráněných zájmů. Podmínky a opatření v navrhovaném územním opatření jsou zcela schematické, nevycházejí ze znalosti území. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především krajinné a kulturní dominanty a krajinné horizonty a to v bezprostředním okolí AO i v širších krajinných souvislostech – jestliže je jediným opatřením výška VTE do 250 m a barva strojů, nejedná se o opatření k ochraně krajinného rázu, protože vyšší VTE reálně na pevnině neexistují. Toto opatření v řadě absurdních podmínek vyniká. Územní opatření nerespektuje ani ta minimální opatření k ochraně krajinného rázu, která stanovuje hodnocení SEA. Návrh nikterak nereaguje na místa zřetelné viditelnosti potenciálních VTE, tj. z místa pozorování z intravilánů nejsou nepochopitelně navržená žádná opatření, ze vzdálenosti do 5 km bude AO přímo viditelná z 10 sídel. Podmínky k ochraně VKP a cenných biotopů a stanovišť jsou postaveny v rozporu se zákonem o ochraně přírody tak, že bez bližší lokalizace záměrů umožňují poškození nebo ovlivnění těchto	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					segmentů, místo toho, aby takové zásahy zakázaly. Jestliže hodnocení a samotný návrh územního opatření konstatuje, že přírodní biotopy v údolí podél Ostojkovického a Manešovického potoka jsou v dobré kvalitě – neměla zde být AO vymezována vůbec. Do AO zasahují vymezené zóny hnízdišť čápa bílého a motáka pochopa; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního a koroptve polní. Tyto druhy jako citlivé spolu s dalšími druhy ptáků jmenuje i vyhodnocení vlivů bez toho, aby se pozastavilo nad jejich četností. Jemnicko je nadto významnou tahovou cestou ptáků. Tuto skutečnost stejně jako údaje o ornitologicky cenných rybnících v okolí (Červený rybník jako evidovaná lokalita ochrany přírody, Farský rybník, aj.). hodnocení vůbec neuvádí. Podobně jako v jiných případech se navrhovatel spokojí s tím, že významnější lokality s výskytem netopýrů jsou ve větší vzdálenosti od AO než 3 km, což je doporučení ČESON (zde 3,2 km). Jde ale o požadavky minimální, které v běžně posuzovaných případech nezbavují investory povinností podrobnějších průzkumů. Bez ohledu na schematičnost a nejasnou efektivitu navrhovaných podmínek k ochraně druhů, neměla být AOV 73 Jemnice mezi AO vůbec zařazena. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je PP a EVL Moravská Dyje, cca 4 km Z od AO. Předmětem ochrany PP přírodě blízká a na vodu vázané stanoviště a druhy. V AO a okolí se nachází na VTE citlivé druhy živočichů: krkavec velký, káně lesní, moták pochop, moták lužní, volavka popelavá, výr velký, čáp černý, koroptev polní a čejka chocholatá (biotop) aj. Do SZ cípu AO zasahuje migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého a motáka pochopa; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního a koroptve polní. V dotčené AO se nachází v minimálním množství drobná krajinná zeleň – remízky, skupiny stromů, liniová vegetace. V dotčené AO se nachází památný strom Lípa u Louky. Převážně celá AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů. V severovýchodní části AO je vymezen koridor letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. A v severní polovině AO je vymezen koridor dálkových migrantů např. netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Tyto systémy jsou běžnou součástí zařízení VTE.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy.	**Umístění na PUPFL** Akceptováno částečně. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků.* Bude doplněna podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV73** (23 VTE) s celkovou rozlohou 812,6 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 5,02 ha, převažují půdy III., IV. a V. třídy ochrany ZPF. Půdy I. (zábor 0,36 ha) a II. (zábor 1,16 ha) třídy ochrany se vyskytují pouze v omezeném rozsahu. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření.	**Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2)	Ochrana ZPF: Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny. **Připomínky Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví**: <u>OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů má následující připomínky k “Návrhu Z2 ÚRP”:</u> OŽP jako dotčený orgán státní správy lesů **má následující připomínky** k návrhům jednotlivých územních opatření k akceleračním oblastem vymezeným v návrhu změny č. 2 územního rozvojového plánu také podle § 13 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie: 1) VTE a související infrastrukturu na PUPFL umisťovat pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že obdobné řešení nelze realizovat mimo PUPFL nebo s menším zásahem do PUPFL. 2) Přednostně využívat pouze **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo porosty s nižší kvalitou. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního komplexu.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3) Nepřipustit umístění VTE a související infrastruktury na PUPFL, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. VTE umisťovat přednostně do okrajových částí lesních komplexů, nikoli do jejich vnitřních souvislých částí. 4) Nepřipustit řešení, která naruší **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. 5) Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. 6) Při prokázání nezbytného využití PUPFL k příjezdovým komunikacím budou dodrženy tyto podmínky: Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena cesta s parametry lesní cesty 1L dle ČSN 73 6108 nebo lepšími. Cesty budou mít kvalitní odvodnění a maximální podélný sklon 8 %. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil a po ukončení provozu větrného parku rozhodne příslušný úřad ve spolupráci s vlastníkem pozemku (lesa), zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. 7) V případě nutnosti umístění VTE na PUPFL budou tyto a i případná související zařízení pro ukládání energie umisťovány pouze na lesích v kategorii lesa hospodářského a nikoli v lesích kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. 8) VTE ani případná související zařízení pro ukládání energie nebudou umisťovány na stanovištích extrémní edafické řady (Z, X, Y, J) na stanovištích ovlivněných vodou (edafické kategorie L, U, V, O, P, Q, G, T a R) a stanovištích lesních typů s výrazným svahovým charakterem, který je označen čtyřmístným kódem, kde poslední písmeno je „e“ podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI) 9) Na PUPFL (mimo ploch odňatých plnění funkcí lesa) je zakázáno zřizovat mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby. 10) Požadujeme pro **pásmo 30 m od okraje lesa**, aby územní opatření obsahovalo tyto **závazné podmínky pro dotčení zájmů chráněných lesním zákonem:** 11) Na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa ve smyslu § 14 lesního zákona není přípustné umisťování staveb a zařízení spojených s trvalým nebo dlouhodobým pobytem osob, zejména provozních objektů, technologických budov, administrativních zázemí, obytných nebo pobytových staveb. 12) Na pozemcích v ochranném pásmu lesa není přípustné umisťování bateriových energetických úložišť ani jiných technologických zařízení s potenciálním rizikem vzniku požáru, havárie nebo mimořádné události, které by mohly ohrozit stabilitu, bezpečnost nebo plnění funkcí lesa 13) Na pozemcích v ochranném pásmu lesa lze výjimečně umístit pouze nezbytná technická zařízení bez trvalé obsluhy, jejichž umístění je funkčně vázáno na hlavní záměr, nelze je technicky nebo provozně umístit mimo tuto vzdálenost a jejichž provoz nebude mít negativní vliv na lesní porosty, okraje lesa ani plnění funkcí lesa. **Doplňující technické připomínky k VTE z hlediska ochrany lesa uvést do podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměrů OZE v rámci územního opatření**	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ochrana lesa před námrazou, pádem a odhozem ledu z lopatek VTE Z hlediska ochrany lesa požadujeme, aby návrh územního opatření pro akcelerační oblast vymezenou pro VTE výslovně řešil ochranu PUPFL a navazujících lesních porostů před **pádem a odhozem ledu z lopatek rotoru při námrazových situacích**. Odborná doporučená praxe DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy výslovně zahrnuje **ice detection, de-icing a anti-icing postupy i vazbu na řídicí a ochranný systém turbíny**, a mezinárodní doporučení IEA Wind Task 19 jsou zaměřena právě na **hodnocení rizika ice fall / ice throw** a na výběr vhodných rizik snižujících opatření. **Povinnost systému detekce námrazy a automatického odstavení** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **VTE umísťované na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny systémem detekce námrazy a řídicím systémem**, který při zjištění námrazy nebo při zjištění podmínek svědčících o riziku tvorby ledu **automaticky omezí nebo zastaví provoz rotoru** a zabrání automatickému opětovnému spuštění do doby, než bude riziko pádu nebo odhozu ledu odstraněno nebo vyhodnoceno jako nepřítomné. Takový požadavek odpovídá doporučené technické praxi pro provoz VTE v podmínkách námrazy i běžně popisovanému bezpečnostnímu řešení moderních turbín. **Povinnost aktivního anti-icing / de-icing systému lopatek** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **rotorové listy VTE umísťovaných na PUPFL nebo v bezprostřední návaznosti na PUPFL musí být vybaveny aktivním anti-icing / de-icing systémem**, např. elektrickým vyhříváním lopatek nebo jiným technicky srovnatelným a provozně ověřeným systémem, který prokazatelně snižuje riziko akumulace ledu a následného pádu nebo odhozu ledových kusů do okolního lesního porostu. Současně požadujeme výslovně uvést, že **samotná pasivní povrchová úprava lopatek nesmí být v námrazově exponovaných polohách považována za dostatečné samostatné opatření**, neboť odborné podklady uvádějí, že aktivní ohřev patří mezi nejvíce prověřené a používané způsoby omezení dopadů námrazy, zatímco samotné nátěry mají zejména při silnější námraze omezenou účinnost. **Povinnost lokalitně specifického posouzení rizika ice fall / ice throw** Požadujeme, aby pro každou VTE navrženou na PUPFL nebo v návaznosti na PUPFL bylo zpracováno **lokalitně specifické posouzení rizika ice fall / ice throw**, které vyhodnotí dosah pádu a odhozu ledu při provozu i po odstavení zařízení a prokáže, že navržené technické a provozní řešení nezpůsobí nepřijatelné poškozování okolních lesních porostů, porostních stěn, lesních cest a zařízení sloužících lesnímu hospodářství. Požadujeme, aby posouzení vycházelo z uznávané metodiky nebo mezinárodně doporučené praxe pro hodnocení rizika námrazy a odhozu ledu u VTE. Takový požadavek má přímou oporu v mezinárodních doporučeních IEA Wind Task 19 a v doporučené praxi DNV pro větrné elektrárny v podmínkách námrazy. **Podmínka nepřípustnosti umístění VTE při nepřijatelném riziku poškození lesa** Požadujeme, aby územní opatření výslovně stanovilo, že **VTE nesmí být umístěna tak, aby modelovaný prostor dopadu nebo odhozu ledu při námrazových situacích zasahoval do navazujících ponechávaných lesních porostů způsobem, který by mohl vést k jejich opakovanému mechanickému poškozování, destabilizaci porostních stěn nebo ke zvýšenému riziku vzniku sekundárních škod**. Nelze-li takové riziko technickými a provozními opatřeními spolehlivě snížit, požadujeme problematickou část akcelerační oblasti vypustit. Tento požadavek odpovídá i metodice MŽP, která výslovně předpokládá zmenšení či vypuštění problematických částí území tam, kde limit nelze rozumně a dostatečně ošetřit podmínkami. **Provozní režim při námraze a evidence námrazových událostí** Požadujeme, aby územní opatření stanovilo, že **při meteorologických podmínkách s rizikem tvorby námrazy nebo při detekované námraze musí být provoz VTE převeden do ochranného režimu**, přičemž běžný provoz rotoru nesmí pokračovat, pokud by hrozil odhoz ledu	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nebo mechanické poškození okolních lesních porostů. Opětovné spuštění VTE má být vázáno na odstranění námrazy aktivním systémem nebo na prokázané pominutí rizika. Současně požadujeme, aby provozovatel vedl **evidenci námrazových událostí, aktivací anti-icing / de-icing systému, ochranných odstávek a případných incidentů souvisejících s pádem nebo odhozem ledu**, a aby tyto údaje byly k dispozici pro vyhodnocení účinnosti stanovených opatření. Monitoring a vyhodnocování účinnosti opatření je v souladu s mezinárodní odbornou praxí pro snižování rizik spojených s ice fall / ice throw. **Odůvodnění:** Ad 1) až 6) - Využití stávající sítě je hospodárným krokem, neboť tato je nezbytná pro obhospodařování lesů a není žádoucí umísťování dalších pozemních komunikací k jednomu účelu. Pro nezbytnou infrastrukturu k VTE bude využita stávající lesní cestní síť z důvodu minimalizace rizika fragmentace lesních porostů a dalšího omezování produkční plochy v důsledku vzniku ochranných pásem elektrovodu a dalších sítí. Zachování souvislých lesních komplexů je klíčové jak z hlediska ekologické stability, tak z hlediska hospodářského využití lesa. Fragmentace by měla dlouhodobé negativní kumulativní dopady na stabilitu porostů, hospodaření i ekologické funkce lesa. Zachování celistvosti lesa je proto základním předpokladem přijatelnosti realizace OZE v lesních územích. Vedení komunikací a infrastruktury lesem vede ke zvyšování fragmentace, provozní zátěže a dlouhodobému omezení hospodaření. Preferováno je řešení mimo PUPFL, případně využití již existujících tras. Ad 7) a 8) - Les ochranný a lesy zvláštního určení plní nadregionální ekologické a stabilizační funkce, které vyžadují zvýšenou míru ochrany. V případě vyhlášené kategorie lesa ochranného nebo lesa zvláštního určení je hospodaření regulováno v závislosti na vyhlášené kategorii lesa, kdy je podporována vyhlášená funkce. Na těchto kategoriích lesa jsou upřednostňovány funkce lesů, které vylučují umístění VTE. Z tohoto pohledu je hospodářský les nejméně chráněnou a nejméně rizikovou kategorií lesa. Na uvedených stanovištích plní lesní porosty stabilizační funkci, protierozní a další, které vyžadují zvýšenou míru ochrany. Umístěním na lesní stanoviště extrémní řady, řad ovlivněných vodou a svahových stanovišť není žádoucí, neboť v důsledku záboru dojde k negativním dopadům na PUPFL a les, což je rovněž v rozporu s podstatou boje s klimatickou změnou a ochranou lesa. Umístěním na těchto plochách může dojít k dlouhodobým negativním dopadům, které nelze následně jednoduše rekultivovat a může dojít trvalým škodám na lesích a lesní půdě. Ad 9) Staveništní činnost v lese představuje vysoké riziko poškození půdy, porostů a vodního režimu, a proto musí být na lesních pozemcích minimalizována. Ad 10) až 13) - Pozemky ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa ve smyslu § 14 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, plní důležitou ochrannou a preventivní funkci, jejímž cílem je zajistit ochranu lesa před negativními vlivy činností a staveb realizovaných v jeho bezprostředním okolí. Umisťování staveb s trvalým nebo dlouhodobým pobytem osob v této vzdálenosti zvyšuje riziko poškození lesních porostů, ohrožení bezpečnosti osob vlivem pádu stromů, větrných polomů nebo požárů a současně vytváří tlak na další zásahy do lesních pozemků. Bateriová energetická úložiště a obdobná technologická zařízení představují z hlediska ochrany lesa specifické riziko, zejména z důvodu možnosti vzniku požáru, obtížné likvidace havarijních stavů a potenciálně závažných dopadů na lesní ekosystémy. Jejich umístění v bezprostředním okolí lesa by bylo v rozporu s preventivní funkcí tohoto území a se zásadou předcházení rizikům poškození lesa. Stanovením této podmínky není vyloučena realizace záměrů OZE jako celku, ale je zajištěno, že pozemky ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa zůstanou zachovány jako ochranná přechodová zóna minimalizující konflikty mezi lesním hospodářstvím, ochranou lesa a novými rozvojovými aktivitami v území.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z hlediska zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vodách) – AOV73 Jemnice: 1. Záměry OZE a související infrastruktura nebudou umisťovány do ochranných pásem vodních zdrojů I. stupně. V ochranných pásmech vodních zdrojů II. stupně mohou být umístěny pouze za předpokladu, že nejsou v rozporu s podmínkami stanovenými rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy, kterým bylo ochranné pásmo vymezeno, a že bude v dokumentaci záměru prokázáno, že nedojde k ohrožení vydatnosti, jakosti ani zdravotní nezávadnosti vodního zdroje. Odůvodnění: Ochranná pásma vodních zdrojů jsou stanovena ve veřejném zájmu na ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních a povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou. V ochranných pásmech I. stupně je s ohledem na jejich bezprostřední vazbu na jímací nebo odběrná zařízení umisťování záměrů OZE a související infrastruktury vyloučeno. V ochranných pásmech II. stupně je nezbytné respektovat konkrétní režim stanovený vodoprávním úřadem a vyloučit taková řešení záměru, která by mohla negativně ovlivnit vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje. 2. Záměry OZE a související infrastruktura budou navrženy a provedeny tak, aby nedošlo ke zhoršení odtokových poměrů v území, ke zvýšení erozního odnosu, k soustředění srážkového odtoku do vodních toků, mokřadních a prameništních ploch ani ke zhoršení jakosti povrchových nebo podzemních vod. Srážkové vody budou přednostně zasakovány nebo zadržovány v místě jejich vzniku, případně řízeně odváděny způsobem, který nezpůsobí erozi ani negativní ovlivnění vodních a mokřadních biotopů. Odůvodnění: Podmínky hospodaření se srážkovými vodami a prevence havarijního znečištění jsou stanoveny za účelem omezení negativních změn vodního režimu v území, snížení erozního odnosu a ochrany jakosti povrchových i podzemních vod. Záměry OZE mohou lokálně zvyšovat podíl zpevněných ploch, měnit mikroodtokové poměry, soustřeďovat srážkový odtok a vytvářet riziko úniku závadných látek při výstavbě, provozu i údržbě. Z těchto důvodů je požadováno přednostní zasakování, zadržování nebo řízené odvádění srážkových vod a současně zajištění odpovídajících technických i organizačních opatření k prevenci úniku závadných látek. 3. Záměry OZE a související infrastruktura budou umisťovány mimo mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky (trvalé i občasné ve vzdálenosti min. 10 metrů od břehové hrany, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s vodním tokem. Odůvodnění: Stanovení minimální vzdálenosti 10 m od břehové hrany vodních toků je požadováno nad rámec návrhu (8 m) z důvodu zajištění dostatečného prostoru pro správu a údržbu vodních toků. Tento pás zároveň přispívá k ochraně břehových porostů, stabilitě koryta a zachování přirozených funkcí vodního toku a navazujících ekosystémů. Dostatečný odstup rovněž snižuje rizika spojená s občasnými povodňovými situacemi a omezuje negativní vlivy záměru na hydromorfologii toku a přilehlá území. 4. V aktivní zóně záplavového území nebudou umisťovány větrné elektrárny, zařízení pro ukládání elektřiny, transformační a spínací stanice, oplocení, trvalé zpevněné manipulační plochy ani jiné stavby či zařízení, které by mohly zhoršit odtokové poměry nebo zvýšit povodňové riziko. Tím není dotčeno nezbytné křížení liniové dopravní nebo technické infrastruktury, pokud bude navrženo v souladu s vodním zákonem a bude prokázáno, že jeho vliv na povodňové průtoky a odtokové poměry bude minimalizován. Odůvodnění:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Vyloučení staveb a zařízení z aktivní zóny záplavového území je stanoveno za účelem zachování přirozených odtokových poměrů a prevence zvýšení povodňového rizika. Podmínka vychází ze zákonného režimu aktivní zóny záplavového území, ve kterém vodní zákon obecně nepřipouští umisťování ani povolování staveb, s výjimkou vybraných staveb sloužících vodnímu hospodářství, ochraně před povodněmi a nezbytné dopravní a technické infrastruktury, a to za předpokladu minimalizace jejich vlivu na povodňové průtoky a odtokové poměry. **OŽP k ochraně přírody:** 1) Záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo mokřady, prameniště, rašeliniště, vodní plochy a toky (trvalé i občasné) ve vzdálenosti min. 50 metrů od břehové hrany vodních toků a okrajů ostatních výše uvedených stanovišť, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury s vodním tokem. Překonání vodních toků bude realizováno řízeným protlakem pode dnem toku. Vstupní i výstupní jámy musí být umístěny tak, aby nezasahovaly do břehů a břehových porostů daného toku. Při křížení mokřadních ploch liniovou infrastrukturou (vedení výkonu, komunikace) je nutné realizovat opatření proti melioračnímu efektu (např. zásyp a izolace vedení) a odvádění vod rigoly podél komunikací. 2) Bude zajištěna ochranu ptáků a netopýrů těmito způsoby: □ Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit **monitoring výskytu ptáků před uvedením VTE do provozu**. Monitoring ptáků bude realizován po dobu minimálně jedné hnízdní sezóny a období jarní a podzimní migrace, na nelesních stanovištích taktéž po dobu nejméně jedné zimní sezóny před uvedením VTE do provozu. Monitoring musí být prováděn pouze odborně způsobilým subjektem. Způsob monitoringu a jeho vyhodnocení musí být proveden v souladu s dostupnými doporučeními České společnosti ornitologické a v případě jejich absence podle obecně uznávaných mezinárodních standardů pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách (např. BirdLife International či obdobné metodiky používané v členských státech EU). V místech s předpokládaným výskytem a významem pro migraci druhů s noční aktivitou bude v dostatečném rozsahu proveden taktéž noční monitoring. Na základě výsledků monitoringu a posouzení rizikovosti VTE budou před jejím uvedením do provozu stanovena opatření, která minimalizují riziko zranění a úhynu ptáků. Použitá opatření musí mít věrohodně prokázanou funkčnost a účinnost v ochraně cílových druhů. Provozovatel je povinen zajistit pravidelnou kontrolu přijatých opatření, aby byla zajištěna jejich trvalá funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. □ Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický **monitoring letové aktivity netopýrů po dobu nejméně jednoho roku před uvedením elektrárny do provozu**. Monitoring musí být prováděn v období aktivity netopýrů podle následujících metodik „Metodika posuzování vlivu výstavby a provozu větrných elektráren na netopýry“ (ČESON, 2012), metodického doporučení společnosti ČESON (v přípravě). Realizace monitoringu musí být zajištěna pouze odborně způsobilým subjektem s prokazatelnými zkušenostmi v oblasti monitoringu netopýrů. Vyhodnocení monitoringu musí být provedeno v souladu s metodickým doporučením společnosti ČESON (v přípravě). Na základě výsledků monitoringu a vyhodnocení rizikovosti VTE budou před jejím uvedeném do provozu případně stanovena opatření pro provoz zařízení, která minimalizují riziko zranění a úhynu cílových druhů netopýrů. Tato opatření mohou zahrnovat zejména dočasné omezení provozu, včetně vypínání větrné elektrárny v rizikových obdobích roku v návaznosti na teplotu prostředí a rychlost větru. Dále se může jednat o instalaci technických ochranných opatření např. ultrazvukového odpuzovače, ale pouze za předpokladu, že jeho účinnost byla věrohodně potvrzena pro rizikové druhy netopýrů. Provozovatel je povinen před uvedením odpuzovače do provozu doložit dokumentaci či testy, které prokazují účinnost zařízení pro konkrétní cílové druhy netopýrů. Provozovatel je rovněž povinen zajistit, aby veškerá opatření byla pravidelně kontrolována a byla tak zajištěna jejich funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 3) Záměry OZE budou umisťovány mimo cenné přírodní biotopy a související infrastruktura bude do těchto přírodních biotopů umisťována pouze v nezbytných případech. Především se jedná o biotopy zvláště chráněných druhů a přírodní biotopy jejichž vymezení vychází z Mapování biotopů České republiky (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR – AOPK ČR, dostupné z: https://portal.nature.cz/biotopy). V případě, že budou zničeny či zásadním způsobem ovlivněny tyto cenné přírodní biotopy a pokud technické řešení záměru neumožňuje vyloučení zásahu, budou vytvořeny nové (tj. náhradní) biotopy na okraji plochy záměru nebo na jiné, k tomuto účelu vhodné ploše či se významně zkvalitní (obnovou či úpravou) existující biotopy v ploše záměru. Nově vytvořené či obnovované biotopy budou svým charakterem odpovídat v co největší míře vycházet z ekologických charakteristik původního biotopu a jeho druhového složení. Plocha nově vytvořeného (či obnoveného) biotopu bude 1,5krát větší než plocha biotopu dotčeného. Biotop bude založen (např. dokončeny terénní úpravy, povrch oset osivem, případně dokončena výsadba dřevin) před uvedením záměru obnovitelných zdrojů do provozu, případně v k tomu vhodném období ihned po uvedení záměru do provozu (např. osev na jaře po podzimním spuštění záměru). Za následnou péči a údržbu náhradního biotopu odpovídá provozovatel po celou dobu životnosti záměru. 4) V plochách zjištěných biotopů nebudou zřizovány sklady materiálů, zařízení staveniště, dočasné zábory pro manipulační plochy, ani dočasné manipulační cesty. V těchto plochách nebudou umísťovány areály pro skladování elektřiny. 5) V plochách dotčených stavbou musí být během výstavby a 3 roky po provedení sledován výskyt invazních nepůvodních druhů, především druhů zařazených do seznamu invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Evropskou unii, zkráceně tzv. „unijní seznam.“ V případě zjištěného výskytu invazního nepůvodního druhu se dle § 13j odst. 4 ZOPK musí neodkladně přistoupit k jeho likvidaci, při tom dodržovat zásady regulace pro konkrétní druhy a upřesňující podmínky z opatřeních obecné povahy vydávanými orgány ochrany přírody pro jednotlivé regiony ČR. V případě, kdy daná opatření obecné povahy nejsou v daném regionu vydány, je nutné se obrátit na místně příslušný orgán ochrany přírody (tj. krajský úřad, Agenturu ochrany přírody a krajiny ČR či na správy Národních parků) pro metodický pokyn pro likvidaci daného invazního nepůvodního druhu. 6) Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby, sklizně a **seče** po pět kalendářních dnů po těchto událostech následujících na okolních zemědělsky obhospodařovaných pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny. Provozovatel záměru zajistí, aby orgán ochrany přírody měl vhodným způsobem zajištěn přístup k informacím o vypínání VTE za účelem sledování provozu elektrárny v reálném čase. 7) Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit **monitoring mortality všech druhů ptáků a výskytu minimálně rizikových skupin ptáků, tj. především dravců, sokolovitých, sov, dlouhokřídlých, čápů, jeřába popelavého, chřástala polního, hrabavých (s výjimkou bažanta obecného) a v lokalitách s výskytem vodních ploch a mokřadů také druhů vázaných na mokřadní biotopy, příp. všech druhů ptáků, a to po dobu minimálně tří let od uvedení VTE do provozu. Dále bude tento monitoring pravidelně opakován v intervalu pěti let, a zároveň je provozovatel povinen jej realizovat i mimo uvedený interval, dojde-li k významným změnám podmínek, které mohou mít významný vliv z pohledu ochrany vybraných rizikových druhů ptáků, tj. Například ke zdokumentovanému zahnízdění těchto druhů (především orli, čápi, jeřáb popelavý atd., resp. dle výsledků předběžných a pravidelných monitoringů)**. Monitoring musí být prováděn v průběhu celého roku, a to pouze odborně způsobilým subjektem. Způsob monitoringu a jeho vyhodnocení musí být proveden v souladu s dostupnými doporučeními České společnosti ornitologické a v případě jejich absence podle obecně uznávaných mezinárodních standardů pro monitoring mortality ptáků na větrných elektrárnách (např. BirdLife International či obdobné metodiky používané v členských státech EU). V místech s předpokládaným výskytem a významem pro migraci druhů s noční aktivitou bude v	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					dostatečném rozsahu proveden taktéž noční monitoring. Na základě výsledků monitoringu a posouzení rizikovosti VTE budou stanovena opatření, která minimalizují riziko zranění a úhynu ptáků. Použitá opatření musí mít věrohodně prokázanou funkčnost a účinnost v ochraně cílových druhů. Provozovatel je povinen zajistit pravidelnou kontrolu přijatých opatření, aby byla zajištěna jejich trvalá funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předávány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 8) Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický **monitoring letové aktivity netopýrů po dobu dvou let od uvedení větrné elektrárny do provozu, a dále tento monitoring pravidelně opakovat v intervalu pěti let**. Monitoring musí být prováděn v období aktivity netopýrů podle následujících metodik „Metodika posuzování vlivu výstavby a provozu větrných elektráren na netopýry“ (ČESON, 2012), metodického doporučení společnosti ČESON (v přípravě). Realizace monitoringu musí být zajištěna pouze odborně způsobilým subjektem s prokazatelnými zkušenostmi v oblasti monitoringu netopýrů. Monitoring bude zaměřen na detekci letové aktivity rizikových druhů netopýrů. Vyhodnocení monitoringu musí být provedeno v souladu s metodickým doporučením společnosti ČESON (v přípravě). Na základě výsledků monitoringu a vyhodnocení rizikovosti větrné elektrárny budou následně případně stanovena opatření pro provoz zařízení, která minimalizují riziko zranění a úhynu cílových druhů netopýrů. Tato opatření mohou zahrnovat zejména dočasné omezení provozu, včetně vypínání větrné elektrárny v rizikových obdobích roku v návaznosti na teplotu prostředí a rychlost větru. Dále se může jednat o instalaci technických ochranných opatření, např. ultrazvukového odpuzovače, ale pouze za předpokladu, že jeho účinnost byla věrohodně potvrzena pro rizikové druhy netopýrů. Provozovatel je povinen před uvedením odpuzovače do provozu doložit dokumentaci či testy, které prokazují účinnost zařízení pro konkrétní cílové druhy netopýrů. Provozovatel je rovněž povinen zajistit, aby veškerá opatření byla pravidelně kontrolována a byla tak zajištěna jejich funkčnost a účinnost. Provozovatel výsledky monitoringu a plánovaná opatření projedná s příslušným orgánem státní správy na úseku ochrany přírody. Veškeré nálezové údaje z monitoringu budou předávány příslušnému orgánu státní správy na úseku ochrany přírody. 9) Bude ustanovena odborně způsobilá osoba s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí (dále jen „biologický dozor“), která bude odpovědná za vyhodnocení plnění podmínek stanovených tímto opatřením obecné povahy při přípravě i realizaci záměru a za ověření změn v území. Biologický dozor bude vykonáván ve fázi přípravy i realizace záměru. Veškeré činnosti související se zvláště chráněnými druhy budou průběžně zaznamenávány do stavebního deníku (datum, druh, počet jedinců, provedená opatření). Investor zajistí prokazatelné seznámení této osoby s opatřením obecné povahy a souvisejícími rozhodnutími. Ustanovení biologického dozoru bude oznámeno místně příslušnému krajskému úřadu. Biologický dozor dále před zahájením realizace zajistí zpracování biologického hodnocení se zaměřením na ochranu zvláště chráněných druhů, přírodních biotopů a krajinného rázu. Toto hodnocení bude předloženo spolu se žádostí o vydání ověřovacího stanoviska k provedení stavby. Součástí biologického hodnocení bude návrh umístění a způsobu realizace kompenzačních a ochranných opatření (např. náhradní biotopy, izolační zeleň apod.). V průběhu realizace stavby biologický dozor zajistí kontrolu plnění stanovených podmínek (např. instalace migračních bariér, transfer zvláště chráněných druhů) a v případě potřeby navrhne doplňující opatření. 10) Pohledově exponovaný charakter lokality, zejména ve vztahu k okolním obcím, je nutné respektovat, stejně jako zachování nerušeného krajinného rámce významných kulturně-historických dominant v území (zejména nerušené pohledové vazby ve směru na hrady Choustník, Kámen a Sudkův Důl). Území se vyznačuje dochovanou vysokou koncentrací kulturně-historických hodnot, které spoluutvářejí jeho charakteristický krajinný ráz. Z těchto důvodů je požadováno vhodné prostorové uspořádání záměru (zachování historické struktury krajiny a oddálení prostorů pro VTE), zejména respektování výškových limitů a umístění VTE tak, aby byly minimalizovány negativní dopady na krajinný ráz. 11) Na území akcelerační oblasti se místy vyskytuje typická krajinná mozaika. Zásahy do těchto prvků zachovalého krajinného rázu musí být minimalizovány následujícími způsoby: Záměry OZE	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury. Případné zničení či zásadní ovlivnění přítomných přírodních biotopů musí být kompenzováno novými výsadbami. Plochy nových výsadeb musí odpovídat alespoň 1,5násobku původní rozlohy a plochy dřevin musí být umístěny ve vzdálenosti minimálně 300 m od paty stožáru nejbližší VTE. 12) Doplnění výčtu dotčených druhů ptáků a netopýrů uvedených v odůvodnění a stanovení počtu jedinců, na které se vztahuje výjimka: Podmínky a zmírňující opatření stanovené tímto opatřením obecné povahy se vztahují zejména na tyto druhy ptáků a netopýrů: moták pochop *(Circus aeruginosus),* jednotky kusů; krkavec velký *(Corvus corax),* nižší desítky kusů; čáp černý *(Ciconia nigra),* jednotky kusů; káně lesní (*Buteo buteo*), nižší desítky kusů; čejka chocholatá (*Vanellus vanellus*), nižší desítky kusů; netopýr rezavý *(Nyctalus noctula),* vyšší desítky kusů; netopýr hvízdavý *(Pipistrellus pipistrellus),* stovky kusů. 13) Doplnění výčtu druhů vyjmenovaných v odůvodnění a stanovení množství jedinců, na které se má výjimka vztahovat v případě obojživelníků (desítky až stovky kusů dotčených druhů): ropucha obecná (*Bufo bufo*), blatnice skvrnitá (*Pelobates fuscus*), kuňka obecná (*Bombina bombina*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), skokan ostronosý (*Rana arvalis),* skokan hnědý (*Rana temporaria*), skokan zelený (*Pelophylax esculentus*), skokan krátkonohý (*Pelophylax lessonae*), rosnička zelená (*Hyla arborea*), čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*) a čolek horský (*Ichthyosaura alpestris)*. Odborně způsobilá osoba (ekodozor) zajistí v případě potřeby záchranný transfer na místo odpovídající biotopovým nárokům jedinců dotčených druhů. Půjde o záchranný transfer nalezených jedinců zvláště chráněných druhů, kterým by jinak hrozilo zvýšené riziko zranění nebo usmrcení stavební mechanizací, na jinou vhodnou lokalitu mimo prostor stavby, dostatečně vzdálené, aby nehrozila zvýšená rizika návratu jedinců do nežádoucího prostoru stavebních prací. K transferu bude přistoupeno pouze v případě, že jedinci těchto druhů nebudou schopni bezpečně opustit prostor stavby přirozeným způsobem (vlastními silami). Odchyt může být proveden ručně s využitím vhodné nádoby nebo schránky, přičemž pobyt transferovaných jedinců v nich bude dle možností co možná nejkratší. 14) Stanovení způsobu kontrol orgánu ochrany přírody. Správní orgán bude v místě stavby OZE provádět kontroly plnění podmínek a zmírňujících opatření stanovených v tomto opatření obecné povahy z důvodu ochrany zvláště chráněných druhů, a to zejména v rámci kontrolních dnů stavby, jejichž harmonogram investor OZE (resp. stavebník) předá při zahájení stavby správnímu orgánu a o jejichž konání v konkrétních dnech správní orgán předem informuje. Správní orgán bude prokazatelně informován o zahájení stavby (předání staveniště zhotoviteli). Investor OZE (resp. stavebník) a provozovatel OZE umožní správnímu orgánu účast na kontrolních dnech a poskytne mu součinnost nezbytnou k řádné kontrole plnění podmínek opatření obecné povahy. Správní orgán může současně kdykoli po dobu platnosti výjimky vyzvat investora OZE (resp. stavebníka) a provozovatele OZE k umožnění kontroly; tito jsou povinni poskytnout k provedení kontroly nezbytnou součinnost včetně zajištění odpovědné osoby při takové kontrole. 15) Přístupové cesty k OZE budou zajištěny tak, aby v maximální míře došlo k využití stávající cestní sítě a jen v nezbytných případech budou zřizovány nové komunikace. 16) Záměry OZE budou umisťovány tak, aby nedošlo k umístění VTE na nejvyšší polohy akcelerační zóny. 17) V případě kácení dřevin na lesních i nelesních pozemcích budou stromy s dutinami přednostně ponechány na lokalitách. Kácení se bude účastnit biologický dozor a navrhne kompenzační opatření spočívající ve vytvoření vhodných broukoviště (loggerů) nebo jiný způsob využití dřevní hmoty na lokalitě, pokud to bude vhodné.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Navržené podmínky a zmírňující opatření vycházejí z potřeby zajistit ochranu přírody a krajiny v dotčeném území při současném umožnění realizace záměrů obnovitelných zdrojů energie v souladu se ZOPK a ZOZE. Při jejich stanovení bylo zohledněno biologické posouzení území, výsledky procesu SEA i charakter akcelerační oblasti. Území je situováno mimo nejcennější přírodní lokality, nicméně zahrnuje stanoviště vázaná na vodní režim a lesní porosty a výskyt zvláště chráněných druhů živočichů. Záměry výroby energie z obnovitelných zdrojů jsou dle § 82a odst. 1 písm. c) ZOPK jsou považovány za záměry ve veřejném zájmu. Současně však musí být splněny podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK, zejména neexistence jiného uspokojivého řešení a zachování příznivého stavu dotčených druhů. Stanovené podmínky odpovídají rovněž požadavkům § 13 odst. 2 ZOZE, podle něhož musí opatření obecné povahy obsahovat podmínky a zmírňující opatření v rozsahu odpovídajícím požadavkům pro udělení výjimek podle ZOPK. Současně reflektují požadavky § 56 odst. 6 ZOPK ve vazbě na § 5b odst. 3 a 5 ZOPK, zejména pokud jde o konkretizaci dotčených druhů, rozsah zásahů a nastavení kontrolních mechanismů. Podmínky proto směřují k minimalizaci zásahů do biotopů (§ 3 odst. 1 písm. i) ZOPK), ochraně zvláště chráněných druhů (§ 50 a násl. ZOPK), zachování krajinného rázu (§ 12 ZOPK) a ochraně obecně chráněných druhů (§ 5 ZOPK). Současně jsou nastaveny mechanismy monitoringu a kontroly, které umožňují průběžné vyhodnocování dopadů záměru a případné přijetí dodatečných opatření. **K jednotlivým podmínkám:** Ad 1) Podmínka je stanovena za účelem ochrany vodních a mokřadních ekosystémů jako významných biotopů ve smyslu § 3 odst. 1 písm. i) ZOPK a zároveň ve vztahu k významným krajinným prvkům (dále jen „VKP“) dle § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK, kterými jsou vodní toky, nivy a mokřadní stanoviště. Současně vychází z § 4 odst. 2 ZOPK, podle kterého nesmějí být VKP využívány způsobem, který by vedl k ohrožení nebo oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce. Tyto prvky tvoří základní kostru ekologické stability krajiny a plní retenční, migrační a biotopové funkce. Stanovení minimální vzdálenosti a způsobu křížení toků minimalizuje riziko narušení hydrologického režimu a degradace těchto stanovišť. Současně omezuje zásahy do břehových porostů, které jsou nedílnou součástí VKP a jejich ekologické funkce. Ad 2) Podmínka reaguje na ochranu volně žijících ptáků (§ 5 ZOPK) a zvláště chráněných druhů živočichů (§ 50 ZOPK). Monitoring a následná opatření zajišťují prevenci zakázaných zásahů dle § 50 odst. 2 ZOPK (např. usmrcování, rušení) a umožňují stanovit opatření vedoucí k minimalizaci mortality. Ad 3) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu biotopů zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK) a obecnou ochranu přírody (§ 5 ZOPK). Kompenzační opatření reflektují požadavek minimalizace a náhrady ekologické újmy. Na území akcelerační oblasti se vyskytují přírodní stanoviště vázaná především na vodní toky (potok Hrobský + přítoky, potok Javornička), resp. rybníky na hranici vymezené zóny. Jedná se především o biotopy T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky a L2.2 – Údolní jasanovo-olšové luhy. Ad 4) Podmínka naplňuje obecnou ochranu přírody dle § 5 ZOPK a zamezuje nepřímým zásahům do biotopů zvláště chráněných druhů. Ad 5) Podmínka vychází z povinností prevence šíření invazních nepůvodních druhů dle § 5 odst. 4 ZOPK a souvisejících právních předpisů. Sledování dotčených ploch po dobu výstavby a po	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jejím dokončení umožňuje včasnou identifikaci a eliminaci invazních druhů, které mohou být zavlékány stavební činností. Ad 6) Podmínka směřuje k ochraně volně žijících ptáků dle § 5 ZOPK a minimalizaci rizika jejich usmrcování v důsledku provozu zařízení. Dočasné vypínání VTE v období zemědělských činností reaguje na zvýšenou koncentraci ptáků v území. Ad 7) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu volně žijících ptáků dle § 5 ZOPK a zvláště chráněných druhů dle § 50 ZOPK, jakož i podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK. Reaguje na skutečnost, že provoz větrných elektráren může představovat riziko pro ptáky zejména z hlediska kolizí s rotujícími částmi zařízení a ztráty životního prostoru. Stanovení povinnosti monitoringu mortality a výskytu ptáků po uvedení větrné elektrárny do provozu umožňuje ověřit reálné dopady záměru na ptačí populace v území a vyhodnotit účinnost přijatých zmírňujících opatření. Monitoring je zaměřen na rizikové skupiny druhů, u nichž je předpokládána vyšší míra ohrožení, a současně umožňuje zachytit případné změny v druhovém složení nebo chování ptáků v důsledku provozu zařízení. Na základě výsledků monitoringu mohou být stanovena nebo upravena další opatření ke snížení rizika zranění a úhynu ptáků, včetně provozních omezení nebo technických úprav zařízení. Podmínka tak zajišťuje průběžné vyhodnocování dopadů záměru a umožňuje adaptivní řízení jeho provozu v souladu s principem prevence a minimalizace negativních vlivů na volně žijící ptáky. Ad 8) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu zvláště chráněných druhů živočichů dle § 50 ZOPK a podmínky pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK. Reaguje na skutečnost, že provoz větrných elektráren může představovat významné riziko pro netopýry, zejména z hlediska kolizí s rotujícími částmi zařízení a barotraumatu. Stanovení povinnosti dlouhodobého akustického monitoringu po uvedení zařízení do provozu umožňuje ověřit reálné dopady záměru na populace netopýrů v území a vyhodnotit účinnost již přijatých zmírňujících opatření. Na rozdíl od předprovozního monitoringu je tento monitoring zaměřen na sledování skutečné letové aktivity netopýrů v interakci s provozovaným zařízením. Na základě výsledků monitoringu mohou být stanovena nebo upravena provozní opatření (např. omezení provozu v rizikových obdobích), která povedou k minimalizaci rizika zranění a úhynu jedinců. Podmínka tak naplňuje požadavek průběžného vyhodnocování dopadů záměru a adaptivního řízení jeho provozu v souladu s principem prevence a minimalizace negativních vlivů na zvláště chráněné druhy. Ad 9) Stanovení biologického dozoru vychází z potřeby zajistit odborné naplnění požadavků ZOPK a ZOZE, zejména ve vztahu k ochraně zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK), ochraně biotopů a kontrole plnění podmínek výjimky dle § 56 ZOPK. S ohledem na skutečnost, že investoři budou muset splnit množství podmínek stanovených z důvodu ochrany přírody a krajiny a vyhodnocení jejich splnění vyžaduje odborné znalosti a zkušenosti, je důležité a v souladu se stávající praxí u obdobných záměrů, aby se odborně způsobilá osoba podílela již na fázi přípravy záměru a dále ve fázi provádění záměru. To je nezbytné pro zajištění řádného plnění všech podmínek a eliminaci rizik pro chráněné zájmy. Současně je zohledněno, že v území (které je posuzováno v rámci změny územně plánovací dokumentace a vymezení akcelerační oblasti) může dojít k dynamickým změnám přírodních podmínek nebo výskytu chráněných druhů, které mohou vyvolat potřebu postupu podle § 27 odst. 2 ZOZE. Tuto skutečnost má odborně způsobilá osoba průběžně vyhodnocovat, a to i prostřednictvím upřesňujícího biologického průzkumu jako součásti přípravy záměru. Biologický dozor tak plní nejen kontrolní, ale i preventivní a adaptační funkci, kdy umožňuje včasnou identifikaci rizik a návrh odpovídajících úprav záměru či zmírňujících opatření. Ad 10) Podmínka je stanovena v souladu s § 12 ZOPK na ochranu krajinného rázu. Reflektuje charakter území s dochovanou historickou strukturou a kulturními dominantami a směřuje k minimalizaci negativních vizuálních dopadů záměru. Umístění VTE může tento ráz negativně ovlivnit, zejména narušením horizontů, zásahy do lesních porostů a vizuálním uplatněním v blízkosti kulturních dominant. Z tohoto důvodu je požadováno prostorové členění záměru, respektování výškových limitů a umístění VTE mimo pohledově exponované polohy a klíčové krajinné horizonty tak, aby byly minimalizovány dopady na krajinný ráz. Výše uvedené požadavky	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jsou nezbytné k ochraně estetických a kulturně-historických hodnot území, zachování integrity krajinného rázu a naplnění principů udržitelného rozvoje. Ad 11) Podmínka podporuje ochranu krajinných prvků a ekologické stability území (§ 3 a § 5 ZOPK) a zajišťuje kompenzaci zásahů do krajinné struktury. Krajinná mozaika je důležitou součástí krajinného rázu, proto by měla být v maximální možné míře zachována. V případě nutnosti zásahu do této krajinné mozaiky jsou v podmínce stanovena pravidla pro další postup (tj. náhrada zeleně) a také je stanoveno pásmo 300 m pro případné provedení náhradní výsadby, aby nedošlo k ohrožení živočišných druhů tím, že by v těchto nově založených porostech vyhledávaly úkryt v blízkosti VTE a byly tak ohroženy jejím provozem. Ad 12) Podmínka naplňuje požadavky § 56 odst. 6 ZOPK ve vazbě na § 5b odst. 3 ZOPK, tj. konkretizaci druhů a rozsahu zásahu, na který se výjimka vztahuje. Ad 13) Podmínka směřuje k ochraně zvláště chráněných druhů obojživelníků (§ 50 ZOPK) a minimalizaci jejich usmrcování v souladu s § 56 ZOPK. Ad 14) Podmínka zajišťuje výkon státní správy v oblasti ochrany přírody (§ 75 a násl. ZOPK) a kontrolu plnění stanovených opatření. Ad 15) Podmínka směřuje k ochraně krajiny před fragmentací a naplňuje obecnou ochranu krajiny dle § 5 ZOPK. Ad 16) Podmínka je stanovena v návaznosti na ochranu krajinného rázu dle § 12 ZOPK a omezuje umisťování dominantních prvků do pohledově exponovaných poloh. Ad 17) Podmínka podporuje ochranu biotopů zvláště chráněných druhů (§ 50 ZOPK) a zachování ekologicky významných prvků v území. **OŽP k ochraně krajiny:** Dačicko leží v nejvýchodnější části okresu Jindřichův Hradec. Město Dačice, jež je přirozeným centrem jihozápadní Moravy, což je dáno nejen polohou, ale i množstvím obchodů a služeb, tvoří správní a historické (12. století) centrum oblasti. Akcelerační zóna **AOV46** je navržena v geomorfologickém podcelku Dačické kotliny a zóna **AOV73** v malebné sníženině Jemnické kotliny. Krajinná scéna dotčené oblasti je tak uzavřena do dvou nevelkých sníženin. Předěl mezi Dačickou a Jemnickou kotlinou je vymezen Brtnickou vrchovinou, tvořenou především mozaikou lesů s četnými rybníky s mnoha prostory zakončenými zalesněnými horizonty, jejichž povrch tvoří dlouhé hřbety oddělené podélnými sníženinami. Většinu záměrem dotčené oblasti zahrnuje Dačická kotlina. Protáhlá sníženina tvořící Dačickou kotlinu má ráz členité pahorkatiny jejíž přírodní osu tvoří Moravská Dyje. Jemnická kotlina je mělká kotlina nepravidelného půdorysu, přičemž dno má opět charakter členité pahorkatiny. Po celé délce Dačické kotliny protéká Moravská Dyje do které se vlévá velké množství oboustranných přítoků stékajících ze svahů vymezujících kotlinu. Osu Jemnické kotliny tvoří Želetavka se svými přítoky. V oblasti je několik spíše malých a menších rybníků či drobných rybničních soustav, zejména v obou kotlinách. Kotliny jsou poměrně málo zalesněné, převažují roztroušené smrkové a borové porosty prostupující pole a kulturní louky. Přírodní dominantou regionálního významu je celá Dačická kotlina. V přírodní charakteristice krajinného rázu nelze opomenout jedinečný krajinářský fenomén údolnice řeky Moravská Dyje, vyhlášená jako evropsky významná lokalita (EVL) soustavy Natura 2000. Dominantou nadmístního významu je údolí Moravské Dyje. Zdejší lesozemědělská a zemědělská krajina je situovaná do rozsáhlé kotliny protáhlého tvaru v severo-jižním směru, v jejíž hlavní ose jsou umístěna města vysoké historické hodnoty sledující historickou obchodní trasu Slavonice – Dačice – Telč s četnými venkovskými sídly tvořenými bohatými zemědělskými dvory uspořádanými podél silnice (často s širokou návsí) a typickými dominantami starých kostelních věží a vyvýšenými okrajovými partiemi Brtnické vrchoviny. Historická jádra spolu s věžemi kostelů tvoří specifický obraz sídla v krajině. Prostor je bohatý na četné památky a historicky hodnotné prostory, vyznačující se dochovanými prvky původní	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					struktury krajiny (meze, kamenice, remízky) nebo stavebními objekty (kostely ve volné krajině v areálech poutních míst) aj.). Krajina Dačicka je podřízena přírodní ose tvořené tokem Moravskou Dyjí, který si zachoval své původní koryto a vytváří přírodní hodnotu území. Tu podtrhují drobné lesy, které doplňují hrubou mozaiku scelených půdních bloků. Skladba velkých ploch zemědělské půdy a lesních porostů vytváří větší měřítko (typické znaky intenzifikace zemědělství provedené v 70 letech min. století). V krajinných panoramatech se objevují lesnaté horizonty vymezující prostor s městem Dačice uprostřed radiální krajinné struktury. V dílčích scenériích vynikají drobné kulturní dominanty a harmonie zapojení venkovských sídel do krajinného rámce. Sídlení struktura je ustálená a převažují drobné obce v ulicovém uspořádání s návsí nebo silnicovky. Sídla tvoří převážně zemědělské dvory, vytvářející základní strukturu. Většina sídel si zachovává dodnes svou typickou strukturu. V oblasti se nachází množství architektonicky cenných objektů a souborů. Dačický zámek je národní kulturní památkou, Dačice městskou památkovou zónou (zámek, klášter, kostel). Specifickými místy zvyšujícími kulturní hodnotu krajinného rázu jsou prostory záměrně komponované krajiny navazující na panská sídla, zámecké parky – komponovaná krajina navazující na např. na zámek a klášter v Kostelním Vydří s dominantou kostela, zahradami a soustavou rybníků, malebný komponovaný prostor v okolí Dačic s rozsáhlou soustavou rybníků ústící do zámeckého parku. Krajina je bohatá na zděné kapličky a boží muka s freskami četná stromořadí a typické dominanty kostelní věží (Kostelní Vydří, Dačice, Hříšice, Slavonice, Cizkrajov atd.). Jde o oblast s výrazně zachovanými harmonickými měřítky a vztahy v krajině ve smyslu ustanovení § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ač je původní charakter krajiny dotčen scelením jednotlivých polí do zorněných půdních bloků, jsou v krajině stále přítomny dochované prvky původního historického členění krajiny, díky čemuž si prostor zachovává svou specifickou malebnost umocněnou přítomností mnoha historicky cenných prvků, vyznačujících se stále vysokou kulturní hodnotou. Kromě toho se zde vyskytuje řada dalších památek, kostelů, kaplí, zámečků či tvrzí. Důležitým prvkem krajiny je břehová zeleň doprovázející některé významné partie vodních toků a stromořadí podél silnic, tvořenými především ovocnými stromy. Mezi identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky vč. estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině patří větší měřítko krajiny s kontrastem otevřených zemědělských ploch a lesních porostů, harmonické zapojení zástavby venkovských obcí do krajinného rámce, uplatnění drobných kulturních dominant v krajinné scéně, výrazný podíl prvků nelesní rozptýlené zeleně v krajinné scéně a v pohledech se uplatňující zelené horizonty okolní krajiny. Dle zpracovaného Generelu krajinného rázu Jihočeského kraje (dačická část) a Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina (jemnická část) jsou v cílech ochrany krajinného rázu shodně definovány zásady – v oblasti krajinného rázu je třeba dbát na minimální zásahy a zachování znaků krajinného rázu, které jsou zásadní nebo spoluurčující pro ráz krajiny a které jsou dle cennosti v rámci státu či regionu jedinečné nebo význačné. Mezi základní zásady ochrany krajinného rázu zde patří mj. zachování nenarušenosti významnějších terénních horizontů, zamezit výstavbě výškových staveb a větrných elektráren v oblasti, zamezit výstavbě dominant technicistní povahy, zajistit ochranu horizontů před výstavbou objektů přesahujících výšku lesa a výstavbou budov uplatňujících se ve vymezeném horizontr. Základním parametrem, který v dané lokalitě ovlivní narušení krajinného rázu oblasti, je výška stožáru, která činí přes 200 m. Dojde tak k výraznému pohledovému znehodnocení území, které dosud není dotčeno umístěním podobných objektů a které je významné svou krajinářskou kompozicí. Vložením takto výrazného technického prvku dojde k bezprecedentnímu narušení rázu zdejší krajiny. Zasahuje významně do horizontů a otevírá se pohledu z otevřeného prostoru širokého okolí. Zelené horizonty budou stavbou silně dotčeny, harmonické měřítko oblasti bude narušeno vložením výrazně vertikální stavby do krajiny, kde převažuje nízká zástavba venkovského typu. V pohledových scenériích z nedalekých Přírodních parků Česká Kanada a Javořická vrchovina budou vznikat silné dojmové souvislosti v rámci narušení pohody krajiny umístěním výrazných technicistních prvků, které budou upoutávat a strhávat pozornost a stanou se negativní dominantou krajiny. Došlo by k zásadnímu znehodnocení atraktivnosti krajiny.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					OŽP k ochraně ZPF: **OŽP souhlasí s návrhem územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV 73 Jemnice, a to za předpokladu zapracování níže uvedených podmínek z hlediska ochrany** **ZPF.** **1. Rozsah odnětí zemědělské půdy ze ZPF** Záměry v akcelerační oblasti AOV 73 Jemnice, včetně základů větrných elektráren, manipulačních a montážních ploch, zařízení pro ukládání energie, příjezdových a obslužných komunikací a nezbytné technické infrastruktury, budou umisťovány a navrhovány tak, aby rozsah odnětí zemědělské půdy ze ZPF byl omezen na nezbytné minimum, které nepřekročí navrhovaný odhad záboru ZPF uvedený v návrhu změny ÚRP. **Odůvodnění:** Akcelerační oblast je vymezena na pozemcích náležejících do ZPF. Podmínka konkretizuje zásadu minimalizace záborů podle § 4 zákona o ochraně ZPF. Tuto zásadu je nutno uplatňovat již na úrovni koncepčních a územně plánovacích nástrojů, a to i v situaci, kdy nejsou známa konkrétní technická řešení jednotlivých záměrů. Jejím účelem je zajistit, aby zásah do zemědělského půdního fondu nepřesáhl míru nezbytně nutnou pro realizaci daného záměru, a aby byly přednostně využity takové varianty řešení, které vedou k omezení plošných nároků na ZPF. **2. Ochrana půd I., II. třídy ochrany a preference méně kvalitních půd** Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany ZPF lze pro záměry VTE a souvisejících staveb odejmout pouze v nezbytném rozsahu. Při požadavku záboru půd vyšších tříd ochrany v rámci akcelerační oblasti musí být prokázáno, že nemohou být použity přednostně půdy nižších tříd ochrany bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez ohrožení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. V souladu se zásadami plošné ochrany zemědělského půdního fondu uvedenými v § 4 odst. 1 zákona o ochraně ZPF by při umisťování záměrů měly být vždy preferovány půdy méně kvalitní. **Odůvodnění:** Část akcelerační oblasti se nachází na půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, u nichž zákon o ochraně ZPF stanoví zvýšenou míru ochrany (§ 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Podmínka nestanoví absolutní zákaz jejich dotčení, ale vymezuje pravidla pro jejich využití v návaznosti na konkrétní projektové řešení, které bude známo až v navazujících řízeních. Zásada přednostního využívání méně kvalitní půdy se uplatní přiměřeně i mezi ostatními třídami ochrany. **3. Minimalizace záborů pro dopravní infrastrukturu** Související dopravní infrastruktura bude navrhována přednostně po stávajících veřejně přístupných pozemních komunikacích, zemědělských účelových komunikacích, po hranici obhospodařovatelných zemědělských pozemků nebo v návaznosti na existující liniové prvky v území, a to pouze v nezbytném rozsahu. **Odůvodnění:** Dopravní infrastruktura představuje z hlediska ochrany ZPF významný potenciální zdroj záborů a narušení organizace půdních bloků. Podmínka vychází z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ZPF a směřuje k ochraně obhospodařovatelnosti zemědělských pozemků a k omezení fragmentace půdních bloků.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					4. Doložení dopadů na organizaci ZPF Dokumentace pro povolení záměru bude obsahovat vyhodnocení dopadů navrženého řešení na organizaci ZPF, včetně zákresu: □ dotčených půdních bloků, □ přístupů k zemědělským pozemkům a účelových komunikací, □ dočasných a trvalých záborů ZPF, □ manipulačních a montážních ploch, □ případných zbytkových ploch. **Odůvodnění:** Podmínka stanoví způsob, jak má být v navazující fázi doloženo splnění požadavků na ochranu organizace ZPF. Umožní posouzení, zda navržené řešení nezhoršuje obhospodařovatelnost zemědělských pozemků a nevytváří problematické zbytkové plochy. **5. Dočasné stavební a montážní plochy** Dočasné stavební a montážní plochy budou přednostně soustředěny do ploch, které budou záměrem dotčeny trvale, zejména do budoucích trvalých zpevněných ploch, obslužných komunikací a manipulačních ploch. Využití jiné zemědělské půdy pro dočasné účely je přípustné pouze v nezbytném rozsahu a po dobu nezbytně nutnou. Po ukončení jejich využívání budou tyto plochy uvedeny do stavu umožňujícího další zemědělské obhospodařování. **Odůvodnění:** Podmínka konkretizuje zásadu minimalizace dočasných zásahů do ZPF a navazuje na právní úpravu dočasného odnětí ZPF a povinnost rekultivace podle zákona o ochraně ZPF a prováděcí vyhlášky. **6. Ochrana mimoprodukčních funkcí půdy** Záměry budou umisťovány, navrženy a provedeny tak, aby nezvyšovaly erozní ohrožení zemědělské půdy, nezhoršovaly odtokové poměry, neomezovaly retenční a infiltrační schopnost půdy nad nezbytnou míru a nezpůsobovaly zhutnění nebo jiné zhoršení půdních vlastností. V územích s vyšší erozní ohrožeností nebo zhoršenými odtokovými poměry budou základové konstrukce a nové zpevněné plochy umísťovány pouze v nezbytném rozsahu. Krajinné prvky plnící retenční, infiltrační nebo protierozní funkci budou zachovány v maximální možné míře. **Odůvodnění:** Podmínka chrání mimoprodukční funkce zemědělské půdy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ZPF a reaguje na možná rizika spojená s výstavbou VTE, zejména z hlediska eroze, povrchového odtoku a zhutnění půdy s akcentem na zachování hydrologických a odtokových poměrů v území. **7. Rekultivace pozemků** V navazujících řízeních budou pro plochy dotčené výstavbou větrných elektráren a související infrastruktury stanoveny základní parametry rekultivace, a to s ohledem na charakter zásahu do půdního profilu a jeho dlouhodobé dopady na zemědělskou půdu. Rekultivace dočasně dotčených ploch musí směřovat k obnovení jejich zemědělské využitelnosti v maximální možné míře. U ploch dotčených trvalými stavebními objekty bude rekultivace posuzována s ohledem na skutečný rozsah a povahu zásahu do půdního profilu.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: U záměrů větrných elektráren je obvykle deklarována možnost rekultivace území po ukončení jejich provozu. Je však nutno zohlednit, že masivní betonové základy stožárů představují hluboký a dlouhodobý zásah do půdního profilu, který není plně vratný. Ani v případě odstranění nadzemních částí stavby a následného zakrytí povrchu zeminou nedochází k obnovení původního půdního prostředí, neboť v místě základů zůstává trvalá fyzická bariéra v podobě podzemních konstrukcí. Tyto konstrukce dlouhodobě omezují přirozené půdní funkce, zejména vodní režim, infiltrační schopnost, biologickou aktivitu půdy a možnost jejího plnohodnotného zemědělského využití. Z uvedených důvodů nelze dotčení půdy v místech základů větrných elektráren považovat za plně dočasné ani po formálním ukončení užívání stavby. Takové zásahy je proto nutné hodnotit jako trvalou zátěž zemědělského půdního fondu, která přetrvává i po odstranění záměru, a tomu odpovídajícím způsobem k nim přistupovat při posuzování odnětí půdy ze ZPF a stanovení podmínek rekultivace.	
21.	MMR-33553-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czg	AOV53	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV53 Záborná** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV53 Záborná.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný	**Akceptováno jinak.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV53 redukována. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP - přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE - nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí, tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8) , je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování.(Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenší neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem - to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci - ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická - tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP - jeho ekologická stabilita - je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO) S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řadyčinností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky, apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny, apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů - vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu - je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AOV 53 Záborná leží v oblasti krajinného rázu Havlíčkobrodsko, která se rozprostírá v severní a střední části Kraje Vysočina. Osu oblasti ve směru východ - západ tvoří místy otevřené údolí Sázavy a údolí Šlapanky. Specifická jsou další hluboká údolí směřující většinou kolmo k údolí Sázavy. Reliéf má většinou charakter členité pahorkatiny bez výrazných krajinných předělů přímo v oblasti, jednotlivé krajinné prostory oddělují místní horizonty. Krajina je poměrně pestrá, údolí Sázavy je mírně asymetrické, s nižšími ale strmějšími svahy na pravém břehu a mírnějšími vyššími svahy na břehu levém. Zde oblast dosahuje k vyvýšeninám centrální Vysočiny a evropskému rozvodí. Krajinné dominanty zastupují vrcholy některých kopců nad údolím Sázavy nebo Šlapanky (Strážky, Rosička a Vysoká v kategorii B, Žebrákovský kopec). Zbytky historického členění krajiny jsou spíše výjimečné. Oblast je velmi bohatá na kulturněhistorické dominanty, které se pohledově výrazně uplatňují (díky vyvýšené poloze nebo pro otevřenost údolí Sázavy). Především jde o vizuálně spektakulární kostel sv. Víta v Havlíčkově Borové (dominanta kategorie A), dále o sakrální stavby v historických centrech měst a některých obcí (Polná, Havlíčkův Brod, Přibyslav, Šlapanov, Dolní Krupá, Jamné, Zhoř – kategorie B), případně mimo obec (kaple sv. Anny u Pohledu). Mimořádný vizuální význam má obraz města Polná. Místa krajinného rázu, kterých SOKR v oblasti vymezuje 10, se buď překrývají s okolím uvedených dominant nebo se jedná o přírodní charakter některých údolí se specifickými místy krajinného rázu (Sázava, Šlapanka, Dlouhoveský potok). Sídelní struktura je poměrně rozmanitá. Celkem pravidelnou síť středně velkých sídel s přirozenými centry (Havlíčkův Brod, Světlá nad Sázavou, Polná, Přibyslav) místy pozměňují drobnější sídelní struktury (vísky v okolí Světlé nad Sázavou a Krásné Hory dvory v okolí Havlíčkova Brodu), případně prvky vrcholně kolonizačních lánových vsí (v okolí Pohledu). Samoty a izolované sídelní jednotky se vyskytují výjimečně. V severní a východní části oblasti je relativní vzdálenost mezi sídly nad 2,5 km, jinak je menší. Prostory jsou výrazně odlesněny často i na místních horizontech, což zvyšuje vizuální prostupnost celé oblasti. Většina oblasti má oproti sousedícím oblastem nižší nadmořskou výšku a je z okolních vyvýšenin dobře viditelná (předěl Blažkov, soustava předělů v okolí Úsobí a Herálce, Lipnice nad Sázavou, Melechov). Navrhovaná AO se nachází SV od Polné na předpolí výrazného předělu Blažkov. Kromě předělu Blažkov je těsně za hranicí navrhované AO město Polná s výrazným obrazem sídla a kulturněhistorickými dominantami – kostelem Nanebevzetí p. Marie a kostelem sv. Kateřiny. V průhledech by byly VTE viditelné i v nižních polohách a při navrhované výšce by vizuálně	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					kontaminovaly i sousední oblasti krajinného rázu. VTE by měly stírající vliv na obraz města Polná – dosud vizuálně nenarušený stavbami na území města. Dvě VTE u Věžnice už částečně pohled na město negativně ovlivňují, a to jsou od města vzdáleny 3,5 – 4 km. Jedná se o VTE menších rozměrů (130 m). Město plná by bylo VTE obklopeno tří stran (v potaz je třeba brát i AOV 54 Dobroutov. Vzhledem k navrhované výšce by VTE byly výrazně viditelné z Jihlavska a Velkomeziříčska. V okruhu zřetelné viditelnosti jsou i plochy na pravém břehu Sázavy, vizuálně by VTE byly v tvrdém střetu s krajinnými dominantami Strážky u Olešenky a Rosička. Zřetelnou viditelností VTE v AO by bylo zasaženo nejméně 53 sídel. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především obraz města Polná – jediným schematickým opatřením je výška VTE do 200 m a barva strojů. Ve vyhodnocení vlivů je upozorněno, že z hlediska ochrany krajinného rázu je AO méně vhodná (tj. vhodná za určitých podmínek). Tím ale nejsou míněny schematické podmínky o výšce VTE 200 m a o barvě stroje. Mělo se jednat o podmínky podrobněji specifikující lokalizaci VTE a podmínek omezení viditelnosti z jednotlivých sídel. Návrh územního opatření lokalizuje VKP a migrační koridor velkých savců, ale podmínkami a opatřeními nezakazuje umisťování záměrů do těchto ploch. To odporuje zákonu o ochraně přírody (přinejmenším zásadám posuzování, na nichž spočívá § 4 odst. 2). V bezprostředním okolí AO (tj. po úpravě hranic) se vyskytuje více než 6 citlivých druhů ptáků (podle údajů, které má KrÚ Vysočina, OŽPZ včetně hnízdění). Jedná se proto o lokalitu k vymezení AO nevhodnou. Z hlediska ochrany krajinného rázu ani ochrany druhů živočichů není v hodnocení či návrhu územního opatření počítáno s kumulativním vlivem AOV 54 Dobroutov. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL Šlapanka a Zlatý potok ve vzdálenosti cca 2,4 km, nejbližším ZCHÚ je PP Rybníky u Rudolce ve vzdálenosti 3,3 km. Předmětem ochrany PP je ekosystém stojatých vod s přírodě blízkými společenstvy a na biotop navázanými druhy. Do J cípu AO zasahuje migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. V dotčené AO se nachází solitéry, aleje a skupiny stromů. AO protéká Skrýšovský potok. ELOP v blízkém okolí: Samotín (1,2 km), Špitálský les (1,2 km) Okrajově sem zasahuje vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Borský rybník (2,4 km). Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty čejky chocholaté a koroptve polní. Nejbližší významnější lokalita s výskytem netopýrů (zimoviště, letní kolonie, větší počet jedinců citlivých druhů netopýrů) nachází více než 6 km od AO, přes AO není vymezen žádná z migračních tras letounů. Z NDOP je uveden nejbližší výskyt netopýra rezavého (SO,EU) u obce Janovice u Polné. Dle hodnocení Hulvové jde o významnou ptačí oblast, při konkrétním posouzení umístění VTE byly návrhy v části zamítnuty (celkem 7 VTE). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu.	infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Tyto systémy jsou běžnou součástí zařízení VTE. Dále: **Vzdálenost od okraje lesa** Akceptováno částečně. Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* **Umístění na PUPFL** Neakceptováno. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **Přednostně použít pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa, Nevhodné dělení lesa**, **Narušení zařízení sloužící lesnímu hospodářství** atd. Akceptováno částečně. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků.* Podmínka omezení dotčení stávajících funkčních meliorací je stanovena v bodě 3.1 e) územního opatření. Další podmínky není účelné na úrovni územního opatření stanovovat a mohou být součástí navazujícího řízení o povolení záměru dle

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV53** (12 VTE) s celkovou rozlohou 473,8 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 2,33 ha, jsou zastoupeny všechny třídy ochrany ZPF, přičemž přibližně třetinu území tvoří půdy I. (zábor 0,27 ha) a II. (zábor 0,52 ha) třídy ochrany. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo	stavebního zákona (Dotčený orgán státní správy lesů uplatní své stanovisko a stanoví podmínky pro konkrétní záměry) **Nové komunikace a průseky v lese** Neakceptováno. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Podmínky vyplývají z obecně závazných právních předpisů nebo je v pravomoci orgánu ochrany lesa je stanovit ve stanovisku k navazujícímu řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **Extrémní stanoviště a vodou ovlivněné stanoviště** Akceptováno jinak. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). Bude doplněna podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.* **Zakreslení stanovišť** Neakceptováno. Zakreslení vyžaduje lokalizaci příslušným orgánem, která nebyla dodána. **Detekce námrazy** Neakceptováno. Jedná se o technickou podmínku, která je u konstrukce VTE běžně využívána. **PUPFL** Neakceptováno. Přesné provedení liniové infrastruktury nelze předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). Dočasnost zařízení (a jeji odstranění) bude posuzována u jednotlivých záměrů v rámci navazujícího řízení dle stavebního zákona. **Vodní zdroje** Neakceptováno, vyplývá již z § 30 vodního zákona. Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území taky. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Dle dostupných podkladů Státního pozemkového úřadu, konkrétně mapového podkladu bonitovaných půdně ekologických jednotek, je přibližně polovina vymezené akcelerační oblasti **AOV53** situována na půdách I. a II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu. Zbývající část území tvoří převážně půdy III. a V. třídy ochrany. Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme:	je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. **ZPF** Bod 1 Akceptováno částečně. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Nelze paušálně vylučovat u VTE umístění hlavních a vedlejších staveb na I. a II. třídy ochrany ZPF (v souladu s nařízením vlády), nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo tyto třídy ochrany. Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	Bod 2 Neakceptováno. Provedeni terénních úprav bude předmětem navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona, tato podrobnost nenáleží ÚRP; požadavek také vyplývá ze zákona. Bod 3 Vzato na vědomí. Konkrétní postup bude stanoven na základě předloženého projektu v rámci stavebního řízení.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
22.	MMR-33554-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czh	AOV54	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV54 Dobroutov** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV54 Dobroutov.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP - přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je	**Neakceptováno.** Zdůvodnění u jednotlivých bodů viz níže. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést přiČ vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.)	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy,či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AOV 54 Dobroutov leží v oblasti krajinného rázu Havlíčkobrodsko, která se rozprostírá v severní a střední části Kraje Vysočina. Osu oblasti ve směru východ - západ tvoří místy otevřené údolí Sázavy a údolí Šlapanky. Specifická jsou další hluboká údolí směřující většinou kolmo k údolí Sázavy. Reliéf má většinou charakter členité pahorkatiny bez výrazných krajinných předělů přímo v oblasti, jednotlivé krajinné prostory oddělují místní horizonty. Krajina je poměrně pestrá, údolí Sázavy je mírně asymetrické, s nižšími ale strmějšími svahy na pravém břehu a mírnějšími vyššími svahy na břehu levém. Zde oblast dosahuje k vyvýšeninám centrální Vysočiny a evropskému rozvodí. Krajinné dominanty zastupují vrcholy některých kopců nad údolím Sázavy nebo Šlapanky (Strážky, Rosička a Vysoká v kategorii B, Žebrákovský kopec). Zbytky historického členění krajiny jsou spíše výjimečné. Oblast je velmi bohatá na kulturněhistorické dominanty, které se pohledově výrazně uplatňují (díky vyvýšené poloze nebo pro otevřenost údolí Sázavy). Především jde o vizuálně spektakulární kostel sv. Víta v Havlíčkově Borové (dominanta kategorie A), dále o sakrální stavby v historických centrech měst a některých obcí (Polná, Havlíčkův Brod, Přibyslav, Šlapanov, Dolní Krupá, Jamné, Zhoř – kategorie B), případně mimo obec (kaple sv. Anny u Pohledu). Mimořádný vizuální význam má obraz města Polná. Místa krajinného rázu, kterých SOKR v oblasti vymezuje 10, se buď překrývají s okolím uvedených dominant nebo se jedná o přírodní charakter některých údolí se specifickými místy krajinného rázu (Sázava, Šlapanka, Dlouhoveský potok). Sídelní struktura je poměrně rozmanitá. Celkem pravidelnou síť středně velkých sídel s přirozenými centry (Havlíčkův Brod, Světlá nad Sázavou, Polná, Přibyslav) místy pozměňují drobnější sídelní struktury (vísky v okolí Světlé nad Sázavou a Krásné Hory dvory v okolí Havlíčkova Brodu), případně prvky vrcholně kolonizačních lánových vsí (v okolí Pohledu). Samoty a izolované sídelní jednotky se vyskytují výjimečně. V severní a východní části oblasti je relativní vzdálenost mezi sídly nad 2,5 km, jinak je menší. Prostory jsou výrazně odlesněny často i na místních horizontech, což zvyšuje vizuální prostupnost celé oblasti. Většina oblasti má oproti sousedícím oblastem nižší nadmořskou výšku a je z okolních vyvýšenin dobře viditelná (předěl Blažkov, soustava předělů v okolí Úsobí a Herálce, Lipnice nad Sázavou, Melechov). Navrhovaná AO se nachází J a JV od Polné na předpolí výrazného předělu Blažkov dalšího zásadního krajinného předělu Řehořovský vrch – Panský kopec. Kromě předělu Blažkov je těsně za SZ hranicí navrhované AO město Polná s výrazným obrazem sídla a kulturněhistorickými dominantami – kostelem Nanebevzetí p. Marie a kostelem sv. Kateřiny. V průhledech by byly VTE viditelné i v nižních polohách a při navrhované výšce by vizuálně kontaminovaly i sousední oblasti krajinného rázu. VTE by měly stírající vliv na obraz města Polná – dosud vizuálně nenarušený stavbami na území města. Dvě VTE u Věžnice už částečně pohled na město negativně ovlivňují a to jsou od města vzdáleny 3,5 – 4 km. Jedná se o VTE menších rozměrů (výška 130 m). Navrhnout umístění AO 500 m od hranice města je vůči kulturněhistorickým projevům krajinného rázu mimořádně necitlivé. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především město Polná – jediným schematickým opatřením je výška VTE do 200 m a barva strojů. Ve vyhodnocení vlivů je upozorněno, že z hlediska ochrany krajinného rázu je AO méně vhodná (tj. vhodná za určitých podmínek). Tím ale nejsou míněny schematické podmínky o výšce VTE 200 m a o barvě stroje. Mělo se jednat o podmínky podrobněji specifikující lokalizaci VTE a podmínek omezení viditelnosti z jednotlivých sídel. V odůvodnění návrhu územního opatření je uvedeno, že podle analýzy výškopisu není ohrožen pohled na NKP kostel Nanebevzetí p. Marie v Polné. AO je od města vzdálena 500 m a jak je uvedeno výše - při pohledu z J za obrazem města vyvstávají cca 130 m vysoké VTE ve Věžnici vzdálené od města 3,5 km. Navrhovaná výška VTE 200 m bude při SJ pohledu stírat obraz města Polná vždy, včetně uvedené NKP. Dále podle hodnocení vlivů budou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					VTE ze vzdálenosti 5 km viditelné z ca 90 % nelesních ploch, což vysoce přesahuje jiné navrhované AO. Návrh územního opatření lokalizuje VKP a migrační koridor velkých savců, ale podmínkami a opatřeními nezakazuje umisťování záměrů do těchto ploch. To odporuje zákonu o ochraně přírody (přinejmenším zásadám posuzování, na nichž spočívá § 4 odst. 2). V bezprostředním okolí AO (tj. po úpravě hranic) se vyskytuje více než 8 citlivých druhů ptáků (podle údajů, které má KrÚ Vysočina, OŽPZ včetně hnízdění). Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Borský rybník (2 km), zaznamenány jsou výskytu druhů, které hodnocení neuvádí (dudka chocholatého, aj.). Jedná se proto o lokalitu k vymezení AO nevhodnou. Z hlediska ochrany krajinného rázu ani ochrany druhů živočichů není v hodnocení či návrhu územního opatření počítáno s kumulativním vlivem AOV 53 Záborná. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL Šlapanka a Zlatý potok ve vzdálenosti cca 2,2 km, nejbližším ZCHÚ je PP Rychtářský rybník ve vzdálenosti cca 4 km. Předmětem ochrany PP je ekosystém stojatých vod s přírodě blízkými společenstvy a na biotop navázanými druhy. Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Borský rybník (2 km) Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa černého a čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního, luňáka červeného, čejky chocholaté a dudka chocholatého Jižním krajem prochází vymezený koridor velkých savců Dle hodnocení Hulvové jde o významnou ptačí oblast, při konkrétním posouzení umístění VTE byla VTE zamítnuta. V celém území AO se nachází migrační koridor letounů dálkových migrantů např. netopýr rezavý (SO, EU), netopýr parkový (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU), kteří mohou táhnout až na vzdálenosti několika set kilometrů. V západní části AO jsou vymezeny migrační koridory pro střední a sedentární migranty. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. **Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa**. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.).	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno jinak. Bude doplněna podmínka *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Jedná se podmínku, která bude stanovována v rámci navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky:	**Umístění na PUPFL** Akceptováno jinak. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* Dále bude stanovena podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.* Podmínka omezení dotčení stávajících funkčních meliorací je stanovena v bodě 3.1 e) územního opatření. **Zakreslení stanovišť** Neakceptováno. Zakreslení vyžaduje lokalizaci příslušným orgánem, která nebyla dodána. **Detekce námrazy** Neakceptováno. Jedná se o technickou podmínku, která je u konstrukce VTE běžně využívána.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. **KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona**. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). **Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF:** Ve vymezené akcelerační oblasti AOV54 (15 VTE) s celkovou rozlohou 587,3 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 3,54 ha, jsou zastoupeny všechny třídy ochrany zemědělského půdního fondu. Přibližně třetinu území tvoří půdy I. (zábor 0,99 ha) a II. (zábor 0,27 ha) třídy ochrany. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou	**Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. **ZPF** Bod 1 Akceptováno částečně. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Nelze paušálně vylučovat u VTE umístění hlavních a vedlejších staveb na I. a II. třídy ochrany ZPF (v souladu s nařízením vlády), nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo tyto třídy ochrany. *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Dle dostupných podkladů Státního pozemkového úřadu, konkrétně mapového podkladu bonitovaných půdně ekologických jednotek, je přibližně polovina vymezené akcelerační oblasti **AOV54** situována na půdách I. a II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu. Zbývající část území tvoří převážně půdy III. a V. třídy ochrany. Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.).	Bod 2 Neakceptováno. Provedeni terénních úprav bude předmětem navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona, tato podrobnost nenáleží ÚRP; požadavek také vyplývá ze zákona. Bod 3 Vzato na vědomí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
23.	MMR-33556-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czr	AOV64	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV64 Bílá hora** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV64 Bílá hora.**	**Neakceptováno.** Zdůvodnění u jednotlivých bodů viz níže. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP - přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE - nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany. Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8) , je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování.(Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ochraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem - to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci - ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická - tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP - jeho ekologická stabilita - je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem - a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.*	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky, apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny, apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným apouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli těžmezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů - vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu - je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AOV 64 Bílá hora je podle SOKR situována do oblasti krajinného rázu (Horní) Pojihlaví (při hranici oblasti krajinného rázu Velkomeziříčsko – Třebíčsko). Oblast zaujímá centrální část Kraje Vysočina na středním toku řeky Jihlavy v okolí města Jihlavy a Brtnice, dále Luk nad Jihlavou, Kamenice, Kněžic a Heraltic a končí u Přibyslavic. Uspořádání krajiny je ovlivněno údolím řeky, které je poměrně hluboce zaříznuté do tvaru „V“. Nad údolím se nacházejí menší většinou osídlené plošiny, nad nimi prostorově členité vrcholy. Díky hloubce údolí Jihlavy dosahuje relativní výšková členitost ploché vrchoviny. Kromě údolí Jihlavy je dalším krajinným prostorem údolí Brtnice. Obě strany údolí Jihlavy lemují nesouvislé krajinné předěly (Holý vrch – Kamenný vrch – Vlčkovo Březí – Brtnický vrch, Bukovec – Řehořovský vrch, aj.). Nad údolí vystupují i samostatné výrazné vrcholy	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					(Bílá hora u Radošova, aj.). Kulturněhistorické dominanty jsou četné a koncentrované (nejvíce v Jihlavě a v Brtnici). Kromě kostela sv. Jakuba v Jihlavě jsou dominantami dle SOKR kategorie A též kostel ve Vysokých Studnicích a kostel v Heralticích. Zdaleka viditelný je i románský kostel v Přibyslavicích, a řada drobnějších ale polohou exponovaných sakrálních staveb vesměs jako historických dokladů stabilizace raně kolonizačních sídel (kostely v Panské Lhotě, Chlumu, Střížově, Lukách nad Jihlavou a v Petrovicích – dle SOKR kategorie B). Historické členění krajiny se zachovalo zejména na levém břehu Jihlavy. Specifická místa krajinného rázu spojují prvky historické a přírodní (např. okolí Plander, Rounku, Horního Smrčného, aj.). S výjimkou Jihlavy mají sídla venkovský charakter, pouze v okolí Kamenice se nachází disperzní osídlení. Sídelní struktura není pravidelná, kromě údolí Jihlavy jsou sídla položena na plošinách nad údolím, ale i ve vysokých polohách pod krajinnými předěly. Krátká strmá údolí spadající k řece Jihlavě osídlená nejsou. Kromě dna údolí Jihlavy a Brtnice jsou dílčí krajinné prostory dobře viditelné, často i skrze nesouvislé krajinné horizonty. Umístění AO není z hlediska ochrany krajinného rázu snadno porozumět. Do tohoto prostoru nelze zákonně umístit jakoukoli stavbu natožpak VTE a doprovodnou instrastrukturu. Kromě značně svažitých pozemků se na území celé AO nachází prvky historického členění krajiny, které by byly jakýmikoli stavebním zásahem zničeny. V těchto rozměrech se jedná o nejzachovalejší pozůstatky původních plužin v Kraji Vysočina. Údolí Jihlavy jako specifický krajinný segment v poměrech Kraje Vysočina velké krajinné hodnoty v místě AO mění směr z V – Z na SJ, čímž by viditelnost VTE byla ještě umocněna především ve směru od Jihlavy nehledě na skutečnost, že hrany údolí jsou výškově asymetrické a levá strana je o cca 50 m vyšší než pravá. Regionálně významná krajinná dominanta Bílá hora je přímo zahrnuta do AO. Bílá hora je samostatnou krajinnou dominantou proto, že se vizuálně odpoutává od krajinného předělu Bukovec – Řehořovský vrch – Zděřiny-Panský kopec – Smrček. Tento významný předěl by byl výškou VTE zdaleka překonán, VTE by byly výrazně viditelné z několika oblastí krajinného rázu zdaleka překonávající kruh zřetelné viditelnosti 10 – 12 km. Z mimořádně cenných kulturněhistorických dominant je třeba zmínit přímou vizuální kolizi s kostelem ve Vysokých studnicích a v Lukách n. J. (1 – 2 km od hranice AO) a dále kostely v Kamenici, Chlumu, Střížově a Panské Lhotě. Kolizi s dalšími krajinnými a kulturními dominantami nelze vyloučit. V Kraji Vysočina je jen málo krajinářsky cennějších míst, než je levý břeh Jihlavy mezi Vysokými Studnicemi a Přibyslavicemi. Vizuálně by umístění VTE v AOV 64 Bílá hora bylo nejméně 70 sídel. Ze všech AO navrhovaných v Kraji Vysočina, je AOV 64 Bílá hora nejmarkantnějším důkazem o porušení snad všech zásad ochrany krajinného rázu. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. V rámci vyhodnocení vlivů jsou závěry dopadu na krajinný ráz nesprávné. V celé navrhované ploše AO kromě lesa jsou významné rysy historického členění krajiny. SOKR v J části AO vymezuje esteticky významné místo krajinného rázu Horní Smrčné. Už tyto skutečnosti postačují k tomu, aby AO nebylo možno v tomto místě legálně vymezit. Uvedené hodnoty mají přinejmenším regionální a nikoli jen místní význam. Podmínky, které by mohly umístění alespoň některých VTE dostat do zákonných limitů § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, jsou uvedeny formou pouhého doporučení v odůvodnění územního opatření. Ke kolizi AO s přírodními a kulturními dominantami srov. výše. Podmínky k ochraně druhů a přírodě blízkých lesů a dalších přírodních stanovišť jsou nedostatečné. Jestliže se v místě AO a jejím bezprostředním okolí nachází řada citlivých druhů ptáků a významného migračního koridoru ptáků – údolí Jihlavy (v hodnocení neuvedeno) a vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Údolí Brtnice (v hodnocení neuvedeno) – nelze zde AO vymezovat vůbec. V rámci nezbytných oblastí lze nalézt jiná území srovnatelné velikosti s menším dopadem na chráněné zájmy podle zákona o ochraně přírody. Pokud podmínka 3.1. q) stanoví, že:“záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury“, tak tuto podmínku	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nelze splnit, protože uvedený krajinný segment pokrývá vyjma lesa celou AO. VKP nejsou v návrhu lokalizovány a jejich ochrana je nedůsledná a schematická a bez ochrany údolních niv. Z hlediska ochrany krajinného rázu ani ochrany druhů živočichů není v hodnocení či návrhu územního opatření počítáno s kumulativním vlivem AOV 65 Bítovčice a AOV 67 Kamenička. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO jsou PP Pahorek u Vržanova a PP Prosenka ve vzdálenosti cca 450 km Z od AO. Předmětem ochrany PP jsou subxerofilní a semixerofytní travinná společenstva s navázanými druhy. Z citlivých druhů ptáků se v okolí AO nachází káně rousná, moták lužní, káně lesní, orel mořský aj., je zde předpoklad citlivých druhů netopýrů (netopýr velký (KO, EU), netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU), netopýr rezavý (SO, EU) aj.). Celá AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů, jižní polovina území AO je v koridoru středních migrantů letounů, tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Údolí Brtnice (1 km) Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého (O, EU); z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** Akceptováno jinak: Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil.	obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Systém je běžnou součástí zařízení. Dále: **Vzdálenost od okraje lesa** Neakceptováno. Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. **Umístění na PUPFL** Akceptováno jinak. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna výše uvedená podmínka. Přesné provedení liniové infrastruktury nelze předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). Dočasnost zařízení (a jeji odstranění) bude posuzována u jednotlivých záměrů v rámci navazujícího řízení dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. **KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona**. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV64** (9 VTE) s celkovou rozlohou 312,7 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 1,55 ha, převažují půdy III., IV. a V. třídy ochrany zemědělského půdního fondu. Největší zastoupení mají půdy V. třídy ochrany. Půdy I. (zábor 0,23 ha) a II. třídy ochrany jsou zastoupeny pouze v omezeném rozsahu. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály,	**Vodní zdroje** Vzato na vědomí. Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. **ZPF** Akceptováno částečně. Požadavek vyplývá ze zásady plošné ochrany ZPF zakotvené v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Nelze paušálně vylučovat u VTE umístění hlavních a vedlejších staveb na I. a II. třídy ochrany ZPF (v souladu s nařízením vlády), nicméně bude doplněna podmínka, která má za cíl upřednostnit umísťování mimo tyto třídy ochrany. *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
24.	MMR-33558-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czs	AOV65	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV65 Bítovčice** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **akcelerační oblast AOV65 Bítovčice.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákona (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu,	**Neakceptováno.** Zdůvodnění u jednotlivých bodů viz níže. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace, OŽP – Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. KrÚ Vysočina, OŽPZ vydává stanovisko na území celé AO, tj. i pro část v JČ kraji v souladu s ust. §§ 13 odst. 5 a 14 odst. 4 ZOZE. Případné podmínky navrhované za různé správní úseky jsou pouze potenciálními podmínkami (pro dohodovací řízení apod), proto jsou jejich případné rozpory pouze zdánlivé. Návrh stanoviska byl projednán s Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést přiČ vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart…). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ochraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy,či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.*	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AO je podle SOKR situována do oblasti krajinného rázu (Horní) Pojihlaví (při hranici oblasti krajinného rázu Velkomeziříčsko – Třebíčsko). Oblast zaujímá centrální část Kraje Vysočina na středním toku řeky Jihlavy v okolí města Jihlavy a Brtnice, dále Luk nad Jihlavou, Kamenice, Kněžic a Heraltic a končí u Přibyslavic. Uspořádání krajiny je ovlivněno údolím řeky, které je poměrně hluboce zařízlé do tvaru „V“. Nad údolím se nacházejí menší většinou osídlené plošiny, nad nimi prostorově členité vrcholy. Díky hloubce údolí Jihlavy dosahuje relativní výšková členitost ploché vrchoviny. Kromě údolí Jihlavy je dalším krajinným prostorem údolí Brtnice. Obě strany údolí Jihlavy lemují nesouvislé krajinné předěly (Holý vrch – Kamenný vrch – Vlčkovo Březí – Brtnický vrch, Bukovec – Řehořovský vrch, aj.). Nad údolí vystupují i samostatné výrazné vrcholy (Bílá hora u Radošova, aj.). Kulturněhistorické dominanty jsou četné a koncentrované (nejvíce v Jihlavě a v Brtnici). Kromě kostela sv. Jakuba v Jihlavě jsou dominantami dle SOKR kategorie A	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					též kostel ve Vysokých Studnicích a kostel v Heralticích. Zdaleka viditelný je i románský kostel v Přibyslavicích, a řada drobnějších ale polohou exponovaných sakrálních staveb vesměs jako historických dokladů stabilizace raně kolonizačních sídel (kostely v Panské Lhotě, Chlumu, Střížově, Lukách nad Jihlavou a v Petrovicích – dle SOKR kategorie B). Historické členění krajiny se zachovalo zejména na levém břehu Jihlavy. Specifická místa krajinného rázu spojují prvky historické a přírodní (např. okolí Plander, Rounku, Horního Smrčného, aj.). S výjimkou Jihlavy mají sídla venkovský charakter, pouze v okolí Kamenice se nachází disperzní osídlení. Sídelní struktura není pravidelná, kromě údolí Jihlavy jsou sídla položena na plošinách nad údolím, ale i ve vysokých polohách pod krajinnými předěly. Krátká strmá údolí spadající k řece Jihlavě osídlená nejsou. Kromě dna údolí Jihlavy a Brtnice jsou dílčí krajinné prostory dobře viditelné, často i skrze nesouvislé krajinné horizonty. Umístění AO není z hlediska ochrany krajinného rázu snadno porozumět. Do tohoto prostoru nelze zákonně umístit jakoukoli stavbu natožpak VTE a doprovodnou instrastrukturu. Kromě značně svažitých pozemků se na území celé AO nachází les nebo prvky historického členění krajiny, které by byly jakýmikoli stavebním zásahem zcela zničeny. Údolí Jihlavy jako specifický krajinný segment v poměrech Kraje Vysočina velké krajinné hodnoty v místě AO mění směr z V – Z na SJ, čímž by viditelnost VTE byla ještě umocněna především ve směru od Jihlavy nehledě na skutečnost, že hrany údolí jsou výškově asymetrické a levá strana je o cca 50 m vyšší než pravá. Bezprostředně dotčené významné krajinné dominanty jsou Bílá hora a výše uvedené krajinné předěly. Z mimořádně cenných kulturněhistorických dominant je třeba zmínit přímou vizuální kolizi s kostelem ve Vysokých studnicích a v Lukách n. J. (1 – 2 km od hranice AO) a dále kostely v Kamenici, Chlumu, Střížově a Panské Lhotě. Kolizi s dalšími krajinnými a kulturními dominantami nelze vyloučit. V Kraji Vysočina je jen málo krajinářsky cennějších míst, než je levý břeh Jihlavy mezi Vysokými Studnicemi a Přibyslavicemi. Vizuálně by umístění VTE v AOV 65 Bítovčice bylo nejméně 50 sídel včetně Jihlavy. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. V rámci vyhodnocení vlivů jsou závěry dopadu na krajinný ráz nesprávné. V celé navrhované ploše AO kromě lesa jsou významné rysy historického členění krajiny. Uvedené hodnoty mají přinejmenším regionální a nikoli jen místní význam. Podmínky, které by mohly umístění alespoň některých VTE dostat do zákonných limitů § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, jsou uvedeny formou pouhého doporučení v odůvodnění územního opatření. Ke kolizi AO s přírodními a kulturními dominantami srov. výše – především jde o vizuální kolize s obrazem městyse Luk nad Jihlavou včetně kostela sv. Bartoloměje a kostela ve Vysokých Studnicích. Podmínky ke zmírnění pohledového impaktu z jednotlivých sídel nejsou vůbec uvedeny. Podmínky k ochraně druhů a přírodě blízkých lesů a dalších přírodních stanovišť jsou nedostatečné. Jestliže se v místě AO a jejím bezprostředním okolí nachází řada citlivých druhů ptáků a významného migračního koridoru ptáků – údolí Jihlavy (v hodnocení neuvedeno) a vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Údolí Brtnice (v hodnocení neuvedeno) – nelze zde AO vymezovat vůbec. V rámci nezbytných oblastí lze nalézt jiná území srovnatelné velikosti s menším dopadem na chráněné zájmy podle zákona o ochraně přírody. Pokud podmínka 3.1. p) stanoví, že:“záměry OZE a související infrastruktury budou umisťovány mimo drobnou krajinnou zeleň (liniová zeleň, plošná zeleň do 0,5 ha) tvořící hodnotnou mozaiku krajiny, vyjma nezbytných křížení liniové dopravní a technické infrastruktury“, tak tuto podmínku nelze splnit, protože uvedený krajinný segment pokrývá vyjma lesa celou AO. Pozemky v celé AO jsou výrazně svažité. Z hlediska ochrany krajinného rázu ani ochrany druhů živočichů není v hodnocení či návrhu územního opatření počítáno s kumulativním vlivem AOV 64 Bílá hora a AOV 67 Kamenička. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					o ochraně přírody. Nejbližším zvláště chráněným územím ve vztahu k dotčené AO je PP Pahorek u Vržanova. Uvedená PP se nachází vzdušnou čarou cca 1,8 km od AO, chrání biotop subxerofilních travinných společenstev s celou škálou typických pastvinných druhů s výskytem jalovce obecného. V AO a blízkém okolí se nachází na VTE citlivé druhy ptáků a netopýrů: výr velký (O, EU), moták lužní (SO, EU), káně rousná, orel mořský (KO, EU), netopýr velký (KO, EU), netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU) aj. Celá AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů. V okolí AO je vymezen koridor letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. A v severní části AO je vymezen koridor dálkových migrantů např. netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody.	
					Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Vymezení AO v pásmu do 30 m od lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků. Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Jedná se o běžné systémy využívané na všech VTE

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele.	Přesné provedení liniové infrastruktury nelze předjímat a je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona. Zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona).

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Dle dostupných podkladů převažují ve vymezené akcelerační oblasti **AOV65** (9 VTE) s celkovou rozlohou 282,2 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 1,25 ha, půdy III. a V. třídy ochrany zemědělského půdního fondu, přičemž půdy V. třídy ochrany mají v území dominantní zastoupení. Půdy I. (zábor 0,01 ha) a II. (zábor 0,1 ha) třídy ochrany se v řešeném území nacházejí pouze okrajově. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“	**Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. **ZPF** Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					□ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
25.	MMR-33597-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czt	AOV66	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV66 Radostín** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV66 Radostín.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákona (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon),	**Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV66 vypuštěna. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním souhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace, OŽP – Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8) , je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: *„…. a dále s požadavky…*“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování.(Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Jetedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem - to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci - ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická - tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP - jeho ekologická stabilita - je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby *nedošlo* k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. Souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.)	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- určení některých prvků demonstrativním způsobem - a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky, apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny, apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů - vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu - je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. AOV 66 Radostín leží podle SOKR v oblasti krajinného rázu Žďársko - Bohdalovsko. AO je navržena do širokého prostoru ploché až členité pahorkatiny mezi S část Arnoleckých hor a J oblasti Žďárských vrchů. Z ohraničuje předěl Blažkova a V několik samostatných vrcholů (Chlumek u Řečice, Kalvárie u Bobrové a Nivy u Borů). Celý tento prostor se rozpadá do několika pohledově zcela neuzavřených sníženin v okolí Bohdalova, Ostrova a Radostína. V bezprostředním vizuálním kontaktu s AO tvoří přírodní dominantu kopec Vejdoch u Jam a kulturněhistorické dominanty jsou kostely se samostatnými věžemi v Ostrově, Radostíně a Pavlově. Sídelní struktura je koncentrovaná do středních až větších venkovských sídel, lesní komplexy jsou souvislé. Na Z AO bezprostředně hraničí s přírodním parkem Bohalovsko a necelé 4 km od CHKO Žďárské vrchy. Umístění VTE by pohledově dalece přesahovaly okraje místa krajinného rázu Radostín se sídly Radostín n. O, Kněževes, Krásněves, Zadní Zhořec, Pavlov a Znětínek. V dosahu zřetelné viditelnosti navrhované AO je nejméně dalších 45 sídel. Ze vzdálenosti do 5 km od hranice AO je přímá viditelnost předpokládaných záměrů z prakticky 100 % mimolesních ploch.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za závažnou vadu to, že vyhodnocení vlivů se týká území Ostrova n. Oslavou a ne Kněževsi, tj. neodpovídá vymezení AO. Závažnější je konstrukce podmínek a opatření. Jediným schematickým opatřením k ochraně krajinného rázu je v návrhu územního opatření výška VTE do 250 m a barva strojů. Menší VTE než 250 m se ovšem na pevnině neumisťují. Podmínky, které by mohly umístění alespoň některých VTE dostat do zákonných limitů § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, jsou uvedeny formou pouhého doporučení v odůvodnění územního opatření. V závazných podmínkách zjevně tyto uvedeny nejsou proto, že nejsou reálně splnitelné. Dopady na Přírodní park Bohdalovsko nejsou navrženy vůbec, možná linie VTE jako horizontů vůči krajině jmenovaného přírodního parku nebo CHKO Žďárské vrchy není rovněž řešena, dále hodnocení vznáší požadavek na redukci dopadu VTE v okolí Obyčtova a Netína. Všechny tyto zákonné požadavky odpovídají popisu KrÚ Vysočina, OŽPZ výše – tj vizuálně nekontaminovat jiné krajinné prostory než krajinný prostor okolo Radostína n. Oslavou. A jsou splnitelné je za jediného předpokladu – radikálního snížení VTE na 70 – 80 m. Stanovení minimálních vzdáleností od zimovišť netopýrů a dalších míst jejich výskytu (3 km) nelze považovat za dostatečnou a tedy i zákonnou hranici bez dalšího posuzování. To platí i pro citlivé druhy ptáků. Stav VKP není samostatně vyhodnocen (z AO je vyjmutou pouze údolí Oslavy). V bezprostředně dotčeném krajinném prostoru Radostínska se nachází 43 rybníků a 11 vodních toků. Zasahuje sem vymezená zóna významného migračního koridoru ptáků: řeka Oslava – vyloučení samotného údolí z AO je nedostatečným opatřením. Je třeba upozornit na skutečnost, že vliv na VKP se neposuzuje pouze v AO – vyhodnotit by se měly i vlivy tzv. vzdálené. To se týká i VKP les, pokud se navrhovaná AO nenachází přímo v lese, tak max. do 600 m od lesa. Schematické podmínky k umisťování staveb 8 m od břehových hran a doba kácení dřevin jsou nedostatečné. Do VKP nelze zasahovat tak, aby byl trvale negativně ovlivněn nebo zničen. Tj. podmínka 3.1. q) 1 – 3 návrhu je nedostatečná, protože nezapovídá umisťování staveb do těchto míst. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL Znětínské rybníky s PP Staropavlovský rybník. Uvedená PP se nachází vzdušnou čarou cca 2,2 km od AO, chrání vegetaci letněných rybníků a navazující mokřadní biotopy a druhy úzce navázané na vodní prostředí. Cca 3,5 km severně se nachází hranice CHKO Žďárské vrchy. V AO a blízkém okolí se nachází na VTE citlivé druhy ptáků: čáp bílý, čáp černý, krkavec velký, koroptev polní křepelka polní, moták pochop aj. Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Znětínské rybníky (1,8 km) Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť jeřába popelavého, bukače velkého, čápa bílého a motáka pochopa; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty poláka velkého a čejky chocholaté Zasahuje sem vymezená zóna významného migračního koridoru ptáků: řeka Oslava V AO nejsou vymezeny migrační trasy letounů Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. Ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV66** (9 VTE) s celkovou rozlohou 256,9 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 1,26 ha, jsou zastoupeny všechny třídy ochrany ZPF, přičemž největší podíl tvoří půdy III. třídy ochrany. Půdy I. (zábor 0,15 ha) a II. (zábor 0,13 ha) třídy ochrany jsou zastoupeny pouze částečně. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, brownfieldy a nevyužívané areály, zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
26.	MMR-33608-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czu	AOV67	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV67 Kamenička** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV67 Kamenička.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP - přírodní	**Akceptováno jinak.** Z návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV67 vypuštěna.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE - nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE - souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní, apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8) , je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: „…. a dále s požadavky…“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování.(Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů, atd.) 3. Nezmírňující - nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem - to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci - ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická - tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP - jeho ekologická stabilita - je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření).. V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby nedošlo k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem - a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem „snížení estetické hodnoty krajinného rázu“. - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. V Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů - vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu - je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. A AO je podle SOKR situována do oblasti krajinného rázu (Horní) Pojihlaví (při hranici oblasti krajinného rázu Velkomeziříčsko – Třebíčsko). Oblast zaujímá centrální část Kraje Vysočina na středním toku řeky Jihlavy v okolí města Jihlavy a Brtnice, dále Luk nad Jihlavou, Kamenice, Kněžic a Heraltic a končí u Přibyslavic. Uspořádání krajiny je ovlivněno údolím řeky, které je poměrně hluboce zaříznuté do tvaru „V“. Nad údolím se nacházejí menší většinou osídlené plošiny, nad nimi prostorově členité vrcholy. Díky hloubce údolí Jihlavy dosahuje relativní výšková členitost ploché vrchoviny. Kromě údolí Jihlavy je dalším krajinným prostorem údolí Brtnice. Obě strany údolí Jihlavy lemují nesouvislé krajinné předěly (Holý vrch – Kamenný vrch – Vlčkovo Březí – Brtnický vrch, Bukovec – Řehořovský vrch, aj.). Nad údolí vystupují i samostatné výrazné vrcholy (Bílá hora u Radošova, aj.). Kulturněhistorické dominanty jsou četné a koncentrované (nejvíce v Jihlavě a v Brtnici). Kromě kostela sv. Jakuba v Jihlavě jsou dominantami dle SOKR kategorie A též kostel ve Vysokých Studnicích a kostel v Heralticích. Zdaleka viditelný je i románský kostel v Přibyslavicích, a řada drobnějších ale polohou exponovaných sakrálních staveb vesměs jako historických dokladů stabilizace raně kolonizačních sídel (kostely v Panské Lhotě, Chlumu, Střížově, Lukách nad Jihlavou a v Petrovicích – dle SOKR kategorie B). Historické členění krajiny se zachovalo zejména na levém břehu Jihlavy. Specifická místa krajinného rázu spojují prvky historické a přírodní (např. okolí Plander, Rounku, Horního Smrčného, aj.). S výjimkou Jihlavy mají sídla venkovský charakter, pouze v okolí Kamenice se nachází disperzní osídlení. Sídelní struktura není pravidelná, kromě údolí Jihlavy jsou sídla položena na plošinách nad údolím, ale i ve vysokých polohách pod krajinnými předěly. Krátká strmá údolí spadající k řece Jihlavě osídlená nejsou. Kromě dna údolí Jihlavy a Brtnice jsou dílčí krajinné prostory dobře viditelné, často i skrze nesouvislé krajinné horizonty. AOV 67 Kamenička leží podle SOKR v oblastech krajinného rázu Jihlavsko a Třebíčsko - Velkomeziříčsko. Krajina je poměrně členitá (výškově i prostorově), na vlastní AO s charakterem ploché až členité pahorkatiny navazuje na Z plochá vrchovina se specifickou krajinou údolí Jihlavy. AO leží na krajinném předělu Řehořovský vrch – Zděřiny – Panský vrch, který odděluje, Polensko, údolí Balinky (Měřínsko) a údolí Jihlavy. Jde o nejvýchodnější krajinný předěl SZ směru v centrální Českomoravské vysočině. Předěl je viditelný z různých směrů skrze nestejnoměrně vysoké vrcholy na vzdálenost nad 20 km. Místní krajinnou dominantu tvoří Bíla hora (jižně od navrhované AO), v kolizi s VTE by mohly být též kulturněhistorické dominanty místního až nadmístního významu (kostel v Kamenici a ve Vysokých Studnicích). Asi 1/3 plochy zabírají lesy, S a J od Kameničky a Z od Chlumku je dochované historické členění krajiny a Z od Chlumku leží obora – celkem tyto plochy zabírají cca 3/4 navrhované AO. Sídelní struktura je kompaktní a v dostatečné vzájemné vzdálenosti, kromě Kameničky a Chlumku je v zóně víska Benešov a Brodek a jeden dvůr. Navrhovaná plocha je nevhodná k umístění jakékoli VTE natožpak AO. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. V rámci vyhodnocení vlivů jsou závěry dopadu na krajinný ráz nesprávné. Jediným schematickým opatřením k ochraně krajinného rázu je výška VTE do 250 m a barva strojů. Menší VTE než 250 m se ovšem na pevnině neumisťují. Podmínky, které by mohly umístění alespoň některých VTE dostat do zákonných limitů § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, jsou uvedeny formou pouhého doporučení v odůvodnění územního opatření. AO je umístěna přímo do krajinného předělu zásadního významu viditelného ze vzdálenosti několika desítek km bez pokusu o jakékoli opatření. Ke kolizi AO s přírodními a kulturními dominantami srov. výše. Nejsou navržena ani opatření k omezení viditelnosti z intravilánu sídel a to ani těch nejvíce dotčených. Podmínky k ochraně druhů a přírodě blízkých lesů a dalších přírodních stanovišť jsou nedostatečné. Jistě bylo možné nalézt plochy pro AO, kterými by neprocházel migrační koridor	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					velkých savců. V rámci nezbytných oblastí lze nalézt jiná území srovnatelné velikosti s menším dopadem na chráněné zájmy podle zákona o ochraně přírody. Citlivé druhy ptáků jsou v hodnocení uvedeny nedůsledně, v území se nachází též zóny hnízdišť čápa černého a čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, VKP (jichž je v AO nejméně 10) nejsou v návrhu lokalizovány a jejich ochrana je nedůsledná a schematická a bez ochrany údolních niv. Pokud má být ochranný limit toků 8 m a tento limit má zajistit též ochranu obojživelníků a prstnatce májového – jak je uvedeno v hodnocení, jedná se o opatření nedostatečná, vycházející ovšem z úplně nedůsledných průzkumů. Z hlediska ochrany krajinného rázu ani ochrany druhů živočichů není v hodnocení či návrhu územního opatření počítáno s kumulativním vlivem AOV 65 Bítovčice a AOV 64 Bílá hora. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO jsou PP Jersínská stráň ve vzdálenosti cca 2,7 km S od AO. Předmětem ochrany PP jsou suchomilná travinobylinná společenstva s navázanými druhy rostlin. Z citlivých druhů ptáků se v okolí AO nachází káně rousná, koroptev polní (O), chřástal polní (SO, EU), poštolka rudonohá (KO, EU), krkavec velký (O) aj. Středem AO vede migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. V dotčené AO se nachází drobná krajinná zeleň, drobné remízy, skupiny stromů, liniová vegetace. Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa černého (SO, EU) a čápa bílého (O, EU); z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty koroptve polní (O). Celá AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů. V jihovýchodní části AO je vymezen koridor letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. A v severní části AO je vymezen koridor dálkových migrantů např. netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.) Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV67** (22 VTE) s celkovou rozlohou 832,8 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 3,69 ha, jsou zastoupeny všechny třídy ochrany zemědělského půdního fondu, přičemž převažují půdy III. třídy ochrany. V části území se nacházejí rovněž půdy I. (zábor 0,35 ha) a II. (zábor 0,32 ha) třídy ochrany. . □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která nevyžadují zábor zemědělské půdy, například: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2)	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
27.	MMR-33626-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czzza	AOV106	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV106 Dešov** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV106 Dešov.** Odůvodnění:	**Akceptováno jinak.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV53 redukována. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:**

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2	Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: „…. a dále s požadavky…“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (istě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby nedošlo k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“).	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Oblast krajinného rázu, kterou je možno označit jako Jemnicko je tvořena plochou pahorkatinou ohraničenou na JZ a Z nesouvislými horizonty (Za Háty u Županovic, na Vyhlídce u Chvalkovic a Dlouhá hora u Písečného – vše JČ kraj) a dále místní dominantou Sedlo u Panenské. Na SZ ohraničuje Jemnicko postupně se zvyšující hřeben Větrník – Třebětický vrch– Zelená hora – Bába vše v JČ kraji. Na S, SV a V je ohraničující pohledový horizont souvislejší, především jde o vrcholy Javorní hora a Javor u Jemnice a Inženýrský kopec a dále o předěl Budkovský vrch (U třech Dubů) – Kojatická Horka – Horka – Suchá hora. Na J je Jemnicko otevřené, výraznější výškový rozdíl tvoří jen vrch Šibeník u Vratěnína v JM kraji. Uvnitř oblasti Jemnicka je několik vnitřních vyvýšenin, nejvýraznější Doubrava – Horní Kříž u Jiratic a Olivetská hora u Mešovic v JM kraji. Relativní výška vnitřní oblasti je vůči okolním horizontům nižší o 50 – 150 m. (Nepočítaje v to zaříznuté údolí Želetavky a dolního toku Bihanky, tato údolí se až na výjimky pohledově uplatňují až z bezprostředních vzdáleností 1 – 2 km). Oblast Jemnicka má délku ve směru SJ 13 – 15 km, ve směru VZ 15 – 17 km. Krajinné dominanty na území Jemnicka tvoří na Z vrchol Sedla (a z ním Dlouhé hory), na S vrchol Javorní hory a na V krajinný předěl Budkovský vrch – Kojatická Horka – Horka. Kulturně historickou dominantou je především město Jemnice tvořící výraznou siluetu a úbočí Javorní hory ze strany od JV-J –JZ. Především kostel sv. Stanislava a zámek jsou prvky viditelné z vyšší vzdálenosti než 10 km. Město Jemnice tvoří siluetu se stavebně nerušícími prvky ze všech pohledových směrů (od S dokonce i s předměstím Podolí, v němž vyniká románský kostel sv. Jakuba). Poloha města na úpatí Brtnické vrchoviny vytváří typický obraz. V Kraji Vysočina jsou pouze čtyři města výrazně viditelná ve vyvýšené poloze oproti jejich zázemí bez stavebně rušivých elementů. Jemnice je jedním z nich. (Skutečnost, že v bezprostředním okolí tří z těchto měst jsou navrhovány akcelerační oblasti, nesvědčí o tom, že by se navrhovatel věnoval ochraně krajinného rázu, tak by si tento veřejný zájem zasluhoval). Místní kulturně historické dominanty jsou ve V části Jemnicka zámek Police a kostely v Kostníkách, Kdousově, Slavíkovicích a Velkém Újezdě. Další pozitivní jevy krajinného rázu leží mimo Kraj Vysočina (přírodní dominanty na Z a SZ, kostel v Dešné, aj.). Sídelní struktura je koncentrovaná s centrální pozicí města Jemnice bez drobných osad nebo jednotlivých sídelních jednotek. Rozložení sídel není pravidelné, sídla leží v různých polohách od zaříznutých údolí (Bačkovice), před závěry údolí (Lhotice, Oponešice), až po místně vyvýšené polohy (Pálovice, Panenská, Kdousov). Intravilány sídel mají dochovanou původní parcelaci i stavební charakter usedlostí z 19. – 20. století, často dnes sloužící k individuální rekreaci. Jemnicko leží převážně v oblasti krajinného rázu Moravskobudějovicko a Želetavsko. Na území Jemnicka je zpracován podklad pro vyhlášení přírodního parku Želetavka. Podle SOKR je umisťování VTE na Jemnicko nepřípustné. Okolí Moravských Budějovic jako dílčí část oblasti krajinného rázu Moravskobudějovicko leží v široké sníženině SZ – JV směru vázané na toky Rokytka a Jevišovky. Město moravské Budějovice má charakteristický obraz snížený ovšem moderní bytovou výstavbou. Sníženina je v SZ části ohraničena krajinnými předěly Brdo – Svatý Vít, Kmetí – hory a U Třech Dubů – Kojatická Horka. Místní kulturní dominanty jsou excentricky položené kostely v Jakubově a v Častohosticích. Umístění AOV 106 Dešov na krajinném předělu oddělujícím Jemnicko a užší Moravskobudějovicko odporuje základním požadavkům ochrany krajinného rázu, protože umístění VTE na vyvýšeném horizontu umocňuje jejich viditelnost. V pásmu zřetelné viditelnost leží nejméně 30 sídel. V pohledové kolizi se záměry VTE by byly všechny kulturněhistorické dominanty východního Jemnicka (kostely v Kostníkách, Kdousově a Velkém Újezdě). AO bezprostředně navazuje na polopřirozené přírodní struktury Suchá hora a Novosyrovické lesy s celkem 5 zvláště chráněnými územími a jednou evropsky významnou lokalitou. V od Velkého Dešova (vesnické památkové rezervace) leží pozůstatky historického členění krajiny (tj. přímo v AO). Pozůstatky barokní komponované krajiny (dvůr Spetice) se pohledově uplatňují je pomístně. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Vyhodnocení vlivů celkem přesně i když ne zcela důsledně analyzuje dopady VTE umístěných v AO na pozitivní projevy krajinného rázu a upozorňuje na zásadní střety VTE s dochovanou krajinnou strukturou, jako hlavní přímo dotčené hodnoty jsou uváděny město Jemnice a VPZ	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Dešov. Navrhované podmínky v územním opatření ale nijak nepřispívají k ochraně uvedených krajinářských chráněných zájmů. Podmínky a opatření v navrhovaném územním opatření jsou zcela schematické, nevycházejí ze znalosti území. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, ale územní opatření nerespektuje ani ta minimální opatření k ochraně krajinného rázu, která stanovuje hodnocení SEA. Vzhledem k tomu, že AO je umístěna na krajinný předěl, není naprosto dostatečné snížení max. výšky VTE na 185 m. Návrh nikterak nereaguje na místa zřetelné viditelnosti potenciálních VTE, tj. z místa pozorování z intravilánů nejsou nepochopitelně navržená žádná opatření, ze vzdálenosti do 5 km bude AO přímo viditelná z 90 % mimolesních ploch a z 9 sídel. Hodnocení správně uvádí, že VTE jsou stavební dominantou, která bude vizuálně patrná v širokém okruhu a ovlivní krajinné scenérie v území. Tím spíše měla být AO umístěna do krajiny, kde by to s ohledem na koncentraci pozitivních hodnot krajinného rázu a vizuální působení VTE bylo únosné. Podmínky k ochraně VKP a cenných biotopů a stanovišť jsou postaveny v rozporu se zákonem o ochraně přírody tak, že bez bližší lokalizace záměrů umožňují poškození nebo ovlivnění těchto segmentů, místo toho, aby takové zásahy zakázaly. Tj. návrh územního opatření umožňuje umístění VTE a doprovodných staveb do VKP údolní niva i les i zničení přírodních biotopů (podmínka 3.1. r)). Umístění AO poblíž rozvodí vede přirozeně k riziku poškození na vodu vázaných VKP na horních tocích a v prameništích. Pokud by se tyto plochy důsledně z AO vyloučily nebo se na nich nemohly stavby umisťovat, vymezení AO by postrádalo smysl (těchto VKP je v AO nejméně 11). Stejně tak se počítá s vlastně neomezenými zásahy do lesa. Předkladatel tedy vědomě počítá se zničením VKP, což odporuje § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Do AO zasahují vymezené zóny hnízdišť čápa černého a čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka pochopa, ostříže lesního a koroptve polní a vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Habrová seč (1 km). Vymezení AO na hranici biotopově cenných Novosyrovických lesů je vůbec stěží pochopitelné. Podobně jako v jiných případech se navrhovatel spokojí s tím, že významnější lokality s výskytem netopýrů jsou ve větší vzdálenosti od AO než 3 km, což je doporučení ČESON (zde 3 km). Jde ale o požadavky minimální, které v běžně posuzovaných případech nezbavují investory povinností podrobnějších průzkumů. Bez ohledu na schematičnost a nejasnou efektivitu navrhovaných podmínek k ochraně druhů, neměla být AOV 106 Dešov mezi AO vůbec zařazena. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL Habrová seč, cca 0,4 km od AO. Nejbližšími ZCHÚ jsou PP Černá blata a PR Suchá hora, cca 0,9 km od AO. Předmětem ochrany PP je přirozený bukový porost, předmětem ochrany PR jsou přírodě blízké biotopy, ale také citlivé druhy ptáků a netopýrů – ostříž lesní, včelojed lesní, netopýr rezavý či netopýr černý. AO zasahuje do vymezeného migračního koridoru biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. V dotčené AO se nachází drobná krajinná zeleň – remízky, skupiny stromů, hodnotná je mozaika luk a mezi v J části území. Zasahuje sem vymezená zóna ornitologicky mimořádně významné lokality Habrová seč (1 km) Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa černého a čápa bílého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka pochopa, ostříže lesního a koroptve polní Jižní polovina AO zasahuje do migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů např. netopýr černý (KO, EU). Jižní kraj AO také zasahuje do koridoru letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. A od severu k jihu je veden na východní hranici AO	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					koridor dálkových migrantů např. netopýr rezavý (SO, EU), netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Tyto systémy jsou běžnou součástí zařízení VTE. **Umístění na PUPFL** Akceptováno částečně. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků.* Podmínka omezení dotčení stávajících funkčních meliorací je stanovena v bodě 3.1 e) územního opatření. Další podmínky není účelné na úrovni územního opatření stanovovat a mohou být součástí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona (Dotčený orgán státní správy lesů uplatní své stanovisko a stanoví podmínky pro konkrétní záměry) Bude doplněna podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele.	*chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.*
					KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování	**Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV106** (23 VTE) s celkovou rozlohou 814,9 ha a odhadovaným záborem zemědělské půdy 4,52 ha převažují půdy III., IV. a V. třídy ochrany. Půdy I. (zábor 0,22 ha) a II. (zábor 0,78 ha) třídy ochrany se vyskytují pouze v minimálním rozsahu. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, □ plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.).	**ZPF** Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
28.	MMR-33627-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czzb	AOV75	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akcelerační oblast AOV75 Jiratice** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV75 Jiratice**. **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č.	**Akceptováno jinak.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV53 redukována. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji, než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025. MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech, apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8) , je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: „…. a dále s požadavky…“), přičemž písmena a) – f) uvedeného ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (istě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1,	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11 zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby nedošlo k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními), což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. Výše uvedené platí obdobně i pro aplikaci ust. § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně:	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu*. Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. Rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. Oblast krajinného rázu, kterou je možno označit jako Jemnicko je tvořena plochou pahorkatinou ohraničenou na JZ a Z nesouvislými horizonty (Za Háty u Županovic, na Vyhlídce u Chvalkovic a Dlouhá hora u Písečného – vše JČ kraj) a dále místní dominantou Sedlo u Panenské. Na SZ ohraničuje Jemnicko postupně se zvyšující hřeben Větrník – Třebětický vrch– Zelená hora – Bába vše v JČ kraji. Na S, SV a V je ohraničující pohledový horizont souvislejší, především jde o vrcholy Javorní hora a Javor u Jemnice a Inženýrský kopec a dále o předěl Budkovský vrch (U třech Dubů) – Kojatická Horka – Horka – Suchá hora. Na J je Jemnicko otevřené, výraznější výškový rozdíl tvoří jen vrch Šibeník u Vratěnína v JM kraji. Uvnitř oblasti Jemnicka je několik vnitřních vyvýšenin, nejvýraznější Doubrava – Horní Kříž u Jiratic a Olivetská hora u Mešovic v JM kraji. Relativní výška vnitřní oblasti je vůči okolním horizontům nižší o 50 – 150 m. (Nepočítaje v to zaříznuté údolí Želetavky a dolního toku Bihanky, tato údolí se až na výjimky pohledově uplatňují až z bezprostředních vzdáleností 1 – 2 km). Oblast Jemnicka má délku ve směru SJ 13 – 15 km, ve směru VZ 15 – 17 km. Krajinné dominanty na území Jemnicka tvoří na Z vrchol Sedla (a z ním Dlouhé hory), na S vrchol Javorní hory a na V krajinný předěl Budkovský vrch – Kojatická Horka – Horka. Kulturně historickou dominantou je především město Jemnice tvořící výraznou siluetu na úbočí Javorní hory ze strany od JV-J –JZ. Především kostel sv. Stanislava a zámek jsou prvky viditelné z vyšší vzdálenosti než 10 km. Město Jemnice tvoří siluetu se stavebně nerušícími prvky ze všech pohledových směrů (od S dokonce i s předměstím Podolí, v němž vyniká románský kostel sv. Jakuba). Poloha města na úpatí Brtnické vrchoviny vytváří typický obraz. V Kraji Vysočina jsou pouze čtyři města výrazně viditelná ve vyvýšené poloze oproti jejich zázemí bez stavebně rušivých elementů. Jemnice je jedním z nich. (Skutečnost, že v bezprostředním okolí tří z těchto měst jsou navrhovány akcelerační oblasti, nesvědčí o tom, že by se navrhovatel věnoval ochraně krajinného rázu, tak by si tento veřejný zájem zasluhoval). Místní kulturně historické dominanty jsou ve V části Jemnicka zámek Police a kostely v Kostníkách, Kdousově, Slavíkovicích a Velkém Újezdě. Další pozitivní jevy krajinného rázu leží mimo Kraj Vysočina (přírodní dominanty na Z a ZS, kostel v Dešné, aj.). Sídelní struktura je koncentrovaná s centrální pozicí města Jemnice bez drobných osad nebo jednotlivých sídelních jednotek. Rozložení sídel není pravidelné, sídla leží v různých polohách od zaříznutých údolí (Bačkovice), před závěry údolí (Lhotice, Oponešice), až po místně vyvýšené polohy (Pálovice, Panenská, Kdousov). Intravilány sídel mají dochovanou původní parcelaci i stavební charakter usedlostí z 19. – 20. století, často dnes sloužící k	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					individuální rekreaci. Jemnicko leží převážně v oblasti krajinného rázu Moravskobudějovicko a Želetavsko. Na území Jemnicka je zpracován podklad pro vyhlášení přírodního parku Želetavka. Umístění AOV 75 Jiratice je dobře viditelná ze všech okrajů oblasti Jemnicka (vzdálenost 3 – 9 km), tj. v pásmu zřetelné viditelnosti, která je zvýrazněna relativně větší nadmořskou výškou vnitřní vyvýšeniny Doubrava – Horní Kříž. Tím by se vizuální působené záměrů zvýšilo. Záměry by měly stírající vizuální vliv na město Jemnici při pohledech od V, JV i J (od Dešné, Mešovic aj.). Záměry by pohledově kolidovaly s některými krajinnými dominantami (při vzdálenosti mezi nimi do 10 km), např. v ose Javorní hora – Suchá hora a byl by v průhledech viditelný i z míst mimo krajinné horizonty ohraničující Jemnicko. Výška VTE 250 m by převyšovala relativní výškový rozdíl mezi vnitřním Jemnickem a okolními krajinnými prostory. Rovněž by záměr kolidoval s kulturně historickými dominantami v Polici, Kostníkách a Kdousově (vše 1.2 km od hranice AO). Přímá viditelnost záměru by byla z intravilánů nejméně 22 sídel (počítán pouze Kraj Vysočina). Údolí Želetavky je mimo návrh na přírodní park v rámci SOKR vymezeno jako tzv. místo krajinného rázu, tj. místo s koncentrací příznivých přírodních krajinných charakteristik s rekreačním potenciálem. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Vyhodnocení vlivů celkem přesně i když ne zcela důsledně analyzuje dopady VTE umístěných v AO na pozitivní projevy krajinného rázu a upozorňuje na zásadní střety VTE s dochovanou krajinnou strukturou, obrazy měst Jemnice a Dačice, kulturněhistorickými dominantami, apod. Navrhované podmínky v územním opatření ale nijak nepřispívají k ochraně uvedených krajinářských chráněných zájmů. Podmínky a opatření v navrhovaném územním opatření jsou zcela schematické, nevycházejí ze znalosti území. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především krajinné a kulturní dominanty a krajinné horizonty a to v bezprostředním okolí AO i v širších krajinných souvislostech – jestliže je jediným opatřením výška VTE do 250 m a barva strojů, nejedná se o opatření k ochraně krajinného rázu, protože vyšší VTE reálně na pevnině neexistují. Toto opatření v řadě absurdních podmínek vyniká. Územní opatření nerespektuje ani ta minimální opatření k ochraně krajinného rázu, která stanovuje hodnocení SEA. Návrh nikterak nereaguje na místa zřetelné viditelnosti potenciálních VTE, tj. z místa pozorování z intravilánů nejsou nepochopitelně navržená žádná opatření, ze vzdálenosti do 5 km bude AO přímo viditelná z 90 % mimolesních ploch a z 13 sídel. Podmínky k ochraně VKP a cenných biotopů a stanovišť jsou postaveny v rozporu se zákonem o ochraně přírody tak, že bez bližší lokalizace záměrů umožňují poškození nebo ovlivnění těchto segmentů, místo toho, aby takové zásahy zakázaly. Lokalizovány jsou jen VKP v údolí Želetavky – vyloučení údolí z AO je nedostatečné. Stejně měl navrhovatel postupovat i v případech ostatních VKP vázaných na cennější biotopy. Do AO zasahují vymezené zóny hnízdišť čápa bílého a motáka pochopa; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního a koroptve polní. Tyto druhy jako citlivé spolu s dalšími druhy ptáků jmenuje i vyhodnocení vlivů bez toho, aby se pozastavilo nad jejich četností. Jemnicko je nadto významnou tahovou cestou ptáků, dílčím způsobem je vymezen významný koridor okolo Želetavky. Tuto skutečnost hodnocení vůbec neuvádí. Podobně jako v jiných případech se navrhovatel spokojí s tím, že významnější lokality s výskytem netopýrů jsou ve větší vzdálenosti od AO než 3 km, což je doporučení ČESON (zde 3 km). Jde ale o požadavky minimální, které v běžně posuzovaných případech nezbavují investory povinností podrobnějších průzkumů. Bez ohledu na schematičnost a nejasnou efektivitu navrhovaných podmínek k ochraně druhů, neměla být AOV 75 Jiratice mezi AO vůbec zařazena. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je PR a EVL Suché skály, cca 4 km J od AO. Předmětem ochrany PR jsou přírodě blízká společenstva lesů, skal a sutí, s výskytem hvozdíku moravského. V AO a okolí se nachází na VTE citlivé druhy živočichů: koroptev polní (biotop), káně lesní, moták lužní, moták pochop, volavka popelavá, čáp bílý, luňák hnědý, luňák červený aj. V dotčené AO se nachází v minimálním množství drobná krajinná zeleň – remízky, skupiny stromů, pozůstatky liniové vegetace. Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého a motáka lužního; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka pochopa, luňáka červeného a čejky chocholaté Zasahuje sem vymezená zóna významného migračního koridoru ptáků: řeka Želetavka Východní část AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů a současně také v koridoru letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. V jižní až jihovýchodní části AO je vymezen koridor dálkových migrantů např. netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Tyto systémy jsou běžnou součástí zařízení VTE.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ Vysočina, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**. - Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. - VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) ve spolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele.	**Umístění na PUPFL** Akceptováno částečně. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků.* Bude doplněna podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.* **Detekce námrazy** Neakceptováno. Jedná se o technickou podmínku, která je u konstrukce VTE běžně využívána.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti **AOV75** (28 VTE) s celkovou rozlohou 1042,8 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 6,82 ha, převažují půdy I. (zábor 1,64 ha) a II. (zábor 2,05 ha) třídy ochrany zemědělského půdního fondu. □ Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. □ V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: □ plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, □ brownfieldy a nevyužívané areály, □ zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy,	**Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF. Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např.	Ochrana ZPF: Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby.. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	
29.	MMR-33630-2026-81 **Krajský úřad Kraje Vysočina** Odbor životního prostředí a zemědělství	**Nesouhlasné**	99czza	AOV74	**Nesouhlasné stanovisko k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie pro akceleračních oblast AOV74 Lomy** Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství věcně a místně příslušný podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) a ust. § 11 odst. 1 písmeno b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád vydává podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon **nesouhlasné stanovisko** podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a),b),d) a e) zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných	**Neakceptováno.** Zdůvodnění jednotlivých bodů viz níže. **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním nesouhlasí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie) k územnímu opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních podle zákona o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie **pro akcelerační oblast AOV74 Lomy.** **Odůvodnění:** Zkratky, které se mohou v odůvodnění vyskytovat: AO – akcelerační oblast, MŽP – Ministerstvo životního prostředí, KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ nebo „my“ – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, OZE – obnovitelné zdroje energie, VTE – vysoká větrná elektrárna, FVE – fotovoltaická elektrárna, MPO – Ministerstvo průmyslu a obchodu, MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj, NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody, UP – územní plán, UPD – územně plánovací dokumentace, JES- jednotné environmentální stanovisko, zákon o JES – zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ZCHÚ – zvláště chráněné území, st.z. – zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, GIS – geografický informační systém, URP – územní rozvojový plán, směrnice RED III. - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652, Zákon o EIA – zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), vodní zákon - zákon š. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), lesní zákon – zákon š. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), zákon o ochraně ZPF – zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ZPF – zemědělský půdní fond, zákon o ŽP – zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, DOSS – dotčený orgán státní právy, VÚKOZ – Výzkumný ústav pro krajinu, SOKR – Strategie ochrany krajinného rázu kraje Vysočina, JČ jak – Jihočeský kraj, PUPFL – pozemek určený k plnění funkcí lesa, SEA – strategická EIA, správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ZUR – zásady územního rozvoje, O – ohrožený druh, SO – silně ohrožený druh, KO – kriticky ohrožený druh, EU nebo evropský druh – druh chráněných podle Evropských společenství, NKP – národní kulturní památka, VPZ - vesnická památková zóna, CHKO – chráněná krajinná oblast, ČSO – Česká společnost ornitologická, ČESON – Česká společnost pro ochranu netopýrů, ÚSES – územní systém ekologické stability, AOPK – Agentura ochrany přírody a krajiny, VKP – významný krajinný prvek, ZOZE - Zákon č. 249/2025 Sb. , o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), Směrnice o ptácích - Směrnice Rady č. 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Směrnice o stanovištích - Směrnice Rady č. 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vyhláška č. 142/2018 Sb., - vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 142/2018 Sb., o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny, Metodika MŽP – Metodika ke stanovování podmínek zmírňujících opatření v návrhu územního opatření podle zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání některých obnovitelných zdrojů energie a o změně souvisejících zákonů (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie), MA21 – Místní agenda 21, ČOV – čistírna odpadních vod, CHOPAV – Chráněná oblast přirozené akumulace vod, PD – projektová dokumentace, H67 – hodnocení vlivů na přírodu a kraji podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody, EVL – Evropsky významná lokalita, PP – přírodní památka, PR – přírodní rezervace. Pokud jde o strukturu a obsah stanoviska, KrÚ Vysočina, OŽPZ postupoval podle instrukce ust. § 54 odst. 1 st.z. odkazující na obdobnou aplikaci ust. § 149 odst. 2 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako společné podle ust. § 140 odst. 1 správního řádu. Forma stanoviska se vydává podle § 154 správního řádu. Stanovisko je vydáno jako nesouhlasné ve vztahu ke správním úkonům podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE – nesouhlas k zásahu do významných krajinných prvků podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) ZOZE – nepovolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle ust. § 13 odst. 2 písmeno d) ZOZE nesouhlas k činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný	**REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ráz podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a podle ust. § 13 odst. 2 písmeno e) ZOZE nepovolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že návrhem územního opatření nejsou dotčeny jeskyně (ust. § 10 odst. 2 zákona o ochraně přírody), stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno c) ZOZE se nevydává. Stanovisko v části podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE – souhlas s dotčením zájmů chráněných lesním zákonem podle § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona, je souhlasné, případné podmínky jsou uvedeny níže. Stanovisko v části podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE vydané KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávním úřadem podle ust. § 54 odst. 1 st.z. namísto výjimky podle ust. § 23a odst. 8 vodního zákona je souhlasné bez podmínek. Vzhledem k tomu, že stanovisko je jako celek nesouhlasné, neuvádí KrÚ Vysočina, OŽPZ tyto dílčí souhlasy do výroku stanoviska. KrÚ Vysočina, OŽPZ usnesením poznamenaným do spisu sloučil do jednoho stanoviska stanovisko „nahrazující“ JES podle ust. § 13 odst. 1 ZOZE a stanovisko podle ust. § 14 odst. 1 ZOZE. Z pohledu věcné působnosti je účelné vydat tato stanoviska jako jediný individuální právní akt. Naopak KrÚ Vysočina, OŽPZ nepovažuje za účelné a přehledné slučovat stanoviska k jednotlivým územním opatřením na území Kraje Vysočina do jediného stanoviska především s ohledem na určitou rozdílnost jednotlivých AO, otázek zpřesňování AO, dohodovacích řízení u řešení rozporů. KrÚ Vysočina, OŽPZ stanovuje potenciální podmínky k územnímu opatření v případě lesního zákona a pro potenciální podmínky k odnětí půdy ze ZPF, pro účely dohodovacího řízení. Za úsek ochrany přírody a krajiny takové podmínky předběžně stanoveny nejsou. Skutečnost, že pořizovatel neobeslal k vydání stanoviska krajské úřady jako DOSS, nepovažuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za závažnou vadu. Dodatečné vysvětlení MMR, že včasně byly obeslány kraje, z čehož je zřejmé, že byly obeslány i krajské úřady jako orgány kraje, je ovšem velmi svérázné a vymykající se běžné praxi. Nejde totiž o to, že krajský úřad je orgánem kraje, ale o povinnost pořizovatele obeslat DOSS a tím kraj není vzdor jeho zvláštní působnosti podle ust. § 24 odst. 2 písmeno b) st.z. Úvodní poznámky: Příprava AO probíhala před schválením, platností a účinností ZOZE, nařízení vlády č. 507/2025 Sb., o stanovení území, na kterých nelze vymezovat akcelerační oblasti a novely vyhlášky č. 142/2018 Sb. Nejednalo se o nepodstatnou přípravu, ale o reálné vymezování nad mapovými podklady, které po účinnosti uvedených normativních právních aktů nebylo revidováno. Jako AO celostátního významu jsou účelově zařazeny AO bez ohledu na jejich velikost. Nejsou nijak stanovena a tím tedy ani zohledněna kritéria celostátního nebo regionálního významu AO. AO měly být připravovány s co největší pečlivostí, za spolupráce krajů a obcí navrhovatelem AO. O tom byly kraje na neformálních jednáních opakovaně ubezpečovány ze strany MMR i MŽP. Návrh AO se měl opírat o co největší sadu podkladů a terénní průzkum. To se nestalo. Nastává tedy paradoxní situace – záměry VTE (včetně doprovodných staveb) mají být umísťovány kamkoli do AO bez toho, aby byl řádně vyhodnocen stav životního prostředí v AO. Jedná se o umisťování záměrů do „slepé mapy“. V zásadě se jedná o rozpor mezi kauzálním (projektovým) posuzováním a koncepční úrovní posuzování vlivů záměrů na životní prostředí. Tento rozpor může být odstraněn jen tím, že AO budou navrhovány na malých plochách o jednotkách až malých desítkách km2 (to je pro Kraj Vysočina v podstatě splněno) a po detailním zhodnocení všech dostupných odborných podkladů a posouzení na místě samém (to se naprosto nestalo). Na to implicitně upozorňuje Metodika MŽP (bod 5.2. i.f.,s. 8), když zapovídá vydávat úkony uvedené v ust. § 13 odst. 2 ZOZE	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					na základě skutečností vyplývajících z větších podobností informací známých při povolování samotného záměru. Podmínky (omezovací, kvantitativní, kompenzační, provozní apod.), mohou být navrhovány jen obecně, protože není známo přesné umístění záměrů a doprovodných staveb. Běžně se na projektové úrovni stanovují podmínky až k PD a nemohou PD měnit. Je tedy třeba počítat s chybovostí/nezákonností navrhovaných podmínek AO. Jestliže s umístěním VTE mají být předem posouzeny i vlivy tzv. doprovodných staveb, byly by třeba podrobné a specifické podklady k těmto stavbám (přístupové cesty, napojení na rozvodny, případné umístění rozvoden, bateriových úložišť apod). Extraordinární posuzování záměrů je možné jen při dokonalé přípravě, protože většina podmínek, které se dávají k podobným záměrům jde na rámec UPD. Přičemž AO vymezované na úrovni URP nedosahují ani podrobnosti UPD. Existuje tedy zásadní rozpor a nerovnost v posuzování záměrů v AO a mimo AO. Tento rozpor by mohl být zmírněn jen dokonalou odbornou přípravou jednotlivých AO – a to se nestalo. Základním požadavkem krajů při připomínkování ZOZE přitom byla totožnost posuzování záměrů v AO a mimo AO. S ohledem na ochranu životního prostředí i na rovnost přístupu ke stavebníkům. AO jsou zcela oktrojovány ze strany ústředních orgánů. Neproběhla diskuse s kraji, obcemi, veřejností. V potaz přitom měly být brány i jiné aspekty než otázky zákonné, resp. řešené ZOZE. Především nebyly zohledněny zájmy krajů a obcí na rozvoji cestovního ruchu, turismu, individuální a hromadné rekreace, ale také individuální výstavby, cen nemovitostí , tzv. pohody bydlení, apod. Kraje i obce přitom mají alespoň základní přehled o zájmu/nezájmu obyvatel a vlastníků a uživatelů nemovitostí na umisťování OZE v místech jejich pobytu, podnikání, zaměstnání, apod. Předkladatel nebral v potaz, že navrhované AO mohou být v rozporu s jiným využitím území, tak jak ho zamýšlí jednotlivé obce. Vliv na životní prostředí není při návrhu AO hodnocen podle běžných kritérií. Tj. tatáž zákonná hmotněprávní ustanovení jsou užívána jiným způsobem – volněji než při posuzování projektových záměrů. Především ta, která se opírají o úvahy v oblasti skutkové (naplňování neurčitých právních pojmů). Nejistotu pro investory znamená užití ust. § 27 odst. 2 ZOZE – jestliže JES se na záměr má použít v případech, v nichž dojde ke změně okolností, tím spíše se JES musí ke konkrétnímu záměru vydat v těch situacích, v nichž tyto okolnosti (skutkový stav) nebyly zjištěny vůbec nebo jen velmi nedokonale a to i ve srovnání s obdobnými nebo i méně závažnými záměry (podrobněji viz níže). Z návrhů AO naprosto nevyplývá, z jakých podkladů se při jejich vymezování vycházelo. Pokud to byly pouze dostupné mapové podklady o známých jevech (NATURA 2000, ZCHÚ, ochranná pásma různých typů, pásma památkové ochrany apod.), jde o podklady zcela nedostatečné. Zdá se, že AO byly primárně navrhovány podle parametrů dopravních, vojenských apod., nikoli podle limitů životního prostředí. Vznik podkladů, o něž se návrh opírá, neodpovídá běžným řízením při kauzálním posuzování záměrů (jednotné environmentální stanovisko, správní řízení). Tím vzniká zákonem nepředpokládaná nerovnost při posuzování záměrů uvnitř a vně AO. Především byl zcela podceněn nejvíce VTE zasahovaný zákonem chráněný institut, a to krajinný ráz. Tento by hodnocen pouze zběžně a s ohledem na krajinné a kulturněhistorické dominanty nadregionálního významu. To odporuje zákonu (viz níže). Původ podkladů je nejasný, mapové GIS vrstvy v průběhu vzniku AO nebyly běžně přístupné. Pokud jsou ale podklady pouze tyto mapové vrstvy, jde o podklady zjevně nedostatečné, pokud není zřejmé zadání, s ohledem na jaké jevy se mají vrstvy zpracovávat. Rovněž k nim chybí interpretační vodítka. Tzv. přírodovědné průzkumy probíhaly mezi srpnem a říjnem 2025. To neodpovídá ani pokřivenému návrhu novely vyhlášky MŽP č. 142/2018 Sb., natožpak běžnému zákonnému postupu při hodnocení kauzálních záměrů. Tzv. průzkumy byly provedeny doslova skandálním způsobem bez terénního průzkumu, pouze na základě údajů u NDOP či literárních rešerší. Průzkumy jsou tedy neadekvátní vzhledem k závažnosti dopadů předpokládaných záměrů na zákonné zájmy ochrany přírody a navíc jsou provedeny neautorizovanými osobami. Na tuto skutečnost Kraj Vysočina výslovně upozornil Ministerstvo životního prostředí přípisem z prosince 2025.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					MMR a MŽP jako předkladatelé při vymezování AO ignorovala podklady a strategie krajských i městských úřadů k ochraně přírody i krajiny. Není tedy zřejmé na základě jakých podkladů jsou AO navrženy, na základě jakých metodik byly hodnoceny odborné (skutkové) otázky, zda a s jakým výsledkem byly diskutovány s odbornou i širokou veřejností. S krajskými úřady, přes opakované nabídky krajů ke spolupráci, odborné otázky diskutovány nebyly. Kromě neformálních jednání od r. 2022 nabídl Krajský úřad Kraje Vysočina spolupráci při přípravě AO MŽP výslovně 16.4. 2025 (dopis ředitele úřadu) a 29.5. 2025 (vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství). Přitom bylo MŽP upozorněno na podklady, kterými Kraj Vysočina disponuje a ve 26 přílohách bylo provedeno předběžné vyhodnocení připravovaných AO (tehdy akceleračních zón) ze strany Krajského úřadu Kraje Vysočina. Požadavek na projednání navrhovaných AO ze strany předkladatelů s dotčenými obcemi výslovně vznesli zástupci samosprávy Kraje Vysočina (hejtman kraje a přítomní radní) na jednání se zástupci MŽP a MPO na Výboru pro strategické projekty, životní prostředí a MA 21 dne 11.3. 2025. K ZOZE a Metodice MŽP: ZOZE i Metodika MŽP jsou v rámci možností přehledné a jasně aplikovatelné. Metodika MŽP v bodě 3 na str. 5 zdůrazňuje, že důvody předpokládají, že záměr využití OZE nebude mít významný negativní dopad na životní prostředí a musí se mj. opírat o vhodné umístění AO s důrazem na předběžný výběr lokalit na základě dostupných podkladů. Zde je třeba upozornit na nedodržení tohoto požadavku ze strany předkladatele, protože výběr lokalit se o dostupné podklady neopíral, v případě Kraje Vysočina jde přinejmenším o veřejně dostupnou Strategii ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina. Metodika v bodě 4 na str. 5 dále uvádí, že podmínky (mody) kladené k záměrům v AO nesmí být přísnější, než podmínky pro záměry umísťované v jiných územích (tj. mimo AO). Tomuto požadavku je obtížné dostát jednak s ohledem na nedostatečné podklady o stavu životního prostředí (zejm. přírodního prostředí) a dále s ohledem na dynamiku některých posuzovaných přírodních jevů (výskyt zvláště chráněných druhů živočichů). Naopak z hlediska principu předběžné opatrnosti by bylo na místě stanovit v případě proměnlivých jevů podmínky přísnější. Zde nepomůže ani možnost podrobnějších podmínek, než připouští podrobnost územního plánu (Metodika MŽP bod 7.6 s 20 – 21, aj.). I tak by v tomto konkrétním případě bylo nejisté, zda jsou takové podmínky a opatření dostatečné. Mj. proto KrÚ Vysočina, OŽPZ raději vydal zamítavé stanovisko. Lze jen podotknout, že pro územní opatření nelze použít běžnou typologii podmínek (jako při kauzálním posuzování). Zejména nelze lokalizovat zmírňující opatření, ani stanovovat jejich četnost. Jestliže podmínky mají být proveditelné, je otázkou, o jakou míru pravděpodobnosti proveditelnosti se má jednat. Celkem přesně lze určit stavební nebo technickou proveditelnost, nikoli však proveditelnost právní – o dostupnosti pozemků k realizaci opatření v AO či dokonce mimo AO nemá KrÚ Vysočina, OŽPZ žádné informace. Přitom zmírnění vizuálních projevů VTE by bylo potřebné na řadě míst v pásmu zřetelné viditelnosti (Metodika MŽP zjevně počítá s rozsahem výkresu územního opatření i mimo AO – bod 4 s. 6). Metodika MŽP též v bodě 7 na str. 10 upozorňuje na potřebu zákonnosti podmínek. To zákon o ochraně přírody splňuje. Podmínky i opatření lze též individuálně zdůvodnit, a to i u obecných (schematických) podmínek. Co však na úrovni územního opatření lze jen s obtížemi určit, je návaznost zmírňujícího či kompenzačního opatření na negativní vliv na konkrétní zájem ochrany přírody. Jestliže např. VTE negativně ovlivní krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru, nemůže kompenzační opatření prioritně spočívat ve vytvoření biotopu pro obojživelníky. Nebo by se muselo jednat až o poslední a odůvodněnou možnost kompenzace po vyloučení možností bližších dotčenému zájmu (snížení VTE, výsadby v intravilánech apod.). Metodika MŽP dále velmi přesně udává, že tzv. limity území podle ust. § 12 písmeno r) st.z. vznikají nejen na základě právních předpisů nebo „ex decreto“ v širokém smyslu, ale též jako faktický stav - vlastnost území. Tuto eventualitu ale posuzovaná AO nebrala v potaz (viz níže). Pro negativní stanovisko k územnímu opatření svědčí více důvodů. Jedním z obecných důvodů je právní nejistota investorů, dotčených obcí i dalších dotčených subjektů, zda bude možné zákonně záměr VTE do AO umístit. Jestliže Metodika MŽP velmi správně v bodě 7.2. na s. 13 upozorňuje na to, aby podmínky územního opatření nenarušovaly legitimní očekávání žadatelů, tím spíše se	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					tento požadavek musí vztahovat na stanovisko krajského úřadu jako na celek. KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě představeného návrhu územního opatření nemůže tomuto požadavku dostát. Jestliže je zřejmé, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené (Metodika MŽP bod 5.2. s. 8), je třeba vydat úkony (tj. úkony JES) na projektové úrovni tak, aby bylo naplněno ust. 3 odst. 2 st. z. Stejně tak je třeba nahlížet na ust. § 27 odst. 2 ZOZE. Jestliže hodnocení (H 67) podle ust. § 67 zákona o ochraně přírody se má provést při vysoké pravděpodobnosti změny okolností v AO (tj. změny skutkového stavu, který je základem pro posouzení účinků záměru na zákonem chráněný zájem), tím spíš je třeba H 67 požadovat v případě, v němž skutkový stav v AO nebyl zjištěn vůbec nebo nebyl zjištěn tak, aby se rovnocenně s projektovými záměry dala aplikovat ust. §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Nezáleží totiž na tom, že návrh zadání změny č. 2 URP nebo faktická zadání pro přírodovědné průzkumy byly obecnější a méně náročné než u H 67 a (možná některé) byly provedeny v souladu s vyhláškou 142/2018 Sb. Podstata nesprávnosti přípravy podkladů spočívá v tom, že uvedená ustanovení zákona o ochraně přírody nelze na navržené územní opatření správným způsobem aplikovat a zároveň, že relevantní podklady bylo možné reálně získat ať už spoluprací s městy a kraji, kteří těmito podklady disponují (zejména u statických jevů) nebo za dobu platnosti směrnice RED III. bylo možné provést adekvátní přírodovědné průzkumy (u jevů dynamických), protože navržené AO mají velikost, která takový přírodovědný průzkum umožňuje (tj. jednotky až nižší desítky km2). Obdobně KrÚ Vysočina, OŽPZ explikuje ust. § 28 odst. 1 písmeno b) ZOZE, není-li ekologická citlivost území adekvátně vyhodnocena, tak že nelze vyloučit významný nepříznivý vliv na životní prostředí, bylo by bez dalšího třeba postupovat podle ust. § 28 odst. 5 ZOZE. Zákonné požadavky ZOZE žel nejsou předloženými návrhy územních opatření naplněny. Ust. § 4 odst. 2 a 3 ZOZE je třeba považovat za částečně finální normy. Zejména přednost vymezení AO na plochách uvedených v ust. § 4 odst. 3 ZOZE nebyla na úrovni státu prověřována. Přednost nadto neznamená nemožnost vymezení AO na jiných plochách. Stejně tak ust. § 4 odst. 2 ZOZE nelze brát jako výjimku vůči aplikaci jiných zákonných ustanovení. Tj. při vzniku AO brát v potaz pouze limity území (ve smyslu st.z) a významný dopad na životní prostředí. Velikost AO o jednotkách až nižších desítkách km2 je účelná k tomu, aby mohly být zajištěny podklady na úrovni podrobnosti pro projektová řízení. To se reálně nestalo. Ruku v ruce s velikostí AO měl předkladatel posuzovat jejich efektivitu, protože nezřídka navrhovaná AO o velikosti několika km2 na plochách s dalším reálným omezením (intravilán, svažitost, les, údolní niva apod.) vhodná pro umístění nižších jednotek VTE, nemůže plnit svůj účel. Protože byly ale nezbytné oblasti podle ust. § 3 ZOZE vymezeny velmi široce a ledabyle, má prakticky každá navrhovaná AO několik alternativ z hlediska ochrany životního prostředí (a především ochrany přírody a krajiny) vhodnějších. Úvahy zpracovatelů návrhu AO nelze rekonstruovat, zdá se ale, že umístěním řady AO „napravují“ nedostatky ve vymezení nezbytných oblastí. AO se nezvykle často nachází v dosahu dopravní, energetické a jiné infrastruktury, i když z hlediska zájmů ochrany přírody a krajiny, bylo možné nalézt mnohem vhodnější lokality, a to rovněž ve vymezených nezbytných oblastech. Už výběr AO tedy patrně kladl důraz na jiná kritéria, než mu přísluší podle cílového ust. § 4 odst. 2 ZOZE. I tak by pečlivá příprava AO mohla nalézt kompromis mezi „vhodnějšími plochami“ uvnitř nezbytných oblastí a nároky na ochranu přírody a krajiny. KrÚ Vysočina, OŽPZ na četných jednáních s VÚKOZ, MŽP i MMR na takové plochy upozorňoval. I kdyby mělo být ust. § 4 odst. 2 ZOZE přímo aplikováno, měl předkladatel při možnosti vybrat několik alternativ AO zvolit tu, která má na zájmy přírody a krajiny nejmenší dopad. Případná přímá aplikace ust. § 4 odst. 2 ZOZE by se týkala pouze určitého rozsahu posuzovaných skutečností, to vyplývá z podrobnějšího ust. § 11 odst. 2 ZOZE (pro něž je ust. § 4 odst. 2 vodítkem). Jde o rozsah faktické derogace Směrnice o ptácích a Směrnice o stanovištích, který ust. § 11 odst. 2 ZOZE mírně rozšiřuje na všechny zvláště chráněné druhy živočichů, nejen na evropské druhy. Návrh územního opatření se má zdánlivě připravovat v takovém rozsahu podrobnosti, aby bylo možné posoudit, zmírnit nebo vyloučit nepříznivé dopady záměrů na ptáky a zvláště chráněné živočichy podle ust. § 11 odst. 2 ZOZE. Ve skutečnosti ale návrh územního opatření musí vyhovovat posouzení záměru na projektové úrovni, tak jak to chce ust. § 13 odst. 2 ZOZE (srov. závěr návětí: „…. a dále s požadavky…“), přičemž písmena a) – f) uvedeného	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ustanovení výslovně jmenují formy jednotlivých individuálních právních aktů. Zákon tedy přesně a výslovně stanoví, že kromě základních požadavků ust. §§ 4 odst. 2 a 11 odst. 2 ZOZE je třeba návrh územního opatření připravit v tom rozsahu a podrobnosti, aby bylo možno dopad záměrů posoudit jakoby se jednalo o kauzální posuzování. (Jistě, se všemi zákonnými požadavky – ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody, aj.). Tento závěr podtrhuje i ust. § 13 odst. 1 ZOZE, který uvádí, že stanovisko podle ust. § 54 odst. 1 st.z. se uplatní v rozsahu působnosti ust. § 18 odst. 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku. Jestliže tedy zadání na návrh územního opatření zní pouze v rozsahu požadavků ust. § 11 odst. 3 ZOZE, vystavuje se pořizovatel riziku, že zpracování rozsahu a podrobnosti územního opatření (přípustnost, podmínky, zmírňující opatření) nebude odpovídat požadavkům hmotněprávních ustanovení jmenovaných v ust. § 13 odst. 2 ZOZE. Ust. § 8 odst. 1 ZOZE je třeba chápat tak, že vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území je nutným, nikoli však jediným podkladem pro územní opatření. Což implicitně doplňuje věta druhá tohoto ustanovení, když připouští podrobnost podmínek a zmírňujících opatření namísto navazující územně plánovací dokumentace nebo rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že podklady pro vymezení AO musí být zpracovány na té úrovni podrobnosti, jakoby se jednalo o posouzení běžného záměru. A má-li se na základě větší podrobnosti podkladů formulovat podmínka či opatření, tím spíše by se na jejich základě měla posoudit přípustnost vymezení samotné AO. Připravit návrh územního opatření na nižší úrovni podrobnosti není samo o sobě protizákonné. Příslušný orgán by ale pro vydání bezvadného stanoviska musel disponovat takovými podklady, aby sám mohl neúplnost (tj. nižší podrobnost návrhu územního opatření) doplnit a věc posoudit. To je s ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání stanoviska problematické. Přitom by se dalo předpokládat, že přinejmenším požadavek ust. § 11 odst. 3 ZOZE bude při návrhu územního opatření naplněn. I s tím ohledem, že citlivé druhy zvláště chráněných živočichů (ptáci, netopýři) jsou zároveň evropskými druhy. I v tomto ohledu jsou ale podklady, o něž se návrh územního opatření opírá, nedostatečné. Totéž platí pro nahrazované úkony podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) a d) – kde by s ohledem na předpokládanou lokalizaci VTE postačilo posoudit statické jevy. Pro tuto část odůvodnění je možné shrnout, že ZOZE nápaditě překlenuje rozdíl mezi koncepčním a kauzálním posuzováním záměrů, aplikace ustanovení ZOZE ze strany pořizovatele ale není zdařilá. Vedlejší či doprovodné stavby (tj. záměr v širším smyslu) podle ust. § 2 písmeno a) ZOZE nejsou v návrhu územního opatření blíže definovány, popsány, lokalizovány. Není určeno, jak velké plochy budou vzhledem k předpokládanému počtu VTE zaujímat. Přitom se jedná o stavby ve volné krajině plošně zasahující větší výměry pozemků, než samotná VTE. Vzhledem k velikosti navrhované AO mohly být uvedené parametry odhadnuty a mohly být připraveny relativně konkrétní podmínky pro zmírnění dopadů těchto staveb. Závěr o protiprávnosti navrhovaného územního opatření z hlediska ust. § 13 odst. 1 písmena a),b),d),e) ZOZE se opírá o 1. nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu, 2. v případech, že skutkový stav zjištěn byl, jsou z něho vzhledem k ust. §§ 4 odst. 2, 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody vyvozeny nesprávné závěry, že navrhované územní opatření lze schválit. K podkladům: Argumentace v hodnocení SEA a odůvodnění územního opatření nepůsobí jako objektivní nezávislé posouzení stavu, ale jako odůvodnění předem zvoleného závěru. Rozpory v hodnocení (jakkoli nedokonalém a neúplném) a závěrech působí jako rétorický manévr a nikoli jako konzistentní a přezkoumatelné tvrzení. Hodnocení SEA i další podklady (tzv. posouzení návrhu AO – druhy a stanoviště) často neodpovídají skutečnosti, tj. byly připraveny před konečným vymezením AO nebo úpravou hranic. Hodnocení většinou bohorovně vyjmenovává potenciálními záměry poškozené zájmy ochrany přírody a krajiny bez reakce na tato poškození a dospívá ke schematickému závěru, že vliv záměrů bude mírný (mírně negativní), tj. z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí v SEA přijatelný. KrÚ Vysočina, OŽPZ ale v souladu se ZOZE, zákonem ochrany přírody a metodikou MŽP posuzuje zákonnost podle nároků ust. §§ 4 odst. 2 , 5b odst. 1, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody. Tj. zákonnost je posuzována prizmatem projektového posuzování. Přesto je zjevné, že umisťování VTE je natolik významným veřejným zájmem, že	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákonné požadavky na ochranu přírody a krajiny jsou v těchto případech mírnější, než při posuzování jiných záměrů. Negativnímu působení VTE na přírodu a krajinu se nelze vyhnout. A je třeba snést větší negativní dopady, než u jiných staveb. Proto je třeba 1. umísťovat VTE do míst s minimálními zájmy zákonné ochrany přírody a krajiny a 2. v těchto místech navrhovat podmínky a účinná opatření ke zmírnění působení VTE, nikoli podmínky „potěmkinovského“ typu, jako je v návrzích území opatření. Podmínku 1 i 2 lze při relativně malých výměrách AO splnit, ovšem za cenu podrobného a poctivého vyhodnocování stavu přírody a krajiny na základě všech dostupných podkladů. K tomu se návrhy územních opatření zdaleka nepřibližují. Jestliže není nic známo o „výstupech“, tj. umístění, plochách a typech staveb, tím spíše musí být detailnější „vstupy“ tj. průzkumy a další podklady pro posouzení potenciálních vlivů překračujících zákonnou mez. Pokud by KrÚ Vysočina, OŽPZ měl na základě podkladů odporujícím ust. § 3 odst. 2 st. z. vydat stanovisko, jednalo by se o stanovisko nezákonné, ledaže by bylo možné se opřít o podklady relevantní a dovolující vydat kladné stanovisko (s podmínkami). Tak tomu ale v případě posuzované AO není (viz níže). KrÚ Vysočina, OŽPZ dluží ještě odpověď na otázku, na základě jakých skutečností usuzuje, že podklady pro územní opatření jsou nepravdivé, neúplné nebo zkreslené, když tyto oficiálně nejsou nikde uváděny. Aniž by bylo třeba zabývat se všemi nadhozenými možnostmi, přinejmenším neúplnost podkladů vyplývá z krátké doby, po kterou byly připravovány přírodovědné průzkumy AO (srpen – říjen 2025), nedostatky takových průzkumů, které se navíc nemohly opírat o posouzení v terénu, jsou zřejmé. A dále v případech, v nichž KrÚ Vysočina, OŽPZ disponuje vlastními podklady, dospěl k odlišným závěrům, pokud jde o zákonnou možnost vydat souhlasné stanovisko k navrhovanému územnímu opatření. Tj. předkladatel vycházel z podkladů zkreslených nebo nesprávných: tím se nechce říct, že by vady podkladů byly úmyslné. KrÚ Vysočina, OŽPZ zde pouze opakovaně upozorňuje na nebývalou časovou tíseň, v níž byly poklady opatřovány. Pokud Metodika MŽP v bodě 6 na str. 9-10 uvádí jako možné podklady další informace o území včetně terénních průzkumů, míní se tím nutnost pořízení dalších podkladů, pokud jsou vyjmenované podklady pro vydání územního opatření nedostatečné. Možnost užít vlastních podkladů pro „doplnění“ podkladů MMR se KrÚ Vysočina, OŽPZ nezříká, avšak pro navrhovanou AO dospěl k závěru, že vydat kladné stanovisko nelze mj. s ohledem na dobře vyjádřený požadavek Metodiky MŽP bod 8.3 str., 22, totiž, že podmínky musí odpovídat druhu záměru pro využití OZE. Podmínky, které by velmi ztěžovaly umístění záměru nebo by předpokládané záměry zásadně regulovaly (výška VTE), jsou neúčelné. Obdobně bod 7.6 Metodiky MŽP doporučuje užít na základě ust. § 11 odst. 2 ZOZE takové podmínky mimo rámec JES, pro které by ve fázi povolování záměru bylo třeba záměr zásadně přepracovat nebo jej zamítnout. Nelze-li relevantnost užití takových podmínek posoudit, je třeba vydat nesouhlasné stanovisko. K této části odůvodnění KrÚ Vysočina, OŽPZ shrnuje: vzhledem k neúplnosti a případným dalším vadám podkladů, o něž se opírá navrhované územní opatření, by ke každému záměru bylo třeba provést hodnocení H 67, vydat JES a přinejmenším provést zjišťovací řízení podle zákona EIA. To by se ale zcela míjelo s účelem existence AO. Rovněž by nebylo spravedlivé investory i obyvatele dotčených obcí vystavit značné míře právní nejistoty. K podmínkám: Podmínky a opatření mají vůči ustanovením zákona o ochraně přírody nespecifický charakter, tj. nelze určit, vůči kterým chráněným zájmům jsou podmínky postaveny. Podmínky: 1. Reprodukují zákon, což nemusí být nutně na škodu (zdůrazňovací charakter podmínky), ale jen v těch případech, v nichž není větší riziko poškození přírody a krajiny (např. podmínka umístění staveb 8 m od břehové hrany parafrázuje volně ust. § 49 odst. 2 vodního zákona), kácení dřevin v období vegetačního klidu (to je přece standart….). 2. Jsou schematické – z celkem 281 podmínek ve 14 AO navrhovaných v Kraji Vysočina je jen 31 specifických vzhledem k předmětům ochrany v širokém smyslu nebo konkrétním územním	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					poměrům v AO. Většina podmínek je určena obecně bez ohledu na poměry v konkrétní AO (odpuzovače pro ptáky, barvy nátěrů, náhrady poškozených biotopů atd.) 3. Nezmírňující – nefunkční podmínky – výška VTE 250 m nemá zmírňující charakter vůči vizuálnímu působení VTE, jestliže nejvyšší vyráběné mají 285 m a zároveň nejsou rozdíly mezi viditelností větších výškových odstupů. 4. Nesplnitelné – různé požadavky na vizuální bezkontaktnost s krajinnými dominantami, neumísťovat do míst interakční zeleně (když tato zabírá celou AO), omezování provozu v době orby a sklizně se nepotkává s realitou (tj. reálnými možnostmi přenosu informací, odstávka několik měsíců), apod. 5. Následných monitoringů, průzkumů a vyhodnocování, apod. – to by v kombinaci s mizernou přípravou vedlo ke značné nejistotě pro investory. Zastavovat či omezovat provoz takto nákladných staveb by vyvolával zbytečné soudní spory. 6. Mají obsah typově „ve svazcích“ podle toho, které autorizované osoby se na vzniku návrhu územního opatření podílely, tj. nevychází se z potřeb ochrany v konkrétní AO. Tyto nesrovnalosti předkladatel neodstranil. 7. Týkající se ZUR jsou citovány účelově, tj. nejsou uvedeny rozpory návrhů se ZUR. 8. Lze realizovat jen v AO, což je zcela nedostatečné vzhledem k vizuálním vlivům VTE, k vlivům na VKP (AO jsou velmi často na rozvodích, horních tocích, apod), hledání prostor pro náhradní biotopy, apod. 9. Jsou neurčité a dávají možnost úvahy investorovi – uvození typu „pokud možno“, „přednostně“, apod. Lze tedy shrnout, že podmínky a omezující opatření nemohou plnit řádně své funkce, tj. zaručit, že jinak protiprávní činnost nebo stav budou vyváženy tak, že umístění i provoz záměrů zákonný limit nepřekročí. K ochraně VKP: VKP tvoří základní prvek obecné ochrany přírody a krajiny - def. v ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody. O tom svědčí nejen polyfunkčnost tohoto krajinného segmentu (tj. funkce estetická, ekologická a stabilizační), ale též systematické zařazení ochrany VKP jako právního institutu do čela části druhé zákona o ohraně přírody (ust. § 4 odst. 2). Materiálním pramenem práva pro zařazení VKP do zákona o ochraně přírody je potřeba ochrany a rozvoje ekologicky stabilnějších ploch v člověkem silně pozměněné krajině. VKP je vždy územně vymezitelný (linie, plocha) a lze ho tak považovat za jednotku hierarchicky nižšího významu než prvky územní ochrany přírody podle části třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody. Všechny tyto územní prvky by spolu s územním systémem ekologické stability měly vytvářet síť, jejíž pomocí je možno naplnit cíl zákona o ochraně přírody spočívající mj. v obnově a udržení přírodní rovnováhy a k ochraně rozmanitostí forem života (ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody). Ochrana VKP je veřejným zájmem – to konstatoval Ústavní soud v rozhodnutí II.ÚS 476/2000. Některé segmenty krajiny "prima facie" plní zvýšenou ekologickou a stabilizační funkci – ty zákonodárce úplným výčtem zařadil mezi VKP do ust. § 3 odst. 1 písmeno b) věta druhá zákona o ochraně přírody. O jiných segmentech krajiny to nelze bez dalšího tvrdit, případně u nich převažuje funkce estetická – tyto krajinné prvky je možno jako VKP registrovat postupem podle ust. § 6 zákona o ochraně přírody. Základní projev VKP – jeho ekologická stabilita – je složkou jedné ze základních hodnot, které zákon o ochraně přírody chrání a též důležitý cílový stav ust. § 1 věta první zákona o ochraně přírody ("přírodní rovnováha"). Významná interpretační vodítka pro posuzování zásahů do VKP poskytuje zákon o ŽP. Především v § 4 definuje pojem "ekologická stabilita" (která je zásadním projevem fungujícího VKP). Ekologická stabilita je podle ust. § 5 zákona o ŽP jednou z komponent při posuzování únosného zatížení území, přičemž území nesmí být zatěžováno nad přípustnou (zákonnou) míru (ust. § 11	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					zákona o ŽP). Zákon o ŽP dále v ust. § 13 připouští možnost pochybností či nemožnosti úplného zjištění stavu vzhledem k nebezpečí poškození životního prostředí a nabádá k uplatnění zásady, na níž spočívá právo životního prostředí, totiž k předběžné opatrnosti (tolik na okraj k nespecifickým podmínkám a opatřením územního opatření). V řízení podle ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody se zjišťuje, zda požadovaný zásah má dopad na ekologickou a stabilizační funkci celého VKP. V (obecné) definici významných krajinných prvků zákon zmiňuje krajinotvornou i stabilizační složku krajinných prvků, ust. § 4 odst. 2 preferuje zachování stabilizační a ekologické funkce významných krajinných prvků. Správní akt má převážně deklaratorní charakter – tj. osvědčuje, zda požadovaný záměr odporuje či je v souladu s povinnostmi uvedenými v ust. § 4 odst. 2 věta první a druhá zákona o ochraně přírody. Záměr je možno eventuelně podmínkami (mody) modifikovat tak, aby nedošlo k porušení uvedených povinností (poškození, zničení významného krajinného prvku, narušení jejich obnovy, či ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce) – především lze stanovit způsob provádění zásahu, je-li dělitelný nebo kvantifikovatelný, je možno jej v tomto smyslu omezit, popřípadě lze žadateli uložit, aby něco vykonal (a tím vyrovnal vychýlení stabilizační nebo ekologické funkce významného krajinného prvku), apod. Mezi záměry zákon o ochraně přírody v první řadě jmenuje umisťování staveb. Zničením významného krajinného prvku se rozumí jeho fyzická likvidace, nebo takové trvalé změny, které vedou k úplné ztrátě jeho charakteristického vzhledu a funkcí. Poškození významného krajinného prvku je třeba chápat tak, že významný krajinný prvek trvale nemůže plnit některou ze svých funkcí. Narušení obnovy významného krajinného prvku je takový zásah, který znemožní přirozený návrat k původnímu stavu nebo je návrat k původnímu stavu dlouhodobý. Oslabení stabilizační funkce spočívá ve snížení schopnosti významného krajinného prvku vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce (srov. též ust. § 4 zákona o ŽP, a srov. výše), popřípadě se jedná o izolování významného krajinného prvku od okolní krajiny (přerušení konektivity). Oslabení je možno vyjádřit sníženým stupněm ekologické stability. Za ohrožení stabilizační funkce významného krajinného prvku lze považovat provedení záměrů, které by s velmi vysokou mírou pravděpodobnosti vyvolaly některý z výše uvedených negativních následků. Popřípadě by takový následek vyvolaly po delším časovém úseku. Pokud jde o lokalizaci záměru, zákon nestanoví, že by záměr měl být proveden vždy výhradně ve významném krajinném prvku – je možné, že významný krajinný prvek bude ovlivněn i zásahem učiněným mimo plochu samotného významného krajinného prvku. Ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody pozměňuje deklaratorní charakter závazného stanoviska tak, že při rozhodování je třeba zvažovat i komponenty uvedené v tomto ustanovení (hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry). VKP legálně nelze vážně poškodit (viz výše) nebo zničit – případná náhradní opatření vedou k tomu, aby se VKP (na jiném místě) dostal do stavu, v němž by alespoň částečně mohl svou funkci plnit. Zásadně v takovém případě platí, že se musí jednat o záměr, který nelze umístit mimo VKP (rybník, vodní elektrárna, liniová stavba nadmístního významu). Pro VTE to ale neplatí, nejedná se stavby, které by bylo nutno do VKP umísťovat. Proto jsou protiprávní všechny podmínky územního opatření, které umožňují umístění VTE a doprovodných staveb do VKP (8 m od břehové hrany apod.). Snad je za určitých podmínek možné vytvořit náhradní biotop, nelze ale vytvořit údolní nivu, obtížné je to i pro les obdobné hodnoty jako les stavbami poškozený či zničený. Přitom není jasné kolik (zejména tzv. doprovodných) staveb má být do VKP umisťováno, v jakých místech, na jakých plochách, s jakými dopady na vodní režim, biotu a další složky VKP. V návrhu územního opatření nejsou specifikovány všechny VKP, není zjištěn jejich stav (ani v AO, natožpak mimo něj). To vše jsou základy skutkových otázek, o které se mohlo stanovisko KrÚ Vysočina, OŽPZ opírat. Jediným možným zákonným postupem je zjistit alespoň výchozí ekologický stav VKP (kvůli možnému vzdálenému ovlivnění) a žádné záměry ve smyslu ust. § 2 písmeno a) ZOZE do VKP neumísťovat. KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká podobně jako u jiných chráněných zájmů, že si uvědomuje nezbytnost vymezení AO i to, že je velmi náročné dostát zákonným povinnostem při zjišťování stavu přírodního a krajinného prostředí v AO a okolí. Zároveň je ale nepřípustné jen z důvodu časového, finančního či tzv. „celospolečenského“ tlaku aplikovat zákon o ochraně přírody v případě AO jinak oproti ostatním posuzovaným záměrům (přičemž KrÚ Vysočina, OŽPZ počítá	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					se silně vyjádřeným veřejným zájmem na vymezení AO). S ohledem na výše uvedené není možné vydat kladné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno a) ZOZE. K ochraně zvláště chráněných druhů a ochraně ptáků: Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chránění živočichové chránění ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou rovněž jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotopy, které obývají, a je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Dle § 49 odst. 1 zákona o ochraně přírody jsou zvláště chráněné rostliny chráněné ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích, chráněn je rovněž jejich biotop. Zákonné podmínky pro udělení výjimky jsou uvedeny v § 56 zákona o ochraně přírody. V první řadě musí být prokázán veřejný zájem převažující nad zájmy ochrany přírody nebo zájem ochrany přírody a musí být dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody. U zvláště chráněných druhů, které jsou i předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, je pak dále podmíněno udělení výjimky skutečností, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 5b zákona o ochraně přírody jsou chráněni všichni volně žijící ptáci. Je zakázáno jejich úmyslné usmrcování, úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd a také jejich úmyslné vyrušování, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích. Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků může orgán ochrany přírody stanovit, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, z důvodu uvedených v § 5b zákona o ochraně přírody, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Při rozhodování, zda povolit výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody (na povolení výjimky není právní nárok), případně za jakých podmínek ji povolit, posuzuje KrÚ Vysočina, OŽPZ vždy potřebu záměru na straně jedné a rizika pro přítomné zvláště chráněné druhy na straně druhé. Dále je zvažováno naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky – existence jiného veřejného zájmu výrazně převažujícího nad zájmy ochrany přírody, u druhů, které jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropského společenství, je dále posuzováno, zda existuje některý z důvodů z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. V posuzovaném případě je splněna povinnost „žadatele“ o prokázání dvojího veřejného zájmu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a to „de lege“ ust. § 82a odst. 1 zákona o ochraně přírody. Stejně tak je splněna podmínka, že záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu. Existence jiného uspokojivého řešení nebyla předložena – musí se jednat o řešení vůči chráněnému druhu a o řešení splnitelné a účelné. Především ale zákon v běžných případech počítá s tím, že záměr je pevně lokalizován, protože je vázán na zájem konkrétního žadatele. V případě AO ale takový žadatel není, proto je možné za uspokojivé řešení považovat i vymezení AO na jiném místě. „Uspokojivost“ nemůže spočívat v jakékoli úpravě technických aj. opatření záměru, ale v úpravě účelné při investora a zároveň účinné vůči požadavkům na ochranu druhů. Podstatou rozhodovacího procesu podle ust. § 56 odst. 1 a 2 je správní uvážení o možnosti povolení výjimky. Na výjimku není právní nárok, tj. i pokud jsou prokazatelně naplněny výše uvedené neurčití právní pojmy, mohou se vyskytnout okolnosti, pro které výjimku nelze povolit. V daném případě je to především neurčitost vstupů, tj. není jisté, ke kterým zvláště chráněným druhům se má výjimka vztahovat. Není jasná ani intenzita střetů zvláště chráněných druhů živočichů s VTE, a jejich předpokládané důsledky. Na podmínce ust. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody asi trvat nelze. Avšak ani přibližně není známa pravděpodobnost usmrcení jedinců chráněných druhů, o ovlivnění jejich biotopů a vývoje nemluvě. Jak jsou vyhodnoceny nepříznivé dopady podle ust. 11 odst. 2 ZOZE vůči zvláště chráněným druhům také z návrhu územního opatření není jasné. Podmínky a opatření k ochraně ptáků a zvláště chráněných druhů jsou neurčité, není známa jejich faktická účinnost (odpuzovače, zastavení provozu VTE, apod.). Pro přípravu ani provoz není v podmínkách ustanoven biologický dozor (s konkrétními oprávněními),	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					což je v řízeních o mnohem méně závažných záměrech standartní. Pokud jsou stanoveny nezávazné standarty k ochraně některých skupin (od AOPK, ČESON, apod.). pořizovatel bez dalšího považuje jejich uvedení do podmínek za dostatečné, tj. zákonná je podle něj minimální šířka migračního koridoru velkých savců (500 m), vzdálenost od (předpokládaného!) výskytu citlivých druhů netopýrů (3 km), apod. Nedostatků, nejasností a rizik je v navrhovaném územním opatření vůči ochraně zvláště chráněných druhů tolik, že výjimku (tj. souhlasné stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 písmeno b) a e) v souladu s požadavky ust. § 56 zákona o ochraně přírody) vydat nelze. Striktně vzato se stanovisko podle ust. § 13 odst. 2 ZOZE nemůže týkat podmínek provozu záměru, protože rozsah posuzování je vymezen ust. § 18 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 1 zákona o JES. K provozu VTE v AO je tedy třeba vydat samostatné výjimky podle ust. §§ 5b odst. 1 a 56 zákona o ochraně přírody. K ochraně krajinného rázu obecně: KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje nejprve za nutné provést stručnou interpretaci právních norem obsažených v textu tohoto ustanovení, mj. obecně stanovit, které skutečnosti lze podřazovat pod ust. § 12 zákona o ochraně přírody. Ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody má několik typických znaků neurčitých právních norem: - hodnotově určené pojmy (např. „snížení krajinného rázu“, „harmonické měřítko v krajině“, „estetická hodnota krajinného rázu“ apod.) - určení některých prvků demonstrativním způsobem – a to i u definiční normy („Krajinný ráz, kterým je zejména…“) - možnost uvážení o obsahu neurčitých právních pojmů bez stanovení konkrétních limitních znaků či číselných hodnot. Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů (ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody) jako “… zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti…“, z další části definice vyplývá, že krajinný ráz se vyznačuje určitou estetickou a přírodní hodnotou. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „…které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz…“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická, popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody (v části druhé, třetí a čtvrté tohoto zákona). Ust. § 12 zákona o ochraně přírody je, pokud jde o přírodní hodnoty k ust. v části druhé, třetí a čtvrté zákona o ochraně přírody v postavení obecnějšího ustanovení (lex generalis) a nebude se v tomto případě aplikovat. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické, přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní akt, zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz … je chráněn před činností snižující jeho … hodnotu.“ Proto se v	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Rozhodovací proces příslušného orgánu ochrany přírody musí tedy proběhnout přinejmenším ve třech krocích: - Zjištění stavu krajinného rázu daného místa či oblasti (je třeba dbát na prostorové vymezení „místa“ a „oblasti“). - Zhodnocení dopadu dané činnosti na krajinný ráz, zejména s ohledem na dopad negativní (snížení) krajinného rázu. Zde se jedná o soubor hodnotících úvah rozhodujícího správního orgánu v oblasti skutkové. Výše uvedenou interpretací ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo jednak zjištěno možné zúžení rozsahů hypotéz právních norem, jednak byly relativně konkretizovány skutečnosti pod tyto hypotézy podřazované. S ohledem na zásady stanovené výše (interpretace ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody) je tedy třeba určit, zda výsledek předpokládané činnosti lze subsumovat pod pojem *„snížení estetické hodnoty krajinného rázu“.* - Ve třetím kroku je třeba vzít v úvahu, že zákon o ochraně přírody v ust. § 12 odst. 2 stanoví podmínky, za nichž má být o činnostech rozhodováno správním orgánem, nestanoví však výslovně, za jakých podmínek má být rozhodnutí správního orgánu souhlasné či nesouhlasné. Jedná se tedy o správní uvážení. Zákon obecně stanovuje kritéria, o něž se má správní orgán při tomto správním uvážení opřít v ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ nelze vycházet výhradně z výsledku hodnocení, zda danou činností dojde ke snížení krajinného rázu (krok 2). Důsledné zastávání tohoto názoru by s ohledem na ust. § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny znamenalo znemožnění řady činností v krajině. Zde se lze opřít o ust. § 1 zákona o ochraně přírody a dbát i jiných zájmů – oprávněných zájmů dotčených subjektů (v případě stanoviska podle ust. § 13 odst- 2 ZOZE ovšem neurčitých) a zejména převažujících zájmů předpokládaných u neurčitého počtu subjektů („veřejný zájem“). Tento veřejný zájem může být potom poměřován s veřejným zájmem ochrany přírody (ust. § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody). Takto lze dospět k relativní konkretizaci obsahu správního uvážení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jako jisté „vyváženosti“ mezi snížením krajinného rázu a ostatními oprávněnými zájmy. KrÚ Vysočina, OŽP podotýká, že dle jeho názoru má věta druhá ust. § 1 zákona o ochraně přírody spíše interpretační význam sloužící ovšem v tomto případě k dotvoření obsahu právní normy (ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody). KrÚ Vysočina, OŽPZ zde ponechává otevřenou otázku, zda zájmem vzatým v úvahu má být pouze nesporný veřejný zájem na umisťování OZE nebo i jiné zájmy skupinového charakteru (potřeby obyvatel a regionální a místní poměry), protože obyvatelé v zamýšlených AO nezřídka svou vůli vyjádřili. K ochraně krajinného rázu relativně konkrétně: Krajinný ráz nelze chránit při posuzování VTE v plném zákonném rozsahu, především nelze hájit harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, protože VTE kvůli výšce běžně únosné krajinné měřítko postrádají. Stejně tak nelze zabránit vizuálnímu kontaktu VTE se všemi kladnými charakteristikami krajinného rázu, především s bodovými dominantami. Jestliže je obecně známo, že VTE jsou záměry s nejzásadnějším vlivem na krajinný ráz (výška, pohyb, umístění ve volné krajině), dalo by se přepokládat, že území nezbytných oblastí bude v první řadě vyhodnocováno s ohledem na ochranu krajinného rázu. To se ale nestalo, a z kusých podkladů (hodnocení SEA) se dá usuzovat, že ochrana krajinného rázu nebyla při přípravě AO brána v potaz vůbec nebo jen velmi povrchně. To vyplývá i ze samotného návrhu zadání URP č. 2. Přitom je možné určit základní zásady ochrany krajinného rázu, které je při umísťování VTE dodržet a zároveň na širokém území neznemožňuje VTE umísťovat. 1. lokalizovat VTE tak, aby vizuálně nepřesahovaly horizonty a krajinné předěly, neumisťovat VTE do míst historického členění krajiny nebo významných estetických míst krajinného rázu 3. zabránit vizuálnímu kontaktu VTE s jednotlivými výraznými krajinnými dominantami nebo s větším počtem méně významných krajinných dominant (tj. kulturněhistorických nebo přírodních) 4. umístit VTE tak, aby byla viditelná z co nejmenšího počtu míst (sídel) ze vzdálenosti zřetelné viditelnosti. Výhodou posuzování je skutečnost, že krajinný ráz je v podstatě stabilní a že charakteristiky krajinného rázu je možno vyhodnotit předem. Dále je vzhledem k výšce VTE a relativně malým plochám AO možno poměrně jednoduše vyhodnotit celé AO. Změny či úpravy hranic jsou z	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					hlediska ochrany krajinného rázu většinou zbytečné, AO je možné jednoduše a rychle vyhodnotit v relaci ano/ne. Proč přes tříletou přípravu AO toto odborné složky (VUKOZ aj.) neučinily, je nepochopitelné. Většina podkladů už byla připravena předem. Např. Kraj Vysočina od r. 2008 disponuje SOKR, která rozděluje území Kraje Vysočina do oblastí krajinného rázu s bližším určením specifických přírodních, kulturních a historických charakteristik. Při revizi SOKR r. 2024 byly upřesněny přírodní a ostatní dominanty a byla provedena jejich hierarchizace a stanovení jejich skutečné viditelnosti. *Ochranná pásma dominant i jejich skutečná viditelnost neznamenají absolutní překážky pro umísťování VTE, jsou pouze vstupem a vodítkem pro posuzování skutkových otázek při ochraně krajinného rázu.* Jakkoli je pro relativní výškovou členitost vysočin (většinou členitá pahorkatina až plochá vrchovina) není snadné dostát podmínky vizuální kontaminace jen jednoho uzavřeného krajinného prostoru – bylo by v Kraji Vysočina takových míst dostatek nalézt. Navrhované AO jsou ovšem v přísném kontrastu s uvedenými minimálními zásadami ochrany krajinného rázu. Většinou porušují hned několik z uvedených zásad. Pro každou navrhovanou AO v Kraji Vysočina přitom platí, že mohla být umístěna na vhodnější místo v rámci nezbytných oblastí a to i za zachování dalších zákonných limitů. Lze konstatovat zásadní rozdíl v posuzování vlivu záměrů na krajinný ráz v případě navrhovaného územního opatření a posuzování konkrétních záměrů. K takovému rozdílu ale není žádný zákonný důvod. Metodika MŽP na s. 13 doporučuje, aby v návrhu územního opatření byly podrobnější podmínky ochrany krajinného rázu a to na úrovni posuzování záměru pro účely JES. Návrh neobsahuje žádné návrhy na zmírnění vizuálního dopadu záměrů na intravilány sídel. SOKR jako podklad pro ochranu krajinného rázu v Kraji Vysočina: O vytvoření strategického dokumentu k ochraně krajinného rázu ve smyslu ust. § 77a odst. 1 zákona o ochraně přírody rozhodlo Zastupitelstvo Kraje Vysočina v r. 2007. Důvodem tohoto zadání byl značný počet záměrů staveb ve volné krajině. Strategie ochrany krajinného rázu Kraje Vysočina (SOKR) byla zpracována externím subjektem (STUDIO B&M) v l. 2008 – 2011 s doplněním dalších podkladů v r. 2016. SOKR v celkem 22 dílčích geografických oblastech (oblastech krajinného rázu) popisuje krajinné hodnoty a navrhuje jejich ochranu. S ohledem na nutnost vyhodnocování specifických staveb obnovitelných zdrojů energie bylo v r. 2022 v orgánech kraje rozhodnuto o aktualizaci SOKR se zaměřením právě na VTE a FVE. Aktualizace SOKR provedl KrÚ Vysočina, OŽPZ Kraje Vysočina v letech 2022 – 2024. Cíle revize Revize se zaměřuje především na hodnocení umístění výškových staveb v krajině. Výstupy (textové a mapové) mohou být podkladem pro rozhodování o umísťování OZE. Revize se týká území Kraje Vysočina s výjimkou území CHKO Žďárské vrchy a CHKO Železné hory. Revize SOKR je provedena tak, aby byla nezávislá na nestabilní a proměnlivé legislativě v oblasti posuzování a povolování OZE. Pro umísťování FVE postačuje popis typových projevů krajinného rázu, které je třeba při povolování těchto staveb zohlednit. Pro VTE je zpracována mapová část včetně atributové tabulky a stručné vyhodnocení jednotlivých oblastí krajinného rázu s ohledem na vhodnost/nevhodnost umísťování VTE. Metodika VTE vzhledem k jejich velikosti, v horní úvrati jde o 150 – 250 m, znemožňují ochranu krajinného rázu v předpokládaném zákonném rozsahu zejména s ohledem na harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině. Proto se revize SOKR soustřeďuje na projevy krajinného rázu, které s VTE nejvíce kolidují a snaží se kolize eliminovat nebo zmírnit, tj. nalézt místa, kde lze/nelze VTE umísťovat. Konkrétní lokalizace VTE ale není známa, proto jde o koncepční přístup. Přímá kompenzační opatření mají jen malý význam, jsou možná v omezené míře jen z místa pozorování VTE. V obecné rovině jsou VTE nejvíce potlačeny pozitivní projevy krajinných dominant, což jsou krajinné předěly a vrcholy a projevy dominant kulturněhistorických, zejména sakrální stavby, hrady, tvrze, zámky, apod. V těchto případech jde o kolizi vizuální. V případě dalších pozitivních	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					projevů krajinného rázu je nežádoucí přímá kolize při umísťování VTE, tj. do místa – plochy takového projevu, jedná se o tzv. historické členění krajiny a tzv. místa zvýšeného estetického projevu krajinného rázu. Jevy (prvky) pozitivního projevu krajinného rázu dle SOKR jsou plošné – oblasti a místa krajinného rázu, prvky historického členění krajiny přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, liniové – siluety sídel, krajinné předěly a bodové – dominanty přírodní a kulturněhistorické. Plošné prvky tvoří tzv. místa krajinného rázu, tj. pohledově spojitá místa s větší koncentrací pozitivních hodnot krajinného rázu a dále tzv. prvky historického členění krajiny, tj. pozůstatky původního rozložení plužin, cestní sítě, doprovodné zeleně, komponované krajiny. Mezi liniové prvky se řadí tzv. siluety sídel (vizuální působení většího sídla, které je pro sídlo typické, neopakovatelné) a tzv. významné krajinné předěly, které vytváří horizonty krajiny oddělující jednotlivé oblasti krajinného rázu. Morfologicky mají většinou charakter táhlých vyvýšenin. Jako bodové prvky se uplatňují přírodní (krajinné) a kulturněhistorické dominanty. Krajinné dominanty ovlivňují často velká území díky svému převažujícímu uplatnění oproti ostatním prvkům krajinné scény, často uzavírají pohledový prostor nebo jsou výraznými orientačními body. Kulturněhistorická dominanta je krajinný prvek či složka v krajině, jehož význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti. Reálně jde především o sakrální stavby, hrady, zámky, tvrze, jejich zříceniny, rozhledny, apod. Konkrétním krajinným dominantám byly přiřazeny hodnoty A nebo B. Hodnota A znamená vyšší význam krajinné dominanty – tvarově nápadný, relativně vyšší a vizuálně výrazný krajinný předěl nebo vrchol specificky identifikovatelný v rámci kraje. Hodnota B je přiřazena méně výrazným a pouze místně vizuálně významným předělům a vrcholům. U krajinných předělů sehrává roli též mezující charakter – oddělení specifických míst, resp. oblastí krajinného rázu. Pro krajinné dominanty hodnoty A byla stanoven základní ochranná zóna odvozená z jejich předpokládané viditelnosti 10 km, u dominant s hodnotou B je uvažováno s viditelností 5 km. Všechny krajinné dominanty lze označit jako reálné geomorfologické útvary – nejedná se tedy o pouhé jejich vizuální působení (např. ve svahu, napříč údolím, apod.). V některých případech bude při kauzálním posuzování možné základní ochrannou zónu zmenšit s ohledem na výrazně asymetrický tvar předělu nebo vrcholu. Konkrétním kulturněhistorickým dominantám byly přiřazeny hodnoty A, B, C, nebo D. Hodnota A znamená výrazně viditelný objekt s vysokým kulturněhistorickým významem (s ohledem na stáří, stavební sloh, výlučnost, apod.), hodnota B výraznou viditelnost objektu s menším kulturněhistorickým významem nebo naopak stavebně historicky cenný objekt s menší vizuální působivostí, hodnota C je přiřazena objektu s místní viditelností a místní kulturněhistorickou důležitostí. Objekty s hodnotou D leží většinou v intravilánech sídel a mimo něj se pohledově neuplatňují. Základní ochranné zóny jsou pro hodnotu A 10 km, B 5 km, C 2 km a pro D nejsou stanoveny vůbec. Velikost ochranných zón byla arbitrárně stanovena na základě empirie – jde o předpokládanou zřetelnou viditelnost těchto objektů. Kulturněhistorické dominanty s hodnotou A mají význam celostátní nebo regionálně neopakovatelný, s hodnotou B regionální nebo nadmístní, s hodnotou C místní. Hodnota je ale vždy upravována s ohledem na vizuální působení dominanty - např. odkryté archeologické naleziště celostátního významu vizuálně se uplatňující max. v desítkách metrů bude mít hodnotu C nebo D. Podstatou revize SOKR v mapové části je proložení základní ochranné zóny bodové dominanty s hodnotou A a B s její skutečnou viditelností. Za tím účelem byla z otevřených zdrojů zjištěna či jinak odhadnuta výška kulturněhistorických dominant. U dominant krajinných byla s ohledem na jejich tvar k nejvyšším bodům dominant připočtena výška, nejčastěji v nižších desítkách metrů tak, aby ochranná zóna mohla být vymezována od jejich skutečného vrcholu. Nejvyšší body výškově málo členitých vyvýšenin totiž nebývají přímo viditelné, a přitom se při dálkových pohledech jedná o vizuálně výrazné geomorfologické útvary. Při posuzování konkrétních záměrů – vhodnosti/nevhodnosti umisťování VTE v jednotlivých oblastech krajinného rázu – je kromě vizuálního dotčení dominant a přímého dotčení historického členění krajiny a míst krajinného rázu přihlíženo též k charakteru sídelní struktury, především s ohledem na počet potenciálně dotčených sídel, a případně k viditelnosti dominant a krajinných prostor z potenciálně více navštěvovaných míst. Kromě vizuálního působení krajinných dominant se přihlíží též k dalším projevům krajiny citlivějším na umísťování velkých staveb – členitosti krajiny a prostorům položeným ve větší nadmořské výšce, v níž by umístění VTE mohlo narušovat	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					navazující scenérie. U míst krajinného rázu je třeba brát v potaz jak estetický projev, tak i rozvojový potenciál lokality, např. rekreační. Návrh územního opatření mj. na základě uvedeného podkladu (SOKR) odporuje ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a souhlasné stanovisko k němu nelze vydat. Oblast krajinného rázu, kterou je možno označit jako Jemnicko je tvořena plochou pahorkatinou ohraničenou na JZ a Z nesouvislými horizonty (Za Háty u Županovic, na Vyhlídce u Chvalkovic a Dlouhá hora u Písečného – vše JČ kraj) a dále místní dominantou Sedlo u Panenské. Na SZ ohraničuje Jemnicko postupně se zvyšující hřeben Větrník – Třebětický vrch– Zelená hora – Bába vše v JČ kraji. Na S, SV a V je ohraničující pohledový horizont souvislejší, především jde o vrcholy Javorní hora a Javor u Jemnice a Inženýrský kopec a dále o předěl Budkovský vrch (U třech Dubů) – Kojatická Horka – Horka – Suchá hora. Na J je Jemnicko otevřené, výraznější výškový rozdíl tvoří jen vrch Šibeník u Vratěnína v JM kraji. Uvnitř oblasti Jemnicka je několik vnitřních vyvýšenin, nejvýraznější Doubrava – Horní Kříž u Jiratic a Olivetská hora u Mešovic v JM kraji. Relativní výška vnitřní oblasti je vůči okolním horizontům nižší o 50 – 150 m. (Nepočítaje v to zaříznuté údolí Želetavky a dolního toku Bihanky, tato údolí se až na výjimky pohledově uplatňují až z bezprostředních vzdáleností 1 – 2 km). Oblast Jemnicka má délku ve směru SJ 13 – 15 km, ve směru VZ 15 – 17 km. Krajinné dominanty na území Jemnicka tvoří na Z vrchol Sedla (a z ním Dlouhé hory), na S vrchol Javorní hory a na V krajinný předěl Budkovský vrch – Kojatická Horka – Horka. Kulturně historickou dominantou je především město Jemnice tvořící výraznou siluetu na úbočí Javorní hory ze strany od JV-J –JZ. Především kostel sv. Stanislava a zámek jsou prvky viditelné z vyšší vzdálenosti než 10 km. Město Jemnice tvoří siluetu se stavebně nerušícími prvky ze všech pohledových směrů (od S dokonce i s předměstím Podolí, v němž vyniká románský kostel sv. Jakuba). Poloha města na úpatí Brtnické vrchoviny vytváří typický obraz. V Kraji Vysočina jsou pouze čtyři města výrazně viditelná ve vyvýšené poloze oproti jejich zázemí bez stavebně rušivých elementů. Jemnice je jedním z nich. (Skutečnost, že v bezprostředním okolí tří z těchto měst jsou navrhovány akcelerační oblasti, nesvědčí o tom, že by se navrhovatel věnoval ochraně krajinného rázu, tak by si tento veřejný zájem zasluhoval). Místní kulturně historické dominanty jsou ve V části Jemnicka zámek Police a kostely v Kostníkách, Kdousově, Slavíkovicích a Velkém Újezdě. Další pozitivní jevy krajinného rázu leží mimo Kraj Vysočina (přírodní dominanty na Z a ZS, kostel v Dešné, VPZ Plačovice, aj.). Sídelní struktura je koncentrovaná s centrální pozicí města Jemnice bez drobných osad nebo jednotlivých sídelních jednotek. Rozložení sídel není pravidelné, sídla leží v různých polohách od zaříznutých údolí (Bačkovice), před závěry údolí (Lhotice, Oponešice), až po místně vyvýšené polohy (Pálovice, Panenská, Kdousov). Intravilány sídel mají dochovanou původní parcelaci i stavební charakter usedlostí z 19. – 20. století, často dnes sloužící k individuální rekreaci. Jemnicko leží převážně v oblasti krajinného rázu Moravskobudějovicko a Želetavsko. Umístění AOV 74 Lomy tak, jak je nyní navržena, představuje kolizi s kulturněhistorickými dominantami východního Jemnicka (kostely ve velkém Újezdě a Slavíkovicích) a při pohledu z V by též záměry VTE silně ovlivňovaly obraz Jemnice. J část AO by po úpravě výšky VTE nemusela přesahovat předěl mezi Jemnickem a Moravskobudějovickem, S část AO v okolí Budkova by tento krajinný předěl VTE přesahovaly, resp. by mohly být umístěny přímo na něm (U tří dubů – Kojatická horka – Horka). AO by vůči Budkovu byla umístěna ze tří stran – dominanty zámku a kostela by byly zcela vizuálně setřeny. Poloha v okolí Lomů je pro VTE zcela nevhodná, protože jde o vyvýšeninu na pomezí Želetavska, viditelnou z Moravskobudějoviska, Jemnicka (včetně vizuální kolize se samotným městem), z údolí horní Želetavky, ale i přes předěl Magdalena – Bába – Zelená hora – Třebětický vrch – Větrník, tj. viditelná by byla i z Dačicka. Pokud se vezmou v potaz AO Dešov, AO Lomy a AO Hřišice – vytvoří se napříč krajinnými předěly neprostupná zóna VTE o délce cca 22 km. Vady hodnocení SEA, resp. vyhodnocení vlivů uplatnění změny č. 2 územního rozvojového plánu na složky životního prostředí i navrhovaných podmínek jsou níže jmenovány bez nároku na úplnost. Vyhodnocení vlivů celkem přesně i když ne zcela důsledně analyzuje dopady VTE umístěných v AO na pozitivní projevy krajinného rázu a upozorňuje na zásadní střety VTE s dochovanou	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					krajinnou strukturou, obrazy měst Jemnice a Dačice, kulturněhistorickými dominantami, apod. Navrhované podmínky v územním opatření ale nijak nepřispívají k ochraně uvedených krajinářských chráněných zájmů. Podmínky a opatření v navrhovaném územním opatření jsou zcela schematické, nevycházejí ze znalosti území. Hodnocení SEA jmenuje pozitivní prvky krajinného rázu, především krajinné a kulturní dominanty a krajinné horizonty a to v bezprostředním okolí AO i v širších krajinných souvislostech – jestliže je jediným opatřením výška VTE do 200 m a barva strojů, nejedná se o opatření k ochraně krajinného rázu. Územní opatření nerespektuje závěry hodnocení SEA – jestliže hodnocení vyjmenuje přímo dotčené jevy krajinného rázu, které budou ve střetu s VTE a tomuto střetu se nelze vyhnout – jediným logickým a zákonným závěrem musí být, že AO nebude vůbec vymezena. Návrh nikterak nereaguje na místa zřetelné viditelnosti potenciálních VTE, tj. z místa pozorování z intravilánů nejsou nepochopitelně navržená žádná opatření, vzhledem k velmi nešťastnému umístění AO bude ze vzdálenosti do 10 km bude AO přímo viditelná nejméně ze 40 sídel. Podmínky k ochraně VKP a cenných biotopů a stanovišť jsou postaveny v rozporu se zákonem o ochraně přírody tak, že bez bližší lokalizace záměrů umožňují poškození nebo ovlivnění těchto segmentů (včetně lesa na S AO), místo toho, aby takové zásahy zakázaly. Jestliže hodnocení a samotný návrh územního opatření konstatuje, že přírodní biotopy v údolí podél Bihanky a Lučné jsou v dobré kvalitě – neměla zde být AO vymezována vůbec. Do AO zasahují vymezené zóny hnízdišť čápa bílého a motáka pochopa; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka lužního a koroptve polní. Tyto druhy jako citlivé spolu s dalšími druhy ptáků jmenuje i vyhodnocení vlivů bez toho, aby se pozastavilo nad jejich četností. Jemnicko je nadto významnou tahovou cestou ptáků. V AO nebo na jejich hranicích je 10 rybníků a evidované lokality ochrany přírody Amerika a Sedlecký rybník (v návrhu), což hodnocení vůbec neuvádí. Podobně jako v jiných případech se navrhovatel spokojí s tím, že významnější lokality s výskytem netopýrů jsou ve větší vzdálenosti od AO než 3 km, což je doporučení ČESON (zde 3,8 km). Jde ale o požadavky minimální, které v běžně posuzovaných případech nezbavují investory povinností podrobnějších průzkumů. Bez ohledu na schematičnost a nejasnou efektivitu navrhovaných podmínek k ochraně druhů, neměla být AOV 74 Lomy mezi AO vůbec zařazena. Nejbližším cenným územím ve vztahu k dotčené AO je EVL a PP Habrova seč, cca 5,4 km od AO. Předmětem ochrany PP jsou přírodě blízké lesy. AO a okolí se nachází na VTE citlivé druhy živočichů: koroptev polní (biotop), káně lesní, moták lužní, moták pochop, volavka popelavá, čáp bílý, luňák hnědý, luňák červený aj. AO je tvořena převážně zemědělskými plochami, souvislý lesní porost se nachází v severní části AO. Územím protéká Třebelovický potok, vodní tok Lučná, na kterém se nachází vodní plocha, a vodní tok Bihanka, u kterého se nachází čtyři vodní plochy. Na východní straně do AO zasahuje vymezený migrační koridor biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Zasahují sem vymezené zóny hnízdišť čápa bílého, motáka lužního a výra velkého; z dalších druhů ptáků, kteří jsou v neuspokojivém stavu, jsou zde evidovány výskyty motáka pochopa a koroptve polní. Převážně celá AO je v migračním koridoru sedentárních letounů, tj. netopýrů migrujících na kratší vzdálenosti do desítek kilometrů a také v koridoru dálkových migrantů např. netopýr hvízdavý (SO, EU), netopýr nejmenší (SO, EU). V západní části AO je vymezen koridor letounů středních migrantů např. netopýr velký (KO, EU), tj. netopýrů migrujících mezi stanovišti až do sta kilometrů. Závěr: návrh územního opatření je protiprávní, odporuje §§ 4 odst. 2, 5b, 12 odst. 2 a 56 zákona o ochraně přírody.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Podle ust. § 13 odst. 2 písmeno f) ZOZE a podle ust. § 14 odst. 2 věta druhá lesního zákona KrÚ Vysočina, OŽPZ souhlasí s umístěním záměru na pozemcích ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa. Tento souhlas je vázán těmito podmínkami: 1. Záměr OZE nebude umístěn blíže než 25 m od okraje lesa. 2. Při provedení a provozování záměru OZE nesmí být na pozemcích určených k plnění funkcí lesa ukládány stavební či výkopové materiály. Nesmí také dojít k poškození a dotčení PUPFL a porostů na nich rostoucích. Přes PUPFL také nesmí být budovány příjezdové komunikace ke staveništi. Provedením a provozováním záměru OZE nesmí také dojít k omezení či zamezení přístupu na PUPFL. 3. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. Podmínky byly stanoveny z důvodu ochrany PUPFL, lesních porostů a zabránění možných budoucích konfliktních situací. Odstupová vzdálenost od okraje lesa byla KrÚ, Vysočina, OŽPZ, jako příslušným orgánem státní správy lesů dána s ohledem na nezbytnost vyloučení možného budoucího omezení lesních pozemků v důsledku stanovení zabezpečovacích opatření ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona (ochrana záměru před pádem stromů, větví apod.). Dále je nutné při využívání pozemků ve vzdálenosti do 30 m od okraje lesa brát v úvahu i problematiku zpřístupnění lesa (pro hospodářskou činnost v lese i v rámci obecného užívání lesa) a také bezpečnost v okolí lesa. Podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány podle lesního zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů a lze ji udělit pouze v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem zachování lesa (plnění funkcí lesa). Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů je s veřejným zájmem spojována realizace výroben elektřiny z OZE o celkovém instalovaném výkonu 100kW a více. Před vlastním porovnáváním, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na zachování lesa, je však také nutné vzít v úvahu ustanovení § 14 odst. 1 lesního zákona. V tomto ustanovení lesního zákona je zpracovatelům dokumentací staveb (apod.) dána povinnost dbát zachování lesa a mimo jiné také navrhovat alternativní řešení. V případě předmětných AO je podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ možné uplatnit alternativní řešení a záměry umístit mimo PUPFL. Pokud by se v další fázi zpracování návrhu AO nevyvratitelně prokázalo, že pro záměr je nezbytné využít PUPFL, tedy není možné umístění záměru (případně jeho části) mimo PUPFL, což není pravděpodobné, pak v takovém případě KrÚ Vysočina, OŽPZ požaduje, aby byly uplatněny podmínky ochrany PUPFL uvedené v příslušných ustanoveních lesního zákona (např. ustanovení § 13 odst. 2 lesního zákona atd.). Z tohoto důvodu požaduje KrÚ, OŽPZ, jako příslušný orgán státní správy lesů doplnit do územního opatření tyto podmínky, opatření, které by měly zmírnit negativní dopady záměru na PUPFL. - VTE a související infrastrukturu na PUPFL umístit pouze v případě, kdy bude prokázáno, že neexistuje jiné alternativní řešení mimo PUPFL, případně s menším dotčením PUPFL. - Přednostně použít **pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa**, zejména plochy s omezenou schopností dlouhodobého plnění funkcí lesa, bezlesí nebo méně kvalitní lesní porosty. Naopak nepřipustit zásahy do porostů, jejichž dotčení by vedlo k významnému omezení hospodaření nebo stability lesního porostů. - Nepřipustit takové řešení, které by vedlo k **nevhodnému dělení lesa a ohrožení sousedních lesních porostů**, vzniku nových dlouhých porostních stěn nebo ke zvýšení rizika **bořivých větrů**.	**Vzato na vědomí.** **K podmínkám:** 1) Akceptováno částečně. Bude doplněno: *Zařízení určená pro skladování elektřiny budou umísťována přednostně mimo pozemky lesa ve vzdálenosti minimálně 30 m od okraje lesa.* 2) Neakceptováno. Přesné umístění mezideponie, skládky materiálu, parkování techniky a dočasná zařízení stavby nelze předjímat. Z hlediska budoucího umístění konkrétních staveb a infrastruktury zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů (zejména lesního zákona). 3) Neakceptováno. Tyto systémy jsou běžnou součástí zařízení VTE. **Umístění na PUPFL** Akceptováno částečně. Vymezení AO na pozemcích hospodářského lesa je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Bude doplněna podmínka: *Zábor na pozemcích určených k plnění funkcí lesa bude minimalizován. Záměry pro využití OZE a jejich infrastrukturu*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					- Řešením záměru OZE nesmí být narušena **páteřní síť lesních cest**, meliorační zařízení, hrazení bystřin nebo jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství. Pokud je zásah nezbytný, požadovat náhradní řešení minimálně stejné funkční hodnoty. - Nepřipustit nové komunikace a průseky v lese, pokud by jejich zřízení zvýšilo ohrožení lesa větrem nebo vodní erozí. Kabelové trasy a dopravní napojení řešit přednostně mimo PUPFL, případně po stávající infrastruktuře takovým způsobem, aby neomezovalo využití běžných lesních technologií při přejezdu. - Vyloučit umístění VTE a související infrastruktury na **extrémních stanovištích** a na **vodou ovlivněných stanovištích**, podle typologických map Národního lesnického institutu (NLI). - Do výkresu územního opatření zakreslit extrémní stanoviště a vodou ovlivněná stanoviště, lesy zvláštního určení a lesy ochranné (zde jsou záměry OZE vyloučeny), pokud se v AO nacházejí. Dále také do výkresu územního opatření zakreslit pásmo 30 m od okraje lesa. VTE vybavit systémem zajišťující detekci vznikající námrazy a takovým řešením, které minimalizuje poškození lesních porostů v důsledku odletování kusů námrazy. - V případě prokázání nutnosti využít PUPFL k příjezdovým komunikacím (neexistence jiného řešení) budou dodrženy tyto podmínky: o Ke stožárům VTE na PUPFL bude přivedena lesní komunikace s odpovídajícími parametry. Tyto cesty budou dále využitelné pro hospodaření v lesích. o Provozovatel větrného parku bude povinen na vlastní náklady zajišťovat údržbu a sjízdnost příjezdových komunikací po celou dobu provozu zařízení. Tato povinnost není dotčena právem vlastníka lesa využívat komunikaci pro lesní hospodářství. Škody na komunikaci způsobené provozem větrného parku nebo mimořádným zatížením při servisu VTE jdou plně k tíži provozovatele. Vlastník lesa zajistí nápravu pouze u škod, které sám způsobil. o Po ukončení provozu větrného parku rozhodne vlastník pozemku (lesa) vespolupráci s příslušným úřadem, zda bude komunikace zachována pro účely lesního hospodářství v plném rozsahu, nebo zda bude částečně zrekultivována na náklady provozovatele. KrÚ Vysočina, OŽPZ jako vodoprávní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o případné výjimce podle ustanovení § 23a odst. 8 vodního zákona. Vodoprávní úřad nemá k dispozici žádné podklady nebo informace, z nichž by bylo možné dovodit, že by výstavbou VTE mohlo dojít ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Není tedy nutné řešit výjimku podle § 23a odst. 8 vodního zákona. S navrženou AO z hlediska vodního zákona souhlasíme. V obecné poloze lze konstatovat, že VTE mohou mít vliv na vodní poměry pouze okrajově a lokálně. Umístění VTE v AO musí respektovat ochranná pásma vodních zdrojů (povrchových i podzemních), záplavová území, stávající vodohospodářskou infrastrukturu (zejména pro veřejnou potřebu – např. vodojemy, vodovody, kanalizace a ČOV), CHOPAV a vymezená území v Generelu území pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území. Při stavebních pracích je třeba minimalizovat ovlivnění vodních poměrů (např. při budování základů pro VTE, budování přístupových cest apod.). Požadavky k případným podmínkám k odnětí půdy podle zákona o ochraně ZPF: Ve vymezené akcelerační oblasti AOV74 (34 VTE) s celkovou rozlohou 1207,4 ha a předpokládaným záborem zemědělské půdy 6,11 ha, jsou zastoupeny všechny třídy ochrany ZPF,	*budované na pozemcích určených k plnění funkcí lesů umísťovat tak, aby byly přednostně využívány pozemky, u nichž je schopnost plnění funkcí lesa snížena (např. pozemky, které svojí povahou vylučují dlouhodobou existenci lesních porostů, tzv. bezlesí, nebo lesní pozemky s méně kvalitními lesními porosty). Obslužné komunikace budou na lesních pozemcích vedeny pouze v nezbytném rozsahu a přednostně tak, aby nevznikaly dopady v podobě fragmentace lesních celků.* Bude doplněna podmínka: *Výběr umístění VTE bude proveden s ohledem na potřebu minimalizace dopadů na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, přítomné přírodní biotopy a extrémní a vodou ovlivněná lesní stanoviště v součinnosti s odborně způsobilou osobou s vysokoškolským přírodovědným vzděláním a minimálně tříletou praxí v navrhování opatření (biologický dozor). Biologický dozor se podílí na přípravě opatření a dohledu na jejich provádění ve fázi přípravy a realizace záměru. V případě, kdy nelze dopady na zvláště chráněné rostliny a živočichy vyloučit, zajišťuje biologický dozor také záchranný transfer jedinců dotčených druhů na vhodné místo odpovídající jejich ekologickým nárokům.* **Vodní zdroje** Ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně se v oblasti nenachází; záplavová území také ne. Z hlediska budoucího umístění záměrů zůstávají nedotčena a plně platná ustanovení obecně závazných právních předpisů. Umístění potenciálních záměrů je záležitostí navazujícího řízení o povolení záměru dle stavebního zákona.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					přičemž přibližně polovina území je tvořena půdami I. (zábor 0,93 ha) a II. (zábor 1,54 ha) třídy ochrany. Vzhledem k vysokému zastoupení vysoce chráněných půd v předpokládaném záboru zemědělské půdy požadujeme doplnit podmínky a zmírňující opatření pro povolení a provedení záměru OZE o požadavek na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě d) požadujeme doplnit, že v případě prováděných terénních úprav (zvýšení terénu do 5 metrů) nebude použit materiál, kterým by mohlo docházet ke zhoršení chemických, fyzikálních a biologických vlastností půdy ve smyslu § 3 odst. 2 písmene d) zákona o ochraně ZPF. V navržených podmínkách a zmírňujících opatřeních v bodě f) *"Záměry OZE budou umisťovány do území tak, aby v okolí nevznikly zemědělské pozemky bez přístupu k veřejně přístupné pozemní komunikaci, nebo neobhospodařovatelné zbytkové zemědělské pozemky."* považujeme podmínku za příliš obecnou bez konkretizace navrhovaných opatření. Ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond je chráněn jako jeden z nejcennějších přírodních zdrojů, přičemž zákon o ochraně ZPF ukládá povinnost využívat zemědělskou půdu především k zemědělským účelům a minimalizovat její odnímání pro nezemědělské využití. Z toho vyplývá, že při umisťování staveb výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie v AO, je nutné přednostně volit taková řešení, která **nevyžadují** zábor zemědělské půdy, **například**: plochy vedené v katastru nemovitostí jako „ostatní plocha“, brownfieldy a nevyužívané areály, zastavěná území nebo plochy s nižší bonitou půdy, plochy narušené nebo degradované předchozí činností. V kontextu AO to znamená, že návrh umístění výroben energie z obnovitelných zdrojů musí být podložen variantním posouzením umístění v dané AO, které prokáže, že nebylo možné umístění jiné, na méně konfliktní pozemky mimo ZPF. Teprve v případě, že takové řešení neexistuje nebo je zjevně nevhodné, lze uvažovat o zásahu do ZPF, a to při respektování zásady minimalizace dopadů (např. omezení rozsahu záboru, zachování přístupnosti okolních pozemků, minimalizace fragmentace krajiny apod.). Ačkoliv výstavba VTE obecně nepředstavuje plošně rozsáhlé zábory ve srovnání s jinými typy záměrů, jejich realizace zahrnuje nejen samotnou výrobnu elektřiny (základy stožárů), ale také přístupové komunikace, manipulační plochy, připojení výrobny, zařízení pro ukládání elektřiny vyrobené výrobnou a doprovodnou infrastrukturu včetně staveb, souborů staveb, zařízení nebo jiných opatření sloužící k vyloučení nebo zmírnění nepříznivých dopadů výrobny do území (např. související biotopy, jako jsou tůně, suché zídky aj. opatření provedená za účelem zmírnění dopadů nebo náhrady zásahů do biotopů druhů a přírodních stanovišť spojených se záměry pro využití OZE v AO, náhradní výsadba a jiná doplňková opatření požadovaná v územním opatření). Tyto prvky mohou vést k faktickému záboru či omezení využitelnosti zemědělské půdy, a to i v širším okolí stavby (např. ztížení obhospodařování, fragmentace půdních bloků apod.). Zároveň je nutné zohlednit i kumulativní a synergické vlivy, kdy větší počet větrných elektráren v území může vést k postupnému narůstání záborů a omezení zemědělského využití krajiny jako celku. Bez stanovení odpovídajících podmínek a zmírňujících opatření může docházet k nevratným změnám ve struktuře a funkci ZPF.	

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Ad 1) K požadavku na doplnění podmínky a zmírňující opatření na minimalizaci záborů na vysoce chráněných půdách (I. a II. třída ochrany) uvádíme: AO jsou navrženy částečně i na vysoce chráněných půdách I. a II. třídy ochrany ZPF, a to přesto, že je jejich umístění vzhledem k zastoupení půd v různých třídách ochrany možné realizovat i na půdách nižších tříd ochrany. Tím může docházet k rozporu s obecnými zásadami plošné ochrany ZPF dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF, kdy je nutné – i s ohledem na skutečnost, že výstavba OZE v AO představuje převažující veřejný zájem – dbát na účelnost a vhodnost jejich umístění. Současně je třeba zdůraznit, že ochrana ZPF je veřejným zájmem, který je nutné vyvažovat s cíli v oblasti rozvoje obnovitelných zdrojů energie. Minimalizace záborů kvalitních půd tak představuje základní princip prostorové optimalizace záměrů, kdy by měly být preferovány lokality s nižší bonitou, případně již antropogenně ovlivněná území (např. brownfieldy, plochy podél dopravní infrastruktury apod.). Ad 2) Z předložených podkladů není zřejmé, zda bude v případě jednotlivých záměrů docházet k dočasnému, nebo trvalému odnětí zemědělské půdy ze ZPF ve smyslu § 9 odst. 6 zákona o ochraně ZPF. Výstavba VTE zahrnuje kromě samotného založení stožáru a montáže technologie také rozsáhlé terénní úpravy, například při budování přístupových komunikací, manipulačních ploch a základových konstrukcí. V případě navýšení terénu až o několik metrů dochází k navážení významného objemu materiálu, jehož kvalita má zásadní vliv na zachování funkcí ZPF. Současně není zřejmé, zda navrhované terénní úpravy budou prováděny v souladu s obecnými zásadami ochrany ZPF dle § 3 zákona o ochraně ZPF, zejména tak, aby nedošlo ke znehodnocení půdy např. vnosem cizorodých látek. Použití nevhodných navážek (např. stavební suti, materiálů s obsahem kontaminantů či nevhodným zrnitostním složením) může vést ke zhoršení chemických vlastností půdy (např. kontaminace rizikovými prvky), fyzikálních vlastností (např. zhutnění, snížení propustnosti, změna vodního režimu) i biologických vlastností (omezení půdní bioty a snížení úrodnosti). Takové zásahy mohou mít dlouhodobý až nevratný charakter a jsou v rozporu s požadavky ochrany ZPF dle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ZPF. S ohledem na skutečnost, že VTE jsou umisťovány ve volné krajině, často na zemědělsky využívaných pozemcích, je nezbytné minimalizovat jejich negativní dopady na půdu jako základní složku životního prostředí. Doplnění podmínky, která vylučuje použití materiálů zhoršujících vlastnosti půdy, představuje preventivní opatření k ochraně kvality ZPF a k zajištění jeho budoucího využití po ukončení provozu stavby. Tento požadavek je rovněž v souladu s principem předběžné opatrnosti a s cíli udržitelného hospodaření v území, kdy je nutné zamezit vnášení rizikových látek do půdního prostředí již ve fázi realizace záměru. Ad 3) S uvedenou podmínkou f) navržených podmínek a opatření, nelze zcela souhlasit, jelikož dle našeho názoru se jedná pouze o přepis zákonné podmínky viz zákon o ochraně ZPF, a to přesně zákonná podmínka dle ustanovení § 4 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ZPF. Základní zásady plošné ochrany ZPF stanoví přímo zákon o ochraně ZPF – tyto zásady nejsou speciální úpravou v ZOZE dotčeny a musí být zohledněny již při výběru umístění AO a konkretizovány v podmínkách územního opatření tak, aby se snížila nejistota co do jejich obsahu ve vztahu k AO a aby mohly být záměry pro využití OZE v AO příslušným orgánem v rámci následujícího JES bez větších potíží povoleny.	Ochrana ZPF: Bude doplněna podmínka: *Zemědělskou půdu zařazenou do I. a II. třídy ochrany lze pro záměry VTE včetně souvisejících staveb odejmout pouze v technicky nezbytném rozsahu, a to tehdy, pokud žadatel prokáže, že umístění příslušné části záměru na půdách nižší třídy ochrany v rámci akcelerační oblasti není možné bez významného zvýšení dopadů na jiné chráněné veřejné zájmy, bez narušení bezpečnosti nebo bez ztráty funkčnosti záměru. Při rovnocenných variantách umístění musí být vždy zvolena varianta s nižším dotčením kvalitnější zemědělské půdy. Tento požadavek se uplatní přiměřeně i při volbě mezi ostatními třídami ochrany ZPF.*

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
30.	MMR-33648-2026-81 **Olomoucký kraj**	**Připomínka**	99cc, 99cm, 99cn, 99cp, 99cr, 99czzs, 99czzv, 99czzx	AOV18, AOV29, AOV30, AOV33, AOV35, AOV98, AOV101, AOV103	**Připomínky Olomouckého kraje k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu** Olomoucký kraj obdržel dne 14. 4. 2026 oznámení o konání společného jednání k návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „návrh ZM2 ÚRP“). Tento návrh vymezuje akcelerační oblasti pro obnovitelné zdroje energie celostátního významu pro rozvoj výroby energie z větrné energie a energie slunečního záření. Současně jsou k jednotlivým oblastem navržena územní opatření stanovující podmínky a zmírňující opatření. Po projednání Rada Olomouckého kraje, jako příslušný orgán kraje podle § 24 odst. 2 písm. a) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SZ“), na základě usnesení č. UR/43/2/2026 ze dne 11. 5. 2026, uplatňuje za Olomoucký kraj (dále jen „OK“) v souladu s § 94 odst. 3 SZ ke ZM2 ÚRP tyto připomínky: 1. OK nesouhlasí s návrhem vymezení akceleračních oblastí pro rozvoj výroby energie z větrné energie (dále také jen „AOV“) na území OK: AOV18 Norberčany, AOV29 Býškovice, AOV30 Kunovice, AOV33 Dětřichov nad Bystřicí, AOV35 Horní Loděnice, AOV 98 Tetětice, AOV101 Hraničné Petrovice a AOV103 Jestřebí. *Odůvodnění:* *- AOV protínají nebo zasahují do migračních koridorů (konkrétně AOV18 Norberčany, AOV29 Býškovice, AOV30 Kunovice, AOV33 Dětřichov nad Bystřicí, AOV35 Horní Loděnice, AOV 101 Hraničné Petrovice a AOV103 Jestřebí), vymezených v platných Zásadách územního rozvoje Olomouckého kraje (dále jen „ZÚR OK“). Výrobny elektřiny využívající energii větru ovlivňují funkčnost migračních koridorů vytvořením bariérového efektu a hlukovou či světelnou zátěží. Navržená územní opatření k uvedeným AOV sice obsahují podmínku, že umístěním záměrů OZE nesmí dojít ke snížení průchodnosti území, resp. k fragmentaci území ani vzniku fyzických nebo vizuálních bariér, které by mohly omezit pohyb velkých savců v rámci jejich přirozených migračních tras, avšak zásah do migračních koridorů je u některých AOV natolik rozsáhlý, že je ohrožena jejich funkčnost. OK patří k významným oblastem ČR z hlediska nutnosti ochrany migrační propustnosti krajiny. Je to dáno podílem přírodních biotopů, zejména v hraničních oblastech kraje, a dále umístěním ve dvou významných nadregionálních migračních koridorech. Tím prvním je propojení jihovýchod – severozápad (Beskydy – Jeseníky a dále na Orlické hory a Krkonoše) a tím druhým je koridor z Polska do centrálních a jižních Čech a dále do Rakouska (směr severovýchod – jihozápad). Kritická průchodnost je na území OK identifikována na 4 lokalitách, které se nachází v exponovaném území Moravské brány a dále bylo na území OK identifikováno celkem 12 problémových míst, u kterých hrozí, že se bez systematické regulace mohou stát do budoucna neprůchodnými. Taková kritická místa jsou identifikována v místě navržené AOV103 Jestřebí a AOV33 Dětřichov nad Bystřicí.* *- AOV (konkrétně AOV35 Horní Loděnice a AOV101 Hraničné Petrovice) zasahují do kulturní krajinné oblasti KKO9 – svahy Nízkého Jeseníku vymezené v ZÚR OK. V kulturních krajinných oblastech není dle koncepce stanovené v ZÚR OK připuštěno umísťování staveb a zařízení obnovitelných zdrojů energie (mj. větrné turbíny, větrné parky) a je tím posílena ochrana krajinného rázu. Kulturní krajinné oblasti jsou vymezeny jakožto cenná kulturně historicky významná území, jako oblasti s přírodně krajinářskými úpravami, s vysokým krajinným, památkovým a přírodním potenciálem, a to na základě podrobného prověření formou územních studií. Je třeba zdůraznit, že Olomoucký kraj obhájil tuto koncepci i v rámci soudního přezkumu, když prokázal veřejný zájem na ochraně krajinného rázu, který je chráněn právě koncepcí kulturních krajinných oblastí. Vymezení AOV v této kulturní krajinné oblasti je v rozporu s principem jejich vymezování tj. „mimo oblasti chráněné jinými veřejnými zájmy“.* 2. OK nesouhlasí s návrhem vymezení akceleračních oblastí pro rozvoj výroby energie z energie slunečního záření (dále jen „AOS“) na území OK: AOS1 Kleštěnec, AOS2 Bezuchov, AOS7 Ptení, AOS8 Prusy.	**Akceptováno částečně.** V návrhu po společném jednání a veřejném projednání bude AOV 98 a AOV103 vypuštěna, AOV101 redukována**.** 1. Vymezení akceleračních oblastí vychází z relevantních podkladů a biologického posouzení (včetně migračních koridorů, v případě jejichž přítomnosti na území byla stanovena příslušná podmínka v územním opatření ke konkrétní oblasti) a je v souladu s nařízením vlády č. 507/2025 Sb. Zároveň došlo k prověření dopadu na krajinný ráz z pohledu jedinečnosti a neopakovatelnosti a také s ohledem na kulturní a historické hodnoty. 2. Při vymezení akceleračních oblastí jakožto součásti Změny č. 2 ÚRP nebyly brány v potaz stávající výrobny energie z obnovitelných zdrojů, jelikož cílem bylo vymezení oblastí se zrychleným způsobem povolování záměrů (dle nařízení vlády č. 507/2025 Sb. a směrnice RED III). **REAKCE DO:** Dotčený orgán s vypořádáním zatím nesouhlasí. Vyjádří se až na základě oficiálního zaslání. **REAKCE MMR:** Krajský úřad vyjádřil nesouhlas s návrhem vypořádání, dále bude řešeno ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

Poř. č.	Č.j. / Připomínkové místo	Typ stanoviska / připomínky	Článek	AO	Text stanoviska	Vyhodnocení
					Odůvodnění: *- Na území OK je již nyní značný rozsah výroben energie z obnovitelných zdrojů, a to jak větrných, vodních (malé vodní elektrárny, přečerpávací vodní elektrárna) tak i solárních (dále jen „FVE“).* *- Dle analytických podkladů ze Zprávy o uplatňování Územní energetické koncepce z 6/2022 https://www.olkraj.cz/regionalni-rozvoj-analyzy-a- koncepce/uzemni-energeticka-koncepce byl v roce 2020 instalovaný elektrický výkon FVE 110,240 MW (ještě před započetím války na Ukrajině). Na území kraje bylo k roku 2022 30 fotovoltaických elektráren s výkonem 1MW a vyšším. Z veřejných zdrojů instalovaný výkon FTV v OK vzrostl ze 132 MW v roce 2022 na téměř 223 MW v roce 2024. Je tedy zřejmé, že OK v této oblasti na bázi dobrovolného vymezení svůj příspěvek k cíli EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie odvedl. Vymezení akceleračních oblastí pro FVE na území OK se tedy jeví jako nerovnovážné vůči zbytku území státu. Nadto jsou AOS1 Kleštěnec, AOS2 Bezuchov a AOS8 Prusy vymezovány na zemědělské půdě vyšší kvality, která je zemědělsky obhospodařována. Koncepce ZÚR OK a dalších strategických dokumentů, právě i „Územní energetická koncepce Olomouckého kraje“, předpokládá další 3rozvoj výroby energie z FVE, avšak na bázi dobrovolnosti ze strany obcí a také vyhodnocení vhodných lokalit pro tyto výrobny podle principů stanovených cíli a úkoly územního plánování a tak, aby byly upřednostňovány umělé a zastavěné plochy, jako jsou dopravní infrastruktura a její blízké okolí, parkoviště, zemědělské stavby a stavby pro průmysl včetně nádvoří, skládky, území narušená povrchovou těžbou, kde ještě nebyla zahájena rekultivace, umělé vodní útvary, případně objekty technické vodohospodářské infrastruktury, a dále znehodnocená půda, kterou nelze využívat pro zemědělství.* *Odůvodnění k oběma typům akceleračních oblastí:* *OK v souladu s kompetencemi danými mu zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, pečuje v samostatné působnosti o všestranný rozvoj svého území. ZÚR OK pořídil kraj jako svůj strategický dokument již v roce 2008 a v souladu s cíli a úkoly územního plánování stanovil koncepce pro vyvážený vztah hospodářského vývoje, soudržnosti společenství obyvatel a příznivé životní prostředí. V průběhu let byl tento vyvážený stav kontinuálně sledován a prověřován změnami ZÚR OK a pro řešení problémů v území byly pořízeny podrobné odborné podklady, které se pak do koncepcí ZÚR OK promítly.* ***V*** *připomínkách tedy kraj hájí koncepce vzniklé na základě sledování kontinuálního vývoje území, prověřování jeho stavu a stanovení směrů* ***rozvoje svého území s ohledem na ochranu jeho hodnot.*** *Navrhované AO zasahují v některých svých částech do těchto koncepcí a jsou způsobilé narušit pilíř ochrany životního prostředí, což OK považuje za nepřiměřený zásah do své samostatné působnosti v rámci péče o rozvoj svého území.* *Návrhem AO je také zasahováno do pilíře soudržnosti společenství obyvatel kraje. Obce OK dotčené návrhem AO se na OK obrátily s požadavky na hájení jejich území proti vymezení akceleračních oblastí. OK se zavázal zohlednit velké množství negativních stanovisek obcí na území kraje. Tato stanoviska jsou pro kraj zásadní, neboť právě obce nesou přímou odpovědnost za kvalitu života svých obyvatel a nejlépe znají specifika svého území. OK dlouhodobě zastává názor, že vymezování akceleračních oblastí nesmí být obcím jednostranně určováno bez jejich souhlasu. OK, jakkoliv si je vědom potřeby vymezení akceleračních oblastí z důvodů závazku ČR na implementaci směrnice RED III v rámci Národního plánu obnovy a pro možnost naplnění stanovených cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie, podporuje obce na svém území v jejich právu na samosprávu na jejich územích.* Přílohy: Příloha č. 1 – Změna č. 2 ÚRP – výřez území OK a vymezené KKO a migrační koridory v ZÚR Příloha č. 2 – Změna č. 2 ÚRP – výřez území OK a dotčené obce	